

SECRETARIA GENERAL

**ESBORNANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ
ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE
LA CORPORACIÓ EN DATA DEU DE
MARÇ DE DOS MIL CATORZE**

A la ciutat de Girona, a deu de març de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Glòria Plana Yanes, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Carlos Palomares Safarres i Carles Bonaventura Cabanes.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El senyor alcalde pregunta si s'aprova l'acta de la sessió anterior, del dia 14 de febrer.

No havent-hi cap esmena es dóna l'acta per aprovada.

• PRESA DE POSSESSIÓ DEL SR. JOAN MENACHO GABARDINO

Procedirem a la presa de possessió del senyor Joan Menacho Gabardino, en nom del grup municipal del Partit Popular, al qual dono la benvinguda.

El senyor Joan Menacho Gabardino procedeix a fer el jurament, com a requisit per accedir al càrrec.

“Juro per la meva consciència i honor complir fidelment les obligacions del càrrec de regidor de l'Ajuntament de Girona amb lleialtat al rei i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat i l'Estatut d'autonomia de Catalunya.”

Intervé el senyor alcalde, qui dóna les gràcies, al senyor Menacho i li entrega la insígnia de la institució a la qual representarà i li desitja molts d'èxits en la seva tasca. Pot ocupar el seu seient al costat de la seva portaveu.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

Passem als informes de Presidència. En primer lloc, l'informe de la situació socioeconòmica. Fa referència al segon mes d'aquest any 2014, el mes de febrer, en

alguns aspectes reitera el que ja deia l'informe del mes de gener i, per tant, podem dir que en el mes de febrer, a diferència del que havien estat els mesos de febrer dels últims exercicis, enguany l'atur baixa. Vull recordar que en el mes de febrer de l'any passat es va fer el pic històric amb la xifra exacta de vuit mil persones a les llistes de l'atur, i aquesta xifra baixa.

És el tercer mes consecutiu amb un descens interanual. És el millor comportament també gener-febrer dels nou anys darrers. És la millor variació interanual des del 2006. És el millor semestre des del 2007 i el millor trimestre des del 2006.

Igual que al gener, al febrer s'ha incrementat també el nombre de contractes signats, l'interanual febrer-febrer des del 2009 inclòs; per tant, és el segon mes seguit de creixement en la contractació.

Ja sabem que, ho reiterem una vegada més, tots són dades que no ens permeten entrar en cap mena d'eufòria, ni tan sols d'un exagerat optimisme, però sí que amb la perspectiva que ja tenim de variacions interanuals consolidades, de períodes de sèries ja una mica llargues, de comportaments que inflexionen clarament el que havia estat la tònica dels últims cinc, sis, set, vuit, nou i deu anys. Podem sostenir amb el punt de prudència que no hem de perdre mai, però amb la convicció que són bones dades, que el mes de febrer es pugui abaixar l'atur per tercer més consecutiu ja dels últims acumulats, que això trenqui tota una sèrie històrica, em fa l'efecte que són dades que mereixen ser remarcades amb l'èmfasi que cal, amb tota la prudència, tota la cautela, sense concessions a cap mena de triumfalisme, ni d'eufòria, ni de falsos optimismes, però sí que cal que les assenyalem amb l'èmfasi que pertoca. No estem davant d'episodis accidentals de bon comportament del mercat de treball a la ciutat de Girona, estem davant de comportaments positius que se solidifiquen en el pas del temps. I per tant, són dades que crec que val la pena d'assenyalar.

Tots vostès tenen l'informe socioeconòmic, no cal que els digui també que el nombre d'altres de l'impost d'activitats econòmiques continua sent positiu. També trenca el que havien estat els últims anys, de més baixes que altes. El mes de febrer també ha passat el mateix que el mes de gener i el mateix que al conjunt del 2013.

Per tant, insisteixo en aquesta mirada llarga per veure que no estem davant d'un fet episòdic, però està lluny de poder dir que amb això sortim de la crisi, que amb això en fem prou, que amb això acabem amb la precarització, que amb això ens podem donar per satisfets; ans al contrari, són xifres que ens estimulen, si cal, a redoblar les feines que ja hem fet fins ara per intentar incentivar aquesta reactivació del mercat laboral que Girona i m'atreviria a dir Catalunya en el seu conjunt estan caracteritzant des del 2013.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

CARTIPÀS MUNICIPAL

El Ple ratifica els acords referents al cartipàs municipal següents:

Decret de l'Alcaldia referent al nomenament de representants en les entitats, institucions i organismes.

Primer.- Nomenar els regidors que seguidament s'esmenten com a representants d'aquesta Corporació en les entitats, institucions i organismes, que també s'indiquen, d'acord amb les previsions contingudes en els estatuts i reglaments pels quals aquells es regeixen i adoptar el compromís d'endegar els processos necessaris per garantir la major participació dels diferents grups municipals en els organismes, entitats i institucions en la mesura que sigui possible adaptant, si cal, els respectius estatuts.

1. ENS ASSOCIATIUS

1.1. Mancomunitat Intermunicipal del Gironès

1. Carles Puigdemont i Casamajó
2. Jordi Fàbrega i Vilà
3. Pia Bosch Codolà
4. Concepció Veray Cama

1.2. Mancomunitat Urbanística Girona-Vilablareix-Salt

1. Carles Puigdemont i Casamajó
2. Pia Bosch Codolà
3. Concepció Veray Cama

2. ORGANISMES AUTÒNOMS

2.1. Patronat Municipal Call de Girona

President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Marta Madrenas i Mir
2. Coralí Cunyat i Badosa
3. Eduard Berloso i Ferrer
4. Pia Bosch Codolà
5. Concepció Veray Cama
6. Lluís Sales Favà
7. Núria Terés i Bonet

2.2. Organisme Autònom Local d'Educació Musical de Girona

President: Carles Puigdemont i Casamajó

Vicepresident: Isabel Muradàs i Vázquez

1. Coralí Cunyat i Badosa
2. Roser Urra i Fàbregas
3. Eduard Berloso i Ferrer
4. Àngel Quintana Morraja
5. Joan Menacho Gabardino
6. Anna Pujolàs Vilar
7. Núria Terés i Bonet

3. SOCIETATS

3.1. TRARGISA. Societat Mercantil, amb capital íntegrament públic que pertany a diverses Corporacions Locals

President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Jordi Fàbrega i Vilà
2. Maria Àngels Planas i Crous
3. Carles Ribas i Gironès
4. Sílvia Paneque Sureda
5. Concepció Veray Cama

3.2. Iniciatives i Projectes Municipals, S.A. Societat Mercantil de capital íntegrament públic

President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Jordi Fàbrega i Vilà

2. Maria Àngels Planas i Crous
3. Marta Madrenas i Mir
4. Carles Ribas i Gironès
5. Xavier Amores Bravo
6. Sílvia Paneque Sureda
7. Concepció Veray Cama
8. Jordi Navarro Morera
9. Joan Olòriz Serra

3.3. Vivendes de Girona, S.A. (atorgament condició entitat urbanística especial)
President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Eduard Berloso i Ferrer
2. Sílvia Paneque Sureda
3. Concepció Veray Cama

3.4. Societat Mixta SERMUNEGI,S.A. President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Jordi Fàbrega i Vilà
2. Sílvia Paneque Sureda
3. Concepció Veray Cama

3.5. Transports Municipals del Gironès, S.A. Empresa Mixta

President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Jordi Fàbrega i Vilà
2. Joan Alcalà i Quiñones
3. Joaquim Bonaventura Ayats
4. Concepció Veray Cama

3.6. Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter, S.A. Empresa Mixta

President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Pia Bosch Codolà

3.7. Cementiri de Girona, S.A. Empresa Mixta

President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Jordi Fàbrega i Vilà
2. Pia Bosch Codolà

4. CONSORCIS

4.1. Consorci Centre d'Acolliment i Serveis Socials La Sopa

President: Carles Puigdemont i Casamajó

Vicepresident: Eduard Berloso i Ferrer

1. Isabel Muradàs i Vázquez
2. Pia Bosch Codolà
3. Joan Menacho Gabardino
4. Anna Pujolàs Vilar
5. Joan Olòriz Serra

4.2. Normalització Lingüística de Catalunya

Roser Urrea i Fàbregas

4.3. Vies Verdes

Jordi Fàbrega i Vilà

4.4. Localret

Coralí Cunyat i Badosa

4.5. Les Gavarres

Jordi Fàbrega i Vilà

4.6. Alba-Ter

Jordi Fàbrega i Vilà

4.7. Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona

1. Jordi Fàbrega i Vilà

2. Joan Alcalà i Quiñones

4.8. Consorci Transversal, Xarxa d'Activitats Culturals (CTAX) Roser Urra i Fabregas

4.9. Consorci d'Arts Escèniques de Salt-Girona

1. Marta Madrenas Mir

2. Coralí Cunyat Badosa

5. PATRONATS I FUNDACIONS

5.1. Patronat de la Fundació Rafael Masó

President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Coralí Cunyat Badosa

2. Carles Ribas Gironès

Representants dels grups municipals:

1. Roser Urra Fàbregas

2. Pia Bosch Codolà

3. Joan Menacho Gabardino

4. Jordi Navarro Morera

5. Núria Terés Bonet

5.2. Patronat de la Fundació Auditori Palau de Congressos

President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Marta Madrenas i Mir

2. Coralí Cunyat Badosa

Representants dels grups municipals:

1. M. Àngels Planas Crous

2. Glòria Plana Yanes

3. Concepció Veray Cama

4. Jordi Navarro Morera

5. Joan Olòriz Serra

5.3. Patronat Museu del Cinema - Col·lecció Tomàs Mallol

President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Coralí Cunyat Badosa

2. Roser Urra Fàbregas

Representants dels grups municipals:

1. Marta Madrenas Mir

2. Àngel Quintana Morraja

3. Joan Menacho Gabardino

4. Anna Pujolàs Vilar

5. Núria Terés Bonet

5.4. Patronat Privada "Joan Bruguera" President: Carles Puigdemont i Casamajó
Eduard Berloso i Ferrer

5.5. Fundació Fira de Girona
Carles Puigdemont i Casamajó

1. Pia Bosch i Codolà
2. Coralí Cunyat Badosa
3. Concepció Veray Cama

5.6. Patronat Catalunya Món
President: Carles Puigdemont i Casamajó

5.7. Fundació Privada "Girona, Universitat i Futur" Carles Puigdemont i Casamajó

5.8. Fundació Privada "Prudenci Bertrana"

1. Carles Puigdemont i Casamajó
2. Àngel Quintana Morraja

5.9. Fundació Privada "Institut Gaudí de la Construcció"
Carles Ribas i Gironès

5.10. Fundació Privada "Carles Pi i Sunyer, d'Estudis Locals i Autonòmics" Maria
Àngels Planas i Crous

5.11. Fundació Casa de Cultura de Girona
Marta Madrenas i Mir

5.12. Fons Català de Cooperació al Desenvolupament
Eduard Berloso i Ferrer

5.13. Fundació Parc Científic i Tecnològic: Carles Puigdemont i Casamajó
Pia Bosch i Codolà

5.14. Fundació Fita
Carles Puigdemont i Casamajó

5.15. Fundació Teatre Lliure
Marta Madrenas Mir

5.16. Patronat Turisme Costa Brava Girona, SA
Coralí Cunyat Badosa

6. ÒRGANS COMPLEMENTARIS

6.1. Consell Escolar Municipal-Consell Municipal d'Educació de Girona
President: Carles Puigdemont i Casamajó

- Isabel Muradàs i Vázquez
1. Roser Urra i Fàbregas
 2. Eduard Berloso i Ferrer
 3. Joan Alcalà i Quiñones
 4. Àngel Quintana Morraja
 5. Pia Bosch Codolà

6. Joan Menacho Gabardino
7. Anna Pujolàs Vilar
8. Núria Terés i Bonet

6.2. Consell Municipal de la Gent Gran
President: Carles Puigdemont i Casamajó

- Eduard Berloso i Ferrer
Isabel Muradàs i Vázquez
1. Roser Urra i Fàbregas
 2. Amèlia Barbero Rivera
 3. Pia Bosch Codolà
 4. Joan Menacho Gabardino
 5. Anna Pujolàs Vilar
 6. Joan Olòriz Serra

6.3. Taula de Mobilitat
President: Carles Puigdemont i Casamajó

- Jordi Fàbrega i Vilà
Carles Ribas i Gironès
1. Joan Alcalà i Quiñones
 2. Glòria Plana Yanes
 3. Joan Menacho Gabardino
 4. Jordi Navarro Morera
 5. Joan Olòriz Serra

6.4. Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació
President: Carles Puigdemont i Casamajó

- Isabel Muradàs i Vázquez
1. Eduard Berloso i Ferrer
 2. Amèlia Barbero Rivera
 3. Joan Menacho Gabardino
 4. Anna Pujolàs Vilar
 5. Núria Terés i Bonet

6.5. Consell Econòmic i Social de Girona
President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Marta Madrenas i Mir
2. Coralí Cunyat i Badosa
3. Eduard Berloso i Ferrer
4. Pia Bosch Codolà
5. Xavier Amores Bravo
6. Concepció Veray Cama
7. Jordi Navarro Morera
8. Joan Olòriz Serra

6.6. Consell Director dels Convenis de Col·laboració entre els Ajuntaments de
Girona, Salt i Sarrià de Ter Carles Puigdemont i Casamajó

- Titulars:
1. Maria Àngels Planas i Crous
 2. Pia Bosch Codolà
 3. Joan Menacho Gabardino
 4. Jordi Navarro Morera
 5. Joan Olòriz Serra

Suplents:

1. Roser Urra i Fàbregas
2. Xavier Amores Bravo
3. Concepció Veray Cama
4. Anna Pujolàs Vilar
5. Núria Terés i Bonet

6.7. Comissió de Seguiment per a l'Ús de la Llengua Catalana
Carles Puigdemont i Casamajó

1. Roser Urra i Fàbregas
2. Àngel Quintana Morraja
3. Concepció Veray Cama
4. Jordi Navarro Morera
5. Núria Terés i Bonet

6.8. Consell Participatiu per la Llengua

President: Carles Puigdemont i Casamajó

1. Maria Àngels Planas i Crous
2. Roser Urra i Fàbregas
3. Àngel Quintana Morraja
4. Concepció Veray Cama
5. Biel de Montserrat i Valls
6. Núria Terés i Bonet

6.9. Taula Municipal sobre el Canvi Climàtic

President: Carles Puigdemont i Casamajó

Jordi Fàbrega i Vilà

1. Joan Alcalà i Quiñones
2. Xavier Amores Bravo
3. Joan Menacho Gabardino
4. Jordi Navarro Morera
5. Núria Terés i Bonet

6.10. Creu Roja

Eduard Berloso i Ferrer

6.11. Comissió Delimitació del Terme Municipal

Carles Puigdemont i Casamajó

1. Maria Àngels Planas i Crous
2. Roser Urra i Fàbregas

6.12. Consell Rector Escola Música del Gironès

Isabel Muradàs Vázquez

6.13 Consell Municipal de l'Esport de Girona

1. Joan Alcalà Quiñones, representant de CiU
2. Joaquim Bonaventura Ayats, representant del PSC
3. Joan Menacho Gabardino, representant del PPC
4. Ferran Pèlach i Saget, representant de la CUP
5. Maria Núria Terés Bonet, representant d'ICV-EUiA

6.14. Consell Municipal de Lesbianes, Gais, Transsexuals i Bisexuals

President: Carles Puigdemont i Casamajó

Eduard Berloso Ferrer

1. Carles Ribas Gironès, representant del grup municipal de CiU
2. Joaquim Bonaventura Ayats, representant del grup municipal del PSC
3. Joan Menacho Gabardino, representant del grup municipal del PPC
4. Anna Pujolàs Vilar, representant del grup municipal de la CUP
5. Joan Olòriz Serra, representant del grup municipal d'ICV-EUiA

6.15. Consell Rector Escola de Música del Gironès
Isabel Muradàs Vázquez

6.16. Consell Esportiu del Gironès
Isabel Muradàs Vázquez

6.17. Consell de Cohesió i Serveis Socials de Girona
President: Carles Puigdemont i Casamajó
Eduard Berloso i Ferrer
Carles Ribas Gironès
Pia Bosch Codolà
Joan Menacho Gabardino
Jordi Navarro Morera
Joan Baptista Olòriz Serra

Segon.- Donar compte del present decret en la propera sessió plenària que se celebri.

Tercer.- El present decret es publicarà al BOP, al taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Decret de l'Alcaldia referent a la modificació de la composició de la Mesa de Contractació.

Primer.- Modificar la composició de la mesa de contractació en el sentit d'efectuar els següents nomenaments:

President/a

L'alcalde: Carles Puigdemont i Casamajó/ suplents: tinent d'alcalde per l'ordre establert per a les Tinences d'Alcaldia.

Vocals

La tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal: Maria Àngels Planas i Crous/suplents: Roser Urrea i Fàbregas i Eduard Berloso Ferrer.

El/la tinenta d'alcalde o regidor/a de l'àrea corresponent, en funció de l'objecte de contractació, o el/la cap d'àrea.

Un regidor/a de cada un dels grups municipals constituïts en la Corporació i a proposta de cada grup:

PSC-PM

Titular: Pia Bosch Codolà

Suplent: Amèlia Barbero Rivera

PPC

Titular: Concepció Veray Cama

Suplent: Joan Menacho Gabardino

CUP

Titular: Jordi Navarro Morera

Suplent: Anna Pujolàs Vilar

ICV

Titular: Joan Baptista Olòriz Serra

Suplent: Maria Núria Terés i Bonet

La secretària general de la Corporació o, en el seu cas, el vicesecretari, o altre/a funcionari/a que tingui atribuïda la funció d'assessorament jurídic. L'interventor de la Corporació o, en el seu cas, la viceinterventora, o altre/a funcionari/a de serveis econòmics.

Secretari/a

El/la funcionari/a que es designi per l'Alcaldia, a proposta de la regidora d'Hisenda i Gestió Municipal.

L'esmentada composició es podrà ampliar quan la matèria específica objecte de contractació ho requereixi.

Segon.- El present decret es publicarà al BOP, en el taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Tercer.- Donar compte del present decret en la propera sessió plenària que se celebri.

Decret de l'Alcaldia referent a la designació dels portaveus dels grups municipals i els seus suplents

Primer.- Per al millor funcionament de la Corporació Municipal, i més especialment per a desenvolupar l'activitat en el Ple municipal de la Corporació, queden constituïts, d'acord amb la voluntat dels regidors integrants en cadascuna de les llistes electorals que han obtingut representació corporativa per a l'actual mandat, els següents Grups municipals amb designació del portaveu corresponent:

-Grup municipal de Convergència i Unió (CiU) Portaveu: Carles Ribas i Gironès

Suplent Portaveu: Marta Madrenas i Mir

-Grup municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya - Progrés Municipal (PSC-PM)

Portaveu: Pia Bosch Codolà

Suplent Portaveu: Xavier Amores Bravo

-Grup municipal del Partit Popular (PP) Portaveu: Concepció Veray Cama

Suplent Portaveu: Joan Menacho Gabardino

-Grup municipal Candidatura d'Unitat Popular (CUP) Portaveu: Jordi Navarro Morera

Suplent Portaveu: Anna Pujolàs Vilar

-Grup municipal d' Iniciativa per Catalunya Verds -Esquerra Unida i Alternativa - Entesa (ICV-EUiA-E)

Portaveu: Joan Baptista Olòriz Serra

Suplent Portaveu: Maria Núria Terés i Bonet

- Regidors no adscrits: Carlos Palomares Safarres

Carles Bonaventura Cabanes

Els portaveus de cada grup constituïran la Junta de Portaveus als efectes de les previsions contingudes al Reglament Orgànic Municipal.

Segon.- El present decret es publicarà al BOP, en el taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Tercer.- Donar compte del present decret en la propera sessió plenària que se celebri.

Decret de l'Alcaldia referent a la modificació del règim de retribucions i

indemnitzacions als grups municipals.

Primer.- Assignar de conformitat amb l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, als grups polítics la dotació econòmica que compte amb un component fix de 680€, idèntic per tots els grups de euros mensuals, i un altre component variable, en funció del nombre de cadascun d'ells, a raó de 34 € euros per membre, sent la quantitat resultant la següent:

Grup municipal de Convergència i Unió. CiU: 1.020 €

Grup municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya. Progrés Municipal PSC- PM: 918 €

Grup municipal d'Unitat Popular - Poble Actiu: CUP-PA: 748 € Grup municipal del Partit Popular. PPC: 748 €

Grup municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa - Entesa.

ICV-EUiA-E: 748 €

Segon.- El present decret es publicarà al BOP, al taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Tercer.- Donar compte del present decret en la propera sessió plenària que se celebri.

Decret de l'Alcaldia referent a la modificació de les comissions informatives.

Primer.- Modificar la composició de les Comissions Informatives quedant integrades pels següents membres:

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

- Carles Puigdemont i Casamajó - President
- Jordi Fàbrega i Vilà
- Marta Madrenas i Mir
- Pia Bosch Codolà
- Àngel Quintana Morraja
- Concepció Veray Cama
- Jordi Navarro Morera
- Joan Baptista Olòriz Serra
- Carlos Palomares Safarres
- Carles Bonaventura Cabanes

Suplents:

- Carles Ribas i Gironès
- Amèlia Barbero Rivera
- Joan Menacho Gabardino
- Anna Pujolàs Vilar
- Maria Núria Terés i Bonet

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CIUTADANIA

- Jordi Fàbrega i Vilà - President
- Joan Alcalà Quiñones
- Carles Ribas i Gironès
- Xavier Amores Bravo
- Joaquim Bonaventura Ayats
- Joan Menacho Gabardino

- Jordi Navarro Morera
- Maria Núria Terés i Bonet
- Carlos Palomares Safarres
- Carles Bonaventura Cabanes

Suplents:

- Isabel Muradàs i Vázquez
- Sílvia Paneque Sureda
- Concepció Veray Cama
- Anna Pujolàs Vilar
- Joan Baptista Olòriz Serra

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

- Marta Madrenas i Mir - Presidenta
- Carles Ribas i Gironès
- Coralí Cunyat i Badosa
- Xavier Amores Bravo
- Gloria Plana Yanes
- Concepció Veray Cama
- Jordi Navarro Morera
- Joan Baptista Olòriz Serra
- Carlos Palomares Safarres
- Carles Bonaventura Cabanes

Suplents:

- Jordi Fàbrega i Vilà
- Glòria Plana Yanes
- Joan Menacho Gabardino
- Anna Pujolàs Vilar
- Maria Núria Terés i Bonet

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

- Maria Àngels Planas i Crous - Presidenta
- Roser Urra i Fàbregas
- Marta Madrenas i Mir
- Sílvia Paneque Sureda
- Amèlia Barbero Rivera
- Concepció Veray Cama
- Jordi Navarro Morera
- Maria Núria Terés i Bonet
- Carlos Palomares Safarres
- Carles Bonaventura Cabanes

Suplents:

- Coralí Cunyat i Badosa
- Xavier Amores Bravo
- Joan Menacho Gabardino
- Anna Pujolàs Vilar
- Joan Baptista Olòriz Serra

COMISSIÓ INFORMATIVA DE SERVEIS A LES PERSONES

- Isabel Muradàs i Vázquez - Presidenta
- Eduard Berloso i Ferrer
- Roser Urra i Fàbregas
- Pia Bosch Codolà
- Àngel Quintana Morraja

- Joan Menacho Gabardino
- Anna Pujolàs Vilar
- Maria Núria Terés i Bonet
- Carlos Palomares Safarres
- Carles Bonaventura Cabanes

Suplents:

- Marta Madrenas i Mir
- Amèlia Barbero Rivera
- Concepció Veray Cama
- Jordi Navarro Morera
- Joan Baptista Olòriz Serra

COMISSIÓ ESPECIAL DE COMPTES

La Comissió Especial de Comptes quedarà integrada quan actuï amb aquest caràcter pels mateixos components de la Comissió d'Hisenda i Gestió Municipal.

Segon.- El present decret es publicarà al BOP, en el taulell d'anuncis i a la seu electrònica.

Tercer.- Donar compte del present decret en la propera sessió plenària que se celebri.

DONAR COMPTE DE LES SENTÈNCIES I DECRETS DICTATS

* Sentència núm. 200, de 9 de desembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 454/12, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de data 17 de setembre de 2012, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de data 13 de febrer de 2012, pel que se la va donar d'alta al padró municipal d'ocupació de via pública per l'entrada de vehicles a un habitatge unifamiliar. La sentència imposa les costes del procés a l'Ajuntament de Girona.

* Sentència núm. 225, de 30 de desembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 488/12, interposat per la part recurrent el Decret d'Alcaldia de data 17 d'octubre de 2012, pel que es va desestimar la sol·licitud d'exempció de l'Impost sobre Béns Immobles (IBI).

* Sentència núm. 16, de 28 de gener de 2014, del Jutjat Penal núm. 3 de Girona, dictada en el procediment ràpid núm. 106/2013, en virtut de la que es condemna a l'acusat com autor penalment responsable d'un delictes de conducció sota la influència de begudes alcohòliques, previst i penat en l'article 379 del Codi Penal; d'un delictes de conducció d'un vehicle a motor sense haver obtingut permís o llicència, previst i penat a l'article 384 del Codi Penal; i d'un delictes de negativa a sotmetre's a les proves legalment establertes per a la comprovació de les taxes d'alcoholèmia, previst i penat a l'article 383 del Codi Penal, a les corresponents penes assenyalades per cada delictes, amb imposició de les costes processals, havent d'indemnitzar a l'Ajuntament de Girona en la suma de 610,25 € més els interessos legals.

* Sentència núm. 27, de 29 de gener de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu

núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 439/2012-A, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de data 5 de setembre de 2012, pel que es va desestimar la petició d'indemnització per responsabilitat patrimonial derivada de la reclamació formulada per la recurrent pels danys soferts en motiu d'una caiguda a la via pública, al passeig de Sant Joan Bosco, el dia 10 de gener de 2012, degut a un forat existent a la vorera. La reclamació desestimada s'elevava a la quantia de 13.242,70 €. La sentència imposa les costes del procés a la part recurrent.

* Sentència núm. 64, de 5 de febrer de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 174/10, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de data 18 de gener de 2010, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de data 28 d'octubre de 2009, en virtut del que es va requerir a la recurrent perquè procedís a la reposició de la realitat física alterada mitjançant la retirada del cobert i barbacoa adossats al límit lateral dret de la parcel·la situada al carrer Bellpuig, núm. 1.

* Sentència núm. 82, de 13 de febrer de 2014, del Jutjat d'Instrucció núm. 3 de Girona, dictada en el procediment de diligències urgents Judici Ràpid núm. 18/2014, en virtut de la que es condemna a l'acusada com autora responsable d'un delictes de conducció sota la influència de begudes alcohòliques, de l'article 379.2 en relació amb el 379.1 del Codi Penal, a la pena de 4 mesos de multa, a raó d'una quota diària de 6 euros i privació del dret a conduir vehicles a motor i ciclomotors pel temps de 8 mesos i 2 dies, més al pagament de les costes processals causades i a indemnitzar solidàriament amb la companyia d'assegurances en concepte de responsabilitat civil a l'Ajuntament de Girona en la suma de 2.600,11 €.

* Sentència núm. 97, de 20 de febrer de 2014, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 169/13, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de data 20 de febrer de 2013, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra la liquidació de l'impost sobre l'increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana. La sentència imposa les costes dels procés a la part recurrent.

* Sentència núm. 161, de 21 de febrer de 2014, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció Segona, que desestima el recurs contenciós administratiu interposat per l'Ajuntament de Girona contra l'acord adoptat pel Jurat d'Expropiació de Catalunya, Secció Girona, en data d'1 de desembre de 2010, pel que es va fixar el just preu de 316.403,50 €, en l'expropiació d'una finca en execució del projecte d'urbanització de la Frontissa de Santa Eugènia.

Decret de l'Alcaldia de data 14 de febrer de 2014 relatiu a modificar les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja.

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponents als blocs 1, 2, 3, 5 i 6, adjudicades a l'empresa "Eulen, S.A.", NIF núm. A-28517308:

- Espai Cívic Mercadal: alta del servei, a partir del dia 13 de setembre de 2013, amb

7,50 hores setmanals de netejadora, concentrades en 1,50 hores diàries de dilluns a divendres i 4 hores al mes d'especialista, amb un import mensual de 550,00€ i 11,50 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 13 de setembre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014 (9 mesos i 18 dies) seria de cinc mil dos-cents vuitanta euros (5.280,00€), dels quals 4.363,64€ corresponen a la base imposable i 916,36 € a l'IVA calculat al 21%. (6.600,02 € anuals) (330,00 € el mes de setembre). Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials del vigent pressupost municipal.

- Beates: alta del servei per un import anual de deu mil vuit-cents noranta-cinc euros amb trenta-un cèntims (10.895,31 €), dels quals 9.004,39 € corresponen a la base imposable i 1.890,92€ a l'IVA calculat al 21%, amb el següent detall:

a) EAIA: alta del servei a partir del dia 10 d'octubre de 2013 amb 0,25 hores de netejadora els dilluns, dimecres i divendres i 2 hores al mes d'especialista. A partir del dia 23 d'octubre de 2013 s'amplien les hores amb 1,75 hores de netejadora els mateixos dies de la setmana, quedant el servei en 2 hores al dia de neteja diària els dilluns, dimecres i divendres i 2 hores al mes d'especialista, amb un import mensual de 458,47€ i 12 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 10 d'octubre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014 (8 mesos i 22 dies) seria de tres mil vuit-cents vint-i-tres euros amb un cèntim (3.823,01€), dels quals 3.159,51€ corresponen a la base imposable i 663,50 € a l'IVA calculat al 21%. (5.501,67 € anuals) (155,25 € el mes d'octubre). Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del vigent pressupost municipal.

b) UMAT: alta del servei a partir del dia 9 d'octubre de 2013 amb 1 hora de netejadora els dilluns, dimecres i divendres i 0,50 hores al mes d'especialista, amb un import mensual de 220,23€ i 12 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 9 d'octubre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014 (8 mesos i 23 dies) seria de mil nou-cents vint-i-cinc euros amb vint-i-quatre cèntim (1.925,24€), dels quals 1.591,11€ corresponen a la base imposable i 334,13 € a l'IVA calculat al 21%. (2.642,80 € anuals) (163,40 € el mes d'octubre). Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del vigent pressupost municipal.

c) Promoció de la Ciutat: alta del servei a partir del dia 9 d'octubre de 2013 amb 1 hora de netejadora els dilluns, dimecres i divendres i 1 hora al mes d'especialista, amb un import mensual de 229,24€ i 12 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 9 d'octubre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014 (8 mesos i 23 dies) seria de dos mil quatre euros (2.004,00€), dels quals 1.656,20€ corresponen a la base imposable i 347,80 € a l'IVA calculat al 21%. (2.750,84 € anuals) (170,08 € el mes d'octubre). Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del vigent pressupost municipal.

- Edifici Fòrum: donar de baixa el servei de neteja de manteniment, a partir del dia 14 d'octubre de 2013, donat el trasllat de l'equip de l'EAIA i l'SBAS del Barri Vell a un altre edifici. L'import a donar de baixa i que correspon al període de 14 d'octubre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014 (8 mesos i 13 dies) seria de vuit mil vuit-cents noranta euros amb vuitanta-tres cèntims (8.890,83 €), dels quals 7.347,79 € corresponen a la base imposable i 1.543,04 € a l'IVA calculat al 21%. (12.433,74 € anuals) (1.036,15 € mensuals) (L'import a facturar el mes d'octubre seria de 434,52 €).

- Reorganització del servei Escola Bosc de la Pabordia i barracons antiga escola Pericot:

Escola Bosc de la Pabordia: ampliació dels servei amb 4,50 hores de neteja diària, de dilluns a divendres, i 2 hores d'especialista mensuals, que provenen de l'antiga escola Pericot, a partir del dia 4 de setembre de 2013, amb un import mensual de 1.338,93€ i 10 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 4 de setembre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014 (9 mesos i 27 dies) seria de tretze

mil dos-cents cinquanta-cinc euros amb quaranta cèntims (13.255,40€), dels quals 10.954,88€ corresponen a la base imposable i 2.300,52 € a l'IVA calculat al 21%. (16.067,11 € anuals) (1.205,03 € el mes de setembre). Amb càrrec a la partida 2014 500 321 22700 Neteja Escoles del vigent pressupost municipal.

Antics barracons Escola Pericot: donar de baixa una part dels barracons amb 4 hores de neteja diària, 2 hores d'especialista mensuals, 2 hores d'especialista dedicades a les neteges extraordinàries i 41 hores de netejadora dedicades a les neteges a fons d'estiu, a partir del dia 4 de setembre de 2013. L'import a donar de baixa i que correspon al període de 4 de setembre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014 (9 mesos i 27 dies) seria d'onze mil sis-cents vuitanta-cinc euros amb dos cèntims (11.685,02 €), dels quals 9.657,04 € corresponen a la base imposable i 2.027,98 € a l'IVA calculat al 21%. (14.326,00 € anuals) (1.193,83 € mensuals) (L'import a facturar el mes de setembre seria de 253,28 €).

- Reorganització del servei amb la redistribució de les hores de la Llar d'avis Vila-roja, Locals plaça Llimoners i local carrer Noguer a partir del dia 1 de novembre de 2013. El servei quedaria de la següent manera:

Locals plaça Llimoners:

Els 4 locals: 5 hores setmanals amb 1 hora de dilluns a divendres.

Local 1: 3,25 hores setmanals amb 1,25 hores el dimarts i 1 hora dijous i divendres.

Local 2: 1 hora setmanal el dijous.

Local 3: 2 hores setmanals amb 1 hora dimecres i divendres. Local 4: 1 hora setmanal el dilluns.

Local carrer Noguer: 3 hores setmanals amb una hora dilluns, dimecres i divendres.

Llar d'avis Vila-roja: 13,50 hores setmanals amb 2,5 hores de dilluns a divendres i 1 hora dissabte.

Amb els següents imports a partir de l'1 de novembre de 2013: Llar d'avis Vila-roja: 944,68 € mensuals (11.336,16 € anuals).

Locals plaça Llimoners: 500,51 € mensuals (6.006,12 € anuals). Local carrer Noguer: 201,62 € mensuals (2.419,44 € anuals).

Com sigui que s'ha passat alguna hora dels dissabtes a dies laborables l'import total mensual d'aquesta redistribució varia i s'han de donar de baixa 5,19€ mensuals.

- Casals de Nadal a les escoles: aprovació de 93 hores realitzades els mesos de desembre de 2013 i gener de 2014, per un import total de mil cinc-cents sis euros amb setanta-vuit cèntims (1.506,78 €), dels quals 1.245,27€ corresponen a la base imposable i 261,51€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 500 32100 22700 Neteja Escoles del pressupost municipal.

- Pavelló Girona-Fontajau: aprovació d'una neteja extraordinària els dies 6 i 7 de desembre de 2013, amb motiu de la realització de la I Copa de les Nacions de Patinatge Artístic, amb un total de 9 hores de netejadora diürna i 5 hores de netejadora festiva, per un import total de dos-cents setanta-quatre euros amb trenta-tres cèntims (274,33 €), dels quals 226,72€ corresponen a la base imposable i 47,61€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 Neteja equipaments esports del pressupost municipal.

- Escola Taialà: aprovació d'una neteja extraordinària, realitzada el dia 28 d'octubre de 2013, amb motiu de diferents incidències de males olors detectades en diferents lavabos, amb un total de 8 hores de netejadora diürna, per un import total de cent vint-i-nou euros amb seixanta-dos cèntims (129,62 €), dels quals 107,12€ corresponen a la base imposable i 22,50€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 500 321 22700 Neteja escoles del pressupost municipal.

- Escola Montfalgars: aprovació d'una neteja extraordinària dels vidres interiors del menjador, amb un total de 2 hores d'especialista, per un import total de trenta-

quatre euros amb seixanta-quatre cèntims (34,64 €), dels quals 28,63€ corresponen a la base imposable i 6,01€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 500 32100 22700 Neteja escoles del pressupost municipal.

- Noves oficines Beates: aprovació d'una primera neteja d'obres realitzada el dia 31 de juliol de 2013, amb un total de 3 hores de netejadora i 5 hores d'especialista, per un import total de cent vuitanta euros amb dotze cèntims (180,12 €), dels quals 148,86€ corresponen a la base imposable i 31,26€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Edifici consistorial: aprovació d'una neteja extraordinària de la zona de l'Alcaldia, Sala de Junta de Govern Local i zones adjacents i la zona d'accés a les oficines municipals, serveis sanitaris inclosos, el dia 5 de gener de 2014, amb motiu de la recepció dels Reis, amb un total de 1,5 hores de netejadora festiva, per un import total de quaranta euros amb trenta-un cèntims (40,31 €), dels quals 33,31€ corresponen a la base imposable i 7,00€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Centre Cultural La Mercè: aprovació d'una neteja extraordinària de la zona de l'Auditori, Claustre i lavabos, el dia 15 de desembre de 2013, de 7 a 9 del matí, amb motiu de la realització de l'activitat "El petit príncep" de l'Escola Municipal d'Humanitats, amb un total de 2 hores de netejadora diürna, per un import total de cinquanta-tres euros amb setanta-cinc cèntims (53,75 €), dels quals 44,42€ corresponen a la base imposable i 9,33€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 124 33420 22700 del pressupost municipal.

- Pavelló de Santa Eugènia: aprovar l'adquisició d'un dispensador de tovalloletes higièniques, per un import de trenta euros amb vint-i-cinc cèntims (30,25 €), dels quals 25,00€ corresponen a la base imposable i 5,25€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 del pressupost municipal. D'acord amb el previst a l'article 111 del TRLCSP en relació amb l'article 138.3 del TRLCSP.

- Ajuntament edifici consistorial: aprovar l'adquisició de sis dispensadors de sabó de mans pels diferents serveis de la casa consistorial, per un import de cent dotze euros amb cinquanta-tres cèntims (112,53 €), dels quals 93,00€ corresponen a la base imposable i 19,53€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 414 92000 22700 del pressupost municipal. D'acord amb el previst a l'article 111 del TRLCSP en relació amb l'article 138.3 del TRLCSP.

- Camp de futbol de Can Gibert del Pla: aprovació d'una neteja extraordinària dels vidres i marcs dels vestidors, amb un total de 16 hores d'especialista, per un import total de dos-cents setanta-sis euros amb set cèntims (276,07 €), dels quals 228,16€ corresponen a la base imposable i 47,91€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 501 34200 22700 del pressupost municipal.

- Centre Cívic Sant Narcís: aprovació d'una neteja extraordinària realitzada el dia 14 d'octubre de 2013, amb motiu de la celebració de dos concerts del festival Temporada Alta, amb un total de 2 hores de netejadora, per un import total de trenta-dos euros amb setanta-set cèntims (32,77 €), dels quals 27,08€ corresponen a la base imposable i 5,69€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2014 510 23000 22700 del pressupost municipal.

Segon.- Retornar la fiança d'import 498,23€, dipositada en data 14 de febrer de 2013, amb número de rebut 13006962 i substituir-la per una fiança d'import 115,40€, que inclou la reducció de 382,83€ (5% de l'import de la reducció sense IVA), atès que és major l'import de les reduccions que el de les ampliacions. El detall de les ampliacions i reduccions seria com segueix:

Reduccions

- * Edifici Fòrum: 10.275,82 € anuals, IVA exclòs.
- * Antics barracons escola Pericot: 11.839,67 € anuals, IVA exclòs.
- Ampliacions
- * Espai Cívic Mercadal: 5.454,56 € anuals, IVA exclòs.
- * Beates: 9.004,39 € anuals, IVA exclòs.
- Total reduccions: - 7.656,54€ anuals, IVA exclòs.

Tercer.- Requerir a l'adjudicatària per tal que dins el termini de 10 dies hàbils, a comptar de la recepció de la notificació, comparegui a l'Ajuntament a formalitzar la modificació del contracte.

Quart.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.

S'adopta el present acord en consideració al l'informes emesos pels serveis de Serveis Socials, de dates 3 i 10 de desembre de 2013 i 23 de gener i 12 de febrer de 2014, els serveis d'Esport, de data 2 de desembre de 2013, 21 de gener i 4 de febrer de 2014, els serveis d'Educació, de dates 29 de novembre, 11 i 23 de desembre de 2013 i 27 de gener de 2014, la secció de Serveis Administratius i Registre, de dates 30 de setembre, 13 de desembre de 2013, 2 i 20 de gener i 3 de febrer de 2014, els serveis de Cultura, de data 11 de desembre de 2013, i els informes emesos per "Cias Com 2000, S.L.", de dates 27 de novembre, 2 i 5 de desembre de 2013, i 20, 21, 24, 27 i 29 de gener de 2014, i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Decret de l'Alcaldia de data 28 de febrer de 2014 relatiu a liquidació pressupost de l'Ajuntament de Girona corresponent a l'exercici 2013.

Aprovar la liquidació del pressupost corresponent a l'exercici 2013 de l'Ajuntament de Girona en base als antecedents obrants a l'expedient i posant de manifest el resultat següent:

A.) Magnituds pressupostàries : Respecte al pressupost de despeses:

1. Exercici en curs:
 - Pressupost inicial de despeses: 96.695.000,00
 - Modificacions de despeses: 40.676.852,81
 - Pressupost definitiu de despeses: 137.371.852,81
 - Despeses autoritzades: 124.383.495,47
 - Despeses compromeses: 112.815.035,09
 - Obligacions reconegudes: 103.246.184,57
 - Pagaments líquids realitzats: 93.164.156,04
 - Pendants pagament: 10.082.028,53
2. Exercicis tancats:
 - Pendent pagament inici exercici: 12.638.865,34
 - Pagaments realitzats: 12.420.818,11
 - Pendent pagament final exercici: 78.016,03

Respecte al pressupost d'ingressos:

1. Exercici en curs:
 - Pressupost inicial d'ingressos: 96.695.000,00
 - Modificacions d'ingressos: 40.676.852,81
 - Pressupost definitiu d'ingressos: 137.371.852,81
 - Drets reconeguts nets: 110.318.147,69

- Recaptació neta: 92.338.812,23
- Drets pendents cobrament: 17.979.335,46
- 2. Exercicis tancats:
 - Pendent cobrament inici exercici: 52.092.466,23
 - Recaptació: 15.570.815,25
 - Pendent cobrament final exercici: 33.424.679,01

B.) Resultats execució pressupostària:

- Resultat pressupostari de l'exercici ajustat: 16.215.759,80
- a. Resultat pressupostari de l'exercici: 8.224.146,37
- b. Crèdits gastats amb romanent de tresoreria: 5.636.605,29
- c. Desviacions de finançament negatives de l'exercici: 12.045.593,50
- d. Desviacions de finançament positives de l'exercici: - 9.690.585,36
- Romanent de crèdit: 35.580.218,91
- Romanent de crèdit a incorporar exercici 2014 (projectes amb finançament afectat i compromisos de despesa degudament adquirits segons art. 175 del RDL 2/2004) :
 - a. Desviacions positives acumulades de projectes amb finançament afectat: 26.168.017,15
 - b. Compromisos de despesa degudament adquirits : 6.457.507,53
- Romanent de tresoreria :
 - a. Romanent de tresoreria total : 47.5851.349,22
 - b. Dotació provisió dubtós cobrament : 15.116.213,62
 - c. Romanent afectat: per afectació del finançament necessari per a la incorporació del romanent a incorporar a l'exercici 2014 : 32.625.524,68
 - d. Romanent per a despeses generals: 109.610,92 , després de la incorporació dels romanents detallats a l'apartat anterior

Criteris dubtós cobrament:

Per a la dotació de la provisió per dubtós cobrament del total pendent a 31 de desembre s'aplicaran els criteris següents, resultat una quantia a aprovisionar de 15.116.213,62:

- Multes : fins a l'exercici anterior (2012), un 100% del total pendent
- Ingressos corrents: sobre el total pendent a 31 de desembre, fins a l'exercici 2008, un 100 %, del pendent de 2009 a 2011, un 20% i per a 2012 un 10%
- Ingressos capital : sobre el total pendent a 31 de desembre, fins a l'exercici 2008, un 50 %
- Ingressos tributaris, capítol 1 a 3, exercici corrent (2013): un 5 %
- Es dota individualment i pel total pendent de cobrament el detallat a l'annex adjunt : 1.459.109,04

C.) Magnituds avaluació compliment Llei Orgànica 2/2012:

- Capacitat de finançament :
 - Ingressos no financers : 107.535.506,02
 - Despesa no financera : 98.395.356,53
 - Ajustos segons SEC : - 3.038.074,41
 - Capacitat de finançament : 6.102.075,08
- Els ajustaments al sistema europeu de comptes inclouen :
 - a. en signe negatiu l'efecte del pendent de cobrament dels capítols 1 - 2 i 3 d'ingressos
 - b. en positiu el cobrat pels mateixos conceptes als pressupostos d'exercicis tancats
 - c. en positiu el reintegrat en concepte de PIE dels exercicis 2008 i 2009
 - d. en referència a les transferències entre administracions s'ha procedit a ajustar

el pendent de cobrament en referència a les entitats de les que s'ha tingut coneixement dels seus estats comptables.

- Regla de la despesa: Liquidació exercici 2012:

Despesa no financera: 98.511.306,67

Despesa no financera no computable: - 12.593.027,17 (interessos deute + finançament altres administracions) Ajustos segons SEC: 218.000,00

Pagaments per transferències internes: - 469.551,86

Despesa computable 2012: 85.666,7

Liquidació exercici 2013:

Despesa no financera 2013: 98.395.356,53

Despesa no financera no computable: - 11.699.534,28 (interessos deute + finançament altres administracions) Ajustos segons SEC 2013: 0,00

Pagaments per transferències internes: - 608.821,68

Despesa computable 2013 : 86.087.000,57

Incrementos / disminucions recaptació 2012 - 2013 :

Únicament serà motiu de valoració la major recaptació derivada de modificacions normatives que suposin variacions permanents de recaptació, i en conseqüència les aplicades sobre tributs d'exigència periòdica (padrons), que es presumeix la regularitat dels mateixos. En aquest moment no és possible efectuar aquest càlcul, doncs la memòria gestió tributària i de recaptació està en procés d'elaboració i atenent que en tot cas reduiran la despesa computable 2013.

Taxa de variació despesa computable 2012 / 2013 : 0.49 %

- Principi de sostenibilitat financera : s'analitza el volum de deute i en funció dels indicadors establerts al Text Refós d'Hisendes Locals 2/2004 (art. 53)

Ingressos liquidats per operacions corrents : 106.907.462,67

Despeses liquidades per operacions corrents : 90.842.814,46

Estalvi brut : 16.064.648,21

Anualitat teòrica amortització : 8.996.435,53

Estalvi net : 7.068.212,68

Estalvi net quota amortització 2013 : 10.148.645,09

Capital viu per operacions a llarg termini: 53.683.326,97

Capital viu per operacions a curt termini: 0,00

Capital viu operacions avalades: 7.110.523,93

Ingressos liquidats per operacions corrents: 106.907.462,67

Ingressos afectats legalment i/o no recurrents: 5.018.252,87

Ingressos corrents als efectes rati endeutament: 101.889.209,80

Ràtio endeutament 31/12/2013: 59,67%

Decret de l'Alcaldia de data 28 de febrer de 2014 relatiu a liquidació pressupost Organisme Autònom d'Educació Musical corresponent a l'exercici 2013.

Aprovar la liquidació del pressupost corresponent a l'exercici 2013 de l'Organisme Autònom d'Educació Musical de Girona en base als antecedents obrants a l'expedient i posant de manifest el resultat següent:

A.) Magnituds pressupostàries: Respecte al pressupost de despeses:

1. Exercici en curs:

- Pressupost inicial de despeses: 731.200,00

- Modificacions de despeses: 32.569,16

- Pressupost definitiu de despeses: 763.769,16

- Despeses autoritzades: 761.936,93

- Despeses compromeses: 745.826,41

- Obligacions reconegudes: 741.095,02

- Pagaments líquids realitzats: 739.195,51
- Pendants pagament: 1.899,51

2. Exercicis tancats:

- Pendent pagament inici exercici: 8.376,72
- Pagaments realitzats: 8.376,72
- Pendent pagament final exercici: 0,00

Respecte al pressupost d'ingressos:

1. Exercici en curs:

- Pressupost inicial d'ingressos: 731.200,00
- Modificacions d'ingressos: 62.953,59
- Pressupost definitiu d'ingressos: 794.153,59
- Drets reconeguts nets: 648.426,31
- Recaptació neta: 620.090,06
- Drets pendents cobrament: 28.336,25

2. Exercicis tancats:

- Pendent cobrament inici exercici: 210.611,91
- Recaptació: 116.300,74
- Pendent cobrament final exercici: 94.311,17

B.) Resultats execució pressupostària:

- Resultat pressupostari de l'exercici ajustat: -82.756,69
- Resultat pressupostari de l'exercici: -92.668,71
- Romanent de crèdit: 22.674,14
- Romanent de crèdit a incorporar exercici 2014: 20.841,91
- Romanent de tresoreria:
- * Romanent de tresoreria total: 119.044,28
- * Dotació provisió dubtós cobrament: 0,00
- * Romanent per a despeses generals: 98.202,37, després de la incorporació dels romanents detallats a l'apartat anterior

C.) Magnituds avaluació compliment Llei Orgànica 2/2012:

- Capacitat de finançament: Ingressos no financers: 648.426,31
- Despesa no financera: 741.095,02

Ajustos segons SEC: 0,00

Capacitat de finançament/necessitat de finançament: -92.668,71

- Regla de la despesa: Liquidació exercici 2012:

Despesa no financera: 758.281,60

Despesa no financera no computable: - 94.070,00 (finançament altres administracions)

Ajustos segons SEC: 0,00

Pagaments per transferències internes: 0,00

Despesa computable 2012: 664.211,60

Liquidació exercici 2013:

Despesa no financera 2013: 741.095,02

Despesa no financera no computable: - 0,00 (finançament altres administracions)

Ajustos segons SEC 2013: 0,00

Pagaments per transferències internes: 0,00

Despesa computable 2013: 741.095,02

Taxa de variació despesa computable 2012/2013: 11,58%

L'incompliment del principi exposat ve motivat per la disminució de la despesa finançada amb subvencions rebudes d'altres administracions, essent per l'exercici 2012 d'import 94.070 € i per l'exercici 2013 d'import 0 €.

Decret de l'Alcaldia de data 28 de febrer de 2014 relatiu a liquidació pressupost 2013 Patronat Call de Girona.

Aprovar la liquidació del pressupost corresponent a l'exercici 2013 de l'Organisme Autònom Patronat Call en base als antecedents obrants a l'expedient i posant de manifest el resultat següent:

A.) Magnituds pressupostàries : Respecte al pressupost de despeses:

1. Exercici en curs:

- Pressupost inicial de despeses: 400.000,00
- Modificacions de despeses: 114.969,69
- Pressupost definitiu de despeses: 514.969,69
- Despeses autoritzades: 502.960,91
- Despeses compromeses: 441.635,63
- Obligacions reconegudes: 441.635,63
- Pagaments líquids realitzats: 408.085,43
- Pendants pagament: 33.550,20

2. Exercicis tancats:

- Pendent pagament inici exercici: 13.545,45
- Pagaments realitzats: 14.584,98
- Pendent pagament final exercici: 0,00

Respecte al pressupost d'ingressos:

1. Exercici en curs:

- Pressupost inicial d'ingressos: 400.000,00
- Modificacions d'ingressos: 114.969,69
- Pressupost definitiu d'ingressos: 514.969,69
- Drets reconeguts nets: 458.537,88
- Recaptació neta: 403.039,98
- Drets pendents cobrament: 55.497,90

2. Exercicis tancats:

- Pendent cobrament inici exercici: 72.578,37
- Recaptació: 43.381,37
- Pendent cobrament final exercici: 29.136,00

B.) Resultats execució pressupostària:

- Resultat pressupostari ajustat: 15.576,97
- Resultat pressupostari de l'exercici: 16.902,25
- Romanent de crèdit: 73.334,06
- Romanent de crèdit a incorporar exercici 2014: 40.167,26
- Romanent de tresoreria:
 - * Romanent de tresoreria total: 74.447,02
 - * Dotació provisió dubtós cobrament: 0,00
 - * Romanent per a despeses generals: 13.121,74, després de la incorporació dels romanents detallats a l'apartat anterior

C.) Magnituds avaluació compliment Llei Orgànica 2/2012:

- Capacitat de finançament : Ingressos no financers: 458.537,88
- Despesa no financera: 441.635,63
- Ajustos segons SEC: -985,72
- Capacitat de finançament/necessitat de finançament: 15.916,53
- Regla de la despesa: Liquidació exercici 2012:
 - Despesa no financera: 369.640,80
 - Despesa no financera no computable: - 59.400,00 (finançament altres

administracions)

Ajustos segons SEC: 0,00

Pagaments per transferències internes: 0,00

Despesa computable 2012: 310.240,80

Liquidació exercici 2013:

Despesa no financera 2013: 441.635,63

Despesa no financera no computable: - 94.270,46 (finançament altres administracions)

Ajustos segons SEC 2013: 0,00

Pagaments per transferències internes: 0,00

Despesa computable 2013: 347.365,17

Taxa de variació despesa computable 2012/2013: 11,97%

L'incompliment del principi exposat ve motivat per una situació conjuntural, i atesa l'execució del romanent incorporat d'exercicis anteriors, finançats amb aportació municipal.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, veuen que hi ha un primer bloc que té a veure amb el cartipàs municipal, com a conseqüència de les diferents modificacions que han comunicat els diferents grups municipals. També hi ha l'apartat de sentències. En relació al tercer punt de l'ordre del dia, si hi ha alguna intervenció en aquest sentit.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, es tracta d'un acord de Junta de Govern en el qual s'aprova la constitució d'un acord de col·laboració entre l'Ajuntament i Ecoembalajes de España, SA, per desenvolupar un seguit d'actuacions complementàries de valorització de residus i d'envasos. La meua pregunta seria que se m'expliqués bé què significa aquest acord, quines contrapartides dóna l'Ajuntament i quins beneficis això pot aportar a l'Ajuntament.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, és en referència a un decret que van signar vostès en el qual es considera necessari disposar d'un estudi arquitectònic de la Casa Pastors i destinen 21.000 euros per fer aquest avantprojecte. La pregunta seria, ja que hi ha una partida anomenada d'«activitats culturals» que és de 60.000 euros, no acabem d'entendre per què destinen més de 20.000 euros, ja, a cobrir despeses derivades de l'operació de Santos Torroella. Pensem que potser van una mica massa accelerats.

I d'altra banda, hi ha un decret d'Alcaldia del 28 de febrer corresponent a la liquidació del pressupost de l'Ajuntament que ens presenten en l'ordre del dia que nosaltres pensem que per ser escrupolosament respectuosos amb els compromisos de participació i transparència que té aquest Ajuntament, caldria que tot el procés de tramitació del pressupost des del principi, des que s'elabora sobre la participació ciutadana fins que es tanca i es liquida, pensem que hauria d'haver-hi la participació. I una bona fórmula seria celebrar una audiència pública amb participació de la ciutadania i que les dades siguin al màxim de transparents, en benefici, d'aquesta transparència i d'aquest compromís per assolir una democràcia de qualitat.

No celebrant aquesta audiència pública o ni tan sols celebrant un ple de liquidació, vostè, senyor Puigdemont i el seu Govern, tenen la llei del seu cantó, però pensem que no és la millor manera per comprometre'ns sòlidament des d'aquesta institució amb la democràcia.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, en relació a un dels acords de la Junta de Govern Local del 21 de febrer pel que varen aprovar vostès el tema de la reforma del projecte d'urbanització de la

Frontissa, estariem interessats que amb la regidora corresponent hi hagués alguna sessió informativa per informar l'oposició, almenys nosaltres com a Partit Socialista ho demanem perquè ens expliquin una mica el projecte en el seu conjunt. Hem vist la documentació, no hi ha res a destacar, però sí que ens agradaria que hi hagués una explicació, atès que l'import que s'aprova és de més de 2 milions d'euros, i ens sembla que valdria la pena.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui expressa, és referent a la sentència número 200/2013, en la qual un ciutadà de Girona al·legava en relació a que se li havia girat una taxa d'accés de vehicles. L'Ajuntament perd i queda clara una cosa que els hi varem dir tantes vegades quan varem discutir sobre aquesta qüestió i vostès van insistir tant que això es podia fer, bé, mirin, altra vegada el Jutjat els torna a dir que no, que no es feia bé, que estava mal fet i hem tornat a perdre una altra vegada un altre judici per aquesta qüestió. Només posar-ho de manifest, perquè va ser un tema sobre el qual varem debatre molt i sense cap mala intenció varem explicar moltíssimes vegades per què creïem que això no s'havia de fer. I sempre es van negar a escoltar-nos, i, miri, una altra vegada queda clar que escoltar a tots els grups a vegades ajuda a no cometre errors.

Intervé el senyor alcalde, qui en resposta al senyor Olòriz, indica que el senyor Jordi Fàbrega li donarà informació d'aquest acord.

Pren la paraula el senyor Jordi Fàbrega, regidor delegat de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, qui exposa, aquest acord és l'aprovació del conveni amb aquestes dues societats que tenen encarregat el reciclatge tant dels envasos com del vidre.

Aquest conveni és el mateix conveni que signen tots els ajuntaments i que és el conveni que es signava amb els governs anteriors i que substancialment no ha canviat, i que si no s'aprova aquest conveni, no ens dóna opció a rebre les bonificacions per al reciclatge d'aquests elements.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, el senyor Navarro preguntava per l'estudi arquitectònic, efectivament, hi ha un estudi arquitectònic, si vostè recorda una de les peticions que se'ns havia fet era que hi haguessin un seguit d'estudis, entre ells també, saber exactament o de manera molt més que aproximada de què parlàvem quan parlàvem de rehabilitar la Casa Pastors. I era un element que fins i tot va formar part d'una de les sessions informatives d'aquesta comissió informativa especial, per acord de tots els grups, amb el calendari de continguts es va determinar.

I, efectivament, els treballs que s'encarreguen a despatxos d'arquitectes s'han de remunerar, no hem descobert encara la fórmula perquè es faci sense cap tipus de compensació. I calia perquè els grups així ho demanaven. I jo crec que és un bon informe, jo crec que les persones que l'han fet són probablement les millors que el poden fer, són les que coneixen la rehabilitació del Barri Vell de la ciutat des de la seva gènesi, perquè en formen part, tenen un coneixement jo diria que insuperable precisament d'aquest espai de la ciutat. I per tant, ens han proporcionat un coneixement que entenem que sí que calia tenir-lo, com altres despeses associades a aquesta operació que potser s'han de tenir abans de poder prendre una decisió.

En relació a la liquidació del pressupost, vostè suposo que sap que tenim una pàgina web des de fa uns mesos en marxa a on s'informa –jo diria que ja fa un any– de l'estat d'execució dels pressupostos de la ciutat. Hi ha una pàgina web bastant fàcil d'accedir que fa referència també a anteriors –no sé si abraça des del 2011 o 2012, no ho recordo– i es pot accedir d'una manera molt didàctica, molt visual. Vostè veurà que són gràfiques molt fàcils sobre cada àrea desglossada, però, a més a més, hi ha associada a aquella dada general un enllaç que et porta al PDF complet, amb totes les

partides, totes al cent per cent. De manera que la informació que donem sobre l'execució del pressupost, sobre els pressupostos és molt alta, en ares justament d'aquesta transparència.

Properament hem d'acabar d'ajustar cosetes, però cosetes, perquè ja està a punt, el web del Govern obert, en què encara es farà un salt més gran en relació a això que vostè demana. Jo crec que tal com estem facilitant l'accés al ciutadà al que són els comptes públics, em sembla que hem realment guanyat molt. Que podem estudiar fórmules per continuar incrementant-se? Probablement sigui així, però jo crec que en aquest moment amb la informació que donem, la facilitat que donem és correcta i no ens plantejaríem un altre canvi.

En relació al prec del senyor Bonaventura relatiu al tema de la Frontissa, suposo que el regidor d'Urbanisme, senyor Ribas, no tindrà cap problema a accedir a la petició que ha fet.

Intervé el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui manifesta, no tenim cap problema en convocar els diferents grups de l'oposició a fi i efecte d'explicar el projecte de la Frontissa que, efectivament, té el valor que té, perquè crec recordar que o bé deu recordar vostè que és un préstec ICO i que s'havia de complir, perquè si no l'haguéssim perdut al final d'aquest exercici.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, la senyora Bosch preguntava per sentències, n'hi ha moltes de sentències, com vostè veurà. N'hi ha una, per exemple, del 21 de febrer del 2014 que condemna l'Ajuntament a pagar una expropiació de 316.000 euros quan l'havia pagat a 202.000. Aquests 113.000 euros de diferència, evidentment és un diner que ens preocupa.

A vostè li preocupa el rebut que es va girar a un ciutadà perquè se li va cobrar indegudament un dret de pas; sí, és veritat, si no ho recordo malament, la sentència era no pas perquè no tinguéssim dret o raó a posar aquesta figura, sinó perquè les mides d'accés que tenia aquest ciutadà en el seu pas no complien els mínims per poder girar-li el rebut automàticament, si no ho recordo malament. El senyor Alcalà, em pot ajudar a complementar l'explicació.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Alcalà, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública, qui explica, de fet, aquest senyor va decidir anar al contenciós i al·legava que se li donés la raó de la mateixa manera que el seu veí va fer un recurs a l'Ajuntament, de fet, va fer un escrit a l'Ajuntament justificant que no utilitzava el traster com a entrada i sortida de vehicles. I al·legava el mateix que estava fent el seu veí. I el jutge, jo crec que amb molt bon criteri, opta pel mateix.

Si aquest senyor ens hagués presentat a nosaltres la documentació, de la mateixa manera que hem fet amb la resta de ciutadans que han presentat la documentació, li haguéssim estimat.

Intervé la senyora Glòria Plana, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, simplement, senyor alcalde, en referència a la sentència que vostè ha dit, la 161, el que he mirat jo de la sentència era precisament el contrari, que el Jurat d'Expropiació el que feia era marcar un just preu més alt del que havia marcat l'Ajuntament de Girona i per estalviar aquests diners, intentar anar al Tribunal Superior de Justícia. No ha estat així, no era el mateix cas que l'altre.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, és clar, és que hi ha una diferència a favor del particular de 113.000 euros, és un fet, jo només constatava això. I fixi's que jo en el resum de sentències no he assenyalat aquesta sentència, però posats a assenyalat

sentències n'hi ha de moltes naturaleses i característiques que valdria la pena que en parléssim.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, qui exposa, sobre aquesta qüestió n'hem debatut en aquest mateix plenari moltes vegades. La primera vegada que va sortir aquesta taxa nosaltres els vàrem indicar que ens semblava. És a dir, si haguessin escoltat l'opinió de l'oposició segurament aquesta i les altres vegades en què va haver de canviar d'opinió després de no haver-nos escoltat, s'ho hauria estalviat. Simplement volia posar de relleu això, ho reitero i ja està, no s'enfadi, senyor alcalde.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, no m'enfado, trobo molt recomanable que tothom escolti tothom. Això val per als partits polítics, per als ajuntaments, tothom ha d'escoltar tothom i nosaltres en escoltar sempre ens hi trobarà i, a més a més, a vegades fins i tot en fem cas i tot del que recomana l'oposició.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

4. Aprovació de la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local contra la Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local.

La Llei 27/2013, de 27 de desembre de 2013, de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) va entrar en vigor el 31 de desembre de 2013. Aquesta reforma local vulnera clarament l'autonomia local i les competències exclusives en matèria de règim local i d'organització territorial de la Generalitat reconegudes en l'Estatut d'autonomia de Catalunya (art. 151 i 160 EAC).

La LRSAL no respecta els principis que informen la Carta Europea d'Autonomia Local ni tampoc l'autonomia local constitucionalment garantida (art. 140 CE), eliminant el principi de subsidiarietat i de màxima proximitat i imposant mecanismes de control que porten a una dependència jeràrquica.

Són tres els blocs de continguts de la Llei 27/2013 que lesionen la garantia constitucional de l'autonomia local:

"El desempoderament competencial dels municipis amb vulneració de la garantia constitucional de l'autonomia local reconeguda en els articles 137 i 140 de la Constitució.

"La inclusió de mecanismes de tutela, condicionants i controls d'oportunitat amb vulneració de la garantia constitucional de l'autonomia local.

"Vulneració del principi democràtic en l'àmbit local.

Així mateix, aquesta Llei és totalment perjudicial per al conjunt de la ciutadania i per al bon funcionament de l'administració local, ja que:

"posa en perill el sistema de prestació dels serveis municipals i, concretament, el sistema de serveis socials de proximitat, allunyant-los de la ciutadania.

"no aporta millores a l'administració local sinó que la castiga, quan la seva gestió s'ha demostrat molt més eficaç que la de l'administració de l'Estat, essent aquesta la més endeutada respecte el global i respecte la despesa pública que realitza.

Al mes de maig d'enguany es compliran trenta cinc anys de la constitució dels ajuntaments democràtics. Els ajuntaments han estat capaços d'afrontar els grans reptes i els canvis culturals de finals del S. XX, forjant un model de convivència, benestar, cohesió social, participació democràtica i qualitat de vida.

Trenta cinc anys esperant un nou marc competencial i un finançament adequat per garantir serveis locals bàsics perquè ara amb aquesta Llei es torni a un model de fa quaranta anys enrere amb un marc competencial raquític, i que allunya la capacitat de decisió sobre les polítiques de proximitat, i també allunya les decisions i

el control de la ciutadania acabant amb el valor de proximitat que permet la prevenció, la detecció i l'actuació per garantir uns mínims de cohesió i convivència en el conjunt de pobles i ciutats de Catalunya.

Fonaments de dret

El conflicte en defensa de l'autonomia local, d'acord amb l'art. 75 bis LOTC, es pot plantejar quan les normes de l'Estat amb rang de llei lesionin l'autonomia local constitucionalment garantida.

D'acord amb l'art. 75 ter 2 i 3 LOTC, per iniciar la tramitació del conflicte en defensa de l'autonomia local és necessari l'acord del Ple de les Corporacions locals amb el vot favorable de la majoria absoluta del número legal de membres d'aquesta. De manera prèvia a la formalització del conflicte, s'ha de sol·licitar dictamen, amb caràcter preceptiu però no vinculant, del Consell d'Estat.

En conseqüència, es proposa al Ple de la corporació que adopti els següents ACORDS:

Primer.- Iniciar la tramitació per a la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local contra els articles primer i segon i demès disposicions afectades de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre de 2013, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local (BOE núm. 312 de 30 de diciembre de 2013) d'acord amb el text que s'adjunta, segons el que s'estableix en els arts. 75 bis i següents de la Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional.

Segon.- A tal efecte, sol·licitar Dictàmen del Consejo de Estado, conforme a l'establert en l'art. 75 ter 3 de la Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, per conducte del Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas, a petició de l'entitat local de major població (art. 48 Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las Bases de Régimen Local), així com atorgar a aquesta entitat la delegació necessària.

Tercer.- Facultar i encomanar a l'Alcalde/Alcaldessa per a la realització de tots els tràmits necessaris per portar a terme els acords primer i segon i expressament per a l'atorgament d'escriptura de poder tan ampli i suficient com en dret es requereixi a favor de la Procuradora Dña. Virginia Aragón Segura, col. Núm. 1040 de l'Il·lustre Col·legi de Procuradors de Madrid per tal que, en nom i representació de l'Ajuntament de Girona, de forma solidària i indistinta interposi conflicte en defensa de l'autonomia local contra la Ley 27/2013, de 27 de diciembre de 2013 (BOE núm. 312 de 30 de diciembre de 2013), de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local, seguint-lo per tots els seus tràmits i instàncies fins a obtenir sentència ferma i la seva execució.

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui exposa, en varem parlar ja amb els diferents portaveus, aquesta és una mesura que es planteja en diversos ajuntaments de tot l'Estat espanyol. És una mesura també promoguda des de les dues associacions de municipis que hi ha a Catalunya, la federació i l'associació. És una mesura també que compta amb un ampli, un amplíssim consens polític per tal d'impedir el que des del món local s'ha considerat com un despropòsit, com un seriós i gravíssim atac al model municipal, que molt aviat celebrarà els seus trenta-cinc anys. I que al llarg d'aquests trenta-cinc anys si alguna cosa ha demostrat és la seva eficiència, no només eficàcia, sinó la seva eficiència i només de mirar els números de l'endeutament, els números del dèficit públic, què pertoca i quines competències i serveis gestionen, què pertoca al món local, amb això n'hi hauria prou per dir que justament el problema no està situat, ans al contrari, en el món local.

Entenem que hi ha una vulneració de l'autonomia local, que s'envaeixen competències autonòmiques, que hi ha un greu perjudici directe al ciutadà, perquè condemna els ajuntaments a haver de restringir serveis que es presten i que es presten molt bé al ciutadà i que el ciutadà espera que siguin prestats pel seu ajuntament; condemna aquests ajuntaments a no fer-ho. Posa problemes globals i particulars, dificulta el dia a dia a què ens hem estat acostumant d'una manera absolutament unànime en aquest país. Durant aquests trenta-cinc anys tothom ha acceptat i bé i ha aplaudit que els ajuntaments assumeixin molts dels rols que estan assumint en aquests moments, entre altres coses, perquè, hi insisteixo, troben resposta i és una resposta sovint presidida per l'eficiència i l'eficàcia. De manera que el món local reacciona i promou aquest recurs al Tribunal Constitucional contra la Llei de reforma de l'Administració Local. Ho fem, a més a més, hi insisteixo, amb un esperit de solidaritat amb molts altres municipis de l'Estat espanyol que aquests dies s'estan adherint a un procés inèdit en el que portem de democràcia, que és que tots plegats, amb una immensa majoria, amb el nombre més que suficient de municipis exigits perquè es pugui promoure un recurs d'aquestes característiques al Tribunal Constitucional, ens posem d'acord per promoure el que entenem que ha de ser una anul·lació d'una llei que no només no ens ajuda, sinó que clarament ens perjudica.

Jo confio que d'aquest Ple en sortirà una vegada més una veu enormement majoritària de la ciutat de Girona en contra d'aquesta llei. Que a vegades quan parlem de lleis fa la sensació que parlem de conceptes una mica metafísics que no entren en el terreny del concret fins al cap de molt temps; no, aquesta és una llei que ja s'està aplicant, aquesta és una llei que s'està aplicant i que està generant greus dificultats a molts ajuntaments i que ens les podem trobar a casa i que a final de l'any anirà incrementant el seu perjudici al ciutadà. De manera que és el moment de presentar aquest recurs i jo demano als senyors i senyores regidors que hi donin suport.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, el que hauríem de dir amb relació a aquest punt és que estem en un clar procés de recentralització i d'involució política protagonitzat pel Govern espanyol del Partit Popular. Lleis com, per exemple, la d'unitat de mercat o la Llei Wert, en el primer cas, i la de l'avortament i la de seguretat ciutadana, en el segon, en són clars exemples, entre molts d'altres que podríem citar.

En aquest context caldria emmarcar l'anomenada Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, que suposa, com vostè ha dit, un greu atac a l'autonomia local i que atempta directament contra els serveis que els ajuntaments presten als seus ciutadans. Uns serveis que en molts casos resulten imprescindibles i que si els consistoris deixessin de prestar, probablement en bona part no prestaria ningú.

Avui molt probablement aprovarem en aquest Ple, igual que també faran molts ajuntaments d'arreu dels Països Catalans i de l'Estat Espanyol aquests dies, portar aquesta llei al Tribunal Constitucional en defensa de l'autonomia local. El meu vot, evidentment, serà favorable. Però permetin-me que expressi totes les reserves del món, tenint en compte experiències anteriors, sobre la imparcialitat i la neutralitat de la justícia espanyola, sobretot en casos de conflicte en matèria de model territorial. Només cal recordar algunes decisions d'aquest tribunal, per exemple, sense anar gaire més lluny, en el cas de la reforma de l'Estatut. La justícia espanyola i el Tribunal Constitucional gairebé sempre estan sotmesos als interessos polítics del Govern espanyol de torn i en molts casos aquest Tribunal ha esdevingut la tercera cambra de les Corts espanyoles per anar moltes vegades en contra dels interessos dels catalans.

Tal com ja he repetit altres vegades, només hi ha una manera de posar fi a la involució i a la recentralització que protagonitza el Partit Popular, en molts casos amb la complicitat del PSOE i d'altres partits espanyols, i aquesta manera no es troba dins la

legalitat estatal ni en els seus tribunals, sinó en la independència i en la creació d'un estat català que ens permeti legislar sobiranament sobre tot allò que ens afecta sense imposicions espanyoles.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres, òbviament, donarem suport a aquest punt de l'ordre del dia que porten vostès, com no podria ser d'una altra manera.

Dit això, sí que volem constatar que, efectivament, el moment actual és complex, estem en un moment d'ofensiva neoliberal i d'ofensiva espanyolista. I una vegada més les directrius que impulsa la troica i les polítiques recentralitzadores de l'Estat espanyol, de Madrid, formades pel Partit Popular, tornen a posar l'autonomia local en entredit. Pensem que davant d'això, cal revelar-s'hi. I aprovar això que aprovarem ara és una forma de revelar-s'hi. Però nosaltres pensem que cal anar més enllà, pensem que cal treure aquest debat al carrer i a més a més cal d'alguna manera apel·lar a la nostra desobediència civil com a món local. Si ens limitem només a acatar les lleis i a combatre des de la via jurídica, pensem que ens faltarà una pota, i aquesta pota l'hem de posar apel·lant a la desobediència.

També pensem que és molt important que això que estem aprovant avui aquí no quedi només reclòs en aquest Ple, no quedi només reclòs en els plens dels diferents ajuntaments dels Països Catalans i d'altres llocs de l'Estat. Pensem que això també ha de sortir a la ciutadania, perquè això ens afecta a tots, ens afecta els ajuntaments i afecta en primera instància i sobretot els ciutadans i les ciutadanes.

Dit això, permetin-me que els digui també que nosaltres properament presentarem en aquest Ajuntament, igual que en d'altres ajuntaments, una moció per posar en qüestió la Llei de governs locals que vostès, senyors de Convergència i Unió i la seva cossa en el Parlament, estan impulsant. Pensem que l'esperit que impregna la reforma que vostès proposen i la que impregna la reforma que proposa el PP s'assemblen molt, és a dir, externalització de serveis i recentralització. Uns volen recentralitzar cap a les diputacions, que són òrgans que no estan sotmesos al control democràtic directe dels ciutadans, i vostès voldran recentralitzar en altres estaments com els consells comarcals.

Nosaltres fem un cant a l'autonomia local dels ajuntaments i a la democràcia local.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del Partit Popular, qui expressa, el meu grup no donarà suport a aquest punt de l'ordre del dia i ho farà, a més, convençut i ho farà, a més, també amb una defensa fèrria del que és aquesta reforma de l'Administració local, perquè era necessària, perquè feia falta i perquè sorprèn que avui totes les forces polítiques en aquest Ajuntament estiguin en contra d'aquesta llei quan jo els he sentit moltes vegades queixar-se en aquest mateix plenari que els ajuntaments estan mal finançats, perquè la segona part d'aquesta reforma és la reforma del finançament local, que la Generalitat ens deu molts diners i que això era impresentable. Aquesta llei no permetrà que la Generalitat degui diners als ajuntaments, perquè s'haurà de comprometre a través de conveni a pagar el 100 per cent del cost d'aquells serveis que presti l'ajuntament i que siguin delegats per la Generalitat de Catalunya. I per tant, també els he sentit queixar-se moltes vegades que els ajuntaments assumien competències que no els eren pròpies o serveis que no els eren propis, però que com a administració més propera al ciutadà ho havien de fer, i que el Govern autonòmic no responia amb el suport econòmic que es necessitava. I això és precisament també una de les coses que fa aquesta llei.

Miri, senyor alcalde, jo li he dir, el que és un greu atac al món municipal és: primer, jo ja no sé si dir-li si 18, 20 o 25 milions d'euros que deu la Generalitat a aquest Ajuntament, no li sé dir la quantitat, perquè mai hem aconseguit que ens digui ben bé

quin és el deute que té la Generalitat amb aquest Ajuntament. Això és un greu atac al món local, en aquest cas a l'Ajuntament de Girona.

El que és un greu atac al món local és que vostè com a alcalde presenti un recurs contra el repartiment dels fons locals i en el Parlament de Catalunya com a diputat voti en contra que s'anul·li aquest repartiment a través d'una moció del Partit Popular, simplement perquè allà representa Convergència i Unió i ho posa per davant de ser alcalde. Això és un greu atac al món local i és un greu atac als ciutadans de Girona, perquè amb aquests diners els ciutadans de Girona podrien rebre més serveis. No aquesta llei.

Aquesta llei busca dues coses: una, que es visqui o es visqui els serveis que es reben per part d'un ajuntament siguin els de la màxima eficiència i que els ajuntaments es centrin a prestar allò que els és obligatori prestar. I que després, si tenen equilibri pressupostari, si el seu estat financer és bo, puguin plantejar-se prestar algun altre servei, però, d'entrada, assegurar aquells que els són propis. Que fins ara hi ha molts ajuntaments, fins a dia d'avui, que per culpa d'haver de finançar serveis que no els eren propis han hagut de baixar el nivell dels que els eren propis, perquè si no, la seva salut financera se'n veia molt ressentida.

Això és el màxim objectiu d'aquesta llei. A partir d'aquí, escolti, s'han dit moltes coses que no són veritat: no es treuen ni els serveis socials ni la sanitat ni l'educació. Sí que és veritat que hi ha un traspàs de competències de certs serveis a les comunitats autònomes –a les comunitats autònomes, senyor Navarro, no a l'Estat, no s'equivoqui - aquesta llei parla únicament i exclusivament tota l'estona de comunitats autònomes, no de l'Estat; no es treu cap competència a l'ajuntament i se li dona a l'Estat. Les poques que es treuen es donen a les comunitats autònomes, no a l'Estat. I crec que aquesta és una matisació que faria bé de tenir vostè molt present quan després parla, i que fins i tot ens parla de la troica, que encara no he entès que fa avui la troica en aquest tema de l'ordre del dia.

Aquestes comunitats autònomes podran a través de conveni traspassar la competència als ajuntaments, sempre que ho facin a través d'un conveni. Un conveni que digui què? Que la comunitat autònoma assumeix el cost, el 100 per cent del cost d'aquest servei, perquè la competència és seva. Per tant, els ajuntaments podran prestar-ho i ho podran fer tranquil·lament i amb la tranquil·litat que no els suposarà un sobrecost, que no els deixaran a deure els diners i que, per tant, el servei que donaran serà més eficient en molts casos que el que s'està donant fins a dia d'avui –no parlo per l'Ajuntament de Girona–, però si per altres ajuntaments que a causa del seu estat financer han hagut de baixar el nivell d'alguns serveis que prestaven.

Mirin, vostès aquí avui poden venir a explicar el que vulguin, aquesta gran cosa que estan fent amb tots els municipis, que avui els interessin els municipis de la resta d'Espanya, és una mica curiós, avui per vostès la resta d'Espanya cobra importància i el Tribunal Constitucional també. És curiós, quan es passen el dia dient que es volen separar d'Espanya i que el Tribunal Constitucional no els agrada ni serveix per a res. Però bé, és aquesta manera que tenen que quan les coses els convenen els agraden i quan no els convenen no els agraden, és una manera que tenen de funcionar que ja massa acostumats que n'estem.

Però, miri, si volien presentar un recurs al Tribunal Constitucional ho poden fer, totes les forces polítiques, en aquest cas menys la CUP, que no està representada al Congrés dels Diputats, perquè es necessitaven cinquanta diputats i cinquanta senadors. Si no es necessita res més. Per tant, el que fan vostès és muntar l'embolic, intentar portar aquest tema per fer una ofensiva contra l'Estat perquè els convé, els convé amb aquesta espiral i amb aquest deliri independentista que tenen vostès aquí a Catalunya, i els convé dir que l'Estat és molt dolent també amb aquesta administració. I per això juguen en aquest joc, que jo sincerament crec que l'únic que fan és un mal favor a tots els ciutadans, els creen una psicosi que no cal crear-la,

perquè no perdran cap dels serveis que se'ls ha prestat fins a dia d'avui. I per tant, no es condemna a res a ningú i menys els ciutadans, com deia vostè.

Ja per acabar, a títol d'anècdota: ja que presentaven aquesta moció tipus que presenten a tot Espanya, com vostè ha dit, podrien haver tingut la decència de posar quin ajuntament representarà vostè en el punt de l'ordre del dia, perquè, a més, està en blanc. I per tant, facultem l'alcalde o alcaldessa a representar un ajuntament que no sabem ni quin és perquè no ha tingut ni la decència d'escriure «Girona».

I a més, li diré una altra cosa, i ara sí que acabo: miri, senyor alcalde, aquesta ha sigut una llei d'una tramitació molt llarga, més d'un any mig. S'ha parlat amb tothom, sobretot amb la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, amb ella s'ha arribat a acords molt importants. El primer projecte presentat pel Govern a l'aprovat finalment a les Corts ha canviat molt, i ha canviat molt a través sobretot de la feina que s'ha fet a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies. Vostè d'aquesta no en parla, em sorprèn, vostè en forma part i hi té un càrrec.

Intervé la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, sí que és veritat que ha canviat molt aquesta llei, però no ha canviat el que hauria d'haver canviat i, per tant, continua sent una llei que preocupa enormement a tot el municipalisme català, però no només el municipalisme català, el municipalisme de tot l'Estat. Perquè continua sent un projecte de llei que lamina el principi d'autonomia local. I aquest és un principi que no només consagra la Constitució i l'Estatut d'autonomia, és que a més a més és un principi que arreu d'Europa està protegit, i està protegit per la Carta Europea d'Autonomia Local, que va signar Espanya fa dècades, crec que va ser a la dècada dels vuitanta.

Per tant, es tracta d'una llei que encara hi ha molts països europeus que estan mirant què és el que està fent ara Espanya. I a la delegació del Consell d'Europa que va venir a Espanya, el *monitoring* que van fer darrer, ja parlaven de la preocupació que els suscitava la deriva actual de l'Estat amb relació al món local. I això és així i, per tant, aquesta és una llei que és molt preocupant, perquè envaeix competències de la Generalitat, però sobretot afecta l'arrel del sistema democràtic que són els municipis i que són els municipis democràtics. És on la democràcia es viu d'una manera més directa per part de la ciutadania. I per tant, afectar aquesta democràcia en el cor, diguem-ne, del món local, és una cosa que jo crec que no havien d'haver fet mai.

El text desprèn desconfiança cap al món local des del principi fins al final, i és una desconfiança absolutament, diguem-ne, gratuïta, perquè pel que fa a l'eficiència, ho deia abans l'alcalde, les administracions locals són les més eficients. I vostè miri els diferents nivells de l'administració, miri on està concentrat el dèficit públic. Pensi que l'endeutament públic dels ens locals va ser del 0,3 per cent del PIB el 2012 i el 0 per cent al període 2013-2015, i en canvi, saben que la despesa pública global i el dèficit públic estan concentrats sobretot en l'Estat i després en les comunitats autònomes. Per tant, no solucionaran el tema del dèficit i del deute.

És cert que hi ha contradiccions per part de Convergència i Unió que va votar la Llei orgànica d'estabilitat pressupostària, que és en la qual el Govern espanyol basa i fonamenta l'aplicació o el desenvolupament d'aquesta llei, però tot i així és important que tots els regidors i regidores aquí presents que som defensors del municipalisme ens unim i procurem que no es pugui produir, ni una privatització dels serveis públics que acabin passant a mans de les diputacions o d'altres, ni una pèrdua de serveis, que són molt importants per a la ciutadania.

Li posaré l'exemple d'un servei: miri, quan jo era regidora de Serveis Socials, fa més de deu anys varem crear un servei impropri, en tenim, molt diversos. En tenim un que és d'aquests serveis impropis que és el servei d'atenció a les dones víctimes de violència, un servei d'atenció psicològica, que ha vist en aquests deu anys centenars de dones, que ha ajudat centenars de gironines –centenars de gironines– a sortir

d'una de les pitjors situacions amb què una persona es pot trobar. Aquest servei és un servei impropï, aquest servei aquesta llei el posarà en risc. A vostè li pot semblar que això és irrellevant, doncs, miri, és molt rellevant per a moltes persones.

I sovint moltes vegades aquest Ajuntament i molts altres ajuntaments s'han vist en la tessitura de crear serveis que en aquell moment cap altra administració, pel que sigui, es veia amb cor de crear, volia crear, podia crear. I no s'ha fet mai perquè hi hagués un caprici, es fa perquè hi ha una demanda, perquè hi ha una necessitat que es constata.

No voldria jo que es pogués posar en risc cap d'aquests serveis que hi ha a cap altra població i a Girona encara menys, i per tant, crec que ens convé a tots, i jo crec que fins i tot als representants populars en aquest consistori. Ens convé a tots que aquesta llei no tiri endavant i que aquesta llei, veritablement torni al calaix del qual no havia d'haver sortit mai.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, moltes gràcies. I gràcies als grups que han expressat el seu suport a aquest recurs que promovem des de diferents institucions locals. Lamento que els representants del Partit Popular no hi vulguin donar el seu suport, tot i que ho entenc, perquè, si el Govern del seu partit és qui la promou és normal que ells aquí busquin tancar files a l'entorn del Govern i no tant, diguem-ne, defensar allò que de manera enormement majoritària des de qualsevol observatori del món local ens hem posat d'acord a qualificar com un nyap.

Jo no sé d'on ha tret, senyora Veray, que això respon a cap deliri independentista. No ho sé, revisaré la meua intervenció, però jo diria que he fet referència sempre a allò que els altres portaveus s'han referit, en relació al que representa de menysteniment de l'autonomia local, de serveis que prestarem al ciutadà, perquè ho coneixem. Fixi's, li parlaré d'un cas concret d'un ajuntament català, espero no haver-li de parlar d'un cas de l'Ajuntament de Girona, però si cal n'hi parlarem també, i espero no haver-ho de fer, però si passa se n'assabentarà bé, com la resta de regidors.

Li parlaré d'un cas d'un ajuntament català que té el servei d'escola bressol promogut des de l'ajuntament, perquè considera que és un servei que ha de prestar en el seu ajuntament, i que tocava renovar, prorrogar el contracte de càtering de la mainada. Doncs, bé, ja es va trobar amb l'impediment dels serveis de Secretaria i d'Intervenció que allò era impropï i, per tant, no es podia prorrogar el servei de càtering. Què fem amb la mainada? La deixem sense menjar, obliguem a la Generalitat que no ho té previst a la seva llei de pressupostos, que és una altra llei, una despesa que no estava prevista, modifiquem, per tant, els pressupostos de la Generalitat via llei de reforma de l'Administració local? No és la manera de procedir. I és un cas concret.

I insisteixo i desitjo que no afecti a la ciutat de Girona en alguns dels projectes que podrien considerar-se impropï, que no tenen res d'impropï, però que s'estan prestant.

Per tant, no sé d'on ha tret això, vostè ha dit «muntar un embolic en contra de l'Estat», estic convençut que en aquest recurs ens acompanyaran molts, molts municipis de l'Estat espanyol. Ja els preguntarem si ho fan perquè volen muntar un embolic per anar en contra de l'Estat i si obeeixen a cap deliri independentista. No ho sé, potser tenim sorpresa, jo crec que no, perquè els mourà exactament el mateix.

I cregui'm, si aquest recurs també el promoguessin municipis de la resta de la Unió Europea no ens caurien els anells, ans al contrari, per sumar-nos-hi, i per tant, no hi ha cap fissura, al contrari, hi ha un principi de solidaritat i de lleialtat entre institucions que governem ciutadans, que és al final el que compte, els ciutadans, per posar-nos d'acord a promoure sense mirar què pensen ni d'on són els grups que hi donen suport. Per tant, això és el que ha presidit i presidirà tota aquesta ofensiva del món local, que em sembla que no és cap anècdota.

S'hi pot estar d'acord o no, però restar força simbòlica i moral a què molts milers d'ajuntaments tinguin en els seus plens aquest acord i aquest debat i que per majoria absoluta dels plens es decideixi afegir-s'hi, això no té res de menor, això és molt important. Jo li respecto el seu desacord amb tota sinceritat, però no es pot menystenir el gest d'enorme força del món local encara que els grups parlamentaris tinguin tot el dret del món a presentar el que vulguin. Nosaltres no obeïm a la lògica dels grups parlamentaris; obeïm a la lògica de les ciutats i dels seus ciutadans, i per tant, té molta força. M'atreviria a dir que encara en té més de força, que des del món local hi hagi aquest sindicat d'interessos per assenyalar allò que tothom veu clarament menys el grup que encara està governant l'Estat espanyol.

I finalment, vostè ha fet referència al contenciós que aquest Ajuntament va posar al seu moment, va decidir posar a la Generalitat per haver-nos exclòs, altres municipis i Girona també, dels diners que havia de repartir. El varem posar perquè comptàvem que havíem de cobrar. Doncs bé, com que cobrarem, perquè aquest és l'acord final, ja no tindrà sentit que prosperem; per tant, el que volíem fer era pressionar per la via que fos, presentant un contenciós, negociant, per aconseguir que allò que són quantitats que entenem que hem de cobrar el Govern reconegui que ens les ha de pagar. Per tant, això és eficàcia absoluta. No és mèrit només de l'Ajuntament de Girona, però l'Ajuntament de Girona hi ha contribuït fent aquest gest que no ens demanava ningú i que el varem fer de *motu proprio*, perquè la defensa de la ciutat passa per damunt de qualsevol altra consideració i d'altres gestos de cara a la galeria que vostès puguin fer sovint al Parlament de Catalunya i també altres gestos en favor o no de les infraestructures de les comarques gironines que es puguin fer en el Congrés dels Diputats.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, simplement esmentant a la senyora Veray que ha fet servir qualificatius molt gruixuts, ens ha arribat a acusar als regidors i regidores que donarem suport a aquest punt que tenim psicosis i també que tenim deliris; miri, em sembla que cap dels aquí presents ni delirem ni tenim psicosis, el que sí que tenim és un compromís molt ferm amb la democràcia i amb l'autonomia local. I això no sé vostè si aquí ens hi podríem trobar. Em sembla molt que no.

Després també veig que li costa entendre això de la troica i diu que no sap ben bé què hi pinta. Es molt senzill, i encara que vostè es faci la despistada, sap perfectament que les directrius de la troica a través del Fons Monetari Internacional i altres poders el que fan és promoure, com van obligar-los a vostès fa uns anys a votar una llei d'estabilitat pressupostària i la modificació d'una constitució d'un estat a fi i efecte de limitar l'acció de les administracions. I vostès aquí, des del meu punt de vista, han trobat l'ocasió perfecta per recentralitzar i buidar el territori de competències.

I això que sembla que li estranya tant que què fem ara aquí uns independentistes relacionant-nos tan bé amb municipis arreu de l'Estat, el senyor alcalde ho ha sintetitzat de forma molt i molt correcta: no hi ha cap mena de contradicció en què els ajuntaments d'aquest país que és Catalunya si cal en algun moment entaulin relacions amb ajuntaments del conjunt de l'Estat espanyol. I això, vostè ho podrà comprovar ben aviat quan Catalunya sigui un estat independent, que això passarà ben aviat, veurà que tenim relacions estables amb diverses institucions de l'Estat espanyol, que seran de tu a tu i sense imposicions.

Intervé la senyora Concepció Veray, qui manifesta, senyor Navarro, suposo que vostè com que l'he ignorat més aviat quan parlava d'altres coses, ara vol fer veure que s'ha sentit al·ludit. Em dirigia directament al senyor alcalde, a Convergència i Unió i al Govern de la Generalitat quan he parlat de deliris independentistes, no a vostè. Ja sé que li sap greu que no m'hagi posat amb vostè per poder-me contestar, ho ha fet

directament. Si s'ha donat per al·ludit, vostè sabrà, però jo em dirigia a l'alcalde, a Convergència i Unió, al Govern de la Generalitat, que em sembla que ha quedat molt clar que havia estat així.

Però ara sí que li diré una cosa, miri, només faltaria que no ens relacionéssim amb altres municipis, però vostè que renega de la Constitució, que va dir que havia mentit el dia de la seva presa de possessió, que va dir que havia fet per imperatiu legal fer guardar la Constitució i després ens va dir: «he mentit», que ja de per si en això jo tinc els meus dubtes que es pugui fer, però a part vostè ho va fer i avui defensa el Tribunal Constitucional: aclareixi's, Constitució sí, Constitució no, les dues coses és bastant difícil, perquè vostè en renega.

Dit això, senyora Bosch, només una cosa, defensors del municipalisme ho som tots i crec que tampoc seria just que ara aquí, resultat d'aquesta votació, vostè considerés que hi ha vint-i-tres regidors o "x" regidors que són defensors del municipalisme i els del Partit Popular no. Jo li accepto que el defensem o que tenim una visió diferent en relació a aquesta llei, però defensors del municipalisme jo crec que ho som tots, i per això també estem asseguts aquí i som regidors i sempre hem posat per davant la ciutat de Girona. I jo crec que això no se'ns pot negar.

I, miri, senyor alcalde, no entraré ara a tenir un debat una altra vegada acèrrim amb vostè per aquest tema, jo sé molt bé com han anat les negociacions de Convergència i Unió amb el meu partit i amb el Govern arran d'aquesta llei, i també sé que en el Senat es va endarrerir dues vegades l'hora de la votació precisament perquè s'estava a punt d'arribar a un acord amb Convergència i Unió. I finalment, no s'hi arriba per uns temes més polítics que altra cosa, per tant, ara tampoc vingui aquí vostè a intentar fer veure una cosa que no és, perquè els debats a les Corts generals són els que són i tothom els coneix per més que siguin a través de converses de passadís.

I li diré una altra cosa, vostè em diu que jo no resti força als milers d'ajuntaments que donaran suport a aquesta moció i que volen portar aquesta llei al Tribunal Constitucional, jo els respecto a tots, jo li demano a vostè faci el mateix i no resti força ni importància als altres milers i milers d'ajuntaments que no sotmetran aquesta moció a votació i que donen suport des del primer dia a aquesta llei de reforma de l'Administració local.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits, senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

5. Aprovar la rectificació de l'inventari general de béns i drets de la Corporació per l'any 2013.

L'inventari general de béns i drets de l'Ajuntament de Girona és un registre administratiu que recull les característiques físiques, jurídiques i econòmiques dels béns i drets de l'Ajuntament de Girona amb l'objectiu de servir a l'entitat com instrument per a la gestió i control dels seu Patrimoni. Aquest inventari es custodia i s'autoritza per la Secretària General de l'Ajuntament de Girona d'acord amb l'article 105.3 del Decret 336/88, de 17 d'octubre mitjançant el qual s'aprova el Reglament de Patrimoni dels ens locals de Catalunya, a diferència del llibre d'inventari i balanços i del compte d'administració de patrimoni que els custodia i és a càrrec de l'Interventor de l'Ajuntament de Girona.

L'esmentat inventari s'ha de sotmetre al Ple municipal per a la seva aprovació,

doncs n'és l'òrgan competent d'acord amb l'article 222.3 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i l'article 105.1 del Decret 336/88, de 17 d'octubre.

Un cop aprovada la rectificació de l'inventari pel Ple, caldrà remetre'n una còpia al Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb l'article 105.3 del Decret 336/88 de 17 d'octubre.

Primer.- Aprovar la rectificació de l'inventari general de béns i drets de la corporació per l'any 2013.

Segon.- Remetre còpia de l'inventari al Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, la ratificació de l'inventari és actualitzar les dades de l'inventari, incloent-hi totes les modificacions de les altes i baixes que s'han produït al conjunt de béns i drets que integren el patrimoni. En la darrera actuació, l'anterior ratificació va tenir lloc el 10 de maig del 2011 i el que portem a aprovació és fins al 31 de desembre de l'any 2013.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

6. Inici i aprovació de l'expedient de contractació dels serveis postals de l'Ajuntament de Girona.

Vista la necessitat de contractar els serveis postals de l'Ajuntament de Girona, de conformitat amb l'informe tècnic emès pel Cap de Secció de Serveis Administratius i de Registre, en data 5 de març de 2014, en el qual es proposa l'inici del corresponent expedient de contractació administrativa i l'aprovació dels plecs.

A l'expedient hi consta el plec de clàusules administratives particulars i el de prescripcions tècniques per a la contractació del servei respectiu, mitjançant procediment obert i amb assenyalament de varis criteris de valoració de les ofertes.

En data 6 de març de 2014, la Secretària General de l'Ajuntament ha emès informe preceptiu.

Als efectes de la licitació, l'objecte del contracte es divideix en tres lots, la informació detallada dels quals es troba continguda al plec de prescripcions tècniques i són:

LOT 1: Servei de distribució i lliurament de cartes, paqueteria, burofax nacional i avís de rebuda electrònica, telegrama nacional i internacional i publicorreu (enviaments publicitaris amb adreça).

LOT 2: Tasques de manipulació d'alguns dels enviaments generats per l'Ajuntament.

LOT 3: Trameses mitjançant missatger, publicitat (cartelleria i recollida i distribució de notes informatives sense adreça, bustiades) i altres serveis.

El LOT 2 està reservat a Centres Especials de Treball.

Els licitadors podran presentar proposicions als tres lots, o bé, només a algun d'ells, segons el seu interès, doncs els diferents lots seran objecte d'adjudicació independent.

Tenint en compte el pressupost màxim anual de licitació, que ascendeix a 684.908,14 €, IVA exclòs, així com el valor estimat del contracte, que ascendeix a la quantitat de 3.013.595,82 €, sense incloure l'IVA (2 anys de contracte més 2 de pròrroga i un 10% per a l'eventual modificació prevista al plec), i les condicions juridicoadministratives i tècniques del contracte.

El present contracte s'adjudicarà pel procediment obert, atenent a una pluralitat de criteris de valoració, en virtut dels articles 138.2, 150, 157 i següents del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei

de contractes del sector públic (en endavant TRLCSP) i la tramitació de l'expedient serà ordinària, de conformitat amb els articles 109 i següents del mateix text refós. En virtut de la Disposició Addicional 8a del TRLCSP i dels articles 5, 6 i 16 de la Llei 31/2007, es troba subjecte a regulació harmonitzada.

De conformitat amb els articles 109 i 110 del TRLCSP.

D'acord amb l'informe jurídic preceptiu, de data 6 de març de 2014, emès per la Secretària General de l'Ajuntament de Girona.

De conformitat amb l'acord plenari d'aprovació del Cartipàs Municipal de 12 de juliol de 2011 i la Disposició Addicional Segona del TRLCSP, i tractant-se d'un acord sobre contractació administrativa la quantia del qual supera els 2.000.000 euros, l'òrgan de contractació per a aquest contracte serà el Ple de l'Ajuntament.

Vist el previst a la Disposició Addicional Cinquena del TRLCSP, d'acord amb la qual es podrà reservar la participació en el procediment d'adjudicació a Centres Especials de Treball.

Vist el previst a l'article 8 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les Administracions Públiques de Catalunya, que regula la delegació de competències, determinant que els òrgans de les Administracions Públiques podran delegar l'exercici de les competències que tinguin atribuïdes en altres òrgans de la mateixa administració, encara que no siguin jeràrquicament dependents, o en els organismes i entitats públiques que depenguin d'aquesta o estiguin vinculades a la mateixa.

D'acord amb l'article 8.6 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les Administracions Públiques de Catalunya, la delegació de competències caldrà publicar-la al Butlletí Oficial de la Província.

Primer.- INICIAR l'expedient de contractació administrativa que ha de regir la licitació dels serveis postals de l'Ajuntament de Girona, incorporant-hi la documentació a que fa referència l'article 109 del TRLCSP.

Segon.- APROVAR, de conformitat amb l'article 110 del TRLCSP, l'expedient de contractació administrativa abans esmentat, pel preu de licitació anual màxim de sis-cents vuitanta-quatre mil nou-cents vuit euros amb catorze cèntims (684.908,14 €) IVA exclòs.

L'import anual màxim de la despesa ascendeix a set-cents cinquanta-quatre mil cinc-cents cinquanta-nou euros amb tretze cèntims (754.559,13 €), IVA inclòs. Aquest import es desglossa en sis-cents vuitanta-quatre mil nou-cents vuit euros amb catorze cèntims (684.908,14 €), de pressupost net, més seixanta-nou mil sis-cents cinquanta euros amb noranta-nou cèntims (69.650,99 €) d'IVA calculat al tipus del 21%. Cal tenir present que alguns productes del LOT 1 estan exempts d'IVA.

D'aquesta quantitat correspon a cada lot:

Lot 1: 541.982,37 €, més 39.636,58 € en concepte d'IVA al tipus del 21% (en aquest lot, a alguns productes se'ls aplica l'IVA del 21% i d'altres estan exempts de l'aplicació d'aquest impost).

Lot 2: 97.000 €, més 20.370 € en concepte d'IVA al tipus del 21%. Aquest lot es reserva a Centres Especials de Treball.

Lot 3: 45.925,77 €, més 9.644,41 € en concepte d'IVA al tipus del 21%.

La durada del contracte serà de 2 anys, i es podrà prorrogar per dues anualitats més, per mutu acord de les parts, fins a un màxim de 4 anys, de conformitat amb l'article 303.1 del TRLCSP.

Tercer.- APROVAR el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques que han de regir la contractació dels serveis abans esmentats, tal i com determinen els articles 115 i 116 del TRLCSP i 67 i 68 del Reglament General de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques.

Quart.- APROVAR la despesa del servei que es finançarà amb càrrec a les

següents partides del Pressupost municipal:

LOT 1:

- 2014 420 92000 22201 Correus i Notificacions, 581.618,95 €.

LOT 2:

- 2014 420 92000 22201 Correus i Notificacions, 97.809 €.

- 2014 120 33000 22199 Altres subministraments equipaments culturals, 19.561 €.

LOT 3:

- 2014 420 92000 22201 Correus i Notificacions, 32.375,19 €. (Secretaria, Estadística, Serveis Jurídics, Personal, Registre, Gestió Econòmica, Patrimoni)

- 2014 510 23000 22199 Altres subministraments serveis socials, 7.824,28 €.

- 2014 300 15000 22610 Despeses Urbanisme, 3.806,54 €.

- 2014 120 33000 22199 Altres subministraments equipaments culturals, 266,74 €.

- 2014 100 92221 22619 Despeses relacions institucionals, 3.600,95 €.

- 2014 310 43000 22199 Altres subministraments promoció i ocupació, 5.929,34 €.

- 2014 200 17000 22009 Material oficina sostenibilitat 889,12 €.

- 2014 210 13300 22009 Material oficina mobilitat, 511,25 €.

- 2014 520 92500 22611 Activitats joventut 100,03 €.

- 2014 211 13200 22009 Material oficina policia municipal, 211,17 €.

- 2014 501 34100 22610 Despeses esports 55,57 €.

Atès el caràcter plurianual de la despesa, la seva autorització o realització se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos.

Cinquè.- CONVOCAR licitació i tramitar l'expedient de contractació ordinària de conformitat amb l'article 110 del TRLCSP, que es tramitarà pel procediment obert, atenent a una pluralitat de criteris de valoració, en virtut dels articles 138, 150 i 157 i següents; subjecte a regulació harmonitzada; i procedir a la seva publicació en el DOUE, BOE, DOGC, BOP i al Perfil del contractant, amb caràcter urgent, de conformitat amb l'article 142.1 i 142.4 del TRLCSP.

Sisè.- DELEGAR a l'Alcaldia Presidència, tan àmpliament com ho permeti la legislació vigent, la facultat per a requerir la documentació prevista a l'article 151.2 del TRLCSP al licitador que hagi presentat l'oferta econòmicament més avantatjosa, així com les prerrogatives d'interpretar el contracte, resoldre els dubtes que n'ofereixi el compliment, modificar-lo i acordar les seves possibles pròrrogues.

Acordada la delegació, caldrà procedir a la seva publicació al Butlletí Oficial de la Província.

Dels Decrets aprovats en referència a la present delegació, i referents a les possibles modificacions i pròrrogues del contracte dels serveis postals, se'n donarà compte al Ple de l'Ajuntament.

Presenta la proposta la senyora Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, l'objecte del contracte és la prestació dels serveis postals de l'Ajuntament que s'ha dividit en tres lots. El termini del contracte serà de dos anys, prorrogable a dos anys més.

El primer lot són els serveis de distribució i de lliurament de cartes, paqueteria, burofax nacional i avís de rebut electrònic, telegrama nacional i publicorreu. L'import d'aquest lot és de 581.618,85 euros, IVA inclòs.

Pel que fa al lot 2, són les tasques de manipulació d'algun dels enviaments generals de l'Ajuntament, que consisteixen en classificació de tot tipus de correspondència, confecció de certificats, ensobrat, reemborsament i processos necessaris per poder portar un control de la correspondència. Aquest lot es reserva als centres especials de treball i l'import és de 117.370 euros, IVA inclòs també.

I pel que fa al lot 3, correspon a les trameses mitjançant missatger, a la publicitat, les bustiades i altres serveis, com el servei extraordinari del Departament d'Estadística,

notificacions urgents durant els períodes electorals. L'import d'aquest lot és de 55.570,18 euros.

Obert debat, intervé la senyora Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, una vegada més, i ja ho hem dit em penso en dos o tres plens, perdem una nova oportunitat de poder aplicar les conclusions que encara no les hem vistes en relació amb la contractació social o les clàusules socials, i no és qualsevol cosa. Entenem que aquí un dels lots sí que té a veure amb les clàusules socials, però pensem que fins i tot amb el model que varem poder veure en la darrera reunió, de la qual ja fa unes quantes setmanes, hauríem d'anar fins i tot una mica més enllà i plantejar-nos com es plantejava l'Ajuntament de Barcelona en alguna de les seves versions no només reservar lots per poder-los utilitzar, diguéssim, per a centres especials de treball, sinó que es plantejava, penso, una qüestió molt més interessant que era el tema de les persones en exclusió social, no? I que això abastaria molt més nombre de persones en diferents situacions.

Bé, estem estudiant això, però veiem que va molt lent, molt parsimoniosa aquesta comissió. I jo recordo que quan es va plantejar en aquest Ple, el que sí que varem apuntar immediatament va ser la celeritat i esperem que això es reanimi una mica, perquè mentrestant anem perdent contractes com aquest i altres que podrien beneficiar un nombre de persones important amb exclusió a la nostra ciutat.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres estem totalment a favor de cedir un bloc als centres especials de treball, però també pensem que per a la resta de blocs caldria implementar criteris ambientals i socials més estrictes i ambiciosos, sobretot per al tercer, el tema dels enviaments.

Ens sembla perfecte que aquest segon bloc, com ja he dit, es cedeixi al centre especial de treball, però sí que insistim que caldria buscar fórmules per donar més pes a empreses del territori que incorporin criteris ambientals i que també l'eix social sigui una part determinant de l'empresa que presti el servei.

Per això nosaltres optarem per l'abstenció en aquest cas.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, molt breu, simplement en la línia que deia la senyora Terés, que nosaltres també pensem que hauríem d'avançar una mica més ràpid en tot el que ens varem comprometre en relació amb les clàusules socials en els diferents contractes de l'Ajuntament i, per tant, en aquest sentit sí que els demanaríem una mica de celeritat. Però nosaltres donarem suport a aquest punt.

Intervé la senyor Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, vull començar agraint la receptivitat que ha tingut la senyora Planas davant la petició que va fer el nostre grup en el sentit de modificar el plec de clàusules d'aquest concurs pel que fa al lot 2, que correspon a les tasques de manipulació d'alguns enviaments generats per aquest Ajuntament.

Varem parlar amb ella també del lot 1, que és el més substanciosos econòmicament, a veure si s'hi podia incloure alguna clàusula social, però la regidora em va explicar que d'aquesta manera podien vetar la participació d'alguna empresa que encara és una empresa estatal, una empresa pública. Llavors, les empreses públiques tenen uns condicionants per contractar que fa difícil incloure algunes clàusules per beneficiar aquests col·lectius.

En canvi, sí que varem parlar del lot, i en el lot 2 la regidora va acceptar la proposta del nostre grup en el sentit de millorar de forma molt important la clàusula referida a la valoració dels criteris econòmics que han de regir per adjudicar el concurs. En aquest

lot es donava la circumstància que la valoració de l'oferta econòmica tenia setanta punts i trenca els altres criteris, quan en el lot 1 i al 3 en realitat eren seixanta i quaranta. Hem estat parlant sobre aquest tema i hem proposat que es rebaixi inclús la valoració econòmica a cinquanta punts de tal manera que facilitem que hi participin els centres especials locals, ja que tots sabem que hi ha grans empreses que també disposen de centres de treball i els és molt més fàcil fer ofertes econòmiques més favorables.

Per això, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta.

Intervé la senyora Planas, qui exposa, només dir pel que fa a la contractació responsable, que el 10 d'octubre varem tenir la primera reunió, el 17 d'octubre en varem tenir una altra, el 17 de desembre va haver-hi una altra reunió i el 17 de gener va haver-hi una altra reunió al respecte, el dimarts 11 de febrer va haver-hi una altra reunió on va venir el senyor Josep Maria Miró. Ens varen explicar que havien creat un grup mixt de contractació responsable. A nosaltres això ens va agradar implicar altres agents i el que estem treballant és en aquesta via, ens estem posant en contacte amb les Pimes, amb la FOEG, amb el col·legi de professionals, amb sindicats... El que passa que això és una feina que també requereix un temps i ho estem treballant. La propera comissió serà segur aquest mes, però s'està treballant en això i ens estem posant en contacte amb aquesta gent. Per tant, hi estem treballant i hi haurà la propera comissió.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i els regidors no adscrits senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, i quatre abstencions dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

7. Aprovar provisionalment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 54 per a la regulació dels elements admesos sobre l'alçada reguladora màxima en la zona amb indústria amb espais oberts, clau 5.2.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 9 de setembre de 2013, va aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 54 per a la regulació dels elements admesos sobre l'alçada reguladora màxima en la zona amb indústria amb espais oberts, clau 5.2.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6464, de 20 de setembre de 2013; en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 182, de 23 de setembre de 2013; i en el Diari de Girona, del dia 25 de setembre de 2013, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Simultàniament al període d'informació pública, es va sol·licitar informe al Departament de Territori i Sostenibilitat, de la Generalitat de Catalunya, respecte de la procedència de l'avaluació ambiental, el qual ha estat contestat, mitjançant escrit de data 4 d'octubre de 2013, manifestant que no està prevista la mateixa en sòls industrials, sens perjudici que el futur projecte d'activitats haurà d'ajustar-se als requeriments continguts en la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Així mateix, també fou sol·licitat el preceptiu informe al Ministeri de Foment, Direcció General d'Aviació Civil, en compliment de les prescripcions contingudes en el Reial Decret 2591/1998, modificat per Reial Decret 297/2013, el qual ha estat emès en sentit favorable.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR provisionalment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 4 per a la regulació dels elements admesos sobre l'alçada reguladora màxima en la zona amb indústria amb espais oberts, clau 5.2, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer; i donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, de la Generalitat de Catalunya, als efectes de la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, com se'ls va explicar en el moment de la Comissió Informativa en què varem tractar els diferents temes que portàvem al Ple, estem a la segona fase d'una modificació del planejament, en aquest sentit, la número 54, que afecta l'alçada reguladora a les zones industrials, on hi ha una indústria, i estem parlant de cinquanta mil metres quadrats.

I és el que permetia i que tots coneixen, esdevé o es motiva a raó de la petició que va fer en el seu moment la companyia Nestlé per poder alçar per necessitats pròpiament econòmiques de l'empresa i de reactivació i mantindre's aquí, tindre una alçada de cinquanta metres.

A partir d'aquí s'han complert els tràmits que corresponien, es va fer informació pública, no va haver-hi cap mena d'al·legació. També es va parlar amb el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, que, evidentment, va dir que no tenia res a dir en el moment actual quant a les qüestions mediambientals. Sí, en canvi, en el moment en què es demani la llicència haurem d'estar amatents al compliment de la Llei 20/2009, de prevenció de control ambiental de les activitats. I a petició com van fer els regidors en el moment de la Comissió Informativa, haurem d'estar amatents en tot allò de l'impacte que pugui ocasionar o minvar l'impacte que pugui ocasionar aquesta torre de cinquanta metres d'alçada.

Així mateix, es va sol·licitar la informació pertinent a la Direcció General d'Aviació Civil, que va respondre favorablement. I havent-se complert tots els tràmits corresponents, es porta a l'aprovació provisional aquesta modificació puntual.

Obert debat, fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, de fet és la segona vegada que passa pel Ple i ja en la primera varem tenir algunes observacions a fer. Ens hem reunit diverses vegades amb el comitè d'empresa, valorem positivament la decisió de la companyia de quedar-se a la ciutat i de modernitzar una planta que ja començava a estar obsoleta i, per tant, aquest és un element positiu que els treballadors valoren com un element a tenir en compte.

Ens preocupa però que les darreres contractacions com a conseqüència de la darrera reforma laboral són contractualment molt pitjors que el que era habitual a la planta Nestlé, que era un model en contractació. Però que l'empresa aprofitant unes lleis que perjudiquen sensiblement la qualitat de l'ocupació, perquè la llei els ho permet, ha desqualificat alguns dels llocs de treball que ha creat en l'últim any i mig, i ens temem que els que es puguin crear vagin en aquest sentit. Però, evidentment, això no és culpa de l'empresa, és d'aquells que interpreten els empresaris d'una manera que sempre perjudica el treballador i no l'empresa.

I d'altra banda, també estem preocupats encara avui per la torre de cinquanta metres. Per això ens abstindrem. Tot i que ens comprometem a estudiar quan es porti el projecte. Sé que hi ha una voluntat –esperem– del mínim impacte possible, estarem

amatents en tot això, però la nostra abstenció és una abstenció activa respecte als elements que acabo de proposar.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres també varem manifestar aquests mateixos dubtes ara fa uns mesos quan això va venir al Ple. Varem fer la visita a la Nestlé tot un grup de regidors, varem aclarir molts dubtes, i un dels dubtes que varem aclarir precisament és que la mateixa persona que ens feia la visita guiada, malgrat que l'alcalde ho desmentia, ens va informar que no es crearien nous llocs de treball.

Dit això, nosaltres ens preocupen també dues coses: els drets dels treballadors o el manteniment dels llocs de treball i ens preocupa el tema ambiental, alhora que també ens preocupa, com ho varem manifestar a la Comissió Informativa, el soroll que emet la planta i que segurament amb les millores que volen fer-hi, això potser es resoldrà. Però és una demanda històrica dels veïns de la zona que fa molt de temps que estan reclamant que se solucioni.

Nosaltres ens abstindrem també. La darrera vegada varem fer un vot negatiu preventiu, ara farem una abstenció preventiva a l'espera de consultar més la documentació i veure realment el projecte com es materialitza. Pensem que ambientalment la zona es troba molt a prop de la Xarxa Natura 2000, és una zona amb valors ambientals prou rellevants i cal que es facin les coses molt i molt ben fetes.

També lamentem que l'ocupació que s'està generant darrerament, no només a la Nestlé, sinó a altres llocs, cada vegada és de menys qualitat i cada vegada és més precària. I això és una cosa que hem de lamentar.

Pren la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, nosaltres hi donarem suport, com ja hi varem donar suport a la seva aprovació inicial. Jo podria reproduir les meves paraules del Ple del mes de setembre de l'any passat, que és quan es va portar a votació, però crec que no cal. L'empresa Nestlé és una de les empreses, per no dir l'empresa més important que tenim a la ciutat. Sí que és veritat, que l'impacte que pot tenir aquesta torre de cinquanta metres, sobretot l'impacte visual, pot ser gran i, per tant, s'ha d'estar amatent.

El senyor Ribas deia que estaran amatents, jo espero que així sigui, nosaltres els ho recordarem, l'impacte visual sobretot que pugui tenir. I per tant, els hem de demanar i hem d'estar sobre d'aquesta empresa perquè facin servir elements que puguin minimitzar l'impacte que qualsevol de nosaltres es pot imaginar que pot fer una torre de cinquanta metres.

Però ja ho dic, nosaltres demanem que estiguin amatents i que estiguem a sobre del tema, però creiem que és una bona opció que la Nestlé, l'empresa més important que tenim a la ciutat, se l'ha d'ajudar i, per tant, en aquest sentit donarem el nostre vot favorable.

Intervé el senyor Xavier Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui expressa, en l'aprovació inicial el nostre grup ja hi va votar a favor i en aquest cas, tornarem a votar-hi. Creiem que és una mesura important per ajudar que la indústria privada més important de la nostra ciutat pugui ser competitiva per aconseguir aquesta inversió, que com bé ens explicaven a la visita que es va realitzar, un dels elements importants de cara a valorar qualsevol proposta és que pugui haver-hi aquesta facilitat, aquest suport per part dels agents públics, en aquest cas de l'Ajuntament.

Entenem que, com molt bé explicava el regidor d'Urbanisme, caldrà estar amatent al projecte definitiu que es presenti per concedir la llicència i intentar que l'impacte paisatgístic sigui el mínim, i a la vegada intentar ajudar que aquests sorolls que preocupen els veïns també es puguin reduir significativament. I crec que també era un dels factors positius que podria tenir aquest projecte.

A la vegada també crec que, com es va explicar, l'ús d'aquestes tecnologies més eficients energèticament són una bona notícia. I dir que, de fet, jo gairebé potser recomanaria als grups que sovint parlen d'un canvi de model energètic, que per poder promoure aquest canvi de model energètic és molt important el que facin els privats, no només el que fem els agents públics. Per tant, que hi hagi una gran empresa que decideixi fer una inversió en tecnologies que reduiran i que permetran ser molt més eficients energèticament a priori és una bona notícia.

I potser el més significatiu per mi i en la meua modesta opinió és que una indústria vulgui seguir invertint a la ciutat. El nostre país, malauradament, els últims quinze anys ha perdut deu punts del PIB d'activitat industrial, i la indústria està molt relacionada amb el tipus d'ocupació de més valor afegit. I podem tenir dubtes entorn al que ha significat la reforma laboral, que probablement jo comparteixo també amb altres grups d'esquerra, però certament la indústria normalment genera llocs d'ocupació de més qualitat, de més qualificació, de més valor afegit, amb la qual cosa aconseguir que aquesta empresa aconseguixi treure aquesta inversió, ens genera per mi dos elements molt importants de reflexió. El senyor Navarro deia: «ens van dir a la visita que no es crearien nous llocs de treball», jo diria, una gran inversió com la que hi ha i jo he tingut l'oportunitat de fer estudis de taules input/output d'impacte econòmic de grans infraestructures de molts tipus, industrials i energètiques, i els asseguro que l'ocupació que genera una inversió de l'ordre dels milions d'euros que generaven segur que serà important per a la nostra ciutat, encara que no es creï cap lloc de treball directe, pel moviment que genera aquesta inversió a l'entorn.

I en segon lloc, i potser més important, el manteniment dels llocs de treball. Darrerament, malauradament, hem vist com quantitat d'indústries estan deslocalitzant a llocs probablement amb costos laborals i regulacions mediambientals molt més laxes. Al meu entendre, Nestlé és una empresa d'aquí, és una empresa europea, però també és una empresa global que pot fer inversions a molts altres llocs: ajudar que la planta sigui competitiva és bo per a la ciutat, és bo per al país i tant de bo n'hi hagi moltes més que poguessin seguir invertint pel bé de la ciutat.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, i cinc abstencions dels grups municipals de la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes.

8. Aprovar la memòria justificativa per a la modificació del Pla director urbanístic de les àrees residencials estratègiques de l'àmbit de les comarques gironines, en el sentit de deixar sense efecte l'ARE Residencial Avellaneda-Aragó i l'ARE Mas Marroc.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 17 de setembre de 2012, va adoptar acord de sol·licitar a la Direcció General del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, l'inici dels tràmits necessaris, a fi de modificar el Pla Director Urbanístic de les Àrees Residencials Estratègiques, previstes per el municipi de Girona, que es concreten en l'ARE Residencial Avellaneda-Aragó, i l'ARE Mas Marroc.

En resposta a l'anterior, la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme, va sol·licitar diversa documentació, la qual ha estat redactada pels serveis tècnics municipals.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR la Memòria justificativa per a la modificació del Pla director urbanístic de

les àrees residencials estratègiques de l'àmbit de les comarques gironines, en el sentit de deixar sense efecte l'ARE Residencial Avellaneda-Aragó i l'ARE Mas Marroc, i donar-ne trasllat al Departament de Territori i Sostenibilitat, de la Generalitat de Catalunya, a fi que es procedeixi a iniciar les corresponents actuacions.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui explica, ens tornem a trobar, tal com vaig exposar en la Comissió Informativa, en un altre punt que ja deriva d'un altre ple i un altre debat on cada grup ja va manifestar el seu parer respecte al que van ser les àrees residencials estratègiques, i que no voldria ara que s'encetés un altre debat al respecte.

Aquest és en conseqüència, com deia en el Ple de 17 de setembre del 2012, on aquest Ple va aprovar el que seria l'eliminació de les ARE, en aquest cas concret la d'Avellaneda-Aragó i la de Mas Marroc.

Quan varem donar tràmit al compliment i l'aprovació feta per aquest Ple a la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme, aquesta ens va sol·licitar que nosaltres executéssim una memòria en la qual expliquéssim o justificuéssim aquesta modificació del Pla director urbanístic de les àrees residencials estratègiques. Així, els tècnics d'urbanisme i de planejament han treballat al respecte, a fi i efecte de poder incorporar aquesta memòria i remetre-la a la Direcció General perquè es dugui a terme aquell acord que es va adoptar en aquest Ple i, per tant, portar a compliment allò que aquest Ajuntament en el seu dia ja va acordar.

En definitiva, estem fent el mateix que ha fet l'Ajuntament de Palamós, el de Palafrugell i d'altres ajuntaments que tots s'han vist abocats a la necessitat de confeccionar aquestes memòries a fi i efecte de dur a terme els acords que havien adoptat els seus plens.

Obert debat, pren la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu de grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, com m'abstindré en aquesta votació, la intervenció també em servirà per recordar-ho.

De fet, fa uns moments, en un tema en què jo pensava que molts estàvem d'acord amb el que deia l'alcalde no he intervingut, també pensant en què feia molt poc que dèiem «aquest Ple serà llarg i hem de fer les intervencions mínimes possibles» –ja sabem que això a vegades s'ho emporta el vent–, en aquest tema sí que volia fer una breu intervenció sobre el tema de competències impròpies.

Jo entenc que aquesta memòria justificativa és una competència impròpia, és a dir, això no ho havia de fer l'Ajuntament, això ho havia de fer la Generalitat. Nosaltres ja varem complir, que va ser prenent aquell acord on ens varem abstenir, i ara la Generalitat el que havia de fer era fer la memòria i la decisió oportuna. Sembla que té molta feina o que no té les persones adequades –ai quina por!–, i això ho envia als ajuntaments. Me sembla que, en tot cas, hauríem de dir que sí que ens interessa a nosaltres com ajuntament que aquestes ARE si ja no tenen l'objectiu que tenien, passin a ser com passava abans del Pla general i se'n pugui disposar lliurement, però que aquesta intenció també ha de ser la del Govern de Catalunya, i per tant, ell també ha de ser el principal interessat a agilitzar aquests elements.

Per tant, la meva abstenció va ser sobre el tema d'ARE, ara la meva abstenció encara més motivada és per aquesta competència impròpia de fer-nos fer a nosaltres, l'Ajuntament, una cosa que en principi no ens pertocaria.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en la mateixa línia que ens varem manifestar ja fa temps, nosaltres consideràvem llavors que les ARE eren un error estratègic. Pensem que les ARE es van concebre en una època de bogeria urbanística i en què el seny no imperava en la política urbanística dels ajuntaments i de la Generalitat i de les empreses. El temps ha acabat posant les

coses al seu lloc, les ARE ja no tenen sentit i, per tant, trobem lògic que es facin els tràmits necessaris per superar-les i tornar al punt on érem. Que nosaltres dèiem llavors i continuem dient ara que el principal és que el parc d'habitatges buit que hi ha dins de les ciutats es posi en el mercat de lloguer i es corregeixin els greus desequilibris que hi han a la situació de l'habitatge al nostre país, a Catalunya.

Pensem que aquí els bancs hi han tingut una gran responsabilitat, no només vulnerant el dret a l'habitatge de la ciutadania, sinó a més a més destruint moltes parts del nostre territori, i això d'alguna manera o altra s'haurà de resoldre. I ja que ara les administracions hem de fer la feina –que tampoc acabem d'entendre, per què si ho fa la Generalitat, per què ho hem d'acabar fent nosaltres, per què ens traslladen a nosaltres aquesta feina–, també les administracions haurem de fer la feina de, d'alguna manera, castigar els responsables d'aquell disbarat urbanístic que va haver-hi al nostre país, que en van ser els bancs els principals responsables, i no hem d'estalviar esforços a perseguir-los i fer-los pagar tots els disbarats que han comès contra el nostre territori i contra el dret a l'habitatge. Per això nosaltres hi votem a favor.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, jo sí que seré brevíssima. Nosaltres també ens hem preguntat per què hem de fer des de l'Ajuntament una cosa que correspondria fer a la Generalitat. Sincerament creiem que seria molt millor que ells no tan sols ho fessin, sinó que ja ho haguessin fet i aquest tema hagués avançat. Perquè, com recordava el senyor Ribas, aquest plenari ja va acordar suspendre les ARE al setembre del 2012, i per tant, ja fa molt de temps.

Malgrat això, hi donarem suport, perquè sí que considerem que això ha de tirar endavant i que hem de resoldre aquest tema i tenir l'ordenació correcta un cop s'han suspès les ARE.

Intervé la senyora Glòria Plana, regidora del grup municipal del PSC, qui expressa, crec que a part de la competència, és un requeriment que fa la Direcció General en base a una sol·licitud que fem nosaltres el 2012. Per tant, deu ser procedimentalment que ara faltava documentació, ens requereixen la memòria i és el que entenc jo que es porta a terme en aquest Ple.

En el moment de fer la petició d'aquesta sol·licitud a la Direcció General, el Departament de Territori i Sostenibilitat, el nostre mestre i regidor d'Urbanisme, estimat per tots nosaltres, ja va manifestar la seva preocupació i la nostra preocupació també per la modificació del Pla director urbanístic, i concretament del que feia referència a les ARE. Ja que d'acord amb el que preveu la Llei d'urbanisme, aquestes àrees el que fan és fer efectiu el dret de la ciutadania a un habitatge digne i adequat establint com a requisit que la meitat dels habitatges de l'actuació siguin habitatges de protecció pública.

Em sap greu, senyor regidor d'Urbanisme, que ens remuntem a aquest moment, però val la pena fer èmfasi en el que suposen les ARE. La petició de la modificació es basa en un informe tècnic en el qual es dona una perspectiva fins al 2016. En aquest sentit, també ja va dir el regidor Ceide que nosaltres pensàvem que no podíem basar-nos en una previsió urbanística a només quatre anys i menys en la situació econòmica i de crisi immobiliària en la qual estem vivint en aquests moments. És més, caldria que hi hagués una previsió d'almenys uns quinze anys, tal com ja també preveu el mateix Pla territorial general del 95.

En aquest sentit, doncs, amb aquesta modificació, aquestes garanties no es donen perquè no és que sigui una aprovació inicial, sinó que és una remissió de documentació a una sol·licitud feta a la Direcció General, i per tant, les garanties que s'haurien de donar perquè aquests habitatges dignes i assequibles es portessin a

terme no es donaran. És així, per tant, que en el seu moment no varen donar el seu suport, poques vegades no hem donat suport a un acord de Ple d'urbanisme i tampoc el donarem en aquesta proposta.

Fa ús de la paraula el senyor Carles Ribas, qui exposa, evidentment, mestre o company, amb el senyor Ceide varem tenir llargues converses respecte a les ARE. Entenc perfectament el vot del Partit Socialista de Catalunya, perquè gairebé encapçalat pel que fou president de la Generalitat va ser com una obsessió el tema de la configuració de les ARE i el planejament de les ARE. Però també estic d'acord amb el senyor Jordi Navarro que estava mal planificat, estava mal visualitzat i fet en un moment determinat.

És l'únic punt que varem trobar de divergència amb el senyor Ramon Ceide, però nosaltres el que hem fet és tirar endavant aquesta proposta, i la memòria crec que exemplifica molt el perquè de la necessitat de l'eliminació d'aquestes.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per setze vots a favor dels grups municipals de CiU, PPC, la CUP i els regidors no adscrits, senyors Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, set vots en contra dels grups municipals del PSC i dues abstencions del grup municipal d'ICV-EUiA.

9. Estimar les al·legacions presentades i aprovar provisionalment la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 55, per a l'ajust de l'àmbit, de les zones i els sistemes del PEU La Creueta.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 14 d'octubre de 2013, va acordar la suspensió preceptiva de llicències, i l'aprovació inicial de la Modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona, núm. 55, per a l'ajust de l'àmbit, les zones i els sistemes del PEU La Creueta.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 208, de 30 d'octubre de 2013; en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6487, de 24 d'octubre de 2013; i en el Diari de Girona del dia 23 d'octubre de 2014, havent-se presentat un escrit d'al·legacions a nom del Sr. Jordi Bisbe Serra (re 2013056317).

L'al·legant considera que, d'acord amb el contingut de la modificació, resulta innecessari procedir a l'expropiació dels terrenys de la seva propietat, qualificats de parc fluvial i deveses, per quan el manteniment de la titularitat privada dels mateixos és perfectament compatible amb els objectius que l'instrument de planejament pretén assolir.

D'acord amb l'informe tècnic que s'acompanya, i tal com es desprèn del contingut del projecte, si bé la determinació de la titularitat pública o privada dels terrenys es difereix en el planejament derivat, es proposa estimar les al·legacions pels motius exposats.

Així mateix, i de forma simultània al període d'informació pública, es va sol·licitar informe al Departament de Medi Ambient, i a l'Agència Catalana de l'Aigua, ambdós de la Generalitat de Catalunya, essent aquest darrer favorable, i quedant pendent l'informe d'avaluació ambiental, que fou sol·licitat en data 28 d'octubre de 2013, sobrepasant abastament el termini d'un mes que disposa l'article 85.3 del DL 1/2010, de 3 d'agost, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme, per a l'emissió dels informes sectorials.

D'altra banda, en data 28 d'octubre de 2013, es va donar trasllat de la modificació aprovada inicialment, a l'Ajuntament de Quart, com a municipi limítrof, sense que a

data d'avui hagi presentat cap escrit al respecte.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- ESTIMAR les al·legacions presentades pel Sr. Jordi Bisbe Serra, d'acord amb l'informe tècnic obrant a l'expedient, del que se'n donarà trasllat a l'al·legant; i aprovar provisionalment la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 55, per a l'ajust de l'àmbit, les zones i els sistemes del PEU La Creueta, de conformitat amb el que disposa l'article 96, en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat en part per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Segon.- Donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme, de la Generalitat de Catalunya, a fi que dugui a terme les actuacions necessàries per a la seva aprovació definitiva, per considerar que l'ajustament d'espais lliures que preveu el document requereix el tràmit qualificat previst en l'article 98.2 de l'esmentat DL 1/2010, de 3 d'agost, si s'escau.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, torno a reiterar una mica el que vaig explicar a la Comissió Informativa en el seu moment, segon tràmit d'una altra modificació del Pla General d'Ordenació Urbana, en aquest cas la número 55, ja són moltes les que anem fent. En aquest sentit, és la que es va aprovar per Ple el 14 d'octubre del 2013 i que feia referència a un àmbit, i ho diré i permetin-me dir-ho d'aquesta manera, que tristament ha generat algun tipus de contradicció en la premsa darrerament, perquè algú parlava que estàvem tractant el parc fluvial de la Creueta, quan en realitat el que estàvem fent és aportar, doncs, l'aprovació provisional després de la ja inicial del que era transportar en el planejament de la ciutat la realitat física i urbanística de la zona del parc tecnològic i tota aquella zona que vostès coneixen perfectament, perquè varem debatre aquí en el Ple aquesta qüestió. Així mateix, com aquell augment de metres quadrats determinats en uns edificis per regularitzar una situació que no només era necessària a nivell de planejament de ciutat, sinó que va haver-hi una demanda expressa del Parc Tecnològic de regularitzar aquesta realitat per poder afrontar unes modificacions i unes realitats econòmiques que estava patint en aquell moment.

En el tràmit corresponent d'audiència pública, efectivament, hi ha hagut una al·legació, en aquest cas el senyor Bisbe Serra, va fer una manifestació que varem considerar oportuna des del Departament d'Urbanisme de l'Ajuntament, i és que quedava una part del terreny que estava configurada com a privada i que, de caràcter imperativa, la modificació anterior obligava la seva expropiació.

Evidentment, l'expropiació, com vaig informar al senyor Olòriz, que m'ho va preguntar en el moment de la Comissió Informativa, en un planejament derivat sempre s'hi podrà arribar quan sigui necessari. El que no trobàvem necessari en el moment actual és ja imposar aquesta realitat, perquè en si mateixa ja mantenia el que era la filosofia d'aquest espai que era protegit, una zona inundable, i evidentment, una zona de llera del riu Onyar que hem de preservar i hem de defensar en tot moment.

Per tant, el que fem és estimar les corresponents al·legacions presentades pel senyor Jordi Bisbe Serra i, evidentment, fer el pas següent. En definitiva, portar a aprovació de tots vostès aquesta modificació o aquest tràmit de la modificació puntual.

Obert debat, fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, la meua intervenció anava a justificar la intervenció que vaig fer en el seu moment, perquè tots els regidors que som presents aquí sabem d'una demanda de la zona est de poder tenir una millor connexió i per

ells seria molt important tenir una connexió amb el parc tecnològic. I llavors, la meua intervenció anava a si això, quan ho puguem fer, no prejudgi la necessitat en aquesta zona de poder construir alguna mena de pont, etcètera, i per tant, la possibilitat que tinguessin d'expropiar.

Per tant, per mi era molt important no generar una decisió que després ens impedís poder fer allò que tant desitja especialment la gent de Mas Ramada - però també tota la zona est - de poder tenir una connexió digna amb l'altre cantó de l'Onyar.

Per tant, estant en aquestes circumstàncies, el nostre vot serà favorable.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui exposa, simplement reblar una mica el clau del que esmenta el senyor Olòriz, la nostra principal preocupació és que els barris del sector est no quedin aïllats i que el Parc Científic no sigui una barrera, sinó que sigui una cosa que uneixi. És un nou desenvolupament urbanístic que s'ha generat en una zona del municipi i des del nostre punt de vista ha de ser vist com una oportunitat. Per això també ens preocupava molt com quedava aquesta situació.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, nosaltres hi donarem suport, com ja varem fer a l'aprovació inicial, a més, només s'ha presentat una al·legació i aquesta ha estat acceptada. I el dubte que el senyor Olòriz plantejava, el senyor Ribas el va aclarir en el seu moment i avui ho ha tornat a aclarir. Simplement, reafirmar-nos en la importància del Parc Tecnològic, l'important que és aquesta infraestructura per al desenvolupament de Girona i de les comarques gironines. I per tant, en aquest sentit, donarem suport a la proposta.

Intervé el senyor Xavier Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui manifesta, el nostre grup també hi votarà favorablement, com ja hi varem votar a l'aprovació inicial.

Podem compartir el captament d'altres grups, com el senyor Olòriz i el senyor Navarro, en el sentit de com es connecta el sector Est, però entenem que és un tema diferent. I en tot cas, esperem que aquesta regulació que ens permeti ajustar tot el que és la realitat del parc al Pla General i que, per tant, d'aquesta manera puguem permetre que el parc pugui respondre a la petició que ens feia per poder, diguem-ne, ajustar-se entre els deutes i justificacions que han de fer de cara al Ministeri entorn a tota la documentació del parc. Esperem que aquesta sigui una solució bona per al parc i, per tant, també compartim, com deia la senyora Veray, que aquest és un projecte molt important per a la ciutat i que necessita la nostra complicitat i suport.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui expressa, només per manifestar respecte al que acaben de comentar del Sector Est, indicar-los que, efectivament, aquesta reserva de terreny és important, potser no tant per a la connexió, perquè no la volen justament aquí, sinó que la volen en un altre punt. El proper dijous justament el regidor Berlosó i jo tenim reunió en el Sector Est a fi i efecte de tractar tota la qüestió que els preocupava, el passallís, com així mateix la possible connexió futura en aquest àmbit.

Jo crec que hi ha una qüestió que obviem, però és molt important, que és la preservació –i d'això sí que en varem parlar amb el senyor Jordi Navarro el dia que varem estar parlant de la Comissió Informativa– d'aquest espai sobretot perquè realment en un futur sigui una zona, un parc fluvial que realment dignifiqui molt més bé la zona.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

10. Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU núm. 58 alineació immoble núm. 148-150 del carrer Sta. Eugènia.

Previ encàrrec, els serveis tècnics municipals han procedit a la redacció del present document, el qual té la consideració de modificació puntual del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbanística de Girona núm. 58 pel canvi d'alineació de l'immoble número 148-150 del Carrer Santa Eugènia, així com de l'ajust volumètric de l'edificabilitat prevista en l'esmentada parcel·la.

La modificació té per objecte l'obtenció lliure i gratuïta de 3,30m² de sòl urbà, actualment qualificat de zona de ciutat vella, amb l'objectiu de ser incorporat al sistema viari, per garantir l'ús no discriminatori i la circulació de forma autònoma i contínua de totes les persones en el recorregut de vianants, atesa la mancança actual d'aquests requisits en el tram objecte de la present modificació. Tanmateix, es proposa una ordenació volumètrica alternativa del sostre residencial de la parcel·la, tot reconeixent el volum actual i l'edificabilitat no esgotada que el pla general hi determina.

En la memòria d'aquest instrument de planejament es justifica la conveniència i oportunitat d'aquesta actuació, amb la que es pretén donar compliment a l'ordre VIV/561/2010 de 1 de febrer, pel qual es desenvolupa el "Document tècnic de condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació per l'accés i utilització dels espais públics urbanitzats" donant compliment a la Disposició final quarta del Reial Decret 505/2007, de 20 d'abril, pel qual s'aproven les condicions bàsiques i no discriminació per l'accés i utilització dels espais públics urbanitzats i les edificacions. Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- ACORDAR la suspensió de llicències d'edificació i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, pel termini d'un any, dins l'àmbit afectat per la present modificació del PGOU de Girona, d'acord amb allò que disposa l'article 73 i 74 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel que s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat en part per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Segon.- Aprovar inicialment la Modificació puntual del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbanística núm. 58 alineació immoble núm. 148-150 del carrer Santa Eugènia, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Tercer.- Sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i en la premsa local.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, també com se'ls va posar de manifest, i crec recordar que tots els grups van manifestar que estaven totalment a favor d'aquesta modificació puntual que estem fent del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbana, que seria el número 58, aquí ens trobem amb dos elements importants que són la conveniència i l'oportunitat d'una proposta que ens fa un ciutadà de Girona. En aquest cas, el que s'està plantejant és traslladar l'edificabilitat que tenia sobre un bé, traslladar-la a un punt del jardí, a fi i efecte de tenir un cobert per ser aparcament.

Per què parlem de conveniència i oportunitat? Doncs, perquè estem parlant d'una zona que tots coneixem molt bé que és al costat de Can Ninetes, és una zona que tenia una vorera que patia d'uns problemes d'accessibilitat important, perquè no tenia les mesures adients. I el que hem proposat i el que hem arribat a aconseguir parlant amb aquest veí que demanava aquesta modificació és que permeti enretirar el mur de

la pròpia vivenda deixant una vorera que tindrà una amplada de metre vuitanta, fet que permetrà, el que parlava abans, la conveniència d'una petició i l'oportunitat que representa aquesta petició, i és d'afavorir l'interès general perquè puguem tenir aquesta vorera - que realment era molt problemàtica, hi havia una demanda històrica dels veïns - de metre vuitanta i que permetrà eliminar aquella dificultat o aquella barrera que hi havia en aquell moment.

Obert debat, intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, sí l'altre dia després de l'explicació que se'ns va fer varem anar...
(*veus de fons*)

El senyor Ribas demana intervenir i el senyor alcalde li cedeix la paraula.

Reprèn la intervenció el senyor Ribas, qui afegeix, una de les preocupacions que hi havia era si salvaguardàvem l'arbre que hi havia en el pati del veí. Es va parlar amb el veí l'endemà, l'arbre no es toca, no queda afectat. Només volia remarcar això.

Reprèn la intervenció el senyor Joan Baptista Olòriz, qui manifesta, potser el decebré, perquè no anava a parlar de l'arbre, i suposo que aquella amenaça de posar-me dalt de l'arbre per impedir-ho això va ser molt important. Ja saben que els verds ens dediquem sovint a fer aquestes coses.

No, a part d'aquest element, varem anar, com li deia, a mirar la zona, varem veure la importància que tindrà, fa com una espècie de triangle, ja hi ha una part que té el metre vuitanta, però no la part que dóna més en direcció a Salt. Però sí que varem observar que les voreres, la que dóna a Can Ninetes, la de Can Ninetes i la de la cantonada tenen més d'un pam i mig. Per tant, el prec que els feia és, ja que podem superar un dels problemes de poder passar dignament per aquella zona, que es facin els rebaixos oportuns per poder passar amb cadira de rodes o les persones grans perfectament d'una vorera a altra. Ja que es fan aquestes obres, acabar-ho de polir bé. Res més que això. I això de l'arbre, fantàstic, evidentment.

Intervé el senyor Ribas, qui aclareix, aquesta vorera, senyor Olòriz, està dintre del pla que des de Mobilitat s'està treballant d'accés a totes les voreres, i evidentment, es tindrà en compte el tema del rebaix.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

MOCIONS:

11. Moció que presenta el Grup municipal del PSC per a la posada en funcionament del Pla Estratègic de Cultura.

S'ha desestimat la proposta següent:

L'any 2009, l'Ajuntament de Girona va engegar el procés d'elaboració del Pla Estratègic de Cultura amb la intenció de marcar l'horitzó per la cultura de la ciutat dels propers anys. La seva vocació era la de ser un document operatiu que servís de base conceptual sòlida com a referent tant per als responsables polítics i tècnics del sector públic com per als operadors del sector privat. El Pla introduïa una mirada més enllà de les urgències quotidianes obrint un sistema de treball basat en la planificació i la participació. La seva funció era la de convertir-se en una guia que permetés gestionar el present cultural de la ciutat i projectar-lo cap el futur.

En el procés d'elaboració del pla es varen implicar la majoria dels agents

culturals de la ciutat. No només hi varen participar els responsables polítics de l'Ajuntament i els seus tècnics, sinó la majoria de les entitats culturals de la ciutat, la majoria de creadors, diverses empreses que treballen en el sector de les indústries culturals de casa nostra i algunes personalitats implicades a títol personal en el teixit cultural de la ciutat. Entre els ens impulsors del pla hi va jugar un paper determinant el Consell de les Arts i de la Cultura de Girona, format per un seguit de persones de reconegut prestigi, el nom de les quals va ser consensuat per la majoria de grups polítics de la ciutat. En el procés d'elaboració del pla varen participar-hi i varen implicar-se prop de dues-centes persones de la ciutat, creant una forta participació en tot el teixit associatiu de la ciutat. El pla va ser presentat públicament el mes de juny del 2010 i va ser aprovat per la Comissió de govern el mes de març del 2011.

El resultat del pla estratègic va establir cinc línees fonamentals d'actuació que havien de servir com a guia per a l'acció:

- Consolidació de l'aposta per la cultura
- Girona, capital escènica
- Potenciació del Consell de les Arts i la Cultura de Girona
- Cultura i Turisme
- Cultura per a tothom.

Cadascuna d'aquestes línees havia de posar-se en funcionament al llarg de l'any 2011 i implementar-se el 2012. El nostre grup ja va presentar una moció en dues ocasions, el mes de març i el mes de maig del passat 2012, respectivament, per tal de que es complissin els terminis establerts en el propi Pla. I ho vam demanar novament en sessió plenària el mes de maig de l'any passat, on s'aprovà la moció amb tretze vots a favor de tots els grups de l'oposició i deu vots en contra de l'equip de govern.

Un any després d'aprovar-se aquesta moció, no s'ha implementat malgrat que l'alcalde hagi utilitzat la filosofia del pla estratègic per la seva argumentació a favor de la compra del fons Santos Torroella en l'últim plenari municipal.

En aquest moment, després de que la compra del fons Santos Torroella per 3'9 milions d'euros hagi generat un gran debat de ciutat, ha sorgit de nou en diversos sectors la idea de que manca un full de ruta en l'àmbit cultural, que contempli també la incidència que té la cultura en la projecció turística de la ciutat.

Creiem que és el moment de tornar a posar sobre la taula el Pla, discutir-lo, actualitzar-lo i implementar-lo per tal de definir quins són els nous camins que s'obren a la ciutat després de tres anys de govern municipal de CiU.

Per tot l'exposat, i atenent a la importància de la planificació estratègica en un àmbit tan sensible i cabdal per Girona com és la cultura, es proposen els següents ACORDS:

- Que l'Ajuntament de Girona posi en marxa en els propers tres mesos el procés d'implementació dels cinc punts essencials del pla estratègic.
- Que, tal com recollia el propi Pla estratègic, es potenciï el Consell de les Arts i la Cultura com a ens representatiu dels diferents sectors de la ciutat, que ha de vetllar per l'aplicació de les línees bàsiques del seu desenvolupament.
- Que es mantingui l'impuls d'un model de cultura participativa per a la ciutat oberta a les entitats, creadors i agents culturals que des de fa anys han lluitat per aconseguir que Girona sigui un referent cultural dins del territori català.

Presenta la proposta el senyor Ángel Quintana Morraja, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, intentaré ser breu, perquè hi ha moltes mocions. Suposo que a hores d'ara, més d'un regidor del Consistori es deu preguntar per què presentem de nou aquesta moció del Pla estratègic de cultura. En tot cas, això té una història,

recordar que aquesta és la quarta vegada que es presenta la moció, que ara fa un any es va presentar, es va demanar que es posés sota el calaix, que esperéssim un temps; varem posar-la sota el calaix, varem esperar dos mesos, la varem presentar, la varem tornar a presentar i aquest cop la moció va ser aprovada per 13 vots a favor de la majoria de grups de l'oposició.

Entre els punts que hi havia a la moció aprovada hi havia el punt que demanava que durant els tres mesos següents hi hagués un procés d'implementació dels cinc punts essencials del pla estratègic. Deu mesos després, encara no s'ha posat en marxa.

En canvi, en el Ple del passat dia 14 de febrer, a l'ordre del dia, quan es discutia el tema de l'adquisició de la compra del fons Santos Torroella el senyor alcalde Carles Puigdemont va fer servir l'argumentació del Pla estratègic de cultura com a element clau per votar a favor de la compra o adquisició de la col·lecció Santos Torroella.

És cert que han passat quatre anys des que es va redactar el pla estratègic i que el món de la cultura es mou de forma accelerada. De totes maneres, pensem que la demanda que s'implementi o que si cal s'actualitzi un pla estratègic per a la cultura continua sent una qüestió clau.

En les sessions, per exemple, de la comissió Santos Torroella que van tenir lloc aquí al consistori el tema va sortir en repetides ocasions per part de les diverses persones convidades. I és un tema que creiem que és important per respecte a la gent que va treballar en el seu moment en el Pla estratègic de la cultura, per la participació ciutadana o per simplement intentar establir enllaços entre el món de la cultura, el món de l'art i el món de la promoció de la ciutat. Estem en una ciutat en què hi ha una activitat cultural extraordinària des de fa molt de temps, que necessita vehicular-se, que necessita establir unes línies d'actuació per poder-se projectar cap al futur.

No podem dedicar-nos a crear grans aparadors de la cultura basats en la creació d'esdeveniments sense tenir unes estratègies de futur. Cal estudiar estratègies consensuades que permetin que els nombrosos creadors i els agents culturals de la ciutats puguin projectar la seva activitat des del present cap a una estratègia conjunta de ciutat.

Fa dos anys, el primer cop que varem presentar aquesta moció, vaig utilitzar una paràbola per definir què enteníem com a estratègia cultural, m'agradaria repetir-la: la paràbola partia d'un text del filòsof Walter Benjamin que parlava de la filosofia de la història, en ella es referia a l'existència d'un quadre de Paul Klee que mostra l'àngel de la història; l'àngel es mostra amb les ales desplegadas i mira cap al passat, però hi ha una força que el porta, que el llança cap al futur. La cultura no és més que un treball permanent de dialèctica entre el passat, les nostres tradicions, el pòsit de les nombroses persones que no han parat de treballar per la ciutat i un horitzó de futur que necessita trobar el vent que l'impulsi cap a nous horitzons. Aquest vent que bufa i que mou la història porta un nom, un nom concret: aquest vent es diu progrés.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en una de les meves intervencions de l'últim Ple ja vaig reclamar la necessitat que la política cultural gironina tingui un fil conductor, un programa marc en forma de pla estratègic, a través del qual s'aconsegueixin les complicitats necessàries del sector i del teixit associatiu de la ciutat.

Aquesta moció entenc que té elements positius que van en aquesta direcció, però, en canvi, la meua formació també hi observa un cert rerefons partidista, una mica un intent d'iniciar una altra picabaralla entre el Govern municipal anterior i l'actual, cosa que nosaltres sempre hem eludit, perquè entenem que no beneficia en absolut ni Girona ni els seus ciutadans.

No obstant això, el meu vot en aquest cas serà favorable, perquè entenc que en aquest cas cal prioritzar la part positiva, que és dotar Girona d'un pla estratègic en matèria cultural que sigui consensuat entre tots. Demanaria al Grup Socialista, això sí,

que ho tingués en compte, que treballés en aquesta direcció en un sentit positiu i que intentés evitar tot rèdit partidista de curta volada.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, al començar el Ple l'alcalde deia que a vegades feia cas a l'oposició, jo penso que aquest és un bon cas quan a més la proposta li fa un àngel, és a dir, què millor si un Àngel, Quintana, que a més ha fet una metàfora excel·lent sobre l'àngel, ens diu quelcom que després de tres anys gairebé de governar vostès penso que potser ha arribat el moment d'intentar treballar en un sentit no partidista.

Penso que estaria bé que en temes estratègics com la cultura –i sé que vostè com a alcalde s'hi ha referit més d'una vegada, que és un tema estratègic–, estaria bé acostar posicions. Jo no sé si arribarem molt lluny, però segur, segur que ja ha arribat el moment, encara queda un any per les eleccions, per tant, encara millor el moment aquest, que ens podria permetre poder arribar a alguns acords estratègics pel bé de la ciutat, àmpliament aprovats i consensuats. I penso que el document del Pla estratègic de cultura, tot i que han passat quatre anys, és un bon document per intentar arribar a acords estratègics d'aquesta mena.

Per tant, li faríem el prec des del meu grup que aquesta sigui una de les accions en què vostè com a alcalde consideri que està bé donar raó a l'oposició, perquè donant la raó a l'oposició, al PSC en aquest cas, jo penso que obrim una oportunitat perquè aquest Ajuntament Ple i aquest conjunt de regidors i regidores puguem avançar en línies estratègiques que convenen a la ciutat. Si d'aquí podem sortir tots reforçats, millor, i si no, com a mínim, ho haurem intentat.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, nosaltres considerem que és realment urgent aprovar i desplegar un pla estratègic de cultura que ordeni i orienti la política cultural del nostre Ajuntament. Entenem que no pot ser, no és acceptable de cap de les maneres que es prenguin decisions i s'inverteixin molts diners, com és el cas del fons Santos Torroella, sense tenir definides unes línies estratègiques consensuades amb el sector sobretot i que comptin amb el màxim consens d'aquest Ple.

Nosaltres, en definitiva i en general, reivindiquem la feina que es va fer en la diagnosi durant l'anterior mandat, que val a dir-ho i val la pena dir-ho i remarcar-ho, que va comptar amb una participació prou important de diferents centenars de persones vinculades al món de la cultura.

En aquella diagnosi, hi consten els principals dèficits i mancances en matèria cultural i també s'hi apunten moltes línies d'acció, unes línies que passaven per potenciar una cultura participativa de base i d'arrel popular, equilibrada pel que fa a les diferents disciplines, descentralitzada i que potenciava els recursos, els ajuts i els espais de producció i exposició per als creadors locals. Nosaltres pensem també que seria rellevant i important que aquest ajuntament fes un pas, fes una operació de consens, fes pinya amb el sector i no deixés morir, doncs, una feina que es va fer que és important rescatar-la i projectar-la cap al futur.

Nosaltres no acabem de compartir del tot la redacció del pla que es va fer posteriorment per part de l'anterior equip de govern, perquè creiem que es va desviar del contingut i de la diagnosi i es va basar excessivament en els interessos i les prioritats dels partits de l'anterior Govern. I és aquí, doncs, una vegada més que cal rebutjar allò que de vegades fa el partidisme, no?, que es posa en espais que no li pertocaria.

En tot cas, en el nostre programa electoral sortia que calia recuperar aquest Pla estratègic de cultura, potenciar-lo i projectar-lo cap al futur. I ens pensem que ara podria ser una bona oportunitat per fer-ho.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, senyor Quintana, vostè quan ha presentat la moció ha fet un relat, i deia que aquesta és la quarta vegada que ho porten en aquest Ple, i el meu grup en cada moment ha fet el que ha cregut més oportú. Quan vostès presentaven la moció al maig del 2012, nosaltres no li varem donar suport, i la moció del maig del 2012 és precisament la que s'assembla més a la que avui ens presenten, i per tant, avui tampoc li donarem suport.

No li donarem suport perquè nosaltres pensem o estem d'acord que el Pla estratègic és una bona eina, estem d'acord que el pla que es va fer va tenir un ampli suport, es va parlar molt amb el sector, va haver-hi molta participació, i per tant, s'ha de tenir en compte, però també, i li ho varem dir en aquell moment –tant la meua companya Cuca Mascort que és qui va intervenir en la primera part de la moció, com jo mateixa que vaig intervenir en la segona–, que nosaltres això no li ho neguem, però considerem que atesa la situació actual la implementació dels cinc blocs d'aquest pla estratègic ara per ara és del tot impossible. I per tant, el que cal és parlar-ne, el que cal és dialogar, el que cal és arribar a acords de veure quina part del pla prioritzem per començar-lo a implementar. I segona, que és un pla que està concebut en un moment en què la situació econòmica de la ciutat de Girona no era la que és a dia d'avui. Tampoc en el moment en què es va concebre hi havien tots els equipaments culturals que a dia d'avui estan en funcionament, i tampoc hi havia per davant el que hi ha en aquests moments que és la compra de la col·lecció Santos Torroella.

Per tant, que el pla ens pot servir, sí, però que cal revisar-lo i actualitzar-lo, també. I vostès tornen a demanar en aquesta moció la implementació directa del pla sense en cap moment preveure que es pugui revisar, que se'n pugui parlar i que es pugui actualitzar.

En el Ple del mes de maig, vostès van fusionar en la seva moció dos temes: un, el Pla estratègic de cultura; l'altre, el cinema Modern. Vull recordar que aquell Ple va ser aquell Ple fugaç en què ningú va intervenir en les mocions. I per tant, segurament si hi hagués hagut intervencions, nosaltres li haguéssim demanat votar per separat el punt 1 i el punt 2, perquè així com amb el cinema Modern estàvem totalment d'acord en el primer punt de la moció, no tant, però com que va ser allò que varem anar ràpid, que no varem parlar i que varem fer les votacions en pla ràpid, aquell moment el vot va ser favorable.

Però li ho dic, nosaltres creiem que és una bona eina, però que s'ha de revisar, que s'ha d'actualitzar.

També demanariem a l'equip de govern que s'assegués a parlar d'aquest tema d'una vegada per totes, perquè tampoc té cap sentit que per quarta vegada haguem de parlar sobre el mateix en els mateixos termes, perquè si fos que ha anat evolucionant seria diferent, però en els mateixos termes que es feia a l'any 2012. I sobretot i el que nosaltres creiem que en aquests moments s'hauria de donar més importància, s'hauria de prioritzar més i, per tant, possiblement nosaltres quan ens reunim tots, perquè crec que ha de ser una cosa de totes les forces polítiques –i ho deia jo en el Ple del mes passat quan parlàvem de la col·lecció Santos Torroella–, nosaltres el que proposarem és que es comenci sobretot a parlar pel bloc 5, que és el de cultura i turisme d'aquest pla estratègic. Perquè creiem que en aquests moments és el que s'hauria de prioritzar, el que és més important. Per què? Doncs, perquè, com sempre m'han sentit dir, el sector del turisme és possiblement el sector que en aquests moments més ens pot ajudar a superar aquests problemes de crisi econòmica de la ciutat, de reactivar-nos econòmicament. I per tant, en aquest sentit, a turisme i cultura també se'ls ha de donar tota la importància que tenen.

Per tant, nosaltres no li donarem suport, i ja li ho dic, els arguments són els mateixos que l'any 2012, però sí que fem un prec a l'equip de govern que s'espavili una mica, que es posi les piles en aquest tema i que puguem fer una reunió de portaveus per

activar aquesta actualització del Pla estratègic de cultura de la ciutat de Girona, perquè és necessari fer-ho, i més quan el mes passat, varem facultar l'alcalde perquè tirés endavant la compra del fons Santos Torroella.

Fa ús de la paraula el senyor alcalde, qui exposa, em permetran que intervingui en aquest punt. Senyor Quintana, jo li agraeixo el to. Vostè ha fet –i en parlava el senyor Olòriz– referència al seu nom d'Àngel, ha fet una metàfora sobre l'àngel i parlava d'un àngel de passat i de futur; jo confio que vostè tingui molt més futur que passat allà on el portin les circumstàncies, perquè crec que és una persona de suma i no de resta, i en aquest prisma és on vull situar també la meva intervenció agraint-li d'entrada el to amb què ha fet la seva intervenció.

Sí que hi ha unes coses, tanmateix, que no perquè les repeteixin i no perquè les donin per fetes són certes. Vostès estan entestats, vostè mateix ho ha dit, diu: «fa dos anys varem presentar una moció», s'hi ha referit també ara la senyora Veray, definint una fotografia que és la seva i avui la tornen a fer, és una fotografia fixa i no s'han adonat que el panorama i la fotografia de la cultura a Girona s'ha mogut, s'ha mogut molt, s'ha mogut bé i s'ha mogut en la direcció del pla estratègic.

No hem dit mai, i no ho trobaran enlloc, que érem partidaris que el pla estratègic s'hagués de llançar per la borda, que n'hauríem de fer un de nou de cap i de nou i que no podíem aprofitar res. No. Sempre hem parlat de l'actualització. Actualització sobre quins prismes? Naturalment, alguns els ha assenyalat la senyora Veray, que hi són i que no hi eren en el moment de la diagnosi positiva que es va fer del pla estratègic. Hi ha hagut canvis d'equipaments, s'han incorporat equipaments nous, alguns dels quals només eren sobre el projecte. Ja se sabia que entrarien en funcionament, el cas de la Marfà, per exemple, ara ha entrat en funcionament amb totes les actualitzacions que s'hi han hagut de fer. Hi ha altres equipaments, com centres cívics on no estaven previstos que ara hi són i que fan una funció cultural. N'hi hauran alguns de més en aquest sentit.

Hi ha alguns altres equipaments projectats d'importància i de gran calat, com és tot el que té a veure amb el centre d'art modern i contemporani, que abans se situava en un altre lloc, amb unes característiques molt diferents d'on el situem i les característiques que té per aquest Govern.

I perquè, a més a més, com és lògic, ja que ens presentàvem a les eleccions amb un programa que tenia el seu apartat de cultura i un pla de govern aprovat per Junta de Govern sobre la cultura, adaptant tots aquests continguts culturals en les polítiques estratègiques de cultura de la ciutat de Girona. Aquí en partia ja –en partia– una actualització i una aplicació del pla estratègic i no ho hem deixat de fer. Vostè ara si vol jo li puc passar tota la informació relativa a l'àrea de cultura, vostè veurà que moltes de les línies estratègiques anunciades pel pla les hem anat recorrent. Veurà que hem anat creant projectes nous inspirats en alguns dels objectius estratègics del pla estratègic. Això ho hem anat fent.

Però, a més a més, i abans la senyora Veray s'hi referia i té raó quan en el ple en què parlàvem del centre d'art modern i contemporani ella feia referència que ara era el moment, exactament és així, perquè després d'aquest Ple en què ja podíem situar un altre element no menor al panorama de la cultura de Girona, ara era el moment també de fer una altra fase d'aquesta revisió que era contactar amb l'empresa consultora que va fer aquell treball ara fa un temps i proposar-li que ens ajudés en aquesta actualització sobre aquests prismes: nous equipaments, nous projectes, l'impacte de la crisi que ara ja el podem mesurar, l'impacte d'una mesura molt important, com és el tema de l'IVA que té en les activitats culturals, els canvis tecnològics –en aquests quatre anys hem viscut la revolució de les aplicacions i d'això, per exemple, d'aplicacions i de tota la tecnologia cultural n'ha sorgit un projecte que no estava previst en el pla, però que hi és, que és l'escola de música avançada i so–, l'impacte

turístic que pot tenir tot això que assenyalava la senyora Veray també de projectes que s'han anat orientant clarament en aquest cinquè punt, i en concret, també l'impacte que sabem que té el tren d'alta velocitat. És a dir, tot això són elements nous que crec que ara sí que ja tenim sobre la taula de manera prou contundent i prou clara perquè fem aquest treball que vostès situen com a necessari, que no l'hem deixat de fer, i que probablement requerirà, doncs, un espai de trobada amb tots els grups quan aquest primer treball de l'empresa que ja va fer el treball en el seu moment ens presenti unes conclusions perquè les puguem garbellar tots plegats i decidim una idea que potser ens hem de plantejar, és a dir, si superem una mica la idea de pla estratègic i anem a un pla de ciutat de cultura. Perquè en aquests anys que vostès continuen pensant en la cultura com una foto fixa, han d'admetre que la cultura s'ha mogut molt.

Mirin, l'auditori, que era un dels eixos que s'analitzava en el Pla de cultura, l'any passat va rebre el premi al millor auditori de Catalunya. No és perquè sí, és pel reconeixement d'una política encertada.

L'ocupació dels equipaments culturals estratègics, per exemple, en el tema de situar Girona com a capital escènica, ho diuen. Mirin, el 2009 l'ocupació de la programació estable del Municipal estava en el 63 per cent, el 2010 en el 60, el 2011 en el 66 i el 2013 l'hem tancat en el 77. El mateix podem dir de Temporada Alta, que el 2009 estava en el 90,66 d'ocupació i que el 2013 ha tancat en el 93,41. Així anar fent amb altres equipaments.

Hem diversificat la cultura, hem dotat Girona d'un segell ja reconegut fora de Girona que és «Girona, ciutat de festivals», ja és un mèrit que se'ns reconeix. Hem diversificat l'oferta, hem incorporat noves disciplines i nous registres, nous públics en diferents aspectes. I per tant, la cultura a Girona es mou, es mou en la direcció correcta, adequada, seguint els eixos que el pla estratègic marcava. I res del que fem no entra en contradicció ni hi ha una cacofonia amb tot allò que són les línies mestres del pla davant d'allò que és, diguem-ne, nuclear, no?

Òbviament, si concebem la cultura com una política estratègica de la ciutat, si a més a més l'hem explicat, i jo no em cansaré de fer-ho –i aquí potser hi ha alguna discrepància amb algun grup, respectable–, que és també motor econòmic de la ciutat i per tant, com a motor econòmic pot generar ocupació i pot generar un repartiment de la riquesa, nosaltres ens interessa molt la vinculació cultura i turisme. Per tant, fixin-se que d'esdeveniments clarament turístics com és Temps de Flors ja fa unes quantes edicions que cada vegada hi creix més el seu accent cultural. Podríem parlar del festival a *capella* en el temps de flors, però no només, crec que la implicació, la reorientació cap a la cultura de Temps de Flors, que és un gran esdeveniment turístic que té Girona a l'any és clara, és nítida.

L'intent d'obrir-nos a nous públics, hem intentat que grans festivals de referència a la Costa Brava també es vinculin a la ciutat de Girona, encara amb una política una mica incipient, però que ja té resultats positius per a la ciutat.

Ens hem intentat també estendre fora de les nostres fronteres per explicar aquesta idea de «Girona, ciutat de festivals», «Girona, ciutat culturalment dinàmica», en tots els seus registres. També en l'àmbit del patrimoni. Vostè ha vist també que hem fet inversions darrerament en el Museu d'Història dels Jueus, que han donat un resultat també molt bo, que ens han permès continuar pujant graons en el que és el desafiament a la cultura de la ciutat de Girona.

Dic tot això per dir-li: potser és veritat que no hi ha hagut una reunió política dels grups municipals a l'entorn del que en dèiem o en diem el Pla estratègic de cultura per convidar-los a pensar un pla de ciutat entorn a la cultura, potser és veritat, perquè enteníem que no tocava, però ara jo li explico que la cultura –que falta un any encara per acabar el mandat, un any llarg per acabar el mandat– és un dels actius clars d'aquesta ciutat. El projecte de capital escènica està molt madur, en poques setmanes jo crec o dies, setmanes, perquè l'esborrany ja el tinc i me l'estic repassant bé perquè

sigui un document útil tindran vostès el projecte «Girona, ciutat del teatre», amb tot el que representa i tot el que representa pel que fa a dotar de continguts l'antic cinema Modern.

És a dir, tot està en solfa, per utilitzar una expressió cultural, en la via del que ens varem comprometre nosaltres. Ja sé que hi ha grups municipals que tenen una idea de la funció que ha d'exercir la cultura diferent, respectable, però els ciutadans van apostar per un model de cultura que anava en la direcció que li estem donant. Jo crec que és difícil sostenir a Girona i fora de Girona que no hi ha una empremta cultural molt forta a la ciutat de Girona. Jo crec que d'això n'hem viure com un actiu.

Jo no tinc cap temor a voler socialitzar i obrir el debat amb els grups a partir d'aquest treball de posada al dia que aquesta empresa farà a partir d'aquestes perspectives del que en diem el Pla estratègic de cultura. Però que tinguin el convenciment que d'aplicar-se, s'aplica en allò que ens sembla que casa –això no crec que es pugui entrar a discutir– amb el que és el projecte de govern, perquè, naturalment, no farem res que no estigui en el projecte de govern.

Fa ús de la paraula el senyor Àngel Quintana, qui manifesta, en tot cas, agrair als grups que han manifestat que em donaran suport a la moció. Reitero que la moció ja havia estat aprovada ara fa deu mesos.

I voldria fer algunes reflexions: la primera, recordar que l'any 2008 *La Vanguardia* ja parlava de Girona, capital de cultura de Catalunya. Vull dir que això no per tornar al típic joc de parlar sempre del passat, sinó per reflexionar perquè, en tot cas, qui és que ha fet cultura en aquesta ciutat? Jo crec que la cultura l'han fet els creadors, la cultura l'han fet les associacions, la cultura l'ha fet molta gent. Aleshores, si ara li han posat l'etiqueta de «ciutat de festivals», l'únic que hem fet és intentar ajuntar els esforços que s'han dut a terme durant aquests anys.

Creo que tots plegats, amb tots els grups hi ha un cert consens, una certa inquietud, i que és la finalitat d'aquesta moció, i ho he deixat força clar en el moment de l'exposició: que cal parlar de cultura.

Quan van demanar que es fes la comissió del fons Santos Torroella per discutir, varem estar parlant una sèrie de dies i van començar a sortir idees. Jo crec que aquesta política per part de l'Alcaldia, d'intentar acostar-se a l'oposició per intentar parlar de quines són les estratègies culturals, és evident que vostès tenen un pla de govern, però crec que aquest pla de govern el podem discutir, podem nosaltres aportar coses. Aleshores, jo crec que això no s'ha fet. I és en aquesta línia que crec que la força del Pla estratègic de cultura en el seu moment és important, perquè el Pla estratègic de cultura és un pla que va fer aquesta gent que durant molts anys han estat lluitant per la cultura de la ciutat, que són associacions, creadors, etcètera.

Aleshores, és cert, i senyora Veray, és cert que han passat coses. Han passat coses, s'han mogut, però la voluntat de la moció no és tant d'intentar dir nosaltres volem fer el que es volia fer l'any 2011, és a dir, la qüestió no és que nosaltres vulguem recuperar tot el que es volia fer el 2011, en tot cas, hem de recuperar i hem de pensar la cultura avui el 2014, però hem d'intentar pensar-la des d'un punt de vista de consens. En aquest moment en el qual venim d'un ple en què es va aprovar una inversió important que marcarà el futur de la ciutat, creiem que, en tot cas, era una qüestió per part de tots els grups de dir: «Bé, posem-nos-hi i comencem a parlar.» I és en aquest sentit, ja que l'alcalde, en el moment de plantejar, de fer la seva defensa del perquè de la compra del fons Santos Torroella, va recórrer al Pla estratègic de cultura, varem dir, recordem que aquest pla es va aprovar en una moció, que cal que això serveixi de punt partida per anar en algun lloc. I en tot cas, el que tots els grups han manifestat, cal que posem sobre la taula i que discutim una mica quin és el model que s'està seguint, i a partir d'aquí, no només nosaltres, sinó discutir-ho amb creadors.

Posaré un exemple: el Consell de les Arts i la Cultura. El Consell de les Arts i la Cultura agrupa una representació significativa dels creadors i dels agents culturals de la ciutat. Voldria preguntar si al Consell de les Arts i la Cultura se'ls va preguntar què en pensaven de l'adquisició del fons Santos Torroella, per exemple.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, només un parell de qüestions: fixi's que si en el Ple passat jo feia referència al Pla estratègic de cultura alguna pista li hauria de donar sobre la utilitat que ens mereix el Pla estratègic de cultura. Per tant, aquesta foto fixa que d'alguna forma s'entesten a fixar, valgui la redundància, dient «això no s'ha mogut», fixi's que vostè mateix ja amb les seves paraules implícitament ja ho desmenteix. Perquè, no sé si amb aires de retret o no, però diu: «Home, vostè al Ple passat va fer servir el pla estratègic per demanar-nos que donéssim suport al projecte de centre d'art modern i contemporani.» Bé, en tot cas, és una mostra palpable, contundent, que sí que és un element que el veiem útil en allò que casa, òbviament, amb el nostre programa de govern. Tot això admet contrastos, i els varem tenir en aquest cas i els tindrem en el futur, i benvinguts siguin tots els contrastos.

Només una xifra última per assenyalar-li el compromís: fixi's, el pressupost de cultura del 2010 en relació al 2013, estem invertint 790.000 euros més, finals, en el 2013 que en el 2010. I, evidentment, ja hi havia crisi el 2010 i hi ha crisi ara. Però malgrat tot i l'esforç que fa l'Ajuntament és capaç de situar, i ja no li diré 1 milió d'euros, perquè no ho és, però 790.000 euros, 800.000 euros més posats a cultura. Jo crec que això s'ha de notar i es nota.

I que a partir d'aquí, el reconeixement que la ciutat es mou, que es mou en la bona direcció, crec que també seria un bon punt de partida que jo els demanaria a vostès perquè aquesta apel·lació al consens que ens demana, que recullo, presideixi els treballs que hàgim de fer en el futur en allò que discutim d'estratègic en relació a la cultura de la ciutat de Girona.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es desestimada per tretze vots en contra dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés i dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes.

12. Moció de reconeixement a la II República i als primers alcaldes democràtics de la ciutat.

El 14 d'abril de 1931 la victòria de les forces progressistes a les eleccions municipals força la fugida del rei Alfons XIII i la proclamació de la II República. Serien els primers anys de democràcia a Catalunya i a Espanya, la suma de forces republicanes, liberals, anarquistes, socialistes, comunistes i demòcrates d'origen divers portarien la superació de l'antic règim i l'intent de transformar Espanya en un estat democràtic modern.

La nova constitució que proclamaria "Una República democràtica de treballadors de tota classe, que s'organitza en regim de llibertat i de justícia", el dret a vot de la dona, la reforma agrària, el reconeixement dels estatus d'autonomia a Catalunya, Euskadi i Galícia o un ambiciós programa educatiu eren l'expressió d'un canvi que protagonitzaven el moviment obrer i les classes subalternes.

Aquesta espurna de llum que tot just naixia va ser apagada amb sang pel cop d'estat feixista del 36 i tres anys de cruenta guerra civil amb el recolzament de l'Alemanya nazi i la Itàlia feixista. La coalició reaccionària de terratinents, jerarquia de l'església catòlica, la major part de la burgesia i l'exèrcit van aixecar-se contra la democràcia i la voluntat popular després que el front d'esquerres guanyés les eleccions.

En aquest temps molts homes i dones es van posar al servei de la jove i inestable democràcia, al capdavant d'unes institucions de govern que tot just començaven a caminar. L'escassa voluntat de fer polítiques de memòria des de la transició democràtica ha fet que moltes d'aquelles persones hagin passat desapercebudes, relegades a un oblit, a una llei de punt i final implícit que les administracions nascudes de la Constitució del 78 no han volgut trencar.

Algunes de les històries més desconegudes probablement siguin les dels republicans i republicanes als ajuntaments (i especialment els alcaldes que ho foren durant la guerra), aquells homes i dones que van representar la democràcia local per primer cop en la nostra història. Entre 1931 i 1939, Girona, va tenir 8 alcaldes, d'ERC, de la Lliga, de la CNT i el darrer, Joan Ballesta, del PSUC, escollit amb Barcelona ja en mans del franquistes i que va acceptar ser alcalde de la ciutat quan ja era la darrera capital catalana sota control republicà (un gest que li assegurava ser perseguit) però que amb l'esperança de poder redreçar la situació, escrivia al gener del 39: "Hem fet front a moltes contrarietats (...). Per a viure necessitem respirar a ple pulmó. Per això ens cal esclafar la bèstia repugnant que és el feixisme, i l'esclafarem".

Joan Ballesta i la resta d'alcaldes i càrrecs locals de la república són l'antecedent de l'actual consistori democràtic i van representar el millor de la societat gironina que lluitava per la transformació democràtica fins que va ser assassinada per la llarga nit del franquisme. Moltes d'ells van morir assassinats pel feixisme o van haver de marxar per sempre de casa seva per haver defensat la democràcia i la llibertat.

Per tot això proposem:

1. Reiterar la condemna l'aixecament feixista del 1936 contra la democràcia i la legalitat republicana.
2. Editar un monogràfic sobre els alcaldes de Girona durant la república i la Guerra Civil i presentar-lo en acte públic de reconeixement de la seva tasca.
3. Dedicar un carrer de la ciutat a Joan Ballesta, per ser el darrer alcalde legítim de la ciutat fins al 1978 i pel seu compromís amb la democràcia i la llibertat en un dels pitjors moments de la nostra ciutat.

Presenta la proposta el senyor Joan Baptista Olòriz Serra, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, fa setanta-cinc anys que un dels pocs processos democràtics que ha viscut en la història contemporània el nostre país es va truncar per la força de les armes. Aquest cap de setmana farem una acció molt encertada de recordatori de Carles Rahola i del seu afusellament.

Precisament, aquells que no creiem en la transcendència, jo sé que no pocs de vostès creuen en la transcendència, els que no hi creiem, creiem en la història i la memòria. Per mi i per alguns dels que pensem d'aquesta forma, és la memòria la que fa que les persones també siguin eternes. És recordant-los que perviuen entre nosaltres.

Per això, moltes vegades els totalitarismes d'un o altre signe s'han encarregat de destruir la història, manipular-la, fer oblidar, perquè qui oblida li costa molt més després de trobar referents. És per això que considerem, amb la moció, que el referent més proper que tenim els ajuntaments democràtics des de 1979 són els ajuntaments de 1931 a 1939, perquè van ser plurals, van haver-hi alcaldes d'Esquerra Republicana, de la Lliga, de la CNT, del PSUC, plurals. Perquè tots ells tenien un punt en comú: la defensa dels valors democràtics, la defensa d'una via, d'una via que no vol dir que tothom estiguem d'acord en tot, sinó que, en tot cas, la discrepància tinguem mecanismes de resoldre-la a través de la paraula i no d'altres mitjans.

Pensàvem que hi havia un gran oblidat, en Joan Ballesta va ser alcalde pocs dies, però jo m'imagino en un país en guerra amb els teus adversaris a pocs quilòmetres de

la teva ciutat, amb un alcalde que dimiteix precisament per aquesta qüestió, donar un pas endavant i dir: «jo seré l'alcalde», sabent que es posava una diana ben grossa, perquè sabia que la guerra estava perduda, però era molt important mantenir les institucions.

El nostre país ha tingut la sort de mantenir els mots, i això amb dificultats enormes. Mantenir les institucions i el record de les institucions democràtiques també ens ha fet demòcrates. Avui he rebut la mala notícia de la mort d'un amic de noranta-set anys, en Sebastià Piera. Era un home que havia coincidit amb mi a molts congressos del PSUC, perquè estava exiliat, després durant molts anys a Còrsega, va ser voluntari a la Guerra Civil, després va lluitar a l'Exèrcit Roig a Moscou, al Caucas. Va ser un dels primers eurocomunistes que vaig conèixer, ell em deia amb molt coneixement de causa «el socialisme i la llibertat és indestriable i sense llibertat no es pot construir res». Recordo molt clar quan deia això i sempre ho he compartit.

Jo penso que aquests mestres ens han fet pensar que la història no és una frivoltat i que el record no ho és menys. I per això, sí, és cert, podia haver fet una altra moció amb un altre redactat, però no està malament, al contrari, que aquest Ajuntament Ple a les vesprades de la commemoració que farem de Carles Rahola diem que la història ha estat injusta amb els perdedors, que els perdedors van ser els vencedors a la Segona Guerra Mundial, que si mirem carrers i espais a França, Alemanya, Itàlia, Anglaterra, Joan Ballesta i molts altres haurien tingut carrers, places i biblioteques, i que durant molt de temps els estudiants veurien les seves vides com un exemple. Per això, més enllà del rebuig a aquell cop d'estat que va truncar vides i esperances, constructivament per nosaltres és més important el que diem, que quan s'hagi de posar nom a algun carrer, no ens oblidem de Joan Ballesta i els altres alcaldes que no el tinguin en aquests moments. I que fem una monografia. Tenim bons especialistes en història contemporània a la nostra ciutat, tenim un bon arxiu municipal. I que seria interessant una monografia que potser el 14 d'abril del 2015 poguéssim presentar com aquest aspecte d'omplir la nostra memòria històrica.

Sebastià Piera, que havia lluitat a molts fronts, sempre em parlava de reconciliació, i em deia: «La reconciliació es basa en el fet que no oblidem, la reconciliació significa que jo no exigiré cap venjança pel que m'han fet patir, però el que no vull és que s'oblidi el que he patit, ni la més mínima venjança, però que no s'oblidi.» Jo penso que avui això és una contribució que fem des d'aquest Ajuntament Ple.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en plens anteriors jo mateix i la meva formació, Reagrupament, ja ens hem definit a favor de tot el que tingui a veure amb la recuperació de la memòria històrica. En aquest sentit i com canta Raimon, «qui perd els orígens, perd la identitat», i jo hi afegiria que qui perd la seva memòria col·lectiva també. I els pobles com el nostre des de fa molts anys sense estat propi que preservi aquesta memòria i vetlli pel seu manteniment encara depenen més dels seus ciutadans i de la seva gent per preservar-la.

Al llarg de la nostra història com a poble hem viscut conflictes molt greus, molt durs que han condemnat molts catalans i catalanes a la repressió, a l'empresonament, a la mort o a l'exili; és just que ara en un període democràtic, encara que amb moltes imperfeccions i amb molts dèficits, honorem aquells que en el seu dia es van jugar la vida per defensar allò en què creien, que es van jugar la vida en defensa de les nostres llibertats. I és just fer-ho perquè homenatjant-los a ells, aquells que van tenir responsabilitats en temps difícils, també reconeixem la lluita de molts altres personatges, de molts altres ciutadans anònims desconeguts per una majoria, excepte per les seves famílies, i que es mereixen també un sentit homenatge. Per tant, el meu vot serà favorable.

Intervé la senyora Anna Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui expressa, nosaltres, com ja saben i ja hem expressat en altres ocasions, som totalment favorables a qualsevol iniciativa encaminada a restaurar la memòria històrica i a reivindicar el llegat republicà d'aquest ciutat, de la nostra ciutat.

Creiem que és molt escaient, ara que fa poc es va commemorar el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Girona, aprovar aquests tres acords que porta la moció per part del nostre Ple i del nostre Ajuntament. Per tant, nosaltres hi votarem a favor, perquè estem cent per cent d'acord amb aquesta moció.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, a cada legislatura arriba un dia que el senyor Olòriz presenta una moció en relació amb algun tema de la República, el meu grup s'absté i intentem no tenir un debat agre en relació a fets històrics i a fets ocorreguts. I ja no va més enllà. Jo crec que no he dit cap mentida, Joan, quan explico això. I avui no serà diferent, el meu grup s'abstindrà. A més, jo li he dit ja abans d'entrar al Ple al senyor Olòriz que aquest seria el nostre vot. No per res en particular, no, escolti, jo respecto molt aquest període de la història i la veritat és que el senyor Olòriz ha fet una presentació de la moció en termes històrics. Per tant, en aquest sentit la història està per això, per respectar-la, només faltaria. Però sí que he de fer una matisació o una puntualització, i és que sincerament el senyor Olòriz que ha estat vuit anys al Govern de la ciutat i manava, perquè manava, segurament editar aquest monogràfic ho podien haver fet sense necessitat de passar per un ple i la situació econòmica de l'Ajuntament era molt millor fa vuit anys que el que és avui. I segurament també, el nom del carrer ja podria estar posat, perquè ell formava part dels que decidien els noms dels carrers, cosa que el meu grup no n'ha format mai part. Només hem demanat una vegada el nom d'un carrer i era Joan Pau II i se'ns va dir que no. Per tant, en aquest sentit, només dir-li al senyor Olòriz que segurament li hagués sortit més a compte prendre totes aquestes iniciatives quan estava al Govern, perquè possiblement ja ho tindria fet, que no pas presentar-ho a través d'una moció estant a l'oposició.

Intervé el senyor Àngel Quintana, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, en primer lloc, des d'aquest Ajuntament voldríem constatar que ens sentim hereus de les forces republicanes i progressistes que van impulsar un curt però intens període de transformació social i democràtica a Girona. Creiem que hi ha una història humana plena de sentiments, de passions, d'ideals que s'ha de refer per entendre tots els silencis, les pèrdues forçades de memòria, els oblitats injustificables, i ens cal fer-ho sense límits de cap mena, amb una voluntat de comprensió total i aprofundida per mirar de saber-ho tot i entendre-ho millor.

Les polítiques de memòria són essencials per recordar els que varen treballar per la democràcia abans de nosaltres i saber d'on venim. És veritat que de forma progressiva s'han anat fent polítiques de memòria des de la transició, quan es van canviar els noms dels carrers, es van retirar símbols franquistes, es va concedir la nacionalitat a la gent que es trobava a l'exili. Seria absurd i injust no reconèixer totes aquestes polítiques que s'han fet al consistori durant molt de temps, com ho proven els actes d'homenatge i que es continuen fent ara, com ho provarem, per exemple, a l'homenatge que aquest cap de setmana es farà a Carles Rahola.

Sobre el cas dels alcaldes de la República, voldríem dir que alguns d'ells, com és el cas de Miquel Santaló, alcalde de Girona entre 1931-1934 i Ministre de Comunicació en el Govern de la República, aquest té un lloc, té una plaça. També s'han impulsat des de l'arxiu municipal treballs per rehabilitar la memòria històrica. En el cas dels ajuntaments de la República, cal esmentar el treball de l'historiador Josep Clara sobre el personal polític de l'Ajuntament de Girona entre els anys 30 i 36. En el cas del darrer alcalde republicà, Joan Ballesta i Molinas, que va estar set dies al Govern de la

ciutat i que era natural de l'Escala, voldríem dir que la Diputació de Girona va publicar un llibre monogràfic escrit per Rafel Bruguera, Lluís Colomeda i Anna Ballesta, l'any 2008, on no només es recuperava la biografia de Joan Ballesta, sinó també l'obra escrita, perquè Joan Ballesta havia escrit diversos articles en revistes de l'època, com la revista *Costa Brava*, i era un amant del teatre, havia escrit fins i tot peces teatrals, en el qual es parlava d'ell.

Però bé, no n'hi ha prou, jo crec que refer ponts, teixir diàlegs, reconstruir la memòria ens és indispensable per comprendre. I per això creiem que la tasca exposada a la moció es podria estendre, i aquest seria una mica el suggeriment, donant reconeixement als vuit alcaldes republicans que va tenir la ciutat de Girona. Un d'ells ja té una plaça. D'aquests vuit alcaldes, cinc eren militants d'Esquerra Republicana de Catalunya, un va ser-ho de la Lliga, un de la CNT i un del PSUC. Creiem que s'hauria de trobar algun espai de memòria, un carrer o un lloc públic o una sala, el que sigui, a cada un d'aquests set alcaldes que encara no el tenen i que van tenir un compromís ferm per la democràcia i per les llibertats.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, el senyor Olòriz no és la primera moció que entra en aquest ple de rebuig al feixisme i al que representa el feixisme, i a Convergència i Unió ens hi han trobat i ens hi trobaran sempre. Aquest és el principi bàsic del concepte pròpiament democràtic.

En el que fa referència al que jo he sentit a dir moltes vegades de fer memòria o de fer recordar o de fer explicar o de ser capaç de recollir i sobretot dignificar a totes aquelles persones que en un moment o altre a la seva vida han defensat uns valors bàsics i pilars fonamentals de tota la societat, com és la democràcia, també ens hi trobaran. I avui no serà una excepció.

També sí que voldria fer referència als actes que ha fet aquest Ajuntament, i jo mentre el sentia parlar recordava des que estic aquí a l'Ajuntament cada vegada que hem anat al cementiri i he estat al seu costat junt amb l'alcalde i hem comentat quan llegíem els noms i cada vegada anem recordant allà, i una persona que no hi està avesada, realment reconforta veure que hi ha gent que té aquest esperit de lluita constant i de record per a tota aquella gent que va patir al seu dia el que era els conceptes de l'opressió.

Jo quan la vaig llegir no vaig dubtar en cap moment que s'havia de donar suport a una moció d'aquestes característiques. I sí que li voldria dir que aquest equip de govern hi estarà i ho està fent. Fa pocs dies varem estar a plaça Marquès de Camps i jo recordo que varem entregar unes fotografies que representaven i podia veure la realitat virtual del que era l'afectació dels bombardejos a la ciutat de Girona, i també era un element de record del que va significar aquesta època fosca que hem viscut.

De la mateixa manera –i ho ha comentat el senyor Quintana ara fa un moment– properament farem el record d'un execrable assassinat, l'afusellament que va ser de Carles Rahola, i que encara avui, evidentment, ens fa cruixir.

Per tant, fer recordar tota aquella gent que va intervenir està dintre de l'agenda d'aquest equip de govern. I tant és així que l'arxiu ha encarregat a la UdG, al seu Departament de Lletres, que elabori les biografies dels alcaldes que van actuar com a alcaldes de la ciutat de Girona des de l'any 1931 fins a l'any 1979, amb la finalitat d'incorporar-ho al web de l'Ajuntament i explicar, sigui per set dies o sigui per més temps quin va ser el seu posat, aquest pas endavant que vostè comentava tan important, com estàvem dient en una moció molt anterior de la importància que tenen aquestes institucions, en aquest cas l'Ajuntament.

No sé si arribarem a un monogràfic, però, bé, ja començarem treballant en aquest sentit i potser sí que avui serà establir la primera pedra per començar a treballar en aquest monogràfic.

Quant a la dedicació del carrer, si em permet, estàvem treballant una mica, com deia el senyor Quintana fa un moment, és a dir, en aquests dos anys que jo actuo com a regidor em sembla que hi han hagut quatre peticions de diferent gent per posar nom a un carrer, tant de bo poguéssim ja col·locar totes aquelles peticions, que hi havia una llista acumulada de l'anterior govern i que no s'ha pogut fer. En aquest sentit, l'equip de govern, que ja ho tenia previst i hi estava reflexionant, i la seva moció que va fer és acabar de posar més llenya, si em permet, al foc, estem buscant un espai per recuperar, com deia el senyor Quintana, la memòria de tots aquells alcaldes que van intervenir a la ciutat de Girona i poder retre homenatge a aquestes persones. Evidentment, el vot de Convergència i Unió, com s'ha manifestat ja d'inici, serà favorable.

Intervé el senyor Joan Olòriz, qui exposa, primer de tot agrair que aquesta moció passi sense cap vot en contra, penso que és important que mocions d'aquesta mena tinguin un suport tan majoritari. Agrair als que votaran a favor, tant a la documentada intervenció de l'Àngel Quintana com a les altres sentides de cadascú de vostès. Penso que és important a vegades deixar anar els sentiments en un Ajuntament, que, no ens n'oblidem, jo diria que tots nosaltres hi som per vocació de servei i a darrere sempre hi ha un sentiment.

Espero que el monogràfic es pugui fer.

I sí que uns breus segons els dedicaré a la portaveu que s'abstindrà. Recordo –jo penso que fa deu anys– que vaig fer una moció per la qual la bandera republicana va onejar on tenim ara l'estelada, i vostè es va abstenir i en Jiménez Losantos li va dedicar algunes monografies radiofòniques a l'abstenció de la Concepció, que era en aquell moment, encara és una jove regidora, però era encara molt més jove com a regidora. I en aquest sentit, jo diria que també bastant fresca respecte les opinions que podia donar. Jo crec que no va consultar ningú quan va prendre aquella decisió i això és bo.

I segon, desmentir que manés molt, perquè en un ajuntament qui mana és l'alcalde, no ens enganyem, ara i abans: qui mana és l'alcalde. I aquesta és una de les lliçons que he après a l'oposició i que vaig aprendre encara més quan estava al Govern. I molt sovint, no vull avançar el que puguin ser les meves memòries (*rialles*), molt sovint, molt sovint, de vegades quan feies propostes dintre el Govern, documentades o menys documentades intervencions de companys del Govern demostraven que hi havien moltes propostes o que ja s'havien fet o que estaven a punt de fer-se o que estaven pensades. I que molt sovint aquest tipus de qüestions et portava a dedicar-te a una parcel·la, no al govern de la ciutat, perquè el govern de la ciutat, i ho he après, que no és dedicar-te amb tot l'esforç que puguis a una parcel·la determinada, sinó el govern de la ciutat és governar la ciutat. I jo me'n vaig anar del Govern pensant potser que no havia governat mai. Ara bé, sí que jo i els meus companys varem governar parcel·les concretes amb molt d'esforç i que, evidentment, et deixen un regust de satisfacció si hi has dedicat molts anys. Perquè no hi ha res millor, i vostès ho saben, no hi ha res millor que servir la ciutat en què vius. Penso que en política no hi ha res millor.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés i Carles Bonaventura Cabanes, i dues abstencions del grup municipal del PPC.

13. Moció que presenten els grups municipals d'ICV-EUiA i la CUP per a la dignificació del riu Güell en el seu darrer tram

El Güell és un riu que neix a la comarca del Gironès i que és afluent del riu Ter pel

seu marge dret. El naixement del Güell es produeix al municipi veí d'Aiguaviva, amb la confluència del Torrent de Can Garrofa i el Rec de Can Gibert. Després de travessar el municipi de Vilablareix el riu s'endinsa al municipi de Girona per la seva part occidental i rep l'aportació de la riera Masrocs pel seu marge esquerra.

Fa anys el Güell desembocava a l'Onyar al nord-est del parc de la Devesa però actualment desguassa les seves aigües al riu Ter, al sud-oest del parc de la Devesa.

El riu Güell en el seu darrer tram presenta un estat d'artificialització que en limita les funcions ecològiques. El riu està canalitzat i encaixonat, desprovist de vegetació de ribera i arriba a la desembocadura encerclat de ciment i asfalt.

Dos carrils de circulació de vehicles a banda i banda de les dues ribes i tot un seguit d'infraestructures i equipaments com ara l'auditori Palau de Congressos i el seu l'aparcament, una gran superfície comercial, l'Audiència Provincial, l'Escola d'idiomes, l'edifici de la tresoreria de la Seguretat social, l'escola Maristes, l'escola d'hostaleria i d'altres edificis que es preveuen desenvolupar al Parador del Güell l' han convertit en un riu molt antropitzat i amb una matriu biofísica dominada per elements artificials que empobreixen l'ecosistema fluvial.

El seu tram final però presenta un aspecte de gran bellesa i l'aiguabarreig que forma la seva unió amb el Ter és un indret de gran riquesa biològica que serveix de refugi de fauna.

D'altra banda, la riquesa paisatgística de la seva desembocadura aporta un conjunt paisatgístic molt valuós que imprimeix personalitat a aquest sector del municipi. El riu és un element de connectivitat biològica i té la virtut d'unir espais com ara les Hortes de Santa Eugènia, la Devesa, les Ribes del Ter, l'aiguamoll de les Hortes...

El projecte de cobrir el riu, d'escrit en l'informe sol·licitat per l'ajuntament com a part del projecte "Girona, quatre rius i una sèquia", no només posa en perill el Güell sinó que afectaria al projecte de reconstrucció del pont del Dimoni, aprovat al 1981 i ratificat al 2010 per unanimitat del ple on es va acordar "redacció del projecte de reconstrucció del Pont del Dimoni, a partir de l'avantprojecte presentat al registre municipal per les entitats veïnals i culturals el passat 17 de maig de 2010 on es defineixen les condicions de reconstrucció i l'emplaçament adients sobre l'actual traçat del riu Güell" i que un eventual soterrament del riu deixaria sense sentit.

Per la qual cosa proposa els següents acords:

- 1 -Incorporar l'aiguabarreig en el marc dels Plans Especials de les Hortes i la Devesa a fi i efecte de potenciar-ne els valors ambientals, paisatgístics i culturals.
- 2 -Que en la redacció del Pla Especial de rius s'incorporin professionals, la UDG i entitats de la ciutat i s'incorporin mesures que contribueixin a esmorteir els efectes de l'artificialització a què s'ha vist sotmès el riu durant les darreres dècades.
- 3 -Potenciar la senyalització dels valors ambientals de l'aiguabarreig que formen els rius Güell i Ter i desenvolupar rutes d'educació ambiental.
- 4 -Descartar definitivament qualsevol mesura de soterrament del riu o cobriment de la sèquia Monar.
- 5- Calendaritzar l'execució de l'acord de 1981 de reconstrucció del pont del Dimoni, en les condicions en que va ser ratificat per tots el grups al ple del 14 de setembre de 2010.

Presenta la proposta el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, farem la presentació, ja que presentem la moció conjuntament els grups municipals d'Iniciativa i de la CUP, la farem compartida, començaré jo i continuarà la senyora Núria Terés.

Bé, els rius, les rieres, els rierols, les fonts, els cursos d'aigua, aiguamolls, aiguabarrejos, la pròpia sèquia Monar són un patrimoni natural i cultural que

requereixen molta atenció i inversions. La relació que les ciutats i la societat ha tingut amb els ecosistemes fluvials és molt complexa al llarg de la història i sovint les activitats econòmiques han aprofitat els cursos d'aigua i de vegades fins i tot han arribat a abusar tant d'aquesta utilització que n'han provocat la degradació i fins i tot de vegades la destrucció. Les activitats econòmiques s'han convertit sovint en els gestors dels rius i el resultat ha arribat a ser moltes vegades catastròfic. Finalment, ha hagut d'acabar sent l'Administració pública i la ciutadania organitzada qui assumeixi el rescat, la recuperació i la gestió dels espais fluvials. I el mateix riu Güell, que és l'objecte i l'objectiu d'aquesta moció que presentem, és l'exemple de la mala política desenvolupista que concep els rius com una nosa a eradicar.

Al riu Güell, només cal donar-hi un cop d'ull per copsar, doncs, que és un riu que està artificialitzat, canalitzat, encaixonat, arraconat, allunyat de la ciutadania i encerclat de vies ràpides i de cotxes. El riu Güell, en el seu darrer tram, ha estat buidat en bona mesura de biodiversitat i no pot desenvolupar la seva principal funció.

Per això, ha estat una sorpresa desagradable copsar que el projecte «Quatre rius i una sèquia» preveu soterrar el riu Güell des de la rotonda del carrer Santa Eugènia fins a pràcticament la seva desembocadura. Nosaltres en aquesta moció hem explicat una mica els valors ambientals, culturals i paisatgístics del riu Güell i considerem que més enllà del soterrament que preveu aquest pla, que és evident que de moment no té cap traducció en cap document de planejament de l'Ajuntament, però tot i així, pensem que és alarmant que aparegui el seu soterrament. Però pensem que més enllà d'aquest soterrament en general el mateix Güell ha estat molt abandonat i molt maltractat. Igual que la sèquia Monar, que és un patrimoni històric dels gironins i les gironines, ha estat exageradament arraconada i la seva història, perquè té molt de llegat cultural i històric, ha estat en certa manera amagada als gironins i les gironines.

En el seu tram final, el riu pateix un nivell d'artificialització molt elevat i fins i tot de degradació i brutícia. Encara avui hi ha les tanques del darrer accident que va haver-hi a la zona de davant dels Maristes, que un cotxe es va enfonsar dins del riu. Doncs, la tanca continua en el riu. Això realment ens diu una mica que l'estat d'aquest darrer tram està en un nivell molt i molt lamentable.

El projecte «Quatre rius i una sèquia» no negarem que pot arribar a ser interessant, però creiem que el lobby turístic té massa pes, ha inspirat excessivament aquest pla. Ja sabem que per experiència que quan són els sectors econòmics els que inspiren lleis i plans, el conjunt dels ecosistemes no en surt ben parat, més aviat en surt perjudicat. Dedicar tants esforços a l'Onyar i al Ter per potenciar-ne la imatge i en canvi abocar el Güell sota tones de ciment o deixar-lo abandonat és la prova que els lobbys econòmics continuen ancorats en vells paradigmes allunyats de la sostenibilitat i del respecte mínim que es mereix la natura, l'entorn que ens envolta.

Nosaltres pensem, dit això, que l'aiguabarreig que forma la desembocadura del riu Güell amb el riu Ter és una zona d'un gran valor ambiental i que els seus valors ambientals s'han de potenciar i recuperar, perquè és un connector ecològic de primer ordre i perquè serveix de refugi de fauna i de flora autòctones. És per això que nosaltres en aquesta moció els hem presentat una sèrie d'acords que esperem que els votin favorablement i que entre tots plegats, l'Ajuntament i la ciutadania, aconseguim recuperar aquest patrimoni natural que és el riu Güell.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, afegiré algunes qüestions al que ha presentat ara en Jordi Navarro.

A veure, per què presentem aquesta moció? Doncs, per recuperar la dignitat del riu Güell i també de la sèquia Monar. En aquest projecte «Quatre rius i una sèquia» que ja esmentava el regidor Navarro, es fa una prospecció interessant dels quatre rius de la ciutat, però el que en surt més mal parat de tots és el riu Güell i també de retruc la sèquia Monar.

Com diu en Jordi Vilamitjana, «perquè el Güell i la sèquia deixin de ser l'escarràs, la mula dels cops municipals. Històricament, no hi ha corrent d'aigua més maltractat, menystingut ni aixafat com el del Güell, és com una obsessió que es transmet de generació en generació política, com una obsessió» –i avui parlem molt d'aquests temes, no?–, «com una promesa, com una consigna, la ciutat de Girona s'ha entestat a castigar i a fer desaparèixer tot allò relacionat amb el riu Güell i la seva ecologia».

I mirin, tot això que explica molt bé en Jordi Vilamitjana en un recent article dels seus, perquè ho dic? Doncs, només han de fer que mirar-se i repassar-se aquest projecte, un projecte que, per cert, és un projecte municipal, té el segell de l'Ajuntament de Girona –després faré algunes preguntes–, encarregat a fora, com és molt habitual últimament en aquest Ajuntament. I es parla dels dos rius principals, el riu Onyar, el riu Ter, amb tots els projectes de recuperar i reutilitzar les lleres d'aquests rius, es parla del riu Galligants, on per cert es proposa fer desaparèixer la cobertura del que és la plaça en aquests moments de Sant Pere, fer desaparèixer tota aquella plataforma per tornar a què es visualitzi la connexió del riu Galligants a la seva desembocadura al riu Onyar. I per cert, m'ha cridat molt l'atenció, on es parla també del Bòlit, es fa aquesta connexió amb el Bòlit i, per tant, que sigui un barri artesà, on es recuperin les arts, etcètera, i el riu també li doni aquesta connexió. I en canvi, el Güell, del Güell què es diu? Tapar, tapar un riu, el tros que va des dels Maristes fins al final. A aquest li ha tocat tapar-se, no?

Una vegada més, i recordant en Vilamitjana, el sentiment dels perifèrics. És clar, té la mala sort el riu Güell d'estar en un barri perifèric i, per tant, li toca tractament perifèric, és a dir, tapar i desaparèixer. Per què? És un riu igual que la resta de rius de la ciutat que necessitaria un tractament de dignitat.

També diu Vilamitjana: «Fa una dècada es va clavegueritzar a l'aire lliure sense cap gràcia un llarg tram de riu, ara ja directament es vol soterrar. El Güell en les seves darreres dècades ha estat despuntat, 1968, desviat, 1969, i clavegueritzat, 2004.» Ara li toca ja passar a l'apartat d'invisibles, no?

Unes quantes preguntes: qui va encarregar el projecte, l'Ajuntament de Girona, el regidor? Va sortir a la premsa que el regidor Carles Ribas deia que no era un projecte municipal. Perdó, aquest projecte ha estat encarregat per l'Ajuntament de Girona, en la seva documentació porta el segell de l'Ajuntament de Girona i, per tant, entenem que és un projecte que es farà a l'Ajuntament de Girona, no?

Quin cost ha tingut aquest projecte? Per què s'encarrega a fora i no als tècnics municipals? Si aquest estudi no ha passat ni per ple ni per enlloc, l'alcalde ja el presenta el 2013, el presenta a la premsa, després el presenta també a la Fira de Girona. El 5 de febrer d'aquest any l'exposa a l'Espai "La Caixa" i parla de buscar diners a Europa per poder-lo dur a terme. En parla també al diari ahir, el periodista li pregunta i ell contesta: «que aquest és un projecte de programa electoral, ara cal treballar en la creació d'un pla director estratègic fluvial, etcètera» i diu que «tampoc ha detectat reticències de l'oposició», quan fa dies que està sortint a la premsa, quan sabia, ahir suposo que ho sabia, o quan li van fer l'entrevista, que presentàvem aquesta moció. Per tant, no ho sé, no acabem d'entendre quin és aquest maltractament cap al riu Güell.

Per exemple, vostès saben que l'alumnat de l'Institut Santa Eugènia l'estudia cada any. Estudia aquest riu, estudia el seu naixement, la seva desembocadura, tot el seu recorregut. Tapar-lo, què representarà?

Saben que els Maristes no volen més trànsit per davant de la seva escola, i en el projecte, precisament, el que es planteja és fer un nou carril en la zona que es pretén tapar.

I també saben que no poden estar planificant, per una banda, reubicar el pont del Dimoni a la prolongació del carrer riera Massana si uns metres més avall el riu pel qual es pretén situar aquest pont desapareix i passa a ser una cosa tapada.

I també aprofito per parlar de la Sèquia Monar, una sèquia que la data dels primers orígens és del segle X. Precisament, una sèquia que fa poc varem aprovar en aquest Ajuntament que es traspassava totalment a l'Ajuntament de Girona i que es pretén desviar-la per tal que ja deixi de passar la seva canalització fins a la central del Molí i que vagi a parar, si vostès han llegit, a la plaça del Lleó per tal que l'aigua de la sèquia s'embassi i permeti el reflex, encara més reflex de les cases de l'Onyar. Quan fa poc el regidor Fàbrega parlava de la importància de l'estalvi energètic que està suposant que la sèquia Monar faci anar la central del Molí, un projecte que la desvia, desvia aquesta sèquia i impedeix això ens sembla que és un joc de despropòsits.

Per tant, no entenem aquest maltractament cap al riu i cap a la sèquia de Santa Eugènia, perquè creiem que això també és maltractar la seva gent. I esperem, doncs, que retirin aquesta part del projecte i refacin ponts amb la ciutadania, que està molesta i que encara està esperant el pont del Dimoni.

Intervé el senyor Carles Bonaventura Cabanes, regidor no adscrit, qui exposa, durant una època, ja fa anys, a nivell urbanístic podriem dir que estava de moda, no només a Girona, sinó a altres llocs, tapar els rius, cobrir-los, en certa manera amagar-los. I es feia, deien, per guanyar espais per a la ciutat, uns espais que moltes vegades acabaven esdevenint carrers i carreteres o simples aparcaments. Bona part dels ciutadans llavors o una part significativa aplaudien aquestes decisions, sobretot aquells que tenien per costum desplaçar-se per la ciutat amb el seu vehicle privat a tot arreu. Eren altres temps, sortosament en bona part superats. I ara la majoria d'aquests urbanistes, d'aquests ciutadans –no tots, evidentment– s'han adonat que aquests plantejaments eren erronis i que el que cal fer amb els rius no és cobrir-los, no és amagar-los, sinó gaudir-ne, condicionar-los, respectar-los des d'un punt de vista mediambiental. És a dir, que la natura torni allà on ara hi ha ciment sempre que això sigui urbanísticament possible, que en la majoria dels casos ho és.

Crec que l'equip de govern no pot tornar a caure en aquests errors del passat i, per tant, el meu vot a la moció serà favorable.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui expressa, mirin, ja sé que tota aquesta moció i a més les intervencions tant del senyor Navarro com de la senyora Terés venen derivades del que va sortir a la premsa d'aquest projecte en relació amb els rius de Girona i del cobriment parcial del riu Güell que sembla ser que diu aquest projecte. I per tant, tota la moció, malgrat hi ha més punts, perquè són cinc punts i només hi ha un punt que parla d'aquest tema, possiblement siguin de a més a més o siguin aprofitant l'avinentsa, no?

Però jo, precisament, i per això potser els sorprendrà el que els demanaré ara, perquè vostès presenten aquesta moció precisament per descartar definitivament el cobriment i jo els demanaré que ens deixin votar la moció, els punts 1, 2, 3 i 5 conjuntament i el punt 4 separatament. Per què? Doncs, perquè nosaltres no veiem cap problema a votar l'1, 2, 3 i 5, perquè, escoltin, nosaltres estem d'acord que és un patrimoni molt important de la ciutat, no el riu Güell, sinó tots els rius que tenim, els quatre rius que tenim. I per tant, un projecte en relació a què fem amb els rius a Girona, crec que és molt important de fer. Ara, no estem d'acord a descartar definitivament el cobriment del Güell, no perquè el vulguem cobrir, no, que no se me mal entengui, no perquè el vulguem cobrir, sinó perquè és que descartar d'entrada una cosa ho trobem una mica exagerat i agosarat. Escoltin, mireu el projecte, parlem-ne entre tots, valorem les opcions i potser en algun moment arribem a la conclusió que hi ha una part que s'ha de tapar o que es podria tapar. I ja els ho dic, i no és perquè en aquests moments els vulguem cobrir, ni molt menys; ara, descartar-ho d'entrada sense haver ni tan sols vist aquest projecte, sincerament també li he de dir que ens sembla una mica agosarat.

I també per una altra cosa, perquè, miri, senyora Terés, vostè deia ara que aquests nombrosos ciutadans que s'han sentit, doncs, ofesos o que els ha molestat; bé, a mi també m'han vingut molts ciutadans a preguntar-me i per què no es pot cobrir. Per tant, com que jo no tinc tan clar que cobrir-lo sigui del tot dolent ni tampoc tinc tan clar que no cobrir-lo sigui el millor del món i que hi ha disparitat d'opinions a la ciutadania de Girona, nosaltres d'entrada preferim no descartar res. I sí que demanem a l'equip de Govern parlar-ne tranquil·lament, valorar aquest projecte i, efectivament, que no prenguin decisions sense abans haver-les, doncs, intentat consensuar i acordar amb tots nosaltres.

I en relació a millorar, a potenciar la senyalització, calendaritzar l'execució de l'acord en relació al pont del Dimoni, en tot això hi estem totalment d'acord. A més, creiem que són coses que s'han de fer, ara amb el que és l'ànima –deixin-m'ho dir així– d'aquesta moció que és descartar definitivament qualsevol mesura de soterrament del riu o cobriment de la sèquia Monar no hi podem estar d'acord, perquè, ja els hi dic, no som partidaris de descartar les coses d'entrada.

Intervé el senyor Xavier Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui manifesta, la moció presentada crec que al nostre grup ens ha portat a tres nivells de reflexió bastant diferents, que crec que val la pena explicar. Un primer té a veure amb tota la part més expositiva, on a la moció es detallen o s'accentuen tota una sèrie de desgràcies que sembla que afectin el riu, que està rodejat de terribles infraestructures i asfalt i canalitzacions, talment com si els governs s'haguessin conjurat en els darrers anys per aniquilar el riu en una mena de..., no ho sé, d'odi visceral entorn al riu Güell. I fan tot un llarg llistat d'infraestructures amb l'Auditori, l'Escola Oficial d'Idiomes, com si aquestes empobrissin el riu o tinguessin relació amb el riu. I crec que obvien una part important, és a dir, per exemple, quan en el seu moment es van fer les primeres canalitzacions i obres, hi ha una entrevista ben interessant a l'enginyer Palau Vaquero, que va fer aquella primera obra, on explica que ho feien perquè el riu es desbordava, no? I probablement l'Ajuntament va voler fer aquest desviament, perquè si el Ter estava sota el control amb el pantà de Susqueda, el problema el tenia amb la resta de rius. Jo crec que la majoria de gironins saben que el Güell es va fer anar directe al Ter per evitar que amb la seva trobada amb l'Onyar formés un tap, de manera que si aquest anava alt s'evitessin les tan conegudes i històriques inundacions a la ciutat.

Probablement, i en això sí que estic d'acord, és a dir, la solució que es va donar en l'època dels seixanta i dels setanta, probablement té moltes mancances. Això no ho negarem. Però és veritat que al llarg dels temps s'han anat fent esforços, jo recomano inclús la lectura d'un estudi interessant fet per l'Àrea de Geografia de la Universitat de Girona entorn al riu Güell on s'expliquen alguns dels riscos d'inundabilitat que hi ha i no del tot resolts. Fins i tot diuen, depèn de quin tipus d'inundacions puguin haver-hi, no està clar que es pugui assegurar que no hi hagi risc de possibles inundacions. Per tant, crec que és un element menor i que en la seva moció no apareix per enlloc i tot sembla com si ens haguéssim conjurat tots per fer-hi infraestructures perquè sí.

Jo crec que en mandats anteriors es van fer actuacions en algun cas valuoses, com el tram Güell que creua la ciutat, especialment a la zona de Can Gibert, a Santa Eugènia, construint els ponts, les rotondes d'enllaç, la canalització. Millorables, segur, però actuacions importants.

Jo li he de dir també que a vegades sento algunes afirmacions entorn com era el passat, com si fos idíl·lic, i la meva família, bé, el meu avi, de fet durant molts anys vivia al carrer Illa, al final del carrer Illa, i li diré que, clar, al meu avi no li vaig sentir a dir la necessitat de mantenir la fauna de la zona, perquè no els detallaré quin tipus de fauna hi havia, no?. Per tant, era una zona que crec que amb el pas del temps s'ha anat harmonitzant, s'ha anat millorant, s'ha anat, diguem-ne, ordenant. També ha permès lligar els barris. És a dir, evidentment que hi ha passius, però també hi ha

actius entorn al que s'ha fet en algunes zones en el passat. I crec que algunes de les zones que vostès detallen a la moció com a positives o com a protegir, també s'hi han fet actuacions durant l'època dels governs, diguem-ne, de progrés a aquesta ciutat.

Ara, el que és la part dispositiva, ja li ho diguem, el nostre grup li votarà a favor. En la part dispositiva crec que podem estar d'acord en el que s'hi afirma. És evident, com els deia, que la canalització feta als anys seixanta i setanta no va mantenir el connector biològic que seria recomanable i que s'hauria fet probablement en una època posterior. I hi ha coses que hem perdut i que són difícilment recuperables, i és així. Potser deixant vegetació a les lleres es podria atenuar alguna cosa, crec que alguna vegetació que es va posar a la ribera i a la zona Bell-lloc va dignificar una part del riu. Probablement és complicat aconseguir actuacions potents a nivell ambiental, però, en tot cas, no em sembla mala idea, al contrari, em sembla bona idea incloure-ho en el pla especial, veure com es poden fer recorreguts educatius que reforcin la part ambiental del projecte. Creiem que hi ha zones riques biològicament i d'una certa bellesa paisatgística i que probablement es poden protegir millor. I també estem d'acord que no és una bona idea soterrar el riu Güell, com sembla, diguem-ne, que en la seva moció diuen que l'Ajuntament proposa. No, no ens sembla una bona idea.

També els he de dir que, a mi, parlar de descartar definitivament, per motius diferents als de la senyora Veray, tampoc em sembla un bon recurs estilístic, perquè jo crec que en la democràcia el que en aquest Consistori avui podem considerar que no és una bona idea per molts motius, inclosos l'econòmic, el paisatgístic, l'ambiental, no soterrar el riu, però el futur dirà, els futurs consistoris, modificacions de pla general, com ens recordava el senyor Ribas, n'hem fet una pila i en farem moltes segurament en el futur. Hi ha una última part de la qual sí que m'agradaria entorn al projecte dels quatre rius. En primer lloc, faig una reflexió en positiu, crec que és bo de tant en tant sacsejar i crec que és una bona idea posar en el centre de reflexió els rius, crec que és un àmbit de potencialització, crec que és un estudi fet per arquitectes de prestigi, com l'Olga Felip, en Josep Camps, que han plantejat una part d'anàlisi i diagnòstic interessant i a tenir en compte. No em cauen els anells a l'hora de dir-ho.

Crec que potser el problema no ve tant en el propostes, perquè, diguem-ne, un estudi que proposi idees és bo, i algunes idees poden ser, diguem-ne, viables, i algunes idees poden ser inviables simplement perquè en algunes zones on es proposen algunes coses crec que l'ACA no ens permetria fer-hi absolutament res, perquè deuen ser ben inundables, o el risc que tindria o el cost econòmic per arreglar-ho, ho fan absolutament inviable. I n'hi ha d'altres que potser políticament o la ciutadania no hi estaria d'acord que es fessin. Però, en tot cas, proposar idees a mi a priori no em sembla dolent, em sembla bo, em sembla positiu sacsejar. Crec que el problema ve en la gestió posterior, és a dir, el que no es pot fer és presentar un estudi fa vuit mesos, evidentment, ple de fotos i powerpoints que han sortit –com li recordava la senyora Terés–, a tot arreu i, diguem-ne, que se n'ha fet una certa publicitat, i que inclús crec que una part de la ciutadania s'ha pogut pensar que realment allò era el que es volia fer en el cent per cent, no ho sé, les piscines del Ter i el soterrament del Güell. I crec que aquí hem gestionat malament el posterior a l'estudi, és a dir, la gestió de pensar «ara farem un pla director», parlar amb els grups de l'oposició. Jo no tinc la constància que als grups de l'oposició se'ns hagi explicat amb detall d'aquell estudi, doncs, «què volem fer o què no, què tenim present o què ens agradaria fer», que s'hagi comentat amb els veïns. Establir aquest marc de treball conjunt crec que és el que podríem haver aconseguit que d'un estudi que diu idees, poguéssim haver arribat a algunes propostes concretes, quines són desitjables per al conjunt del consistori, quines no, quines són viables tècnicament, quines no són viables econòmicament.

I en tot cas, crec que si diversos grups, no el nostre, però si diversos grups han presentat aquesta moció probablement, per alguns articles, per alguna preocupació lògica, si sóc un veí i lleigeixo aquell estudi amb el segell de l'Ajuntament i he vist tot el

que ha sortit als diaris, em puc arribar a pensar que això és el que vol fer l'Ajuntament. Llavors, he llegit als diaris el regidor Ribas que diu que de cap de les maneres es vol soterrar. Però crec que potser això és un símptoma que no s'ha gestionat bé la part posterior, un cop han presentat l'estudi, han passat aquests mesos, i potser aquesta moció serà l'oportunitat perquè els grups ens hi posem a treballar i pensem si es pot fer un pla director fluvial que tingui en compte o que una de les parts importants sigui aquest estudi que s'ha fet.

Fa ús de la paraula el senyor Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, intentaré expressar-ho d'una manera que s'entengui i sobretot que no generi cap mena d'escarafall a ningú i m'agafaré a les darreres paraules del senyor Amores i a les inicials de la senyora Terés: uns parlen de projecte i el senyor Amores sembla que és l'únic que ha entès el que s'ha dit des de bon inici que és un estudi. Hi ha un diferenciació molt clara, i a cada ple ho estem veient, que qualsevol modificació, per desenvolupar qualsevol planejament derivat a la ciutat de Girona es requereix un projecte urbanístic on també, evidentment, intervé l'ACA. I em sembla que aquest Govern ha donat clares mostres que el procés de col·laboració i participatiu dels ciutadans sempre ha prevalgut en qualsevol decisió. Aquest estudi de rius confeccionat per dos arquitectes el que pretenia, i celebrem –i de veritat els ho dic, eh?– celebro enormement que avui es porti en el Ple, perquè realment és el que aquest Govern portava temps i Convergència i Unió portava temps quan estava a l'oposició de la necessitat d'iniciar un debat sobre el tema de rius de Girona. I el que varem voler és iniciar aquest debat demanant que dos arquitectes confeccionessin un estudi, que els que han vingut quan l'han exposat –i així el senyor Amores ho ha dit fa un moment–, hi ha el 90 per cent de diagnosi i només un 10 per cent de propostes. Però hi ha un 90 per cent de diagnosi, en la qual preval la naturalització de tots els espais, la recuperació de la natura en tots i cada un dels espais per confeccionar que els rius de Girona siguin un vertader teixit i no acabin separant la ciutat com estan separant en el moment actual.

Evidentment, tot arquitecte quan fa un estudi pot fer qualsevol proposta, n'han fet moltes aquests arquitectes, però l'important i la base d'aquest estudi és la diagnosi que fa d'una necessitat que avui vostès l'han feta més evident que ningú, la necessitat d'engegar un debat que l'equip de Convergència i Unió portava en el seu programa electoral: a Girona cal parlar –cal parlar– sense un discurs sol·licitat ni condicionat i amb una ment molt oberta i fresca i progressista envers que cal fer amb el projecte fluvial de la ciutat de Girona. I aquest debat és el que hem iniciat. I ara hem de constituir un pla director estratègic fluvial de la ciutat de Girona. Ho he comentat jo a la premsa reiterades vegades, i l'alcalde en va fer la presentació l'altre dia, perquè hi estan treballant l'alcalde amb altres administracions, per poder treballar amb aquest pla director estratègic fluvial de la ciutat de Girona, on ja els puc avançar hi hauran dues figures importants, que serà un figura urbanística, que en aquest cas poden ser o podrien ser els mateixos redactors dels estudis i una altra figura des de l'àmbit mediambiental, i tot l'equip de planejament i patrimoni i urbanisme de l'Ajuntament de Girona.

Són els primers, li ho dic de veritat, senyora Terés, no es tracta de contractar un estudi fora, el que volíem era una mirada atrevida en un tema, i els mateixos tècnics de l'Ajuntament estaven totalment d'acord que convenia fer aquesta mirada totalment nova i fresca envers la realitat dels rius de Girona.

Sé que se n'ha escrit molt. Ningú ha parlat –i el senyor Amores ho ha dit– sobre si eren viables o no eren viables les piscines, ningú s'ha plantejat aquí fer unes piscines al riu Ter. Era una proposta i un dibuix que feia un arquitecte que havia treballat sota un concepte bàsic –que ja n'he parlat amb el senyor Navarro i amb el senyor Olòriz–

que era la recuperació de la llera del riu Ter davant de la Devesa, un element essencial per donar joc a la Devesa.

Recuperació d'espais, que siguin amb piscines o siguin amb altres elements, el que importa i el destacable és la filosofia que hi ha darrere, que és la recuperació d'un espai natural a la ciutat de Girona. I això és el que pretenem fer i és per on s'està treballant.

Evidentment, com deia, el que no volem és ni un discurs sol·licitat, ni condicionat, ni limitat, sinó mirades noves, fresques, que realment ens permetin encetar un debat que sigui productiu i en el qual el ciutadà de Girona jugarà un paper fonamental.

I si hi ha un arquitecte o, com deia la senyora Veray, un veí que li agradaria que el Güell estigués cobert, això s'ha de debatre. Però també s'ha de contrastar amb un altre element. No, no, és que s'ha de contrastar amb un altre element abans de fer escarafalls: l'ACA ho permetria? Li ho acaba de dir el senyor Amores, si m'haguessin consultat a mi els hagués dit que hi ha un informe de l'ACA que, evidentment, condiona qualsevol projecte de cobriment del riu Güell, perquè hi ha un grau de crescudes que no ho permeten. De la mateixa manera que la seva moció quan parla de la recuperació de la llera del riu Güell, a part que significaria l'eliminació dels dos vials que estan al costat, no ho permetria, perquè és l'únic que la connexió artificial – combrego plenament amb el que ha dit vostè i el que diu la moció –, el riu Güell és un riu artificial en el moment actual, no permet en aquest aspecte recuperar vegetació perquè l'afluència i el cabal d'aquest, evidentment, dificulten aquest element. Però tot això pot encetar un debat de com recuperar-ho, de quines gestions fer. I això és el que es pretén realment amb aquest treball.

Tampoc val, permetin-me dir-ho, que, per una banda, la naturalització de l'Onyar es qualifiqui com una qüestió purament turística i, per altra banda, es parli de la naturalització d'altres rius. Home, l'evident naturalització del riu Onyar és una qüestió que convé per teixir la ciutat. El que no val és dir que això és turisme i quan aquest projecte parla de la llera del Ter, parla de la Devesa amb el Ter i parla de tots aquests elements que són la recuperació natural, aquí callem-ho i no ho diguem. Encetem el debat, treballem-ho, és que no passa pas res, el que volem nosaltres és aquest aspecte. I ho portàvem, com deia, evidentment, en el programa electoral.

Referent a la moció, i els ho dic amb tots els respectes, amb tots els respectes i no voldria, com he dit abans, que ningú s'enfadés. El primer punt: entenc que els plens són molt llargs i que es debaten moltes coses, però és que els recordaré que al desembre del 2011 aquest equip de govern, des del Departament d'Urbanisme, va incorporar l'aiguabarreig del Güell i de l'Onyar en el Pla especial de la Devesa. Com ho poden demanar una altra vegada, ha passat per ple dues vegades, a aprovació inicial i provisional. I ho hem portat aquí i me demanen en el primer punt que ho incorpori a la Devesa, però si ho hem incorporat. (*Veus de fons.*) Com que no es nota? En el Pla especial de la Devesa s'hi està treballant. És a dir, el primer punt ja no té sentit en si mateix quan aquest Ple ja ho ha aprovat, hem aprovat l'aiguabarreig del Güell i en aquest cas també de l'Onyar, amb la confluència amb el Ter, està incorporat en el Pla especial de la Devesa. I no ho confonguem, eh?, no tornem a parlar de pla d'usos. Pla d'usos és una altra cosa. No, no, aquí ho protegim, aquí ho protegim de veritat. Ens n'anem a planejament de la ciutat, ho incorporarem a Pla especial pròpiament de la Devesa per protegir-lo de manera evident.

Segon tema: recuperació natural o ecològica de la connexió del Güell amb el Ter, hi estic totalment d'acord, totalment d'acord, però calen estudis importants aquí. Sap quin salt d'aigua hi ha de connexió actualment del Güell al Ter? Més de metre i mig, perquè el Ter arrossega i ha generat que des de l'artifici del Güell fins al Ter hi hagi un salt d'aigua de metre i mig. Per tant, la naturalització que convé fer és un plantejament global i molt més seriós de com tractar aquest tema. I és el que es busca a través d'aquest pla director estratègic fluvial de la ciutat de Girona.

I la recuperació, per exemple, hi ha un tema molt important aquí, que el gorg que genera aquest salt d'aigua és on hi han els ànecs i on hi ha una biodiversitat molt important que cal protegir i que volem protegir.

Tot això està incorporat a la diagnosi d'aquest estudi dels quatre rius i de la sèquia de la ciutat de Girona. I és el treball previ per començar a pedalar en aquest sentit.

La sèquia Monar, també els ho recordaré, perquè dir-ho així, dir que no hem de cobrir la sèquia Monar, el 70 per cent de la sèquia Monar està coberta o potser podria dir el 80, d'acord? Però, evidentment, ningú ha plantejat cobrir la sèquia Monar en cap altre tram a partir d'allà, és que no sé per què surt aquí quan no ha sortit en cap reflexió en aquesta qüestió.

En definitiva, què els voldríem demanar? Retirin la moció, assegurem-nos si volen a parlar. A mi el que em sorprèn és amb la facilitat amb què desprenen rialles d'un tema que vostès mateixos consideren transcendental, i quan se'ls està dient que s'està definint un pla director estratègic fluvial riuen i es sorprenden perquè se'ls diu que ens posem a pedalar. Poden riure el que vulguin, fa un moment han rigut tots, però en canvi a la presentació del projecte pluvial no va vindre cap de vostès, bé, sí, perdó, la senyora Paneque hi era. La senyora Paneque sí que estava present a la presentació del projecte fluvial.

A partir d'aquí, jo els convido a això únicament, jo els convido a participar i si fa falta enviarem tots aquells correus que facin falta perquè la gent ho sàpiga.

El darrer punt que sí que m'agradaria, que a tothom li ha passat una mica desapercebut, però és important tenir-lo en compte, perquè l'ha desencallat aquest equip de govern, juntament amb la regidora Madrenas i en aquest cas jo mateix l'hem estat treballant des de l'inici de l'entrada al Govern, amb el pont del Dimoni, i en aquest compromís que s'havia assumit per part de tots els grups i, evidentment que l'equip de Convergència i Unió va agafar el testimoni i el va tirar endavant. Per motius d'agenda, es va prorrogar el contracte i el 15 de març ens han de presentar els projecte definitiu d'una inversió de 60.000 euros per a la definició del projecte del pont del Dimoni. Ningú ha dit que no vulgui executar el pont del Dimoni, ans al contrari, la reflexió que ens hem de fer és que, i els veïns en són plenament conscients, és que la inversió que suposa refer el pont del Dimoni és una inversió econòmica molt costosa. Fa un moment he sentit moltes frases en contra de determinades inversions fetes per part d'aquest equip de govern. Evidentment, ho posem sobre la taula tot, i la conveniència de com anar calendaritzant, que demanen vostès aquí l'execució d'un projecte que se'n pot anar a moltes xifres i a molts de zeros davant de la primera.

Evidentment, però, el compromís hi és, es manté i és ferm: el projecte, el 15 de març s'ha d'entregar i a partir d'aquí s'haurà de començar a treballar en aquest aspecte.

Reitero la meua petició que retirin la moció, que ens assegurem i treballem al respecte.

Fa ús de la paraula la senyora Terés, qui formula algunes qüestions, aquest riu – començo, senyor Amores–, per exemple, ha estat canalitzat i desviat darrerament amb el tren d'alta velocitat, ja per començar, això es va fer i es va planificar en una època relativament recent, vull dir que és un riu castigat per dalt, per baix, pel mig, per molts costats.

A veure, la diferència entre projecte i estudi, enlloc de l'Ajuntament, clarifiquin, doncs, que és un estudi que serveix de base per després fer una altra cosa, però porta a confusió. Perdonin, i no és només la meua confusió, aquí som un altre grup municipal que té una confusió, un altre grup que la té, ciutadania que la té, etcètera. És a dir, potser sí no hi entenem gaire, però em sembla que vostès poden clarificar molt més quina era la intenció d'aquest estudi.

És clar, quan veus un estudi amb el segell de l'Ajuntament, evidentment et porta a pensar..., i el que va presentar l'alcalde i que ho ha presentat diverses vegades –per cert, utilitzant fotografies sense demanar permís als seus autors i diverses vegades–,

és clar, quan vostès van a presentar aquest projecte, diuen que demanaran a la Generalitat a demanar subvencions europees, etcètera, penses: «Per a quin estudi? Per a un estudi, per a un projecte...?»

És a dir, tot plegat, tot el conjunt genera molta confusió. I poden entendre que per això nosaltres ens hem avançat no fos cas que de l'estudi al projecte després no hi hagués cap delimitació i ens trobéssim ja de cop en un projecte. I per tant, ho repetim, tampoc en l'estudi aquest enlloc diu que el 90 per cent és de diagnosi i el 10 per cent és de propostes, no ho he llegit, i me l'he llegit de dalt a baix, i els puc dir que me l'he llegit tot i enlloc parla d'aquestes xifres.

És clar, jo no entenc, aquesta ignorància que ens pressuposen d'on l'han tret i que volem realment estar en aquest pla estratègic fluvial, i haguéssim vingut a veure'l, no ho sé, a escoltar, però no varem rebre cap mena de convocatòria. Però entenem que són coses que s'han d'explicar millor, s'han de compartir amb la ciutadania. I pensin que un barri perifèric com és Santa Eugènia, doncs, sospita permanentment d'estudis, de projectes que el que fan és això, amagar i invisibilitzar una vegada més aquest riu. Perquè nosaltres, això de la mirada atrevida que vostès demanen a través d'aquest estudi, d'atreviment tot el que convingui, però també de sospita i de pensar que potser les coses no són tan declaradament neutres.

Perquè, és clar, també en aquest estudi vostès diuen: «tot el Ter i no sé què», però una vegada més s'obliden de Santa Eugènia, perquè els recordo que el Ter passa també per Santa Eugènia i tot el que són les hortes. I per tant, el tros de riu que frega i que va tan bé per a les hortes, d'aquell tros de Ter ningú se'n recorda. Queda, una vegada més, un bon tram de riu Ter totalment ignorat.

Per tant, doncs, aquesta mirada perifèrica es repeteix i repeteix.

I finalment, demanem calendaritzar l'execució de l'acord de reconstrucció del pont del Dimoni; no demanem aquí la reconstrucció immediata, però sí volem veure amb quin calendari vostès treballen, perquè això porta un cert retard.

I evidentment que no retirem aquesta moció ni separem els punts en la seva votació, creiem que té sentit tota ella conjuntament. I té sentit aquesta moció i clarificar de cara a la ciutadania què es pretén fer amb els rius a Girona.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui manifesta, en primer lloc, pel que fa a la senyora Veray que ens comentava allò dels punts, que demanava si es podria votar separat, junt, que si voldria votar-ne uns quants a favor i el 4 en contra; miri, és clar, és que aquest, diguéssim, és el quid de la qüestió. Descartar definitivament... (*veus de fons*) Ah, o no votar-lo a favor, d'acord. Bé, diguéssim que aquest és el quid de la qüestió, diguéssim que aquest punt és el condiciona la posterior recuperació o no del conjunt del riu Güell i de la seva desembocadura.

També ha esmentat vostè que aquest tema no el veu clar, perquè hi ha gent que li ha dit a vostè que no veuria malament que se soterrés el Güell en aquest tram; miri, també hi ha gent a la ciutat que diu que s'hauria de soterrar l'Onyar per poder-hi fer aparcaments a sobre o fins i tot a mi m'ha dit gent que caldria enquitranar la Devesa per fer-hi aparcaments. Vull dir, a aquestes propostes enginyerils tan poc respectuoses nosaltres no hi donem cap mena de credibilitat.

Pel que fa al senyor Amores, des del meu punt de vista vostè ha expressat un punt de vista, valgui la redundància que és molt d'una època passada molt enginyeril, anys seixanta, anys setanta, grans obres enginyerils, allò de la lluita de la natura i la cultura, no?, la lluita de l'home contra la natura, contra un riu enfurismat que pot posar en risc la vida, no? I això els enginyers sempre han fet grans solucions enginyerils, de grans obres –repeteixo la parauleta–, grans obres que el que han fet, doncs, és maltractar els ecosistemes i en aquest cas els rius.

Jo penso que a vostè li passa molt sovint això que quan presentem alguna moció, tractem algun tema, de seguida li surt la vena per protegir els governs del PSC

anteriors. Però, escolti'm, jo penso que això és una cosa molt més profunda: no estic d'acord amb la política ambiental que molt sovint el PSC aplicava, però va més enllà d'això, no es tracta que un govern ho hagi fet més bé o un altre govern ho hagi fet millor; es tracta que hi ha hagut una política errònia de falta de respecte envers la natura.

I pel que fa al senyor Ribas, miri, vostè en tota la intervenció que ha fet en cap moment –en cap moment– ha descartat definitivament la possibilitat que això sigui soterrat. Ha dit que potser l'ACA no ho permetria... No acaba de pronunciar les paraules màgiques perquè això es descarti definitivament. És per això que nosaltres pensem que aquesta moció si s'aprova com a mínim quedaria clar que el Ple de la ciutat blindaria definitivament el Güell i en garanteix la seva posterior recuperació.

A veure, no li negaré que potser, si que és veritat, amb el primer punt nosaltres no hem comprovat que l'àmbit estigui incorporat en el Pla especial de la Devesa, però, escolti'm, allà, vull dir, també proposem aquí que s'incorpori el Pla especial de les hortes de Santa Eugènia. Desconec si hi està, ens sembla molt que no. En tot cas, és el que li deia quan vostè estava intervenint –i admito que no ho hauria d'haver fet, perquè l'he tallat una mica–, en tot cas, no es nota en absolut que això estigui incorporat a cap pla, que per cert el de la Devesa encara no està acabat de redactar al cent per cent. En tot cas, el que sí que es nota i es denota és que l'estat de conservació de l'aiguabarreig en el seu conjunt és molt i molt lamentable. Més enllà d'aquest saltironet que a vostè li fa gràcia i que diu que hi han els ànecs per allà nedant, més enllà d'això ens trobem amb els cotxes que pràcticament toquen la vegetació de ribera i la malmeten, i això nosaltres pensem que no és correcte.

A la moció també proposem –que pensava que aquest punt sí que el tindria fàcil per votar-lo a favor– que simplement que es potenciï la senyalització dels valors ambientals. L'aiguabarreig en el seu conjunt està molt i molt abandonat, està encaixonat i està encerclat de ciment i no està en absolut senyalitzat ni potenciats els seus valors ambientals.

Podríem tenir un debat molt i molt profund sobre les infraestructures i sobre els ecosistemes, però ja hi han càtedres, hi han professionals que han desenvolupat projectes molt interessants per fer compatibles les dues coses i no apostar per la solució fàcil, que tot sovint és enquitranar i arraconar. Pensem que massa sovint en aquest país, per desgràcia, aquesta fórmula ha funcionat i ha funcionat d'una forma exagerada, que, bé, el resultat, ja veiem quin és.

Nosaltres pensem que sí que és veritat que és interessant que s'hagi iniciat aquest debat i que l'han iniciat aparentment vostès, i dic aparentment, perquè aquest debat, de fet, a la ciutat el va iniciar gent molt abans que vostès i que jo mateix. El moviment ecologista de la ciutat de Girona ja parlava de la recuperació dels rius de la nostra ciutat des dels anys seixanta, quan el Ter baixava de diversos colors per culpa de les indústries que hi havien a les seves lleres.

Per tant, totalment d'acord que iniciem o reiniciem o continuem aquest debat, que vostè diu que ha de ser fresc, obert i progressista, però segur que si descartéssim definitivament la barbaritat de soterrar el riu de ciment, seria més fresc, més obert i més progressista.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo hagués preferit, efectivament, que m'haguessin acceptat votar els punts separatament, més que res perquè hi ha quatre punts que els haguéssim votat afirmativament i en un que ens haguéssim abstingut. Atès que no m'ho accepten, el nostre vot serà l'abstenció a tota la seva moció.

I només una cosa, senyor Navarro, definitiu, definitiu, ja li dic jo que mai hi ha res, perquè si algun dia es vol tancar el Güell i ho tornen a portar en aquest plenari i si

guanyen la votació el taparan. Per tant, definitiu, definitiu, en aquesta vida només hi ha la mort.

Intervé el senyor Xavier Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, deu ser la primera vegada que quan es refereixen al perfil enginyeril és com si fos una cosa dolenta, eh?, també, no sé com dir-ho, perquè jo sóc enginyer, deu ser deformació professional potser. Però jo crec que és molt important tenir en compte les diverses perspectives. I jo li deia que de la part expositiva trobava a faltar que vostès feien tota una defensa ambiental, que la trobo molt justificable i que no hi tinc cap problema, al contrari, escolti, jo crec molt en els aspectes ambientals i en els temes vinculats a les energies netes i hi he treballat inclús activament, professionalment, és un tema en el qual crec fermament, des de la perspectiva de l'enginyer. Els enginyers no tots són dolents, però, deixi'm dir-li també, jo defenso les polítiques ambientals que s'han dut a terme per part de governs anteriors, jo defenso perfectament les polítiques dutes a terme per un regidor com en Ponç Feliu que va fer coses com els horts urbans, recuperació i ambientaltització dels temes del riu, reintroducció d'animals, és a dir, ha fet una sèrie de coses que a mi em semblen molt destacables, molt defensables, i crec que toca quan es fan determinades lectures sobre el passat que totes són en negatiu.

Jo li parlava d'un estudi precisament no fet per enginyers, fet per geògrafs, que parlen i, diguem-ne, posen el focus en el tema de la inundabilitat com un risc, com un risc existent pel qual es van fer una sèrie d'actuacions i que expliquen part del que tenim a dia d'avui, per tenir-ho present, és a dir, perquè sigui un element que formi part d'aquest debat, és a dir, que no només ens aturem en una part del debat, sinó que tinguem en compte aquesta perspectiva àmplia.

Ara, jo li ho he dit abans, la moció en la part expositiva em sembla bona en el sentit que ajudarà a tranquil·litzar els veïns que estiguin amoïnats perquè creguin que avui el Consistori pot, diguem-ne, proposar o aprovar el soterrament del riu Güell. No m'ha semblat pas que ni el regidor Ribas ni el Govern ho vulgui fer, no m'ha semblat que ho vulguin la resta de grups municipals. Només la senyora Veray ha dit que potser ens ho podríem plantejar. Per tant, en tot cas, tranquil·litzem els veïns, diguem: «Escolteu, això no es farà, no hi estem pas d'acord.» En la resta de temes que es proposen, jo crec que més o menys podríem estar-hi d'acord.

I per mi la bona notícia de la moció d'avui, el regidor Ribas diu: «farem el Pla director estratègic fluvial de la ciutat, ens hi posarem a treballar tots», entenc que haurà de ser amb la complicitat no només d'externs, sinó també de la resta de grups, de parlar amb els veïns i serà una oportunitat d'anar més enllà de l'estudi que es va presentar, que jo crec que el problema ha estat haver-nos quedat amb la superficialitat de les fotos i de les imatges, que, evidentment, és el que tothom compra i el que a tothom queda, però també, com ha dit la regidora Terés, potser ha generat confusió. Doncs, en aquests vuit mesos potser no hem sabut acabar d'explicar tots plegats què és el que era aquell estudi, què és el que no era; aprofitem-ho ara i fem-ho i aclaram-ho i diguem què és el que no es vol fer i punt. No hi hauria d'haver cap més problema, perquè crec que en el que es proposa la majoria de grups hi estem d'acord.

A mi m'ha quedat només el dubte del primer punt, que deia que si ja està aprovat, doncs, no ho sé, potser és redundant. En això potser té raó.

Fa ús de la paraula el senyor Carles Ribas, qui expressa, començant amb el que ha acabat el senyor Amores, poden recuperar el Ple. És molt complicat, senyor Navarro, incorporar l'aiguabarreig, quan està a la zona de la Devesa incorporar-lo en un pla especial de les hortes, que l'especial de les hortes, que ja ho hem comentat en aquest Ple, té el problema que té i que no tenim un pla especial. Per tant, ho torno a recordar, el primer punt es va resoldre el desembre del 2012 únicament i bàsicament per

intentar salvaguardar l'aiguabarreig que vostès demanen. I s'ha incorporat, evidentment, al Pla especial de la Devesa i en aquest sentit s'ha protegit.

Quant que anem tard amb el pont del Dimoni, sí, de 1981 a ara anem molt tard, molt, molt tard. I del setembre del 2010 també anem molt tard, que és quan es va ratificar. Ha hagut de ser aquest equip de govern qui faci quelcom tan essencial com redacció del projecte. I quan tinguem el projecte, que incorpora la memòria econòmica, sabrem quant val i a partir d'aquí podrem calendaritzar totes les actuacions que toquin al respecte. Però no només això, el projecte s'ha de posar a llum pública perquè tots els grups puguin opinar i els ciutadans de Girona puguin opinar.

Per tant, que si anem tard? Hi estic totalment d'acord, del 1981 anem molt tard, i del setembre del 2010 també. Ara el que tindrem és el 15 de març del 2014 el projecte i a partir d'aquí podrem començar a treballar.

Volia fer una menció d'això dels ànecs, però em sembla que me l'estalviaré, perquè jo crec que aquí no tocava, senyor Navarro, sincerament li ho dic, no tocava.

I finalment, només una última reflexió. Em pregunta: El Departament d'Urbanisme té redactat –aquesta és la pregunta– un projecte de cobriment del riu Güell? No. Ha quedat clar? No. El Departament d'Urbanisme té un estudi on hi ha una proposta d'una arquitecte determinada que parla del cobriment del riu Güell? Sí. L'equip de govern que actualment governa la ciutat en el seu pla de govern té la necessitat, i va dir-ho des de fa molt de temps, de reflexionar envers l'espai fluvial de la ciutat de Girona? Sí. Es farà el pla director? Sí. No es posin la bena abans de la ferida, deixem treballar el que hem de deixar treballar, que si s'hi ha d'incorporar la UdG, si s'hi han d'incorporar els veïns, si s'hi han d'incorporar tècnics, debatem amb tranquil·litat i, evidentment, amb tota la gent que pugui participar sobre l'espai fluvial no només del Güell, sinó de l'Onyar, del Ter, de l'illa del Ter, de la Devesa i tots els elements que influeixen en aquest aspecte.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, si em permeten alguns apunts, perquè aquesta és una iniciativa que com vostès poden comprendre està en el tronc, en el moll de l'os del projecte de ciutat que aquest equip va presentar als ciutadans i que procura desenvolupar legítimament. No és cap sorpresa, crec, per ningú, que aquest Ajuntament comenci a posar fil a l'agulla a allò que va ser un compromís electoral i que forma part del pla de govern, que aquesta ciutat tingués podem dir un pla especial fluvial dels rius de Girona, el nom que vostès vulguin, però que tingués una figura, un instrument, que no el té, per aconseguir un propòsit que tothom ha anat expressant al llarg de generacions, però que mai, mai, mai havia format part del debat d'aquest espai, i és una nova relació entre la ciutat i els seus rius després de molts anys d'intervenció sobre aquests rius, de moltes maneres, afortunades i desafortunades.

I això, creguin-me, porta l'ADN de Convergència i Unió, els sabrà greu o no, però és el grup que va presentar aquesta proposta, que la té en el seu programa de govern i que legítimament, lícitament la vol desenvolupar. Punt número 1.

Punt número 2: estem a l'inici d'aquesta reflexió i, per tant, jo crec que hem d'admetre debat, no el podem criminalitzar ja d'entrada i dir: «d'això no en volem parlar mai, facin el favor de treure-ho de la taula del debat», que és on estem ara, no estem a la taula de dissenyar projectes, estem a la taula de l'estudi, del debat. Per tant, crec que posar-se, com deia el senyor Carles Ribas, la bena abans de la ferida innecessàriament perquè ningú no ha dit que cobriríem res, ni que faríem res del que a l'estudi se'ns proposa, sinó que pensem i dotem-nos d'elements per pensar i per reflexionar i per debatre amb tothom, amb els grups municipals, amb els sectors professionals i acadèmics, amb els actors territorials, de quina manera traslladem tot aquest debat, que ara és nodreix d'un únic estudi i que segurament hi han d'haver més aportacions, en el plànol i en els compromisos concrets. Que aleshores sí que serà el

moment processal de poder dir el que volem, el que no volem i allò que genera consens i allò que no genera consens.

Encara estem lluny d'això, però havíem de començar per tenir aquesta informació, per tenir aquests elements. No ens fa por el debat, inclús en coses que no compartim. Déu me'n guard que tots els estudis que encarrega aquest Ajuntament, que jo diria que la immensa majoria els encarrega a fora, diguessin coses que vol sentir l'equip de govern, estaríem fent trampes al solitari, aquesta vegada sí. Perquè jo crec que els estudis estan per generar opinions documentades –aquestes ho són–, perquè els grups i la ciutadania tinguin aquest element de reflexió, que és el que volíem. També, entre altres coses, volíem provocar que hi hagués un debat, un *feedback* d'opinions, de gent que no veu bé una cosa, de gent que en veu bé una altra, de gent que diu que això potser és massa complex des del punt de vista tècnic, altra gent que recorda que allò s'havia de fer d'una altra manera. És el que volíem i estem en aquest moment i estem a l'inici d'aquest pla director, que és el que ha d'inspirar, aquell sí, les decisions concretes que s'hauran de portar i votar en el Ple. I per tant, si s'han de portar i votar en el Ple, s'han de, o almenys aquest és el compromís nostre, consensuar amb els territoris afectats, consensuar al màxim que puguem amb tècnics i polítics perquè es pugui aprovar en el seu moment.

Per tant, estem en aquest punt. I jo crec que estem en aquest punt perquè, de fet, totes aquestes eines que trobem a faltar no les hem tingudes mai. I que jo crec que tots estem bastant d'acord i la ciutadania també que ha arribat el moment que la ciutat miri d'una altra manera envers els seus rius. I sobre això ningú no ha cridar cap tipus de confusió, perquè no n'hi ha.

La senyora Terés deia que li ha costat molt treure l'entrellat de si estava davant d'un projecte o no, però és que jo li llegiré el que hi ha a la pàgina web, a la primera pàgina. Diu: «Estudi urbanístic de la revitalització de les vores...» Estudi urbanístic, la paraula «estudi» està a tot arreu. I no és veritat que sigui un projecte. Perquè jo crec que vostès ja saben, n'han tingut molts de projectes, han estat governant la ciutat i saben què és un projecte; per tant, no poden confondre deliberadament el que és un estudi, que ho diu clarament des de la primera línia, «estudi», ho diu clarament, i en la seva forma crec que queda clar. Però, en tot cas, ens conviden a fer-ne més informació, no hi ha problema sobre això.

Però, a veure, hi havia alguns elements als quals no podíem renunciar, és a dir, que aquest estudi tingués una mirada d'una gran modernitat en relació al que està fent Europa, que és la naturalització dels espais fluvials en entorns urbans –això ho compartim–, i després ja buscarem si és més afortunada o menys la formulació tècnica, però aquesta és un principi inspirador d'aquest estudi. Vull recordar que d'estudis com aquest no n'hi havia en els calaixos, estem posant sobre la taula un debat ciutadà, que la ciutadania prengui consciència que necessitem una nova naturalització dels rius en l'espai urbà i que a més a més els usos que fomentin siguin els usos de les persones. Per tant, aquest és un gran actiu que té aquest estudi.

Però, a més a més, hem volgut fer una altra cosa, i és que qui ens proporcioni aquesta mirada, qui ens lideri l'inici del debat, i no és l'única mirada, sigui la generació més jove. Jo tinc no només un respecte, sinó una estima personal a en Jordi Vilamitjana, i estic convençut que això ho comparteix rotundament. És a dir, que qui ens ha de pensar o ajudar a pensar la ciutat del futur sobre aquells aspectes estratègics, que hi convidem d'una manera explícita les generacions més joves. En aquest cas, arquitectes de menys de trenta anys. Jo crec que això és bo, perquè és probablement en la seva mirada on podrem encertar més la diagnosi i la formulació de propostes, que naturalment demanarà la participació de tots. Però hem volgut també que fos així. I per tant, com a generació jove, un punt de desacomplexament no va malament, un punt d'agosament no va malament.

I que no cal esverar ningú, perquè no hi ha cap decisió presa sobre res, simplement estem en el debat de les idees, en el debat de les propostes, dels estudis. I per això els demanava el senyor Carles Ribas que retirin la moció, perquè ja trobarem tots aquests moments per parlar d'aquelles coses que vostès els poden legítimament fer por o que hi hagi ciutadans que legítimament no ho vulguin, per debatre-ho, per aprovar-ho o per rebutjar-ho. I no és aquest el moment. És com si diguéssim encarreguem un estudi, però en això no hi pensin, no pensin en això, no pensin en allò, han de pensar en això. És, diguéssim, limitar molt la creativitat i la visió i la mentalitat oberta d'aquesta generació, que em sembla que es caracteritza per no tenir massa complexos. Per tant, bé, era una aclucada d'ullet també a aquesta generació.

Per tant, nosaltres no hi podem donar suport per això que els dic, no perquè no puguem estar d'acord que tinguem un debat ni incorporar els tècnics de la UdG, és clar que sí, és clar que serà un treball molt ampli i molt discutit, i tant, i és el que volem precisament, per això ho hem posat sobre la taula. I en el fons m'alegro que vostès recullin el guant i que entenguin una mica l'eina, el joc que hem volgut crear. Debatem-ho, però, ara no diguem, no fem dir al Ple de l'Ajuntament «d'aquesta aigua», mai millor dit, «no en beuré mai més», perquè no ho sabem, i n'hem de parlar, ja trobarem el moment.

Potser la guanyaran, però no és un tema de guanyar o perdre una moció ara l'equip de govern, sinó de dir inserim tots els treballs que estem disposats a fer en un projecte estratègic, que jo crec que aquest valor li reconeix tothom a la ciutat, i quan toqui, doncs, escoltin, debatrem si un pla especial concret preveu o no, que ja ho veurem, el soterrament o no d'algun riu i si això és tècnicament possible o no. Moltes gràcies.

Entenc que mantenen la moció per les seves cares. Passem a la votació, entenc que no admeten la votació separada.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes, deu vots en contra del grup municipal de CiU, i tres abstencions del grup municipal del PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés.

14. Moció presentada pel Grup Municipal PSC referent a què el futur hospital Josep Trueta i el Campus de Salut s'ubiquin a la zona nord de la ciutat.

Han transcorregut més de tres anys des que el Ple d'aquesta ciutat, en data de 8 de març de 2011, va aprovar una moció per manifestar el malestar en relació a la decisió presa pel Departament de Salut d'aturar la construcció del nou Hospital Josep Trueta, i es va demanar al govern de la Generalitat que al llarg d'aquell any presentés el projecte executiu del nou Hospital i el calendari d'execució de l'obra, sense que des d'aleshores s'hagi fet cap pas endavant respecte de totes aquelles peticions.

Han passat gairebé tres anys, també, des que el Parlament de Catalunya, en sessió del dia 26 de maig del 2011, va aprovar la Resolució 98/IX sobre el projecte executiu i l'inici de les obres del nou Hospital Universitari Doctor Josep Trueta a Girona i el Campus de Salut a Girona. S'instava, per una banda, al govern de la Generalitat a mantenir el compromís del Departament de Salut de construir el nou Hospital Dr. Josep Trueta a Girona i encarregar-ne el projecte executiu durant l'any 2011 per tal de poder iniciar les obres l'any 2012. I de l'altra es demanava que liderés amb la Universitat de Girona el parc sanitari Trueta com a centre assistencial, de recerca i docència i esdevingués Campus de Salut, com a centre compacte amb l'Institut de Recerca i la facultat de Medicina de la Universitat de Girona.

Més enllà de les resolucions parlamentàries, a l'abril de 2012 i a l'abril de 2013, respectivament, es van portar novament en aquest plenari dues mocions relatives al projecte, instant al govern de Girona i al de la Generalitat que defensessin i clarifiquessin l'estat del nou hospital en relació a la seva ubicació a la zona nord de la ciutat. Volem recordar, a més, que la construcció del nou Trueta era un dels punts de l'acord de cartipàs signat el 12 de juliol de 2011 entre els dos grups majoritaris del consistori, comptant amb el compromís explícit de l'equip de govern i amb la signatura de l'alcalde.

Fins avui, però, la inacció dels governs de la ciutat i de la Generalitat ha estat escandalosa. Aquesta inacció en els darrers tres anys ha provocat la pèrdua de 15 milions d'euros dels Fons Europeus per invertir en el projecte del Campus, un element cabdal per a l'economia del coneixement a Girona, per al territori de les comarques gironines i per a l'Euroregió.

En aquests darrers anys, els governs de la ciutat i de la Generalitat s'han anat passant la pilota i defugint la responsabilitat. És evident que a dia d'avui la situació encara no s'ha clarificat, ans al contrari. El passat 3 de març, la Conselleria de salut va anunciar que l'Institut de Recerca Biomèdica (IDIBGI) s'ubicaria a Salt, una decisió que creiem incomprendible si ens atenem al sentit d'allò programat inicialment, totalment consensuat, en què el projecte estratègic de recerca que acompanya la construcció del nou hospital Josep Trueta ha de situar-se a Girona. És en aquest sentit que creiem que, amb el trasllat de l'IDIBGI a Salt, es posa en risc la ubicació del nou Trueta a Girona, fet que suposaria la pèrdua d'aquest projecte cabdal per a la ciutat.

Atenent-nos a la resolució aprovada pel Parlament de Catalunya, a les mocions aprovades per l'Ajuntament de Girona, a l'acord de cartipàs de juliol de 2011 i als compromisos de l'alcalde Puigdemont i del conseller Boi Ruiz en els darrers anys, proposem els següents ACORDS:

1. Instar a l'equip de govern de l'Ajuntament de Girona a treballar per defensar la construcció del nou Hospital Dr. Josep Trueta a la zona nord de la ciutat de Girona com a hospital de referència que garanteixi la qualitat de la sanitat pública, i com a factor clau per a la creació i desenvolupament del Campus de Salut de comarques gironines i de tot Catalunya.
2. Instar a l'equip de govern de l'Ajuntament de Girona a clarificar i determinar amb urgència quina és la ubicació concreta on el consistori vol situar les noves instal·lacions.
3. Instar al conseller de Salut, Boi Ruiz, al director dels serveis territorials a Girona, Josep Trias, i al govern de la Generalitat de Catalunya a clarificar la situació amb urgència i a respectar el projecte de construcció del nou Hospital Dr. Josep Trueta a Girona, endegat l'any 2007.

Presenta la proposta la senyora Pia Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, és una moció clara, és una moció que reitera un tema que jo crec que és un tema molt i molt important per a la ciutat de Girona i crec que abans que parlàvem de quina és de l'empresa més important de la ciutat, l'empresa privada més important de la ciutat és la que abans deia la senyora Veray que ho és, però l'empresa pública més important de la ciutat –si no és la primera és la segona– és l'Hospital Trueta. És el lloc allà on els gironins naixem i morim, és un lloc importantíssim per a la ciutat i per als gironins. I, per tant, ens sembla que és absolutament inacceptable que haguem perdut miserablement tres anys en relació a la situació de l'Hospital Trueta. Tres anys en què l'hospital, el nostre hospital, l'hospital de Girona, ha estat un dels centres de l'Institut Català de la Salut amb menys inversió, el de menys durant l'any 2011 i podem, segons com ho comparem, dir el mateix per al 2012 i per al 2013. Mirin, és que per no fer, ni

es pinta, l'Hospital Trueta, per no fer, ni es fan les obres mínimes de manteniment que requeriria qualsevol instal·lació d'aquesta naturalesa. Per als prop de 1.500 professionals que hi treballen i per la gran quantitat de població que utilitza aquest servei, la manca d'inversió d'aquests tres anys és evident. Jo no sé si algun dels presents no hi va, però els asseguro que només d'entrar a l'hospital queda clar que hi ha un abandonament i que hem perdut tres anys miserablement amb aquest tema.

I per què això passa a Girona i no passa a altres llocs? Perquè això que està passant a l'hospital de Girona passa a Girona i no passa a altres llocs? Mirin, per una indefinició absolutament inacceptable, per una indefinició que ens ha portat que l'equip de Govern va rebutjar l'anterior projecte, i la Conselleria, però al llarg de tot aquest període no ens han dit quin és el projecte alternatiu. Tenen dret a rebutjar un projecte? I tant. Tenen dret a no dir-nos durant tres anys què volen fer amb l'hospital de Girona? No. És inacceptable. Per què hem perdut tres anys? Ens vol dir per què hem perdut tres anys? Ens pren el pèl? Vostè i el conseller, conjuntament, ens prenen el pèl dient-nos un que l'altre no li ha dit els metres i l'altre a un que no li ha dit on vol ubicar-lo. I la qüestió, jo els prego que es concentrin, si us plau, amb el tema del qual estem parlant, perquè aquest és un tema molt important i els el reitero. Per què hem perdut tres anys? No només hem perdut tres anys, hem perdut prop de 15 milions d'euros de fons europeus que venien a l'IDIBGI, i que van ser renunciats a final del 2012, crec recordar, perquè no havíem decidit com ho volíem fer, això de l'IDIBGI. Hem perdut tres anys i hem perdut, de moment, 14 milions d'euros. Però, a més a més, estem perdent qualitat i els professionals fan molts d'esforços, i sort dels professionals, per mantenir la qualitat amb un espai de treball que s'està deteriorant i s'està degradant.

I si el que volen és que la ciutat de Girona no tingui hospital públic, perquè no rehabiliten l'actual perquè n'han de fer un altre, però aquest altre no ens diuen com el volen fer, i han passat tres anys no dient-nos com el volen fer, o volen fer un minihospital en un altre lloc? I a més a més al poble veí de Sarrià de Ter tampoc li han dit res i pensin que el projecte de Campus de Salut i de zona de recerca i de desenvolupament econòmic vinculat a les ciències de la salut no afecta només Girona, afecta Girona i Sarrià, que ha fet tot el desenvolupament urbanístic que li corresponia i que té preparats i a punt els terrenys en què s'havia de fer aquesta zona d'activitat econòmica al costat del centre sociosanitari que hi ha al costat de l'Hospital Trueta i molt a prop de la residència sociosanitària de gent gran que hi ha també molt a prop. Si tota aquesta gran àrea que s'havia previst que fos una àrea assistencial, docent, de recerca i d'activitat econòmica que havia de portar-nos a la ciutat de Girona no només una millora de la qualitat assistencial, sinó també una millora de la qualitat assistencial pública a la ciutat de Girona, perquè nosaltres volem parlar de la qualitat assistencial pública.

Quin lideratge ha tingut, senyor alcalde? Quins terrenys ha posat a disposició de la conselleria? Deixi de dir-nos que no sap quants metres els ha de donar, deixi de dir-nos això perquè això és faltar-nos al respecte, posi a disposició terrenys. Quantes vegades ha posat a disposició terrenys? Vostè sap el moviment econòmic que és per a la ciutat el moviment que es fa a l'Hospital Trueta, i el que s'ha de fer a l'Hospital Trueta, i el que deixarà de ser si perdem aquest hospital a la ciutat de Girona? Digui'ns una ciutat de les dimensions de Girona i que sigui capital que no tingui un hospital propi. On s'és vist que no vulguem tenir hospital? Volem passar a la història, aquest Consistori, per ser el consistori que permet que l'hospital de Girona marxi de Girona i passi a ser un minihospital en una altra banda? Volem passar a la història per ser això? Miri, la veritat, amb nosaltres no hi compti. I, hi insistim, hem perdut tres anys i de moment hem perdut pràcticament 15 milions d'euros. Ens vol dir quin és el projecte? Ens vol dir quina és la solució que plantegem als gironins per al seu hospital?

Mirin, sap què em deia la Cuca Mascort quan la trucava els últims temps, els últims dies de la seva vida? Em deia: «Cada vegada que entro a l'hospital penso en tu i en cada vegada que parles del Trueta en el Ple.» Els ho asseguro, no m'ho estic inventant. I com aquesta persona que tots l'estimàvem i que tots la recordem, tantes altres persones que van a l'Hospital Trueta a buscar el que tots valorem en aquesta vida, que és la salut.

És un tema importantíssim, és un tema vital per a la ciutat, és un tema amb el qual no es pot seguir jugant. Aquest tema és un tema que quan en el futur mirin enrere i mirin què ha fet aquest consistori, miraran què hem fet amb l'hospital públic de la ciutat de Girona i crec que aquest és un suficient motiu perquè vostès valorin aquesta nostra proposta de moció i pensin què hem de fer en relació a aquest tema i ho fem d'una manera ja urgent, si us plau.

Obert debat, intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, aquest és un tema recurrent en aquest plenari del qual el PSC n'ha fet bandera, hi ha insistit reiteradament i té tot el dret a fer-ho. De la moció, nosaltres compartiríem que l'objectiu hauria de ser en un futur la construcció del nou Trueta a la zona nord de la ciutat, amb això hi estem d'acord. Però la formació que represento no comparteix que aquesta hagi de ser ara mateix la prioritat en aquests moments.

Per a la nostra formació la prioritat a hores d'ara hauria de ser reduir les llistes d'espera, frenar les retallades, si cal fer obres de manteniment i condicionament, que es facin, és a dir, la prioritat hauria de ser que els professionals de la salut puguin desenvolupar la seva tasca amb les millors condicions possibles i no pas ara centrar-nos a endegar un procés, una construcció d'un projecte com el del Trueta tenint en compte les dificultats econòmiques actuals de l'Administració.

Per tant, la meva posició en aquest cas serà l'abstenció.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, no per parlar-ne moltes vegades deixa de tenir importància el tema que estem parlant avui. La persona que em precedia deia que el PSC ha fet d'això bandera, però més enllà de la bandera hi ha un nucli de veritat, més enllà del to de la portaveu, que podria avui explicar, que comparteixo.

A veure, no es pot tenir la ciutat tres anys amb incertesa, al començament del mandat recordo que vaig fer una proposta –es va recollir– de fer una comissió de seguiment. Fer una comissió de seguiment perquè penso que més enllà que tinguem diners o no per invertir immediatament al Trueta, més enllà d'això, que poder no, sí que és cert que hem de saber què es farà quan tinguem aquests diners. No sempre estarem així. Del to de la intervenció del començament d'aquest Ple parlant de la situació econòmica, que era un to més aviat optimista, ens faria pensar que en un termini raonable els serveis hospitalaris de Catalunya i de Girona en concret hauran de tenir les inversions necessàries. I és obvi que el Trueta abans i ara necessita una remodelació que amb l'estructura que ara té no pot permetre, és a dir, amb una reforma no en fem prou.

De tota manera això ho dic i penso que si haguéssim fet els deures, és a dir, la comissió de seguiment hagués estat funcionant, el que és indubtable que la Generalitat hauria d'haver fet és un estudi, un projecte, diríem, exhaustiu. Deia jo en algunes d'aquestes intervencions, dia de la marmota, és a dir, hem repetit tantes vegades aquest tema que segur que els portaveus tornarem a repetir en algun moment alguna cosa que ja hem dit i el Govern també, és que probablement el projecte, tal com estava dissenyat, ara seria impracticable. Aquest és del tercer punt i això em fa una mica patinar el vot favorable, dic «patinar», solament. Perquè estic convençut que era possible un altre Trueta, però clar, un altre Trueta que ha de ser públic, a mi em preocupa molt el que ara sembla que està passant a Lleida que volen

fusionar l'hospital públic i el de l'IAS en un sol hospital probablement de l'IAS. Aquest és un tema que va sortir l'altre dia i em sembla que en el Parlament se n'està parlant. Em preocuparia.

És cert que he de dir després d'aquests anys com una conclusió, no me'n fio del conseller de Salut, de veritat, aquesta conjunció astral en què es mou Catalunya en aquests anys penso que està fent que romanguí un conseller que en situació normal ja se l'hauria fet dimitir, n'estic segur, ja no hi seria. Però, clar, amb aquesta conjunció astral hi ha un treball del dia a dia que més que fer es desfà, o sigui, més que fer sí que s'estan desfent coses i el que em preocupa és que per omissió i no per acció acabem que, quan tinguem la possibilitat de discutir-ho, ja el tema Trueta estigui tancat, venut i «matxacat». És a dir, podria acceptar que provisionalment, si les condicions d'habitabilitat a Salt són millors que el Trueta, un determinat servei vagi a Salt, com governs anteriors van acceptar que el Santa Caterina anés a Salt i no he vist manifestacions per perdre un hospital a Girona, no en vaig veure, i se'n va anar un hospital de Girona a Salt, perquè és àrea metropolitana i l'àrea metropolitana hem de compartir serveis. Ara bé, tots estem d'acord que el Trueta no, és a dir, que un hospital se'n vagi a l'àrea metropolitana, bé, però els dos, no.

I per omissió això pot caure i per això votaré a favor i votaré a favor per una raó, perquè en l'ordre del dia d'aquest Ajuntament estigui aquest tema, perquè no estic conforme amb la no-acció, o almenys, si hi ha acció, no saber-ne res. A veure, dubto que un alcalde de Girona no estigui preocupat pel tema i, per tant, no li demanaré la dimissió, o sigui, dubto que no n'estic preocupat, però no em comunica els passos, no ens comunica els passos que s'estan portant. I, clar, això és pitjor que *La caverna* de Plató, jo no veig ni l'ombra en aquest cas, no veig ni l'ombra. I, per tant, després de tres anys jo penso que ja hi ha prou paciència com per, espero, que després de l'aprovació de la votació d'avui, que tindrà la mateixa eficàcia que altres votacions, sí que penso que tindrà una eficàcia..., jo estic segur que l'alcalde i el Govern digui: «Bé, fins aquí hem arribat, cal fer la comissió i cal trobar els mecanismes abans de les properes eleccions per deixar molt clar que el Trueta es farà i que hi ha aquesta documentació i que, si no hi ha aquesta documentació, la farem en aquest període.» Jo penso que això és el que demanen tots els ciutadans de la manera de pensar més diversa i aquest Ajuntament ple també.

Per tant, si hi ha aquesta moció avui és perquè abans no se'ns ha donat des del Govern la informació i els mitjans per tranquil·litzar-nos. I entre el no fer res i el votar aquesta moció, claríssim, ho tenim molt clar, votarem a favor.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, en primer lloc, nosaltres voldríem solidaritzar-nos amb els treballadors i treballadores del sector de la neteja de l'Hospital Trueta que estan fent vaga. Són uns treballadors i unes treballadores imprescindibles en el procés de l'atenció sanitària, per tant, tot el nostre suport cap a les seves reivindicacions.

A nosaltres el tema del Trueta ens preocupa molt també, principalment per això, el que ens preocupa és la progressiva privatització que està patint la sanitat pública del nostre país, i el nostre és un compromís total contra les retallades i la privatització que promouen governs de dretes i d'esquerres al servei de *think tanks* neoliberals que el que pretenen és privatitzar la sanitat i privar la ciutadania d'aquest dret a l'assistència sanitària.

Nosaltres entenem que la sanitat pública és un patrimoni col·lectiu de la ciutadania per tal de garantir els drets sanitaris i, per tant, rebutgem enèrgicament tots els intents privatitzadors de la sanitat pública. És per això que també nosaltres, igual que els sindicats que estan presents a l'Hospital Trueta, estem molt preocupats pel que ha esmentat el senyor Olòriz, que és el precedent de Lleida. Ens temem que el que ha passat a Lleida podria arribar a passar Girona i per a nosaltres això és motiu de

preocupació i evidentment de moltíssimes preocupacions per poder perdre un dret com és l'assistència sanitària.

Pensem que la forma que s'ha adoptat a Lleida, aquesta forma de consorci, consorciada, és una porta a la privatització i ens preocupa, ho repeteixo, però ens preocupa perquè així se'ns ha transmès per part dels treballadors i treballadores de l'hospital que això acabi passant a Girona. La fragmentació de l'Institut Català de la Salut ajuda a contribuir a avançar cap a aquesta privatització i tant de bo no s'hagi de produir això a Girona.

Nosaltres també som del parer que probablement el projecte que es va presentar fa uns anys era també fruit d'una època –igual que el pont que s'inaugurarà en breu al cantó de l'hospital– molt faraònica en què es potenciaven i es prioritzaven les grans obres. Nosaltres som més partidaris d'un bon contingut i que els continents estiguin adequats a la realitat actual, però sí que és veritat que voldríem que l'hospital..., doncs no perdre'l. Però sobretot, hi insisteixo, l'objectiu ara mateix per part de la plantilla i organitzada que s'està mobilitzant contra les retallades és aturar les retallades, garantir l'assistència sanitària a tota la ciutadania i també manifestar la preocupació pel fet que curiosament les retallades han continuat, però, en canvi, en l'àmbit de la recerca s'han aturat o, si més no, s'han esmorteït. Aparentment és una bona notícia, però no deixa de cridar l'atenció que en un sector les retallades no avancin tant com fa uns anys, però, en canvi, pel que fa referència a l'assistència sanitària, les retallades continuïn amb la mateixa intensitat.

Dit això, nosaltres també votarem a favor de la moció.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el senyor Olòriz ho deia en la seva intervenció, aquesta moció és fruit de la inacció d'aquests tres anys, i jo comparteixo al cent per cent aquestes paraules perquè és així. Jo no sé si vostè ara ens explicarà que n'ha fet moltes, d'accions, doncs llavors –i el senyor Olòriz també ho deia, això és el que té parlar després del senyor Olòriz–, si ho ha fet, no ens ho ha explicat. Llavors, per nosaltres, hi ha inacció, perquè si hi han accions, no les sabem.

Quantes vegades li hem demanat en aquest Plenari que constitueixi d'una vegada per totes la comissió de seguiment de les obres del nou Trueta? Jo crec que li havíem demanat tots els grups, que li hem demanat per activa i per passiva, jo personalment li he demanat al plenari, per tant, públicament i que tots els ciutadans ho han pogut escoltar, i en privat. Hi he insistit. Per què? Doncs perquè és en aquesta comissió on tots havíem de tenir aquesta informació, que avui vostè potser ens en donarà alguna, però que a una li queda la sensació que, quan l'«apretem», ens explica quatre coses i, a la que sortim per la porta, ens oblidem del Trueta fins que torna a arribar una moció en aquest plenari. I això ens preocupa i molt.

Primer perquè –i la senyora Bosch ho deia– estem parlant de qualitat assistencial, de millorar la qualitat de l'assistència sanitària, per tant, estem parlant de serveis que reben les persones, que reben els ciutadans. I, per tant, nosaltres, el meu grup, que va ser en algun moment copartícip d'una moció presentada en aquest plenari, ha intentat, un cop la va firmar una vegada, no fer-ne d'aquest tema una arma política, ni una confrontació política amb el Govern, al contrari, li ha demanat moltíssimes vegades fora del Plenari que constitueixi la comissió, que ens expliqui, que ens digui, que ens torni a dir perquè. Perquè per sobre de tot està el que estem parlant de la qualitat de l'assistència sanitària als ciutadans i, per tant, les picabaralles polítiques aquí haurien de quedar al marge.

Però, clar, després de tres anys, quan una se n'adona que efectivament no hem avançat amb res, ja sé que em dirà que hi ha votacions al Parlament de Catalunya, jo si vol li llisto totes les votacions del Parlament de Catalunya que vostès han votat i després tampoc fan. Si és que el mateix que passa amb les mocions aprovades en

aquest Ple passa al Parlament, i no només amb el seu Govern, també passava amb el tripartit. Per tant, per a nosaltres no és una garantia que hi hagi propostes de resolució aprovades al Parlament de Catalunya on diu que sí que ho faran al parc nord i que, a més, ho faran ràpid, més que res perquè vostè no ens ho ha explicat mai. I, per tant, jo penso que aquesta moció el que demana és precisament clarificar dues coses.

Una, quina és la intenció d'aquest equip de Govern, que ens ho clarifiqui, després si no hi estem d'acord ja ho debatrem en la comissió i en parlem i ho fem, però com a mínim saber la seva intenció real en relació al nou Trueta; perquè que el nou Trueta és una necessitat, crec que en això tots hi estem d'acord. Per tant, si el punt de trobada de tots és que sí, que realment ens cal fer el nou Trueta; el senyor Bonaventura deia que per a ell no és una prioritat, per a nosaltres, sí, i ho ha sigut sempre i així ho hem manifestat sempre.

I l'altra és clarificar les intencions del conseller, jo crec que això també és molt important. Al conseller li hem sentit declaracions contradictòries, i depèn del dia diu una cosa i depèn del dia en diu una altra.

Miri, jo sé que la moció parla del projecte de l'any 2007, jo possiblement aquí és on estigui menys d'acord, més que res perquè si per tirar-ho endavant s'ha de revisar el projecte, revisem-lo; del que es tracta és de saber, escolti, què, com i quan, que se'n clarifiqui. Què? El nou Trueta. On el farem? El farem a la part nord, el farem a una altra zona, el compartirem amb Salt? No, perquè jo tampoc vull entrar en una guerra entre Girona i Salt, Déu me'n guard, no, aquesta mai ha sigut la nostra guerra. Com? Doncs això, quin projecte, revisem el projecte del 2007, però ens hi posem tots seriosament. I quan? Quan el farem? Portem molts anys esperant-lo. Sí que és veritat que no tot és culpa del Govern de la Generalitat actual, aquest Trueta, si una mira el plaó que hi ha a fora de les obres del que hauria de ser el nou Trueta, fa anys que hauria d'estar inaugurat, i possiblement amb un altre Govern, amb el Govern tripartit. Per tant, tothom té part de la seva culpa, però la situació és avui.

Com ens trobem avui? Bé, és que avui la meva sensació és que no sé dir-li com ens trobem, aquest és el problema, el problema és que no sé dir-li, senyor Puigdemont, de veritat li dic, no sé dir-li quina és la intenció que tenen, ni vostè o el seu equip de Govern, ni la Generalitat, per tant, Convergència i Unió. O sigui, sé el que han pogut dir en campanya, sé el que vostè ha pogut dir en algun moment donat, però a l'hora de la veritat, què, com i quan, això no ens ho ha explicat, de manera oficial no ho sabem. Per tant, escolti'm, el senyor Olòriz li deia a veure si amb aquesta moció aconseguim que creï la comissió, jo ho espero, creï la comissió, ens doni tota la informació, periòdicament ens anem veient, ens va enviant la documentació, ens va explicant les accions. I així evitarem tornar a portar una moció d'aquestes característiques al Ple d'aquest Ajuntament, perquè no podrem després queixar-nos que no sabem què estan fent. Després podrem dir que el que fan no ens acaba d'agradar, però serà un altre debat. I possiblement aquest debat, depèn del que ens digui, l'hauran de tenir els nostres representants polítics al Parlament de Catalunya, perquè al final és on es decideixen les inversions del pressupost de la Generalitat, però com a mínim tots sabrem a què agafar-nos.

Perquè, aquí s'ha dit, ara no hi ha diners. Bé, efectivament no és el millor moment per fer grans inversions, però ens agradaria saber, quan hi hagin els diners, quin és el projecte que es tirarà endavant; a nosaltres ens agradaria saber-ho. I en aquests moments som incapaços de poder definir-lo, perquè vostè no s'ha definit, ni tampoc el conseller i, per tant, en aquest sentit, el Govern de la Generalitat.

Miri, nosaltres donarem suport a la moció, ho hem fet sempre que s'ha portat el Trueta en aquest plenari i així ho seguirem fent, de la mateixa manera que seguirem presentant totes aquelles iniciatives que facin falta al Parlament de Catalunya, que és on realment s'acaben aprovant o no aprovant els pressupostos de la Generalitat, que és d'on ha de sortir la inversió. El que està clar és que aquest és un tema important

per a la ciutat, és un tema prioritari per a la ciutat, i no per a la ciutat en si, sinó, com he dit al principi, per als ciutadans, perquè estem parlant de millorar els serveis i la qualitat que se'ls presta als ciutadans a nivell d'assistència sanitària. I, per tant, les persones per davant de tot, les persones sobre tot, per davant en aquest cas de les pedres, que és del que estàvem parlant, que és de l'edifici del Trueta i, per tant, això s'ha de prioritzar.

Intervé el senyor Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui expressa, breument indicar que no només amb la moció que es va presentar ja en el seu moment que fou rebutjada, jo he comptat que al menys en set ocasions s'ha fet la pregunta o el prec a la finalització de cada un dels plens, crec que aquest Govern i, en aquest cas, l'alcalde al capdavant ha manifestat tres qüestions molt importants. Primer, que el Trueta és una qüestió cabdal per a la ciutat de Girona, aquesta és la primera qüestió. La segona que el Trueta anirà a la zona nord de la ciutat de Girona i que el que es tracta ara és de racionalitzar el sistema sanitari i que, evidentment, s'ha estat treballant parlant amb el conseller a fi i efecte que aquesta racionalització del sistema sanitari pugui permetre oferir un servei assistencial que es mereixen els ciutadans de Girona.

A partir d'aquí, la tasca es demostra quan –n'ha fet menció la senyora Veray– la resolució que ve determinada del Conseller de Salut, del Departament de Salut en què van votar a favor Convergència i Unió, el Partit Socialista, Esquerra Republicana i el Partit Popular de Catalunya, el conseller posa de manifest que el 2014 definirà exactament aquesta racionalització per a la ciutat de Girona i per aquest Trueta, que ha de ser el referent, els metres quadrats necessaris per dur a terme aquest nou espai hospitalari que es mereix la ciutat de Girona. I ja hi ha marcat una data i a la resolució s'indica. I, a partir d'aquí, no es tracta de si falten més o menys metres, es tracta que és un debat que ve en certa manera condicionat per una realitat econòmica, de la qual qui ha presentat la moció en té ple coneixement, perquè nosaltres ens l'hem trobada, que va fer que en el seu moment, com deia la senyora Veray, el rètol que està al Trueta col·locat determinés que s'havia d'haver fet fa molts anys, i encara estem a l'espera.

I aquella realitat d'un projecte faraònic –que avui n'hem fet menció, ho ha dit el senyor Navarro– evidentment el que porta és que evidentment no es pugui assumir i que aquest projecte faraònic no sigui l'aposta per a aquest equip de Govern. Aquest equip de Govern aposta per un sistema sanitari que funcioni, que sigui racional, eficient i efectiu i per això requereix –que és això el que s'està treballant des de conselleria– poder determinar quins metres fan falta per ubicar-lo a la zona nord i tenir l'Hospital Trueta de referència. Això no és una cosa de fer-se ni en tres anys potser, sinó que cal un debat molt més profund davant de la realitat econòmica que ens trobem i aquest treball s'ha fet i s'està fent per part d'aquest Ajuntament i per part de la conselleria. L'únic que se'ls ha demanat, cada vegada que han aportat aquesta moció o han fet aquest prec o aquesta pregunta, és deixar que treballin els que estan treballant per definir realment què és el que fa falta i com s'ha de fer i, a partir d'aquí, poder executar i després fer totes aquelles comissions o aquelles taules que permetin valorar i fer el seguiment de l'execució.

Fa ús de la paraula la senyora Pia Bosch, qui manifesta, miri, jo –ho deia ara el senyor Carles Ribas– li he preguntat a cada Ple què passa amb el tema, els últims plens, vostè n'ha comptat set, jo no els he comptat. I a dies més seriós i els últims dies molt enriolat, em contesta, que està esperant que la conselleria li digui quants metres calen. Jo no li pregunto perquè aquest tema..., és a dir, el que jo vull és que aquest tema es resolgui, no jo, el meu grup i moltíssima gent de Girona que diguem què és el que es farà.

Perquè, miri, per fer un projecte, per posar uns terrenys a disposició no es necessita tenir en aquest moment els diners. Bé que projectem altres coses –al llarg d'aquest ple hem parlat de molts altres temes–, bé que projectem per quan puguem i bé que diguem que anirem buscar diners a la Unió Europea o que anirem a buscar diners allà on sigui, i ben fet que fem, això és el que hem de fer, dir com volem la ciutat, dir què volem per al futur d'aquesta ciutat. I, miri, jo si la conselleria ens digués que vol seguir amb aquesta línia de reducció de l'activitat assistencial pública, de reducció de l'activitat quirúrgica que ha incrementat les llistes d'espera de la manera que les ha incrementat, de reducció de l'activitat d'atenció que es fa des del sector públic i ens digués que només vol que quedin a Girona l'oferta privada, que hi és, i que és molt respectable, però que per a nosaltres ha de ser, en tot cas, un element complementari, però mai l'element que garanteixi que els gironins tenen les instal·lacions que han de tenir a la ciutat per rebre l'assistència que han de rebre des del sector públic, si ens digués això, nosaltres com a Ajuntament jo crec que hauríem de reaccionar i dir: «Doncs nosaltres això no ho volem.» Perquè per a nosaltres que els gironins rebin una bona assistència sanitària pública amb unes instal·lacions dignes, amb unes instal·lacions que ens mereixem igual que es mereix la resta de població de Catalunya, perquè vagin a veure els altres hospitals de referència de la resta de Catalunya, no n'hi ha cap que s'hagi permès en aquests darrers temps que es deteriori d'aquesta manera, vagin a veure-ho, i hi ha la mateixa crisi a tot arreu, vagin a veure-ho.

Per què Girona ha de ser el centre que s'inverteixi menys dels centres de la xarxa pública? Com és possible que permetem això? Com a Ajuntament no tenim res a dir-hi? No ens ha de preocupar encara que no sigui competència directa nostra la prestació de serveis de salut? No ens ha de preocupar com es presten aquests serveis de salut als nostres ciutadans? Oi tant que ens ha de preocupar i ens ha de preocupar moltíssim, i bé que ens n'hem d'ocupar, i bé que com a Consistori hem de dir com volem que això es faci, i bé que hem d'insistir i bé que hem de procurar pressionar perquè això es faci bé. I no només d'assistència, el tema del campus, i de la recerca, i de l'activitat econòmica, i no té res a veure amb polítiques de campanar, això. Miri, també afecta un altre municipi que és Sarrià, no té res a veure, quina discussió més absurda, aquesta, no és una discussió entre municipis, és una discussió sobre com s'han de fer les coses per garantir que Girona estigui dotada de la manera que ha d'estar dotada. Els gironins que tenim tant de dret com tothom a tenir l'activitat quirúrgica que es requereix, l'activitat d'atenció a la salut pública que es requereix i si ens estan plantejant fer un mini Trueta en alguna altra banda, doncs no volem un mini Trueta, volem un Trueta com el que necessitem per garantir una bona atenció de qualitat i que pugui donar servei a tota la demanda que es produeix a la ciutat.

I, per tant, tot aquest gran projecte, mirin, jo crec que era l'any 2012, varem fer conjuntament amb l'exconsellera i diputada Marina Geli una sèrie de visites al doctor Trias, al mateix conseller Boi Ruiz, i tots ens van dir que hi estaven treballant i que la comissió havia començat a treballar. I estem al 2014, perdoni, no podem permetre perdre tres anys, hem perdut tres anys. Com és possible això, des del 2011 fins aquí que es va presentar la primera moció en aquest Ple? Tres anys és moltíssim temps per tenir un projecte com aquest amb la indefinició més absoluta.

I a mi ja no em valen els discursos i les afirmacions grandiloqüents, volem fets. Quin terreny ha posat a disposició de la conselleria? Quin terreny? Quins metres? On? On estan? Volem veure els papers, ara ja no ens refiem de res més que de veure papers, no només amb aquest tema, amb molts altres. Prou d'afirmacions grandiloqüents, una mica de feina eficaç i una mica la feina perquè els gironins deixem de tenir aquesta sensació que ens estan prenent el pèl i que no ens mereixem.

Intervé el senyor alcalde, qui pregunta, alguna altra intervenció més? Deixin-me fer alguna reflexió a l'entorn d'algunes coses que s'han dit, d'altres que s'han anat repetint en diverses ocasions que hem tingut l'oportunitat de parlar del tema del Trueta. Primer punt, molt serenament, molt seriosament, i no per menys afectat no tan important: no fem demagògia. És fàcil fer demagògia amb el patiment, la gent que està malalta, la gent que està patint i que naturalment sempre vol i té dret a ser atesa amb les millors i màximes condicions, però és fàcil fer demagògia i no vull parlar més de la demagògia sobre les persones del Trueta del que ja he dit ara.

I no es poden atiar rumors, el Trueta no va a Salt. Senyora Bosch, ho ha sentit bé, això? El Trueta no va a Salt. Ho senten bé? El Trueta no va a Salt. Senyora Bosch, jo l'he escoltat molt pacientment, li demano que si vol tenir un debat serè sobre aquesta qüestió i realment li interessa el debat i no l'escena, li demano que em deixi acabar, d'acord? El Trueta no va a Salt, per tant, totes aquelles persones que hagin alimentat innocentment o no, amb ganes d'erosionar o no el Govern de la Generalitat i de la ciutat de Girona, la idea que el Trueta va a Salt, algun dia –jo crec que ja ha arribat aquest dia– han de començar a donar explicacions. Perquè, mirant-ho d'una altra forma, aquests tres anys els han desmentit; porten tres anys anunciant que el Trueta va a Salt i no hi va.

Segona qüestió sobre la qual vull fer una altra afirmació meridianament clara, que és la que he fet sempre, senyora Veray, en els plens d'aquest Ajuntament que per a mi tenen molt de valor i jo dic coses en aquest Ple en relació al Trueta, que per a mi, serveixen. El Trueta anirà a la zona nord de Girona, segona afirmació clara. Algú té dubtes de què vol dir aquesta afirmació? Segona afirmació clara, que no es desdiu ni de les mocions aprovades amb anterioritat en aquest Ple, per tant, joestic treballant en l'aplicació de les mocions aprovades en aquest Ple, ni de les propostes de resolució aprovades al Parlament de Catalunya recentment amb les quals alguna cosa també hi tenim a veure, ni de les declaracions que el mateix conseller en aquest tema ha formulat amb meridiana claredat.

Per què no tenim una ubicació del Trueta, ni un projecte del Trueta? Per molts motius, alguns els ha explicat el senyor Carles Ribas. Que em sembla que també freguen la frivolitat jugar amb l'opinió pública de la gent pensant que fer un hospital és una cosa simple, un projecte d'hospital és una cosa simple, que a més a més només depèn de la voluntat política i si els senyors de Convergència no ho fan, és que són molt dolents, que no estimen els gironins i el que volen és privatitzar la sanitat, i no els traurem d'aquest captivament. I s'obliden d'explicar a la gent en quina situació econòmica es troba la Generalitat en el seu conjunt i, en particular, el Departament de Salut, que ha prioritzat l'atenció a les persones amb els recursos disponibles per intentar que el sistema no caigués el que podia haver caigut d'haver traslladat tota una mala gestió a les polítiques de salut d'aquest país i s'han blindat unes àrees. És veritat que hi ha hagut reculades, Déu me'n guard de desmentir-ho, i que ho pateixen els pacients, els professionals. Déu me'n guard de desmentir el que és una realitat i una obvietat, per tant, no ho farà. Però s'ha intentat i s'ha aconseguit que línies vermelles del sistema global –salut, educació, seguretat– es mantinguin. I creguin-me, i vostès són persones llegides, són persones que miren més enllà del Twitter, creguin-me que el risc hi és, no hi era, hi és, el risc per al nostre sistema hi és. I, per tant, frivolitzar sobre la idea que fer hospitals només depèn de la voluntat política, em sembla una mica, com a mínim, excessiu.

L'altra cosa que hauríem de mirar d'evitar és contradir-nos, perquè jo porto des de les mocions últimes aprovades, des de tots aquests anys, negociant, parlant amb el departament i amb el conseller i fa quinze dies –menys de quinze dies– amb el conseller encara en parlàvem del Trueta en les línies i en els termes que aquest Ple sempre ha expressat, a la zona nord, vinculat al Campus de Salut i, per tant, sense cap marge de dubte sobre el respecte. I això potser explica també que altres opcions

més fàcils que alguns potser haurien volgut, perquè haurien d'haver presentat la confirmació dels rumors que han estès, no hagin prosperat; el Trueta no ha anat a Salt, en aquest temps. Hi hauria hagut un risc que hi hagués pogut anar? Sí, i també ens hi hem hagut de dedicar, a aquest esforç, també m'hi he hagut de dedicar. Ara, jo no faré de les negociacions amb el conseller i de les negociacions amb altres, amb gent del Trueta –amb qui, per cert, hem posat en marxa una cosa que no havia passat mai, que és que aquest Govern s'hi reuneix ja periòdicament, amb el Govern del Trueta, tan important que era–, doncs el que no faré serà desvetllar tots els termes d'una discussió que no és senzilla, que és complexa i que té molts elements. Però l'hem situat allà on la volíem situar, en defensa dels interessos de la ciutat de Girona, no pas per anar en contra de ningú, sinó perquè és la voluntat compartida jo diria que unànimement dels electes de la ciutat de Girona i la ciutadania. Necessitem un Trueta nou, sí; necessitem un Trueta a la ciutat de Girona, sí; necessitem un Trueta d'excel·lència, no per replicar el que estigui fent el Santa Caterina, posem per cas, o el que estiguin fent hospitals comarcals.

I, per tant, no ens hem de contradir perquè quan el conseller ara em preguntí: «Ha canviat el posicionament de l'Ajuntament de Girona que m'has estat "matxacant" tots aquests temps?». Perquè, és clar, esteu per un costat dient que hem de clarificar i determinar amb urgència quina és la ubicació concreta on el Consistori vol ubicar les noves instal·lacions i en el punt següent li estem dient que el Departament de Salut ha de respectar el projecte de construcció del nou Hospital Doctor Josep Trueta endegat l'any 2007. Per tant, li estem dient, si aprovem aquesta moció, li estem enviant - perquè n'enviarem còpia al Departament de Salut, com és lògic - li estem dient: «Tregui de l'armari aquell projecte» –que és el que aprovarà el Ple–, «i me'l respecti i me'l faci.» I sobre aquest extrem també en varem debatre molt fa molt de temps, la meua posició és claríssima, la del Grup de Convergència i Unió és claríssima al respecte, naturalment que li hauré de dir al conseller Boi Ruiz? Quina posició li defenso? Si tot allò que he estat negociant amb ell, tot allò que he estat parlant, i és veritat que ell té uns deures pendents, ho sap bé prou, ell necessita dir-nos –i no és una cosa trivial– els metres quadrats d'aquest nou Trueta, que no té res a veure –així ho creïem nosaltres, però veig que vostès creuen el contrari– amb el projecte del 2007. Jo crec que li brindarem una oportunitat fantàstica per continuar fent-nos esperar una mica més i dirà: «Aclareixin-se, o volen enderrocat l'actual Trueta amb un de nou amb aquella torre que tots recordem o en volen un de modern i eficient que estigui vinculat, com vostè m'ha estat "matxacant" tots aquests mesos cada vegada que el veig?» Aclareixin-se.

Jo ara no sé francament, si això s'aprova, jo no sé què li prioritzo. Ara, evidentment, vostès poden pensar que el fet que jo no he anat més enllà del que he explicat al Ple, que he explicat això que els he dit, per tant, agradarà o no, hi estan d'acord o no, però jo els he explicat això. Poden dir: «No ens ha explicat res més.» Bé, doncs permetin-me que amb un tema d'aquesta complexitat i d'aquesta dificultat juguem a favor una mica també de les armes que tinguem; no és l'Ajuntament que ha de fer el projecte, lògicament, és el Departament de Salut que l'ha de fer. I, per tant, hi ha coses que formen part de la negociació de l'estira i arronsa permanent per aconseguir un objectiu fonamental que és el que volem i que una part de la moció recull i l'entomem perfectament, no ens fa res defensar el Trueta a la zona nord de Girona. Però entendran que el resultat del nou Trueta –i això explica la complexitat que hi ha avui– ve determinat perquè es fa un plantejament des de la visió dels professionals.

Ho he dit en més d'un Ple que se m'ha parlat de la qüestió, els professionals tenen molt a dir i els professionals del Trueta i els professionals de la regió sanitària, perquè a ningú se li ha d'escapar que el Trueta ha d'exercir un rol territorial molt més gran i més potent del que té ara. I, per tant, això implica, si volem ser eficients i moderns, reorganitzar tota una regió sanitària, no és només un canvi d'infraestructura, trec un

hospital i en poso un altre, no. Hi ha tota una política que ha de fer salts endavant perquè no ens hem de quedar, crec que no ens hem de quedar on estem, salts endavant i que la infraestructura juga un rol central i com és aquesta infraestructura determina el seu rol. I cregui'm que el departament no s'ha adormit ni un dia, és veritat, no ha complert amb els terminis que el conseller a mi em va anunciar, és veritat, jo ja li he retret, però no en farem de res. És a dir, d'acord, el que volem és tenir un bon Trueta, sí. No cal que precipitem una cosa, si el departament no l'ha feta, si no ha entregat les necessitats que té és perquè no ho té. I a mi em sap greu, de debò, i els he de donar a vostès aquesta explicació i m'agradaria donar-los-en una altra i m'agradaria poder-los reunir i dir «mirin, de les noves necessitats que ens ha enviat el departament, que són diferents d'aquelles, les opcions que aquest equip ha treballat són aquestes», i posar-nos a treballar per aquí. És clar que m'agradaria això. Però no els puc enganyar, no els puc convocar a una comissió per no donar-los més informacions de les que jo explico als plens.

Per tant, ni vostès han de prejudicar que ni el departament està motivat o compromès amb Girona, ni naturalment l'Ajuntament no està compromès, ni no s'estan fent treballs, ni seria de gran utilitat ara convocar la comissió, els ho dic amb tota honestedat, diguem-ne, i sense acritud. Dir-los la veritat del que hi ha, que no és diferent del que els he explicat.

Jo els volia dir això perquè això no té res a veure amb afirmacions grandiloqüents. Justament la grandiloqüència va associada al projecte del 2007, no va associada a un discurs, cregui'm, molt modest. Perquè no és gaire galdós haver de dir que no tens els diners ni tan sols per fer les coses més elementals, no és gaire galdós, no hi vegin cap grandiloqüència amb això, precisament, no sé on l'han vista la grandiloqüència amb això, més aviat ho he assumit amb molta humilitat tot això. I, per tant, jo els demano, ja ho sé que no me'n sortiré, però que s'ho repensin, perquè vostès m'hauran de donar, llavors, què és el que hem d'anar a defensar amb el conseller Boi Ruiz i que no ens trobem altra vegada amb la maqueta del 2007.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, qui exposa, jo no sé si li puc recomanar o no què pot fer amb la propera entrevista que tingui amb el senyor Boi Ruiz. Jo penso que aquesta moció, si prospera, que penso que prosperarà, li pot explicar que hem perdut la paciència, és senzill: «Escolti, els regidors de Girona, malgrat tot l'esforç que he fet en aquests tres anys i tot el que hem discutit, ha arribat un moment que han perdut la paciència.» I aleshores poder estaria bé que es convoqués la comissió amb presència d'en Boi Ruiz i ens expliqués què pensa ell sobre això. Així de senzill. Suposo que, com pensa alguna cosa, ens la pot explicar. Què pensa ell sobre això. I pot ratificar la bona voluntat que jo no dubto de l'alcalde de la ciutat. O sigui, estic segur i li torno a dir que tot el que ha dit és el que vostè pensa, però jo no sé si és el que pensa en Boi Ruiz. Perquè en política, i vostè ho sap, fins i tot els nostres, de cada un, de vegades són imprevisibles, ho veiem fins i tot en aquest Ple, són imprevisibles.

Per tant, sí que seria bo que el conseller ens digués: «Mirin, la posició de la conselleria és zona nord, la posició de la conselleria és fer mans i mànigues per aquesta ubicació, hem fet això, hem fet això altre.» I poder no farem més mocions, que no sigui recordar-li el que en Boi Ruiz ens han dit, si és que no ho ha fet. Sovint, a veure, jo penso que l'alè d'un alcalde al clatell d'un conseller és l'alè més fort, no ho dubto. Però a vegades un *hipo aullido huracanado* del Ple pot ajudar que la cosa funcioni més bé.

Mirin, és cert que cadascú pot portar i té la lectura que vol, però més darrere o menys de l'escenificació que cadascú podem fer, el que vostè sap i és veritat que ens creiem amb la necessitat que el Trueta estigui amb l'excel·lència que vostè deia en aquesta ciutat el més aviat possible. I això sí que li pot fer arribar al senyor conseller, que nosaltres hem perdut la paciència, que això perjudica a vostè com a alcalde, la seva

credibilitat, és lògic, perjudica la seva credibilitat i, per tant, l'obliga a demanar que en una de les visites que farà sens dubte a Girona tingui una horeta, una hora. Sé que una hora de conseller és molt preuada, va cara, però amb una hora per poder assegurar la fulla de ruta. Jo li demano això i penso que pot ser una bona ajuda en l'explicació que pot fer davant del conseller els propers dies.

Intervé el senyor Navarro, qui expressa, només esmentar que aquesta hora d'aquest conseller, una hora en tot un mandat de quatre anys, jo penso que Girona, els regidors i regidores de la ciutat ens la mereixem, aquesta hora. I, res, simplement dir que penso que no ens hauríem d'encaparrar tampoc amb el tema de l'edifici, vostè posa molt l'accent que si s'aprova aquesta moció què li dirà al senyor Boi Ruiz, però jo penso que els mateixos promotors de la moció també seran prou flexibles en el fet que no ens atrinxerarem tots en el fet que s'hagi de fer necessàriament l'edifici aquell. Allò important és garantir que es faci un hospital nou, que es faci quan abans millor i que es faci un projecte raonable i viable. Penso que tots plegats hem de ser una mica flexibles i tenir dosis de sentit comú.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, qui manifesta, jo no dubto de tot el que vostè ens ha dit i jo li dono la mateixa importància que vostè, que és tota, al que ens explica en aquest Ple. Però vostè s'adona que aquesta moció és també la reacció no només de la inacció dels tres anys que li deia, sinó perquè a través dels mitjans de comunicació també ens hem tornat a assabentar de notícies sobre el futur del Trueta quan el més normal és que vostè ens els expliqui?. A mi el que m'agradaria que entengués és això, totes aquestes petites novetats que potser per a vostè no són prou grans o no tenen prou pes com per convocar la comissió que ens deia: «És que si convoco la comissió...». No, escolti, per a nosaltres valdria molt la pena. Doncs a mi m'agradaria que vostè avui és quedés amb això, que entengués això, que per més petita que sigui la novetat per a vostè, per a nosaltres serà molt important.

I, per tant, si ens en podem assabentar directament a través de vostè o a través de veure que ens convoquen a la comissió i no perquè cada dematí estem acostumats a llegir els mitjans de comunicació, que és el que ha passat, i això vostè ho ha pogut veure igual que jo. Si ha estat una reacció de mitjans de comunicació sobre el Trueta per part del senyor Boi Ruiz, moció al Ple. Bé, doncs ens ho expliqui vostè. Si jo crec que la comissió més positiva no pot ser, si volem la comissió per tenir aquesta informació i evitar haver de presentar mocions al Ple, o precís o preguntes. Si vostès ens va informant, jo crec que tot això ens ho estalviaríem.

Per tant, a part de subscriure el que el senyor Olòriz li deia en relació al conseller, que jo també entenc que el conseller té l'agenda que té i, per tant, més aviat o més tard segur que ens hi podrem reunir, però mentre no ens reunim amb el conseller, jo li torno a insistir que convoqui la comissió, si us plau, i ens acostumem a treballar i a centralitzar la informació i les novetats per petites que siguin en relació a tot el projecte del Trueta a través d'aquesta comissió; que, si volen, no cal ni que ens reunim físicament i cada "x" temps, si es tracta de tenir una comunicació de la informació que tenen i això es pot tenir per correu electrònic, actualment. Si no cal, fins i tot, que ens asseiem físicament i si no vol crear una altra comissió, a la mateixa Junta de Portaveus, jo li he dit sempre, si la Junta de Portaveus ha de servir per aquestes coses. Quan parlem de crear comissions, la majoria de vegades es pot utilitzar la mateixa Junta de Portaveus per tenir aquest intercanvi d'informació.

Jo, de veritat, senyor alcalde, des del meu grup li insistim i li demanem que amb això vostè s'hi posi, perquè jo penso que evitariem que hi haguessin aquestes reaccions que hi han hagut en relació a allò que vostè tant li ha dolgut i ens ho ha expressat aquí en relació a tot el que s'ha dit del Trueta i en relació al projecte. Jo ho he dit a la meva intervenció i ho mantinc, és que el projecte jo crec que si s'ha de revisar el revisem i

tots hi estem d'acord, però que se'ns digui, si nosaltres al final el que volem és que se'ns digui. Bé, doncs li expliqui vostè als promotors de la moció, si volen matisar-ho, no m'ho expliqui a mi perquè no la firmo jo, la moció, jo més clara no puc ser amb aquest tema.

Per tant, jo crec que en la meua primera intervenció ho he dit i ara, hi insisteixo, ja no és tant el projecte del 2007 o un altre, sinó saber quina és la intenció del Govern.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui formula dues qüestions. Ja li he dit abans, la crisi econòmica afecta tots els territoris de Catalunya, però el nostre hospital de referència, el de la demarcació de Girona, que és l'Hospital Trueta, és el més maltractat de tot Catalunya i jo, li insisteixo, no crec que ens ho mereixem, no crec que els gironins ens ho mereixem.

L'altra qüestió, el tema de respectar el projecte del 2007. Miri, no diu «executar i construir el projecte del 2007», diu «respectar». Perquè el projecte del 2007, a més a més de ser un projecte arquitectònic, contenia tot allò que en la comissió de professionals, que hi va intervenir tota la comunitat sanitària, tota, es va anar recopilant de què calia per fer aquest hospital. No vol pas dir que s'hagi de fer exactament el mateix, no diu «executar», diu respectar. I aquest projecte conté, per exemple, tot el tema de per què ha de créixer la zona quirúrgica i no ha de créixer la zona de les habitacions, per què l'activitat quirúrgica d'alta complexitat és la que s'ha de prioritzar al Trueta i no aquell tipus d'intervencions més banals o menys, diguem-ne, complexes, que es poden fer en d'altres llocs. Això s'ha de tenir en compte, no vol dir que hagi de fer exactament el mateix, vol dir que s'ha de tenir en compte i que l'Administració i les institucions han de treballar sempre aprofitant allò que es pugui aprofitar i modificant el que s'hagi de modificar, però aprofitant-ho. És a dir, que si algú tingués la temptació de fer una reducció d'allò que es vol fer en el Trueta en el sentit de menys activitat pública per traslladar activitat a d'altres bandes, etcètera, respectar vol dir tenir en compte tot això. Jo crec que s'entén perfectament i em sembla que també s'entén perfectament una cosa que li ha dit molt bé el senyor Olòriz, és que n'estem cansats.

Miri, la renúncia als 15 milions euros de l'IDIBGI, això no són paraules, no és res que ens haguem inventat, és una resolució que la tenim per escrit de fa molts mesos i també és una altra cosa que no ens hem inventat que, després d'haver renunciat als 15 milions d'euros de l'IDIBGI dels fons europeus, el conseller ens anuncia fa molt pocs dies que l'IDIBGI es farà a Salt i que es destinaran 2 milions d'euros a fer la rehabilitació de l'edifici de la República del Parc Hospitalari Martí i Julià amb el mateix context de les retallades, però podem anunciar això dels 2 milions d'euros de l'IDIBGI del Parc Hospitalari de Salt. Miri, tot això no ens inventem, tot això són coses que les anem veient i que ens inquieten enormement.

I li ho repeteixo, vostè pot explicar el que vulgui, volem fets, volem que si ens diuen que aquesta comissió es farà, es faci la comissió, que si ens diuen que l'IDIBGI es farà a Girona, no veiem l'endemà que l'IDIBGI es fa a Salt. Volem fets i volem que tot això es desencalli d'una vegada. Els gironins ens mereixem el mateix respecte que es mereixen els altres territoris i volem un alcalde que defensi els interessos de tots i ens ho expliqui, perquè som prou grans tots per entendre què és allò que es pot saber i què és allò que no es pot saber, per tant, una mica més de respecte en aquest Ple. Jo crec que això és el que està demanant aquesta moció i vostè ho sap.

Intervé el senyor alcalde, qui manifesta, només afegir-li algunes coses sobre el que acaba de dir. Jo no veig que vostè hagi acceptat el que ha estat potser un suggeriment d'alguns grups de l'oposició per fer més còmode la seva votació, que és de retirar tota referència al projecte del 2007 i li dic perquè vostès que insisteixen tant que el projecte del nou Trueta ha de ser fruit –ho entès bé, no?– d'una comissió que en parli i de com

a mínim una hora amb el conseller, m'hauria de dir a quantes comissions es va parlar aquest projecte del 2007. Jo vaig estar quatre anys a l'oposició, no en recordo ni una sola vegada. I quantes hores va destinar la consellera de Salut a parlar amb els representants d'aquesta comissió, si és que existia, per definir el projecte del 2007. Per tant, fem el treball també i tinguem aquesta mirada crítica sobre el projecte del 2007.

I sobre l'IDIBGI, algunes qüestions que vostè ha passat per alt. Els 2 milions són una subvenció europea, per tant, aclarim-ho bé, i que es perdria. Segona, l'IDIBGI no estava al Trueta, l'IDIBGI estava al Parc Científic i hi estava per unes raons i, en fi, tots sabem quin és el problema del Parc Científic i sabem que es confiava amb alguna funció que podia fer l'IDIBGI per resoldre un dels problemes que n'hauríem de parlar també en aquest Ple, d'on vénen els problemes del Parc Científic de Girona i que també me'n preocupo i la senyora Veray n'és testimoni i ella també ha ajudat tot el que ha pogut perquè aquest problema no peti.

Miri, estem intentant que algunes de les coses que es van impulsar es mantinguin, ja està. I a vegades va semblar que es podia fer un pegat amb el tema de l'IDIBGI al Parc Científic. Bé, ja està, no passa res, tampoc és cap barbaritat que puguin anar coses a Salt, jo crec que - ho ha dit el senyor Olòriz- tampoc no hem de plantejar el debat sobre els equipaments de salut de la regió metropolitana de Girona estrictament amb el campanar. Hi ha un hospital modern, bo, a Salt, que és el Santa Caterina, que té camp per recórrer i, per tant, si el pot recórrer, no només no hi estarem en contra, sinó que ens hi hem de sumar.

Per tant, dit això, em sembla que ja s'han exposat totes les posicions, no, senyora Bosch, jo crec que ja li he donat tres torns, vostè tornarà a repetir allò que jo sóc una persona molt poc respectuosa amb els gironins... Ja ho sabem, no cal. Escolti'm, jo crec que no cal que tornem a insistir... *(Comentaris de fons.)* Doncs, digui.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui afegeix, l'IDIBGI en el projecte inicial anava als terrenys de Sarrià al costat de l'Hospital Trueta. Per tant, és normal que vagi associat a l'alta complexitat, l'Institut de Recerca Biomèdica.

Reprèn la intervenció el senyor alcalde, qui diu, d'acord, però vostè entendrà que amb 2 milions d'euros no podem dir que l'IDIBGI es trasllada a Salt, perquè l'IDIBGI, en la seva formulació final, demana una inversió bastant més superior d'aquesta que ara transitòriament pot disposar. Per tant, jo crec que ja està dit tot.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, deu vots en contra de CiU i una abstenció del regidor no adscrit Carles Bonaventura Cabanes.

15. Moció presentada pel regidor no adscrit Sr. Carles Bonaventura i Cabanes refent a què l'Ajuntament de Girona s'adhereixi a la iniciativa del Parlament de Catalunya per condemnar els fets de Ceuta.

El passat 13 de febrer el Parlament de Catalunya va aprovar demanar la dimissió del ministre de l'Interior espanyol, Jorge Fernández Díaz, per la manera com va gestionar els fets esdevinguts a la frontera entre Ceuta i el Marroc, que van comportar la mort d'un mínim de quinze persones que intentaven desesperadament entrar a l'Estat espanyol.

La iniciativa parlamentària va ser aprovada amb els vots de tots els partits, excepte els del PP i l'abstenció de Ciutadans. Amb aquest gest, la cambra catalana va voler

condemnar uns fets absolutament tràgics i que suposen una vulneració flagrant dels drets humans, raó per la qual es va demanar la dimissió del ministre.

En la moció parlamentària, que va ser impulsada per ERC, també es demanava la retirada de l'avantprojecte de llei per a la protecció de la seguretat ciutadana, que impulsa el Ministeri de l'Interior espanyol, ja que, segons s'especifica en el text, restringeix d'una manera totalment arbitrària el dret a la manifestació pacífica, envaeix competències pròpies del govern de la Generalitat i dels ajuntaments i amenaça el lliure exercici de drets i llibertats fonamentals, vulnera els principis de proporcionalitat i seguretat jurídica.

Sabem que el que demanem en aquesta moció supera les estrictes competències municipals del nostre consistori, però donada la gravetat dels fets, que van comportar la mort de quinze persones que tan sols buscaven un futur millor per a ells i les seves famílies i que van perdre la vida a la frontera entre Ceuta i el Marroc, creiem que ningú pot restar indiferent i mirar cap a un altre costat.

Quan la Unió Europea ha amenaçat d'expedientar Espanya per aquests fets i quan el Parlament de Catalunya ja els ha condemnat i ha demanat la dimissió del ministre de l'Interior del govern espanyol, creiem que l'Ajuntament de Girona i la resta d'ajuntaments del nostre país han de sumar-se a aquesta iniciativa i adherir-s'hi.

En aquest sentit, proposem l'adopció dels següents

ACORDS:

1.- Que l'Ajuntament de Girona comuniqui a la presidenta del Parlament català l'adhesió del nostre consistori a la declaració aprovada per la cambra catalana el passat mes de febrer per condemnar els fets de Ceuta que van acabar amb la mort de quinze immigrants quan intentaven creuar la frontera amb l'Estat espanyol i a la petició de dimissió del ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz.

2.- Que l'Ajuntament de Girona comuniqui el resultat d'aquesta moció al president del govern espanyol i al Ministeri de l'Interior.

3.- Que l'Ajuntament de Girona faci arribar a les associacions municipalistes (FMC, ACM i AMI) el text d'aquesta moció perquè s'envii als ajuntament catalans i també puguin debatre-la als seus plenaries si ho consideren convenient.

Presenta la proposta el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui explica, d'entrada ja els hi dic jo abans, no caldrà que m'ho diguin alguns de vostès, aquesta és una moció que supera les estrictes competències de l'Ajuntament de Girona, ja ho sabem, tampoc és una moció com altres que he presentat anteriorment en aquest plenari basada sobre el procés sobiranista; aquesta és una moció que va molt més enllà, una moció en defensa dels drets humans fonamentals.

A mi personalment em va sorprendre que a l'últim Ple, quan aquests fets eren més recents, cap grup hi fes referència; potser és que tots estàvem més centrats, més ocupats en altres qüestions locals que potser acaparaven més la nostra atenció. Jo mateix vaig estar a punt de fer-li una referència en l'apartat de precís i preguntes, però al final me'n vaig desdir i finalment ara m'he decidit a portar aquesta qüestió en aquest plenari en forma de moció. I ho faig perquè considero que els fets es van viure a la frontera a Ceuta són gravíssims i mereixen una condemna unànime de tothom, no només del Parlament de Catalunya, que ja ho ha fet, sinó també del conjunt de la ciutadania i de les institucions i, entre aquestes, també dels ajuntaments. La manera com el ministre de l'Interior Jorge Fernández Díaz va

gestionar l'entrada d'un grup d'immigrants a l'Estat espanyol, com ja se sap, va acabar amb una quinzena de persones mortes i aquest fet des de tots els punts de vista és d'una enorme gravetat. Jo crec que no podem quedar-nos amb els braços plegats davant d'aquesta situació i cal que tots plegats reaccionem. Just per aquest motiu la meua formació demana en aquesta moció que l'Ajuntament de Girona se sumi a la iniciativa aprovada pel Parlament de Catalunya de condemna d'aquells fets i de petició de dimissió del ministre de l'Interior, i també que es faci arribar aquesta moció a les associacions municipalistes perquè altres consistoris, si així ho desitgen, també s'hi puguin afegir.

Obert debat, intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, de manera breu, ens sumem també a aquesta moció, malgrat, és veritat, depassi de molt l'àmbit territorial, però certament és una situació que crec que mereix el nostre suport. Perquè, bé, hem cregut durant molts anys que necessitàvem una immigració d'usar i tirar, necessitàvem obrers i després ens hem adonat que eren persones. I, per tant, encara està molt latent tot aquest pensament i fins i tot, i els ho dic amb raó i amb molts fets viscuts, que molta gent desitja no tan sols que no en vinguin, sinó que se'n vagin els que tenim aquí. Avui mateix, malgrat aquesta nova tanca «dissuasòria» per evitar que saltin la tanca, doncs unes cent cinquanta persones s'han envalentonat a sobre la tanca i quinze han caigut en territori espanyol; estem vivint això cada dia i pensem que és, bé, d'una hipocresia molt gran. Per tant, totalment el suport. Però també m'agradaria recordar que potser els semblarà metafòric, però que aquí també tenim moltes tanques invisibles i tenim tanques invisibles en el sentit que moltes persones que estan convivint amb nosaltres no tenen les mateixes oportunitats que tenim nosaltres. I em sap greu utilitzar el nosaltres i els altres, perquè no m'agrada fer aquesta distinció. Però, per exemple, només i amb un camp que conec perfectament, amb el camp educatiu doncs, encara ara, els fills i filles de famílies estrangeres que han tingut l'oportunitat de venir aquí, que pensaríem que són persones que tenen els mateixos drets, doncs no els tenen i el seu nivell de fracàs escolar és més del doble, en aquests moments, que els fills i filles de famílies que fa molts anys que vivim aquí. Per tant, són uns fets lamentables, però que tenen també braços extensors que ens arriben fins a nosaltres. I penso que per això val la pena que hi donem suport, que hi reflexionem i que siguem solidaris amb tota la humanitat.

Intervé la Sra. Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres estem d'acord amb aquesta moció i hi votarem a favor.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, nosaltres no li donarem suport a aquesta moció. Miri, la moció, ja d'entrada, tal com està redactada, és curiosa, perquè el senyor Bonaventura intenta fer creure que el gran debat al Parlament de Catalunya va ser aquest, quan no és així. I diu "bé, i també parlava de seguretat ciutadana", de l'avantprojecte. No, no s'equivoqui, el que va aprovar al Parlament de Catalunya era precisament amb relació a l'avantprojecte de seguretat ciutadana i després parlava d'això i també d'altres coses, arriba a parlar del cànnabis, en aquest manifest que vostès avui, per cert, s'adhereixen; que jo els recomano que se'l llegeixin, perquè no sé si tots els regidors d'aquest Ajuntament que votaran a favor d'aquesta moció estan d'acord amb certs temes que parla aquest mandat del Parlament de Catalunya com és la legalització del cànnabis. Jo ho dic per aquells que encara no s'han llegit a què fa referència aquesta moció. Centrant-nos amb el tema de Ceuta, miri, vagi per endavant lamentar la mort de les persones, d'aquestes quinze persones a Ceuta, la veritat és que això vagi davant de tot. Ara, a partir d'aquí, el ministre de l'Interior, el senyor Jorge Fernández Díaz, ha donat les

explicacions oportunes al Congrés dels Diputats, compareixent de manera urgent a la Comissió d'Interior per explicar quines havien estat les accions preses en el moment en què lamentablement va passar el que va passar, va explicar quin havia estat el paper i les mesures preses i portades a terme per la Guàrdia Civil, la qual fa una feina jo crec que exemplar cada dia a tots els nivells, també amb relació a la defensa de les nostres fronteres amb el país veí, en aquest cas, a Ceuta i Melilla al Marroc. I també tenir en compte i posar a sobre la taula que crec que és simplificar molt presentar una moció d'aquest tipus simplement per arribar a dir que el que vol demanar és la dimissió del ministre de l'Interior i fa aquí tot un garbell i s'agafa al Parlament. A final, senyor Bonaventura, si el que volia era demanar la dimissió del ministre, la demani directament, però parli una mica més, amb més coherència, en aquest cas, i sobretot posant a sobre la taula quin és realment el problema que hi ha a Ceuta i a Melilla, en aquest cas, ara molt centrat a Ceuta, que és el tema o el fenomen de la immigració. Un fenomen que tots saben que és complex, un fenomen que tots saben que no és fàcil de gestionar, que la bona gestió d'aquest fenomen, passa per la bona gestió d'aquest fenomen el que la immigració no esdevingui ni sigui considerada un problema. I, per tant, que estem parlant de persones, per descomptat, però també estan parlant, com dic, del fenomen de la immigració i, en aquest cas, del fenomen de la immigració irregular i, per tant, que el debat va molt més enllà que la simplificació de venir aquí, donar les culpes al ministre de tot el que va passar i demanar-ne la seva dimissió. El ministre de l'Interior està fent una feina extraordinària en tots els sentits, és un gran ministre, nosaltres el defensarem sempre i en tot moment, perquè la feina que fa amb relació a assegurar la seguretat de tots els ciutadans és molt bona. I, en aquest sentit, això és el que ha de fer un ministre de l'Interior, posar per davant de tot la seguretat dels ciutadans i, malgrat no li agradi el senyor Bonaventura, dels ciutadans de tots i cada un dels espanyols, també dels catalans que són espanyols.

Intervé el Sr. Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, nosaltres normalment en els temes que potser estan més allunyats de l'àmbit gironí, tenim per costum a vegades abstenir-nos, però és veritat que hi ha temes que per la seva gravetat, que per la seva contundència, perquè afecten drets molt essencials i que realment ens colpeixen, doncs en altres ocasions hem donat suport a mocions d'aquest estil. Pensem que realment el que ha succeït a la frontera entre Ceuta i Marroc és realment lamentable. A mi em costa fer la intervenció després d'escoltar la senyora Veray parlant de gran ministre, extraordinària feina i que el principal és la protecció dels ciutadans i, bé, i passi per alt la desgràcia que ha succeït, totes aquestes persones afectades, les imatges que molts vam poder veure i crec que no podem ser indiferents. I, bé, en aquest sentit, donem suport a la moció presentada, al que diu la proposta d'acord, és a dir, havíem de condemnar els fets de Ceuta que van acabar amb la mort d'aquests quinze immigrants quan intentaven creuar la frontera amb l'Estat espanyol i la petició de dimissió del ministre d'Interior. En aquest sentit, ens adherim a aquesta petició, perquè pensem que la gravetat i la vulneració d'aquests drets més essencials així ho justifica.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, evidentment s'han dit coses en aquest Ple que són prou importants i interessants. És a dir, el Grup de Convergència i Unió sempre ha dit que convé fer una reflexió en profunditat de la problemàtica que hem viscut i que posa de manifest aquesta moció, però no podem passar per alt com s'ha gestionat justament aquesta problemàtica i entenem que la gestió duta a terme no és exemplar, ni molt menys, sinó que evidentment ha de ser tixada en aquest aspecte i per això, en conseqüència, nosaltres donarem suport a la moció presentada.

Intervé el Sr. Bonaventura, qui exposa, en primer lloc, agrair als grups que han expressat el suport a la moció. I, molt breument, senyora Veray, em costa, miri, jo entenc que hagi de defensar el ministre perquè, de fet, és del seu partit, però em costa d'entendre aquest qualificatiu d'extraordinari quan l'actuació de la Guàrdia Civil té una relació directa amb els morts que va haver-hi en aquella acció, en aquell intent d'entrada a l'Estat espanyol des de Ceuta. Per tant, em costa d'entendre que vostè pugui qualificar el ministre que governa la Guàrdia Civil com una persona que fa una tasca extraordinària.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, qui exposa, senyor Amores, el primer que he fet en la meva intervenció ha estat lamentar els morts que van haver-hi i el que va passar, per tant, no digui que jo no ho he fet, perquè això sincerament, s'ha passat. S'ha passat intentant fer creure que jo només havia parlat de la feina extraordinària que feia el ministre i que no havia parlat dels fets lamentables de Ceuta i és el primer que he fet, abans de començar a parlar realment del que vostès avui estan donant suport; que, com li he dit, no estan donant suport només a demanar la dimissió del ministre Jorge Fernández, sinó a una declaració del Parlament de Catalunya que va molt més enllà, que parla de moltes altres coses i que alguns regidors que avui ho votaran, crec sincerament que després hauran d'explicar als ciutadans per què voten certes coses.

I, senyor Bonaventura, jo li dic i ho faig convençuda: el senyor Jorge Fernández està fent una feina extraordinària com a ministre de l'Interior. I jo defenso i defensaré sempre i en tot moment també l'extraordinària feina que està fent la Guàrdia Civil en tot allò que té competències i en tots els àmbits en què està actuant. Si vostè vol criticar també la feina de la Guàrdia Civil, faci-ho, però jo no ho faré i menys públicament en un plenari. Jo crec que la feina que fa la Guàrdia Civil és bona, és necessària i que tant de bo hi hagués més guàrdies civils aquí a Catalunya i a Girona ajudant els Mossos d'Esquadra i la Policia Local a fer les tasques que d'ells depenen. Perquè els cossos i forces de seguretat, els de l'Estat i els de les comunitats autònomes, en aquest cas, els Mossos d'Esquadra, fan tots una feina extraordinària, arriben a la seva vida per tots els ciutadans i per totes les ciutadanes cada dia i es mereixen el respecte i el reconeixement de tothom i, en aquest cas, dels vint-i-cinc regidors d'aquest Ajuntament i no tot el contrari, que és el que avui està intentant fer vostè.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-dos vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Bonaventura i tres vots en contra del grup municipal del PPC i el regidor no adscrit senyor Palomares.

16. Moció presentada pel grup municipal de la CUP referent a la defensa de la salut i contra l'ús d'herbicides i plaguicides agrotòxics en els espais públics.

Atès que els plaguicides i herbicides són productes químics de síntesi qualificats com de risc per a l'ésser humà, la fauna, la flora i tots els ecosistemes en general, la normativa referent a aquest productes els classifica segons la seva toxicitat per la salut i el medi ambient i la seva possible degradació.

Atès que l'ús d'agrotòxics implica severes impactes en el medi ambient. Tenint en compte que gran part dels agrotòxics són persistents, no es descomponen naturalment i poden romandre llargs períodes (fins i tot anys) en l'ambient abans de desintegrar-se, possibilitant, a més, que es vagin acumulant en els teixits humans i animals, concentrant-se i superant les quantitats que es detecten en l'ambient.

En base a preguntes realitzades al regidor de Sostenibilitat i en base a la publicitat que es fa al web municipal, s'ha constatat que aquest ajuntament fa ús dels herbicides Roundup ultraplus (36% glifosat) i TOMCATO (36% glifosat) en espais públics com ara jardins, parcs infantils, marges de vials i arbrat públic.

Atès que l'Ajuntament té la responsabilitat de vetllar pel manteniment d'un entorn saludable per a la vida de les persones, així com per la sostenibilitat medi ambiental, ja que té atribuïdes competències en salut pública i medi ambient.

Atès que les vies més importants d'entrada d'agrotòxics a l'organisme de les persones són la pell i la via respiratòria, així com també poden penetrar per via ocular o per la via oral, en ser ingerits accidental o voluntàriament. Atès que d'estar contaminats, l'aire, la pols, l'aigua, el sòl, la sorra o els aliments poden ser una font d'exposició a agrotòxics. Aquesta exposició pot causar intoxicacions agudes o cròniques, depenent del temps de la mateixa i de la quantitat d'agrotòxic a la qual la persona s'exposa. Tenint en consideració els riscos directes per a la salut humana que suposa l'ús tant de Glifosat com de Cipermetrin, i els danys que generen ambdues substàncies tòxiques sobre l'ecosistema natural, estant classificats els productes emprats com a perillosos per al medi en el registre de productes fitosanitaris.

Danys derivats de l'ús de herbicides i plaguicides agrotòxics compostos per Glifosat

L'herbicida glifosat presenta una elevada toxicitat per a tot tipus d' organismes vius, inclosos els humans i també de tipus ambiental.

El permís per a l'ús del glifosat a la UE s'hauria d'haver revisat aquest any 2012. La Comissió Europea, però, va aprovar una directiva l'any passat amb la qual s'aplaça aquesta revisió, beneficiant a grans corporacions amb interessos en el sector agrotòxic com Monsanto, fins l'any 2015.

El glifosat ha mostrat signes de toxicitat i/o riscos de toxicitat per a humans tant en assaigs de laboratori com en estudis epidemiològics. Els estudis epidemiològics han relacionat l'exposició de persones al glifosat amb un risc més gran de part prematur per exposició en combinació amb d'altres biocides, un risc més gran d'avortaments, un risc més gran de desenvolupament de càncer de limfomes no- Hodgkin, una possible més gran incidència de mieloma múltiple.

Els estudis de laboratori mostren diferents efectes negatius, com efectes genotòxics i mutagènics, modificacions en l'estructura i funcionament de les cèl·lules, interferències en la síntesi d'esteroides i actuació com a disruptors endocrins, produint també perturbacions en el desenvolupament reproductiu d'animals de laboratori reduint la producció de testosterona, interferències en el funcionament del fetge, malformacions congènites, i efectes tòxics en cèl·lules de la placenta humana que poden afectar negativament la reproducció humana i el desenvolupament del fetus.

Tenint en compte que residus d'aquest herbicida han estat detectats a les cases de treballadors i treballadores agrícoles, a la seva orina i a la dels seus familiars, a la sang de dones no embarassades i en molts aliments, encara que en concentracions baixes, queda demostrat el risc d'exposició a aquest herbicida.

El glifosat ha estat detectat freqüentment a l'aire i a la pluja, així com a les aigües superficials de regions agrícoles. Un estudi recent a Catalunya constata que el 41% de les mostres analitzades té un contingut detectable de glifosat, així com que la

concentració mitjana de glifosat de totes les mostres és de a 0'2 µg.l-1 , Mentre el valor màxim admès per la normativa europea (Directiva 2006/118/EC).al llarg de l'any és 0'1 µg.l-1, essent aquesta xifra superada en un 68% dels casos.

Aquest herbicida, en les seves formulacions comercials, ha mostrat impactes molt intensos i diversos en els ecosistemes aquàtics, podent produir nivells extremadament alts de mortalitat en amfibis, la qual cosa podria afectar a la disminució de les seves poblacions. Recentment, la Sociedad de Ciencias Aranzadi de Donostia feia públics els resultats dels seus estudis sobre la incidència d'aquest herbicida en 10 espècies d'amfibis europeus, mostrant que les dosis recomanades pels fabricants són mortals per la majoria d'elles, i que dosis menors afecten la biologia i el comportament dels amfibis. D'altra banda, els musclos també han mostrat molta sensibilitat als herbicides basats en el glifosat²⁸. A més, el glifosat ha mostrat efectes tòxics en algunes espècies de peixos, i pot reduir la resistència d'altres peixos a les malalties, incrementant la incidència d'infeccions. També s'ha mostrat la influència del glifosat en la biologia i reproducció de cargols d'aigües dolces, i com a resultat, la seva possible influència en la expansió de malalties de mamífers com la fascioliasis.

El glifosat absorbit per les plantes és eventualment excretat per les arrels a la rizosfera del sòl. S'ha observat que és tòxic pels diferents fongs i bacteris que són necessaris i beneficiosos per la natura, desequilibrant la comunitat microbiana del sòl. Els cucs de terra també es veuen afectats negativament per aquest herbicida, ja sigui sol o en combinació amb d'altres herbicides.

Aquest herbicida no només afecta a les plantes sobre les que s'aplica o aquelles properes als camps de conreu i/o afectades per la deriva amb el vent, sinó que generacions posteriors d'aquestes plantes també mostren problemes de germinació i/o desenvolupament disminuït, podent produir-se importants canvis ecològics per aquest efecte. Com amb d'altres herbicides, el seu ús ha portat a l'aparició de plantes resistents, aquest herbicida produeix, a més, molts problemes en els mateixos cultius als que s'aplica i a cultius posteriors el que suposa un greu risc sobre la producció agrària.

L'any 2009, la Cort Suprema francesa va confirmar una sentència anterior en la que es condemnava a l'empresa Monsanto (productora del Roundup, principal marca comercial del glifosat) per no haver dit la veritat en relació a la seguretat d'aquest herbicida i per haver utilitzat publicitat enganyosa al definir-lo com a biodegradable. El glifosat és considerat com a "perillós per al medi" per la Unió Europea

Per tot això, proposem al Ple de l'Ajuntament de Girona l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- L'Ajuntament, en defensa de la salut pública i del medi ambient, es compromet a revisar el model de manteniment dels parcs i jardins, marges de camins i vials i arbrat públic, i a estudiar l'ús de pràctiques alternatives de jardineria fonamentades en l'ús de productes biològics o d'altre tipologia acceptats en la pràctica de l'agricultura ecològica amb l'objectiu de prescindir progressivament de l'ús d'herbicides que contenen glifosats.

Segon.- Per a realitzar aquest estudi es constituirà una comissió integrada per una persona designada per cadascun dels grups municipals, el regidor de sostenibilitat i tècnics de l'àrea de sostenibilitat, així com especialistes en Medi Ambient. En un

període inferior a 1 any des de la data en que s'ha pres aquest acord la comissió trametrà els resultats de l'estudi i les propostes de gestió alternativa a la Taula pel Canvi Climàtic . Les conclusions i propostes finals es remetran al Ple immediatament posterior de la data de convocatòria de la Taula pel Canvi Climàtic.

Tercer.- L'Ajuntament, mentre estudia la possibilitat d'implementar formes alternatives, reduirà substancialment i de forma i cautelar l'ús d'herbicides i plaguicides agrotòxics, concretament els productes emprats a l'actualitat que inclouen en la seva composició química glifosat en àrees d'esbarjo infantil i parcs i jardins públics, als marges de superfícies conreades i de camins i vials (on la gent cull espàrrecs i cargols), i, per tal d'evitar la contaminació de les aigües, en terrenys situats en cotes superiors de rierols, aigües freàtiques i altres aqüífers. Quart.- Es permetrà l'ús d'aquests productes només per a operacions excepcionals d'eliminació de flora al·lòctona, amb prèvia senyalització i prenent totes les mesures de prevenció necessàries.

Presenta la moció el Sr. Navarro, qui exposa, hem presentat aquesta moció a petició de gironins i gironines que ens han manifestat la seva preocupació per l'ús dels glifosats, dels herbicides i també perquè l'entitat "Som el que sembrem" ha promocionat que en diversos ajuntaments del nostre país es presentés aquesta moció. Alguns d'aquests ajuntaments, com per exemple Mataró, han aprovat la moció i han decidit substituir l'ús dels glifosats, els herbicides, per altres aplicacions més sostenibles i menys agressives per al medi i per a la salut humana. Nosaltres som plenament conscients que les mesures que es proposen en la moció no agradaran a tothom –no agraden a tothom, de fet–, però també som del parer que quan fa uns anys es va fer la transició d'un model de jardineria amb plantes exòtiques cap a un model més mediterrani adaptat als ecosistemes locals, tampoc no agradava a tothom, però la transició –el canvi– es va fer i va ser positiu per a la ciutat i per a la ciutadania que gaudeix d'aquests nous jardins més adaptats a l'entorn. L'entitat "Som el que sembrem" ha confeccionat un argumentari amb base científica que desaconsella l'ús dels herbicides, herbicides amb components de glifosat. S'argumenta que, d'una banda, hi ha riscos per a la salut humana i, de l'altra, que l'ús de l'esmentat herbicida té efectes negatius sobre el medi ambient, i assenyala algunes sentències judicials de l'Estat francès en contra de l'ús del glifosat comercialitzat per l'empresa Monsanto, que és l'empresa productora del Roundup, la principal marca comercial d'aquest element, del glifosat. Els acords que proposa la moció –no els la llegiré, perquè segur que ja se l'han llegit– són des del nostre punt de vista assumibles i raonables i per això els demanem que els votin a favor, de tots els punts, i permetin que Girona iniciï aquest procés de transició cap a un model de jardineria més adaptat a l'entorn, i més sostenible, i més segur. Els proposem, per tant, quatre acords per iniciar aquesta transició, primer, revisar el model de manteniment de parcs i jardins; segon, constituir una comissió per estudiar en profunditat com podem iniciar aquesta transició; tercer, reduir substancialment i de forma preventiva l'ús dels glifosats; i, finalment, permetre de forma molt restringida l'ús d'aquest producte, de forma molt restringida, quan es tracti d'eradicar espècies invasores que hi hagin al nostre municipi.

Intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, donem suport a aquesta moció, que té a veure amb les herbes espontànies de les quals ja els havia parlat en alguna ocasió. Perquè precisament aquest glifosat s'utilitza per eliminar aquestes herbes espontànies que neixen en els escocells dels arbres, senyor Fàbrega. A veure, sí que hem de repassar els últims vuit anys del tripartit en aquest Govern en què gràcies al regidor Enric Pardo tota aquesta política

d'eliminació de productes químics i de productes tòxics i la introducció de la lluita biològica contra les plagues dels arbres i de la vegetació de la ciutat va fer un gir espectacular en aquesta ciutat, i algunes coses s'estan mantenint. Llavors, altres com per exemple aquesta, és de difícil eradicació perquè, és clar, l'alternativa que suposaria? En comptes de tirar un producte químic, suposaria cavar a cavar els escocells dels arbres, que aniria molt bé perquè això suposaria un airejament de la terra, que als arbres els convé de tant en tant airejar la terra perquè hi ha argiles i queda massa compactat, i també ajudaria que les llavors d'aquestes herbes espontànies no arrellessin i, per tant, eliminar-les. És clar, això des del personal de jardineria de l'Ajuntament és veritat que complica la seva feina i són recursos escassos. Però sí que tenim en aquesta ciutat moltes persones que poden fer aquesta feina i penso que des dels serveis a la comunitat que es fan des de diferents persones que tenen deutes amb l'Ajuntament o projectes singulars que tenim a la nostra ciutat on hi ha molts joves que fan feines d'aquest tipus podrien col·laborar o, miri, cadascú que es cuidi de l'arbre que té davant de casa. Vull dir que, hi hauria moltes solucions imaginatives que ens permetrien evitar, però, és clar, i acabo, volia ser curta i m'he allargat, és clar, això no l'ajuda gens, trobar-se cartells, senyor Fàbrega, cartells que diuen "Avis: tractament fitosanitari" que espanta la ciutadania. Es recomana, mirin, què deien els cartells quan anaven a fer això: "No entreu a la zona tractada durant l'aplicació." I penses, zona tractada, i això què, passarà un helicòpter, com funcionarà? "Eviteu el contacte amb les plantes tractades durant les primeres vint-i-quatre hores." Clar, si no has vist en quin moment ho tiren, quan comences a comptar. "Respecteu les zones d'abalisament." Etcètera. Vull dir que, utilitzar aquests productes i, a més a més, no fer una bona gestió d'aquests recursos ens sembla que no pot ser. I, per tant, donem suport a la moció.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, senyor Navarro, nosaltres li donarem recolzament a la moció. Jo quan em va explicar que l'havien presentat ja li vaig dir que era un tema que a mi se m'escapava bastant molt. Sí, bastant molt, jo li sóc sincera, li vaig dir en el mateix moment que m'ho va dir just abans d'entrar a la Junta de Portaveus. Però, bé, penso que és una cosa en defensa de la salut pública, com ell diu, del medi ambient, per tant, que és una moció en positiu i per millorar, en aquest sentit, els tractaments que es fan als jardins. Jo només tinc un dubte que li trasllado: realment és necessari crear una altra comissió per fer això? Es pot fer dins de la Taula del Canvi Climàtic? Li dic de manera, per ser més efectiva. Si es crea una comissió, no pateixi que nosaltres hi assistirem tots els que puguem i hi participarem, però dic, no sé fins a quin punt, potser ens hem acostumat massa a cada moció dir que creem una comissió; no sé si podríem trobar alguna manera que encaixés amb alguns dels consells o amb alguna que ja tinguem constituïda per treballar en aquest sentit. Però, malgrat aquesta puntualització que jo li volia traslladar, nosaltres li donem suport.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, el grup Socialista donarà suport a la moció, entenem que s'ha de millorar, que suposo que tots aquests temes amb els productes químics hi ha productes bastant forts que fan malbé el medi ambient. Heu mencionat el nom d'una multinacional que és molt coneguda, molt polèmica, fan molts diners, per cert. I, per tant, entenem que qualsevol altre sistema, hem d'anar una mica en aquesta línia. També cal dir que són tècniques, pel que jo he estat llegint, que s'estan aplicant a altres ciutats europees i, per tant, estem anant o hauríem d'anar en la direcció aquesta. Gràcies.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, vagi per endavant que el Grup de Convergència i Unió donarà suport a aquesta moció presentada. Però sí que voldria fer-li, respecte a la mateixa, una sèrie de reflexions, més que res perquè un cop es va presentar la moció, doncs, vaig tindre una reunió amb el regidor responsable i evidentment ell em va transmetre, primer, la primera qüestió important, és que hi ha un compromís molt clar per part de l'Ajuntament en la reducció de l'ús de productes fitosanitaris amb síntesi química i que hi ha una partida pressupostària destinada per substituir els mateixos per productes de caràcter ecològic, com són els que ara actualment s'estan fent servir, els sabons potàssics i hi ha una partida de divuit mil euros destinada a aquest aspecte. El que sí considerem des del Departament de Medi Ambient de l'Ajuntament de Girona és que la transposició de la Directiva 128 de la Unió Europea amb el Reial decret a nivell d'Estat espanyol que ja regula com s'ha d'actuar al respecte, estan duent a terme tot el que posa aquesta normativa d'obligat compliment. En feia menció fa un moment la senyora Terés, de quan es tenia informació, doncs indicar-li que des de la plana web de l'Ajuntament hi havia un registre de quan es col·loca la dosi, de quan es treu, la informació necessària en aquest aspecte, però es vol fer un pas més.

Ja li puc avançar que el regidor evidentment els convocarà per a la constitució de la comissió, però per la creació d'un pla municipal de desherbatge que evidentment ja té uns punts molt concrets de treball, que els puc definir en el moment actual, que baixaran ja un treball que s'està gestionant que són en quatre punts: la identificació de la zona de risc, és a dir, aquella zona realment on és possible l'ús del fitosanitari i aquí és on no s'ha de fer l'ús d'una manera immediata. Crear una cartografia identificant aquesta dicotomia, és a dir, tindre molt clar exactament els espais on s'haurà d'aplicar i on s'ha de deixar d'aplicar. El segon punt d'aquest pla municipal serà la millora de les tasques preventives, tant en espais de paviments com en espais enjardinats. Com a tercer punt, l'ús de tècniques alternatives –aquí s'està apuntant l'ús de l'eliminació o no l'eliminació del treball manual o la potenciació, destacar aquest aspecte– com les de les aplicacions, com deia fa un moment el senyor Bonaventura en aquest aspecte, de les propostes que hi han a nivell estranger que estan dotant d'alternatives factibles i treballar des d'aquest punt de vista. I finalment una gestió totalment diferenciada, és a dir, buscar un canvi de mentalitat en aquest aspecte que inclús podia ser l'acceptació de les males herbes en determinats punts, és a dir, no necessàriament s'han d'eliminar, i la transversalitat en tots els departaments que estiguin afectats.

És a dir, aquest ja és el mapa de treball que està treballant la regidoria i, tal com ha comentat el regidor, sí que els diré que els convocaran en aquesta comissió per ja començar a treballar en aquest pla municipal de desherbatge, que jo crec que és un element fonamental, tal com s'ha posat de manifest avui aquí.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, poca cosa més a afegir, simplement agraeixo, estem més que feliços. El que esmentava la senyora Veray, sí, per part nostra, cap problema, no cal que creem, podem buscar l'espai i cap problema, busquem l'espai adequat i ja està. El que sí seria interessant és això, que tinguem contacte amb altres ajuntaments que hagin iniciat aquest canvi, que n'hi han i n'hi han a les comarques gironines i podem tenir un intercanvi de coneixements interessant. També manifestar-los que algun municipi que ha aprovat la moció al cap d'un parell de mesos va rebre una carta de la multinacional en qüestió animant-los que continuïn consumint el producte, vull dir que seria possible que rebéssim aquesta carta d'aquí unes setmanes o mesos.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

MOCIONS URGENTS:

17. Moció que presenten els grups municipals del PSC, PPC, CUP, ICV-EUIA i el regidor no adscrit senyor Carles Palomares Safarres per a la suspensió del procés de provisió d'una plaça d'inspector de la policia local.

El Ple de la Corporació, en data 11 de febrer de 2013, va aprovar la plantilla de personal de l'Ajuntament de Girona per aquell any, en la qual es preveia la provisió en propietat de tres places de sergent de la policia municipal. Posteriorment, al mes de maig, es decidí requalificar una de les tres places de sergent a inspector, al·legant el regidor de mobilitat i seguretat que considerava necessari i prioritari per a l'organització crear una plaça d'inspector com a plaça de sots-comandament de la policia municipal.

En aquest sentit, l'Ajuntament de Girona convocà el concurs de provisió d'una plaça d'inspector de la policia local, en la qual s'hi presentaren tretze aspirants. Les proves del test psicotècnic, celebrades el 27 de setembre, van ésser superades per quatre dels examinands segons una informació transcendida a la premsa el dia 2 d'octubre. Arrel d'aquesta filtració, es decidí suspendre la tramitació de l'expedient via decret d'alcaldia el 4 d'octubre, per raó de les irregularitats apreciades en el desenvolupament del primer exercici del concurs- oposició, al·legant que es reactivaria el procés un cop finalitzada la investigació interna.

En aquest sentit, l'equip de govern va decidir dur a la fiscalia la documentació sobre la provisió de la plaça d'inspector per tal que els fets s'aclarissin d'una vegada per totes. En paral·lel es va obrir un expedient informatiu per determinar possibles responsabilitats per divulgar dades protegides i també "dilucidar la disfunció administrativa succeïda entre els dies 1 i 4 d'octubre que té una greu diferència entre les dades de l'acta signada pel President del Tribunal i el resultat final de les mateixes proves presentat per l'empresa".

El 2 de desembre per decret de l'Alcaldia s'aixecà la suspensió del procediment per a la provisió de la plaça d'inspector en base als informes de la Secretària General de data 16 d'octubre i l'informe de la Cap de Recursos Humans de 20 de novembre. Els dubtes sobre la pulcritud del procés i el desacord dels grups de l'oposició amb les actuacions proposades, van provocar que l'equip de govern retirés de l'Ordre del Dia del Ple, fins a dues ocasions (9 i 16 de desembre) la reactivació de l'expedient.

És en virtut de la voluntat d'aclarir els fets abans de procedir a la reobertura del procés, manifestada pel propi equip de govern, el que ens impulsa als sotasignants a denunciar que el passat 24 de febrer es decidís convocar als aspirants a un primer exercici oposició a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, que es celebrà el passat 3 de març a la seu de l'ISPC a Mollet del Vallès.

Per aquesta raó proposem al Ple de la Corporació el següent ACORD:

Que s'aturi i quedi en suspens el procés reprès unilateralment per l'equip de govern de la ciutat de Girona en relació a la provisió d'una plaça d'inspector de la policia local fins que no s'hagi resolt l'expedient informatiu.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa que cal procedir en primer lloc a votar la urgència.

Sotmesa la urgència a votació s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Palomares i onze abstencions del grup municipal de CiU i el regidor no adscrit Sr. Bonaventura.

Intervé el Sr. Palomares, regidor no adscrit, qui explica, voldria començar dient que és ben sabuda la professionalitat i efectivitat del nostre Cos de la Policia Municipal, que són molts anys del cos amb una gran eficàcia i una experiència molt gran, que al llarg dels anys hi han hagut diferents promocions dins del cos, unes internes i d'altres externes, que l'empresa que va fer la selecció mai ha estat qüestionada i ja fa força anys que és la mateixa i mai s'havia donat un cas com aquest. Llavors, davant dels esdeveniments que han anat sortint publicats i que ens hem anat assabentant, no trobo quin és el motiu que pot qüestionar la professionalitat d'aquesta empresa – d'aquesta persona– que feia els exàmens. Què ha portat a suggerir que s'havia d'ampliar el ventall de selecció? I per què ara? Per què no s'ha fet abans, quan hi han hagut altres promocions? No s'adonen que influir o suggerir en aquest procés de selecció pot posar en dubte moltes altres coses? Què pot justificar una intromissió de tal calibre? Fins ara no s'havia qüestionat mai la professionalitat i criteri de qui feia l'avaluació i ara sí. No s'adonen que dins del propi cos per culpa d'aquesta ingerència que estem tenint en aquest procés tan irregular que s'està creant ara es generen dubtes dintre del mateix cos en les promocions que hi han hagut anteriorment? Davant dels fets que ens ocupen, és normal que es pugui malpensar. O sigui, de fet, pretendre que no es malpensi és un insult a tots els que estem aquí, als ciutadans i al mateix cos. S'havia acordat parilitzar tot el procés de selecció fins que es resolgués el procés iniciat als jutjats. I, parlant d'això, no va ser fins la setmana passada després de la Comissió Informativa que ens assabentem accidentalment que això no s'havia portat al jutjat fins a posterior de la comissió. S'està convertint el tema en un tema polític i no hauria de ser així, això no havia passat mai i no s'havia fet mai cap ingerència per part de l'Ajuntament en aquest sentit. O sigui, fins al punt que pot haver-hi algun policia que pugui pensar: «Si no sóc amic o sóc parent, potser no em podré promocionar internament.» Llavors és molt trist francament que s'hagi de debatre aquest tema en aquest Plenari i el més important és que és molt perillós. La Policia Municipal és de tots, mani qui mani, i no s'ha de polititzar. Si n'havien passat quatre al primer tall, què motiva el canvi de criteri? Qui ha estat el que ha dit al cap de personal que, probablement pressionat, ha dit el que ha dit? Sincerament, quina urgència que tenien vostès a reiniciar el procés de selecció sense parlar-ne abans amb la resta del consistori? Per què han actuat d'amagat? I ara, què hem de fer? Parem-ho tot, anul·lem la prova de Mollet i restablim els criteris d'aquí? Si és així, en quin tall, a quatre o a sis? I com ho justifiquem? Clar, jo els he donat, a l'equip de Govern he donat el suport en tot allò que he considerat que era bo per a la ciutat i ho faré sempre que així ho cregui, però, jo no puc de cap de les maneres continuar recolzant, en aquest cas la continuïtat de l'obertura d'aquestes proves altra vegada. Jo de vostès buscaria, algun argument demanant disculpes, justificant per un error administratiu, el que sigui, i deixaria el tall de la prova tal com estava en el seu primer moment. El canvi de criteri de quatre a sis, no trobo cap tipus de justificació, A Mollet, igual que aquí a Girona, el primer que fan quan posen un examen, com fèiem tots quan anàvem a col·legi, és que posàvem nom, cognoms i DNI, ara per la mateixa regla de tres, suposo que també anul·laran la prova de Mollet. Jo demanaria, a la resta de grups no, perquè ja s'hi han sumat, però demanaria a l'equip de Govern que inclús vostès mateixos se sumessin a aquesta moció per deixar ben clar que no volen polititzar el tema.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, tenia molt clar que aquest tema no s'havia de portar a Ple i ara m'hi refermo, és un tema que no

s'havia de portar a Ple, i no acabo d'entendre per què el Govern s'ha entestat a portar-lo a Ple. Hi ha hagut prou temps com perquè el Govern es reunís a la Junta de Portaveus i acceptés un fet que fins fa poc pensava que el Govern havia acceptat, que és parilitzar el procés fins que l'expedient informatiu aclarís de forma clara responsabilitats, fins que ens permetria continuar modificant o no aquest procés en funció del que ens plantegés aquesta comissió, aquest expedient. Jo penso que això era el sentit comú. Després ens vam "enterar" que el mateix alcalde no sabia ben bé que el decret continuava, és a dir, que, quan estàvem reunits en Junta de Portaveus i vam aclarir això, sembla que el procés administratiu continuava. I ha passat un mes i mig i sembla que continua. Clar, és molt pitjor no parar una cosa que sabem que pot acabar malament, és molt pitjor, que deixar que continuï endavant i que el destí proveirà. Perquè això està portant que suposicions no confirmades les puguin posar en un Ple i a mi em preocupa, perquè amb això lligo amb el començament de la intervenció del regidor que m'ha precedit, jo penso que tots els d'aquí volem i creiem amb l'eficàcia i bona feina de l'administració de l'Ajuntament, dels serveis generals de l'Ajuntament, i especialment d'una feina molt complicada, poc agraïda, molt poc agraïda i molt complicada, que és la seguretat ciutadana, a la qual es necessita no solament vocació sinó formació i, a més, formació permanent. No entro en el tema de l'inspector, ja saben la meua opinió, jo pensava que era més necessari allò que dèiem, més "indios" –que he sentit moltes vegades policies amics que tenen almenys la bona voluntat d'explicar-me coses, si s'escau, quan ens veiem pel carrer–, jo penso que necessiten més "indios" que "jefes", en aquests moments és molt important tenir el suport al carrer i els comandaments intermedis són molt importants, però no entraré amb això. Jo penso que convé posar el rellotge allà on el vam deixar, i el rellotge era: obrim un expedient informatiu. El tema de dur-ho a Fiscalia, jo no n'era partidari, però si el Govern n'era, penso que ho podia haver fet abans. Avui he vist el document de l'advocat, dos folis, un mes i mig, sí que és un advocat que té molta feina, això és veritat, però penso que es podia haver accelerat, si es volia fer així. Però, de totes maneres, per a mi el més important és l'expedient informatiu, perquè tinc plena confiança amb el personal de la casa que el pugui fer, hi tinc plena confiança. I això li vam dir a alcalde: "El que digui l'expedient informatiu va a missa i, a partir d'aquí, podem continuar." Per tant jo li demano a l'alcalde, que parilitzi el procés, que fins i tot si ho té a bé no cal ni que votem, si l'alcalde diu "parilitzo el procés", doncs ja està. Però, si no, es trobarà amb una moció complexa d'aplicar, però d'obligat compliment. No havíem d'haver arribat aquí.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, per part nostra, manifestar que nosaltres inicialment estem portant una cosa a Ple amb la qual a priori en principi no estem d'acord. Nosaltres no estem d'acord, com hem manifestat varies vegades, que les plantilles de la policia es puguin ampliar quan, en canvi, les plantilles de treballadors públics estan bloquejades i les taxes de reposició –per virtut dels decrets que ha aprovat el PP–estan completament bloquejades. No estem d'acord amb això en absolut i ho hem manifestat varies vegades. També volem manifestar que veiem que s'està posant molt l'accent en el bon nom de la policia i per a nosaltres qualsevol col·lectiu de treballadors públics el seu nom és tan valuós com el de qualsevol altre, no veiem per què hem d'anar amb tanta cura a embrutir o no el nom de la policia, quan tan valuós és qualsevol col·lectiu de treballadors públics de l'Administració. Dit això, per part nostra sempre hem volgut deixar clar que aquest afer hi ha molta informació confusa, nosaltres no tenim més elements per valorar exactament què està passant. És per això que consideràvem i continuem considerant que el més sensat des del nostre punt de vista és que pel bé de la transparència se solucioni, finalitzin les investigacions de l'expedient informatiu i, fins que això no estigui, no s'hagi fet públic, no estigui solucionat, doncs el més

sensat seria, congelar aquest procés i esperar-nos un temps prudencial que això es desencalli. És per això que nosaltres hem donat suport a signar aquesta moció i votar-la a favor.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup també ha firmat aquesta moció que presentem, però també era partidari, i jo li he traslladat en moltes ocasions, el mateix que ha dit el senyor Olòriz, i és que aquest tema no hauria d'haver arribat a Ple. Si arriba a Ple, és una mica forçat a la inacció, en aquest cas, de vostè o de l'equip de Govern de tenir a bé a fer allò que li demanàvem a la Junta de Portaveus i l'endemà amb una reunió que vam mantenir amb els tècnics de l'Ajuntament relacionats amb aquest tema i que a l'acabar la reunió ens vam trobar amb vostè aquí al pati de l'Ajuntament i li vam tornar a demanar que frenés el procés, que no ens forçés a haver de presentar una moció demanant-li. Bé, la veritat és que a una li queda la sensació que ha fet allò de "oídos sordos". Jo espero que sàpiga rectificar i si ho fa aquí "in situ", nosaltres estarem encantats, com deia el senyor Olòriz, que no s'arribi ni a votar aquesta moció; del que es tracta és que s'aclareixin els fets. Miri, vostè a la Junta de Portaveus del mes de desembre –crec recordar que era el mes de desembre– va prendre un compromís polític, allò va ser un compromís polític amb tots els portaveus. Després –el senyor Olòriz ho ha dit– ens hem assabentat que quan vostè va prendre aquell compromís polític ja no podia prendre, però en aquell moment vostè el pren i nosaltres ens el creiem i crec que tots ens el creiem. I agafa el compromís polític d'aclarir què ha passat amb aquest tema, d'obrir aquest expedient informatiu i de portar-ho a Fiscalia. Sí que és veritat que vostè, a més, ens ofereix i diu: "Escolti, jo com a equip de Govern, com a alcalde, els dic que ho portaré a Fiscalia." I nosaltres ho vam celebrar, ho vam aplaudir i li vam agrair que es mostrés tan, en aquest sentit, obert i tan clar en el sentit de voler aclarir què ha passat amb tot aquest tema. Per tant, estàvem tranquils.

Sí que és veritat que en algun moment li dèiem: "Home, i com és que no ens ha dit qui són els instructors de l'expedient informatiu?" Perquè ens arribaven coses i vostè no ens havia informat. Però, bé, malgrat aquesta manca de comunicació que sembla que últimament tenim en allò que hem quedat que ens explicarà i que finalment no ens acaba explicant, però bé, escolta, confiàvem en el seu compromís polític i fins aquí tot estava, en aquest sentit, estàvem esperant el resultat i les conclusions de l'expedient.

Quan de cop la setmana passada o ens "enterem" i es fa evident, a través d'un edicte, que vostè el compromís polític del mes de desembre unilateralment l'ha trencat, se l'ha saltat a la torera –ho sento molt, però li dic així–, perquè ha tornat a obrir el procés, ha tornar a posar aquest procés en funcionament sense esperar que l'expedient estigués resolt i sobretot jo crec que amb una falta de lleialtat important cap a tota la resta de les forces polítiques d'aquest Ajuntament, perquè no ens ho expliquen, doncs ens preocupa. Ens preocupa, perquè jo sempre li he dit que nosaltres volem que s'aclareixin els fets i, per tant, la millor manera és esperar el resultat de l'expedient informatiu.

El senyor Olòriz li ha dit i jo li vaig dir a la Junta de Portaveus i em reafirmo avui: nosaltres acceptarem des de la primera lletra fins a l'última el que digui l'expedient informatiu un cop estigui resolt, no el posarem en dubte, perquè s'adoni que la nostra voluntat és no fer sang d'aquest tema. I precisament per això no volíem que vingués al Ple o preferíem que no s'hagués de debatre al Ple, perquè no ha de ser una arma política, ni una guerra política, en aquest sentit. Crec que fem un flac favor d'entrada al Cos de la Policia Local de Girona que, com s'ha dit aquí, fa una gran tasca i crec que ningú la posa en dubte; i des del nostre grup sap que sempre l'hem defensat molt i, a més, li tenim admiració i gratitud, al col·lectiu de la Policia Local de Girona.

Per tant, se li està fent un flac favor. Però, a part, és que jo crec que per la tranquil·litat seva, senyor alcalde, per la seva tranquil·litat i la del seu equip de Govern necessiten tenir les conclusions d'aquest expedient, perquè és més que evident que alguna cosa ha passat, alguna cosa no s'ha fet bé i, per tant, necessitem saber què és i s'ha de corregir.

És preocupant el que va passar? Sí. Vostè ens ha parlat molt que li preocupaven les filtracions a la premsa. Bé, a mi em preocupa la filtració a la premsa i em preocupen els documents que han anat sortint d'informes i contrainformes, em preocupa tot, perquè són contrainformes, i jo això vull dir-ho, perquè hi han informes amb data ics i informes amb dates ics més tres. Quan un informe està escrit ics més tres vol dir que és un contrainforme del que està escrit amb ics. Ho dic així perquè no sé les dates; si un està escrit el quatre, l'altre està escrit el set o el sis, per tant, aquest el que fa és contestar per intentar contrarestar l'anterior. Com que en aquesta guerra jo crec que no hi hem d'entrar nosaltres i ha de ser algú objectiu que s'ho miri i que acabi resolent i ens acabi explicant què és el que va passar, perquè si no, com he dit, jo crec que seria un error i ens equivocariem, el més prudent era mantenir el compromís polític que vostè havia agafat amb tots nosaltres el mes de desembre, que era el de tenir el procés frenat, parat, no anul·lat, suspès, parat, fins que es resolgués aquest expedient. Bé, no ha estat així. Nosaltres l'altre dia li dèiem i li demanàvem ara que el pari. I la resposta: "És que no ho puc, els serveis jurídics em diuen que no puc." Bé, el senyor Olòriz li ha dit, a mi m'agradaria que vostè ens plantegés una solució a tot aquest problema, perquè, si no, la moció tirarà endavant i li serà de difícil aplicació, però l'haurà de fer perquè serà un mandat del Ple.

I, per tant, crec que entre tots hauríem d'intentar trobar una solució que permetés poder aturar aquest tema, aquest concurs de la plaça d'inspector fins que l'expedient estigués resolt, perquè jo li vaig fer una reflexió l'altre dia i li torno a fer ara. Si l'expedient diu que totes les persones que estan participant en el procés actual no van tenir res a veure amb el problema anterior, no hi haurà problema; però si l'expedient ens diu que algunes de les persones que estan ara tornaran a prendre part del procés actual tenen alguna cosa a veure amb les coses que es van fer malament i, per tant, això pogués invalidar el procés que vostès han començat ara. Sí, podria passar, senyora Planas, podria passar.

Per tant, fins que no tinguem l'expedient resolt i jo m'atreveixo a dir fins i tot i fins que no sapiguem què diu Fiscalia amb relació a allò que ha passat, el millor seria tranquil·litat, fer les coses bé. Vostè, jo n'estic convençudíssima, que vol fer les coses bé, senyor Puigdemont, i nosaltres també i penso que tots els grups, i tots els portaveus, el que volem és fer-ho bé, i que quedi clar. No li estic qüestionant la plaça d'inspector, li estic qüestionant el procediment. Per tant, com que el que volem és el procediment estigui ben fet, sigui bo, ningú tingui cap dubte, hi hagi la màxima transparència, esperem a resoldre tot allò que per desgràcia ha passat i no s'ha fet bé i quan tinguem l'expedient resolt i fins i tot sapiguem què ens diu Fiscalia amb relació al procediment, doncs llavors sabrem com hem d'actuar, com hem de seguir endavant i des d'on; fer-ho abans és complicar la situació.

I sincerament li dic, hi havia un compromís polític, vostè el va trencar, jo encara no he entès perquè, li dic molt sincerament, jo encara no he entès perquè. Però, m'és igual, si vostè el restitueix i el tornar a agafar, m'és igual el perquè el va trencar, nosaltres el que volem és que vostè torni a creure en aquell compromís polític, el porti a terme i, per tant, s'aclareixi què va passar. I, a partir d'aquí, un cop aclarit, puguem seguir endavant i es pugui treure la plaça d'inspector a concurs sense cap mena de problema, es pugui fer, es pugui cobrir i estic convençuda que finalment, quan s'acabi cobrint, es cobrirà amb el millor professional possible per aquesta plaça, que és el que es mereix i el que sempre ha tingut la Policia Local de Girona, grans professionals.

Intervé la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, començo pel començament, en el nostre cas –i també ho havíem dit en aquest Ple- nosaltres també creïem, com algun altre dels grups que ens han precedit, que el que li calia en aquest moment a la Policia Local eren més policies, més guàrdies al carrer i comandaments intermedis, i no tant una plaça com aquesta, però el que anem a parlar avui no té res a veure amb això. Nosaltres acceptem que vostès tenen la potestat de decidir com volen organitzar els diferents serveis de l'Ajuntament i, per tant, és perfectament legítim que vostès hagin decidit crear una plaça i dotar-la. El que avui hem de parlar és com, la manera, el procediment i les decisions polítiques que s'han pres en la manera de dotar aquesta plaça, de cobrir aquesta plaça. Mirin, aquesta plaça és molt important. Deia abans el senyor Navarro que totes són igual d'importantes i tenia raó, però no totes són igual de rellevants o de transcendents a l'hora de garantir el bon funcionament dels diferents serveis municipals i, a vegades, l'àmbit de competència de cada un dels treballadors no és el mateix. L'àmbit de competència d'aquest inspector és un àmbit molt important, perquè és el segon d'un servei que és un dels serveis importants en els serveis bàsics que l'Ajuntament ha de donar als ciutadans de Girona. Per tant, es tracta d'una plaça molt important i d'una plaça que a tots ens importa que es cobreixi de la millor manera possible.

Per tant, les formes són molt importants i el procés és molt important i en aquest procés s'ha produït, en un determinat moment es produeix i ens n'assabentem a través dels mitjans de comunicació, es produeix una situació insòlita, és una situació preocupant. Una situació que en l'escrit que finalment i tan sols fa molts pocs dies, el dia 5, és a dir, el dimecres de la setmana passada es va enviar a la Fiscalia, en l'escrit de la Fiscalia l'advocat a qui l'Ajuntament li va encarregar la tramesa a la Fiscalia d'aquesta qüestió es diu que la raó per la qual s'aporta l'expedient, que s'adjunta, és perquè hi ha hagut irregularitats en el desenvolupament del procés de selecció i davant la possibilitat que aquestes puguin ser constitutives d'il·lícit penal es posen en coneixement de la Fiscalia perquè, si ho considera oportú, instrueixi les pertinents diligències preprocessals d'investigació. Per tant, algú des de fora, un advocat des de fora, aprecia, valora i aprecia que aquí han passat coses preocupats, tan preocupants com per escriure això que jo els he dit ara.

Això no és prou motiu per aturar el procés i dir "anem a veure què ha passat"? En la Junta de Portaveus del desembre vam prendre l'acord que tots volíem veure què havia passat i va ser l'alcalde el que ens va proposar enviar aquest tema a Fiscalia i tots hi varem estar d'acord. Hi varem estar d'acord perquè tots vam valorar que la màxima transparència la podíem obtenir sempre des d'una visió des de fora, vam demanar també que el procediment, la instrucció de l'expedient intern es fes per part d'algun instructor extern, perquè poguéssim ajudar-nos a tenir una visió totalment objectiva i també per protegir els professionals de la casa. Perquè la veritat és que ens convé a tots preservar que els tècnics puguin emetre les seves opinions, però que puguem diferenciar sempre molt bé què és funció dels tècnics i què és funció dels polítics. I els polítics són els que prenen les decisions i els tècnics són els que emeten opinió tècnica i assessoren, però evidentment aquí les decisions que s'han pres són decisions de caire polític.

I la decisió de caire polític que vam prendre a la Junta de Portaveus era un compromís de l'alcalde d'aturar aquest procés i esperar que la Fiscalia digués el que hagués de dir i que l'expedient que s'havia d'instruir donés el seu fruit. I, a partir d'aquí, un cop vist i dilucidat què és el que havia passat, què és el que havia succeït, ens tornaríem a trobar, això és el que ens va dir l'alcalde a la Junta de Portaveus del desembre i en tornaríem a parlar en el suposat cas que haguéssim de prosseguir amb el procés o en tot cas, en fi, el que haguéssim de fer. Això és el que vam acordar. I el nostre grup havia demanat per escrit, l'escrit enviat a Fiscalia perquè volíem veure'l, el volíem poder analitzar i no se'ns havia facilitat. Evidentment vam

veure, després de la Comissió Informativa d'alcaldia de la setmana passada, per què no se'ns havia facilitat, simplement perquè no s'havia fet aquesta tramesa. Per tant, aquí no s'havia complert, de moment, i el dilluns de la setmana passada ens en varem adonar, no s'havia complert amb un dels compromisos d'aquella Junta de Portaveus del desembre.

Però és que la nostra sorpresa, la sorpresa de tots els grups va ser majúscula quan a través del tauler d'edictes va descobrir que no s'havia complert amb l'acord més important que s'havia pres en aquella Junta de Portaveus, que era suspendre el procés i ens en vam haver d'assabentar pel tauler d'edictes. La veritat és que, en fi, la sorpresa de tots va ser important i el disgust de tots també va ser important, perquè estem parlant d'un tema tan important per a tots que havia generat que l'alcalde ens proposés enviar, unes diligències a la Fiscalia.

Per què ha passat això? Jo crec que cap dels aquí presents ho entenem, com que no ho entenem de cap de les maneres, és el motiu pel qual ha acabat venint aquesta moció al Ple, que ja ho dic es podia evitar dilluns de la setmana passada, es podia evitar a la Junta de Portaveus, es podia haver evitat durant el cap de setmana perquè així ens vam emplaçar, es podia haver evitat aquest matí mateix, perquè ha entrat a mig matí, aquesta moció, per tant, es podia haver evitat moltes vegades que aquest tema vingués al Ple, és el que desitjàvem tots, que això no acabés venint al Ple.

Hi havia altres possibilitats d'enfocar aquest tema? Encara en la reunió que varem tenir divendres, doncs, el nostre grup en va posar a sobre la taula, tenim precedents anteriors de situacions en les quals l'administració municipal havia d'anar contra una decisió presa per la mateixa administració, que aquí hi ha un principi jurídic que diu que això no ho ha de fer una administració. Com es va fer? Doncs, miri, en el passat es va interposar un recurs de lesivitat perquè fos un jutge el que digués que s'havia fet malament allò i que es tornés a començar. Hi havia altres possibilitats, vam posar a sobre la taula altres possibilitats, hem tingut una actitud dialogant des del primer moment i no hi ha hagut forma humana de convèncer-los i hem acabat portant aquesta moció al Ple, quan ens ho podíem haver estalviat. Ens ho podíem haver estalviat perquè verdaderament es tracta d'un tema polític.

Jo hi insisteixo molt, aquí hem de defensar la feina que fan els tècnics, tots, des del seu punt de vista procuren fer les coses el millor possible, però al mateix temps hem de dir que aquí ha passat quelcom que no havia d'haver passat i s'ha de dilucidar i no es pot prosseguir havent-hi el bon nom de la mateixa situació a l'entredit; s'ha d'aclarir, s'ha de posar la màxima transparència i després, en tot cas, continuar. Perquè és que, si no, estem posant l'Ajuntament amb un embolic cada vegada més gros, no és l'equip de Govern, és l'Ajuntament el que es posa en un embolic cada vegada més gran, anem generant una bola que cada vegada és més gran.

I, per tant, en fi, crec que està claríssim que hi han alternatives, que això s'ha de suspendre i hauríem de tenir, a més a més, hi insisteixo, poder veure que aquest expedient, poder protegir els tècnics que hi han de participar i, per tant, una aportació des de fora d'algun expert segur que seria molt benvinguda, perquè si no estem posant els tècnics de la casa amb una tensió totalment innecessària. I crec que no ens convé, no convé a ningú, convé protegir el bon nom de tots, de la policia i de tots els tècnics de la casa. I, per tant, perquè això sigui el màxim de ben fet possible, ens sembla que malauradament i desgraciadament hem acabat portant aquesta moció al Ple per protegir la institució, hi insisteixo, per protegir la institució i el bon nom de tothom.

Intervé el Sr. Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, si hi ha una cosa evident en tot aquest procés és que les coses no s'han fet bé i crec que faríem un flac favor a la ciutat si convertíssim aquesta qüestió que és prou seriosa en un element de picabaralla entre l'equip de Govern i l'oposició. Si això acabés sent així, nosaltres no

tenim cap ganes de participar-hi i justament per aquest motiu jo no he subscrit la moció que s'ha presentat i tampoc he votat la urgència. Ara bé, dit això, entenem que el sentit comú indica que no té cap lògica continuar el procés de concurs per cobrir aquest plaça i embolicar-ho tot encara més, mentre està obert l'expedient informatiu per saber què es va fer malament en l'anterior procés i les conseqüències que se'n puguin derivar. Per tant, crec que té tot el sentit que esperem uns mesos i, un cop se sàpiga el resultat de la investigació, reprenguem el procés amb totes les garanties i amb total transparència. Per tant el meu vot seria favorable.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, s'han començat les intervencions indicant que no volien que fos una qüestió política i al final ha acabat sent una qüestió política i ho ha acabat reafirmar darrerament. I és realment el que semblava que tots vostès no volien però és el que ha acabat sent, una qüestió de política i d'entredir la gestió del Govern. Per endavant, com a portaveu de Convergència i Unió i com a regidor de l'Ajuntament, el que volem manifestar des d'aquí és la nostra plena confiança en tots els tècnics de l'Ajuntament, tots i cadascun d'ells, en especial, pel seu esforç, rigor i per ser capaços de posar llum on hi havia moltes ombres. I diem «tots», no només la policia, sinó tots i cada un dels tècnics que s'han vist implicats en tot aquest procediment. I això no ens incomoda dir-ho i ho hem de dir, perquè creiem que tots i cada un dels funcionaris com els treballadors laborals que s'han vist involucrats en aquest projecte ho han patit, ho han passat molt malament per transformar una qüestió política quan era una qüestió purament tècnica.

Aquest equip de govern en el seu pla de govern va ser molt clar amb una manifestació i és que volíem millorar tots i cada un dels serveis que es donen a través d'aquest Ajuntament, tots i cadascun. I s'han fet en totes i cadascuna de les àrees. I una de les qüestions que li havia arribat a aquest Govern, quan estava a l'oposició i fins i tot quan vam entrar al govern, era peticions de ciutadans i preguntes que feien a l'aire els ciutadans i que vam recollir i que va recollir també el regidor Alcalà, i era una pregunta molt senzilla: "Podem estar segurs que la policia no pot millorar?" Davant d'aquesta reflexió i la millora que buscàvem en tots els serveis, de l'eficiència i l'eficàcia que busquem en tots ells, el regidor Alcalà va plantejar la possibilitat de configurar una nova organització on introduïa una plaça que ja hi havia a la relació de llocs de treballs, que era la plaça d'inspector.

Davant d'aquí, si es miren també l'informe jurídic es va emetre en el seu moment, és potestat de l'alcalde la selecció de personal, el Ple no hi pot interferir, és una decisió que no hi té competència el Ple i si la hi té l'alcalde. Per tant, davant d'una petició coneguda de ciutadans i proposada pel regidor, l'alcalde podia fer dues decisions: actuar unilateralment i prendre una decisió i nomenar una persona o bé fer el que considerem més transparent que és fer en aquest cas la possibilitat d'obrir el concurs, que participés tota aquella gent que s'hi volgués presentar.

El que ha motivat la situació que vostès defineixen com a estranya és una filtració a la premsa que el que fa el Govern és reaccionar en conseqüència i dir que evidentment el que cal fer en aquest moment és aturar aquest procediment perquè hi ha hagut aquesta filtració, donar plena confiança als tècnics que han treballat i que treballen a l'Ajuntament i, a partir d'aquí, prendre una decisió en paral·lel davant d'uns fets que és també passar-ho a Fiscalia perquè es va considerar el més adient.

Davant d'això, la Secretaria de l'Ajuntament, davant d'aquesta realitat, manifesta en un informe que no es pot aturar el procediment en si mateix, que ha de seguir, i el que fa és seguir amb el procediment havent retretret totes les actuacions fins al moment en què la gent havia manifestat la seva voluntat de participar. I això és el que ha succeït, no ha succeït absolutament res més. I el procediment ha seguit el

seu curs, s'ha fet una nova prova amb les mateixes persones que havien volgut participar en un primer moment.

A partir d'aquí, no ho sé, senyor Palomares, jo li he sentit dir coses avui al Ple que a mi m'han posat els pèls de punta, sincerament. Ha fet afirmacions que espero, de veritat, que tinguin algun fonament, perquè el que ha arribat a dir en aquest Ple realment és preocupant de veritat.

Davant d'això, què podem fer? És cert tot el que han dit que hem tingut converses, jo he assistit a moltes d'elles i la manifestació clara de l'alcalde és la consulta de si es podia aturar o buscar algun medi per intentar resoldre aquest atzucac que ens havíem trobat. La proposta dels serveis jurídics ens manifesten que no, que no es pot aturar, per tant, que el procediment segueix, i té per a mi molt de valor el que manifesten els tècnics d'aquesta casa.

Llavors, a partir d'aquí, avui debatent el tema els transmeto l'única possibilitat que hem pogut veure de resoldre aquesta situació i és que avui el Ple amb unanimitat sol·liciti al tribunal el fet que no doni els resultats de la prova fins que l'expedient administratiu es resolgui. I aquesta és una possibilitat que permetria sortir, com deia, d'aquest atzucac i poder trobar una sortida que doni en certa manera una mica de llum a la moció que han presentat.

Fa ús de la paraula el Sr. Olòriz qui exposa, a veure, jo el que demanaria és un recés per poder consultar amb els altres portaveus.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, d'acord, però no marxin de la sala, si us plau.

Fa ús de la paraula el Sr. Olòriz, qui exposa, demanem uns minuts, per debatre els portaveus i prendre una decisió.

Es reprèn novament l'acte i el Sr. alcalde pregunta al senyor Olòriz, que actua en nom dels altres portaveus.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, sí, m'ha tocat la pedra negra, diríem, ens ho hem repartit. A veure, intentaré fer-ho molt breu. Sigui per les hores en les quals ens hem reunit, sigui pel temps que hem pogut destinar, no hem esbrinat que la proposta que se'ns ha fet tingui prou garanties per si a l'expedient surt determinat tipus d'implicació això pugui parar el procés de selecció. No hem tingut prou garanties per arribar a aquesta conclusió, que l'expedient informatiu, segons el resultat que tragués, pogués paralitzar definitivament o no aquesta selecció. Per tant, ens veiem obligats a mantenir la moció.

Intervé el Sr. alcalde, qui abans de procedir a la votació dóna la paraula a la Sra. Secretària.

Intervé la Sra. Secretària, qui exposa, sí només dir que em remeto a l'informe que hi ha a l'expedient de la comissió jurídica que manifesta que el Ple no és òrgan competent per adoptar aquest tipus d'acord, que com a molt seria l'alcalde, que té competències en temes de selecció de personal, però en aquest moment, en el moment del procediment que ens trobem actualment, el procediment està a disposició del tribunal. S'ha realitzat el primer exercici, que consta de dues parts, el test psicotècnic que era el test i l'entrevista, s'han realitzat ja les dues per aquesta segona vegada i s'està només pendent de rebre les notes. Per tant, l'únic que pot determinar si continua o no el procediment és el tribunal de selecció. I, per tant, si s'acorda aquest acord seria nul de ple dret.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, bé, amb tot el respecte per a la secretària, qui pot anul·lar de ple dret seria un tribunal. Per tant, si aquest Ajuntament considera que la decisió d'aquest Ple ha d'anar al tribunal, per mi, encantat.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per quinze vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits senyors Palomares i Bonaventura i deu vots en contra del grup municipal de CiU.

18. PRECS I PREGUNTES

Intervé el Sr. Carles Bonaventura, qui formula tres preguntes i un prec. Primer una pregunta per al Sr. Berloso. Fa unes setmanes vam poder llegir a la premsa que Salt i Girona esperaven rebre uns cent pisos de la Sareb per a lloguer social, voldríem saber com està aquest tema en aquests moments i si hi ha alguna novetat.

Després un prec per a l'equip de govern, el passat 2 de març es va commemorar el quarantè aniversari de la mort de Salvador Puig Antich, ajusticiat criminalment pel règim franquista. Donada la transcendència d'aquella mort, d'aquell assassinat, voldria demanar a l'equip de Govern que, malgrat ser conscient que hi ha llista d'espera, que a veure si és possible que un espai de la ciutat pogués portar el nom d'aquest històric anarquista militant del MIL.

Després una altra pregunta, no sé si per a la senyora Maria Àngels Planas. Fa una setmana ens vam assabentar que l'Ajuntament havia decretat d'urgència la reobertura immediata de totes les instal·lacions del Club de Tir Olímpic de Girona. Voldríem saber quina és ara la situació i què podria comportar legalment si aquestes instal·lacions continuessin tancades.

Una altra pregunta per al senyor Berloso. Avui mateix un mitjà de comunicació advertia de la falta d'espai a les instal·lacions de La Sopa. Voldria preguntar quina és la situació real i quines mesures es podrien adoptar per donar resposta a les demandes d'atenció que hi ha en aquest moment. Creiem que la resposta no hauria de ser simplement dir que de moment no hi ha pressupost, sinó treballar entre tots perquè n'hi arribi a haver.

Intervé la Sra. Terés, qui formula quatre preguntes i un prec. Una té veure amb els aparcaments a dintre de la Devesa quan el vial perimetral està buit. És a dir, el vial perimetral –hi vaig penjar una foto–, hi passo sovint per allà, i sovint està buit i, en canvi, es permet que aparquin cotxes a dins de la Devesa a la zona del pavelló firal i a davant de l'auditori, per tant, no entenc res. És una pregunta, encara que no ho sembli.

Després una altra és el tema de les hortes de Santa Eugènia, s'han incrementat i en molt els robatoris; si vostès volen, petits robatoris, però són robatoris importants, de coses de menjar, d'eines, de motocultors, etcètera. També, en relació amb les hortes, el tema del reg. És complicat fer arribar l'aigua, abans no arriba l'aigua al reg, diguéssim, a la zona on tens les plantes t'hi pots morir. Si està pensat algun sistema per facilitar, perquè, és clar, cada vegada hi ha més hortes, que això està molt bé i amb això sí que felicitem el Govern, però si això no va acompanyat del fet que l'aigua arribi a les hortes és que t'hi pots morir, ho dic sincerament.

I després també en relació amb les seves hortes el tema de la circulació de cotxes. I tinc fotografies i tinc testimonis, etcètera, que els cotxes entren per dos punts per anar-se a aparcar a la Marfà. És a dir, entren pel que és la zona de davant de l'audiència, entren per allà i fan tot el recorregut i arriben fins a darrere la Marfà, als blocs de pisos de la Marfà, s'aparquen allà. I altra manera d'entrar és –ara no recordo el nom del carrer– el que hi ha immediatament després de la parada de

l'autobús abans d'arribar a la plaça del Barco, doncs també hi ha una entrada per allà que és més ràpida i també fan exactament el mateix, arribar i he vist estudiants que estudien a la Marfà i altre tipus de gent que utilitza aquest sistema. Si pensen fer-hi alguna cosa.

Després una altra pregunta és en relació a la Taula pel Dret a l'Habitatge. Fa molt temps, al Ple anterior, van dir que ja estava desbloquejat, encara no hem rebut cap convocatòria i creiem que, si està desbloquejat, doncs se'ns ha de convocar perquè fa molt temps que no s'ha reunit aquesta taula.

I després un prec que és el següent: estan plantant arbres, han arribat molts arbres a la ciutat, en concret 412. Vaig estar mirant tot l'inventari d'arbres i, és clar, si per una banda vostès estan amb el pla atacar les acàcies i matar acàcies, però per altra banda planten acàcies –d'aquests 412 arbres, han plantat acàcies–, doncs bé, que s'aclareixin una mica, si les treuen, perquè són espècies sobrevingudes, o en planten de noves.

Intervé el Sr. Olòriz, qui formula cinc preguntes. La meva primera pregunta és una pregunta que diu: on és el fanal? És a dir, on és el fanal que hi havia davant de l'Ajuntament, què se n'ha fet i quines previsions té l'Ajuntament de, com fa tres anys es va dir, on el vol situar. Perquè hi han zones a la ciutat, he parlat amb veïns que em proposen: "Home, aquí aquest fanal ens aniria bé." És a dir, hi han zones que hi ha parcs amb poca llum on aquest fanal valdria la pena. Jo penso que no està malament, ja saben que nosaltres creiem en el reciclatge, és a dir, té més sentit reaprofitar el fanal aquest que tenir-lo en un lloc emmagatzemat.

Segona pregunta, el fons Marsà. El fons Marsà va ser interessant en la comissió que vam fer de Santos Torroella informació sobre fons d'art, seria interessant saber de què es compona avui el fons Marsà, on està emmagatzemat i no estaria malament una visita. Jo penso que una visita per part nostra al fons Marsà per conèixer, i ho dic amb tota sinceritat, perquè és que no el conec, tenir el fons Marsà a disposició d'aquests regidors, el seu coneixement, per veure en el futur quin ús se li pot donar.

Tercera pregunta, fa mesos que Girona no té biblioteca central. Hi ha una data concreta per obrir la biblioteca nova? Quins serveis aniran a la biblioteca a part dels pròpiament de la biblioteca central? He sentit rumors que hi anaven els serveis centrals de biblioteques, etcètera, saber quin ús se'n farà. I sobretot en l'interim d'obrir-se la biblioteca si s'ha pensat trobar alguna alternativa per a les persones que ja porten mesos sense biblioteca.

La quarta pregunta és sobre el parc de Domeny, penso que va ser un encert obrir la zona de Domeny, que quedava pendent de construcció, tenia tot un seguit de serveis que és molt usat per a la ciutadania. Hi he passat moltes vegades el cap de setmana i veig que falten contenidors, és a dir, que hi ha les papereres que en una situació normal tindria la urbanització, però moltes vegades queden plenes, etcètera. Jo penso que estaria bé posar alguna mena de contenidors a la zona i que algun agent cívic almenys s'hi pogués passejar. Perquè és cert que moltes vegades, fins i tot vaig cridar l'atenció l'altre dia a unes persones, deia: "Home, no tireu a sobre de les papereres que estan plenes porqueria, us l'emporteu a casa, vejam, és a dir, no costa res, si heu fet un pícnic allà, agafar unes bosses i emportar-s'ho a un lloc on hi hagin contenidors." Bé, la discussió no va ser molt positiva, perquè saben a vegades les opinions de la gent respecte "mi, mi, mi" i el que puc jo fer, però sí que, si hagués tingut uns contenidors a prop, hagués estat molt més fàcil adreçar-los a aquests contenidors perquè ho deixessin al lloc que pertoca.

I, per últim, l'última pregunta, per quan tenen previst el Ple especial, el Ple monogràfic sobre Sant Narcís? Recordin que ja fa mesos vam quedar que hi hauria un ple monogràfic sobre Sant Narcís, jo penso que, a veure, poder abans de l'estiu, estaria bé i més en la mesura que a l'estiu s'han d'acabar determinades obres, tenir-

ho present per acabar de completar les accions presents i futures que es poden fer en aquest barri.

Intervé la Sra. Pujolàs, qui formula un prec. Voldria fer un prec no només a l'equip de Govern, sinó a tots els grups municipals de l'Ajuntament menys al Grup d'Iniciativa que participin en el grup de treball de cooperació que ja portem tres reunions reunint-nos, perquè així ens ho han demanat també tant a la senyora Terés com a mi en l'última reunió, les entitats. Perquè, a petició de l'Ajuntament, de l'equip de Govern, estem replantejant el model de cooperació que ha de tenir aquest Ajuntament i resulta que la participació dels grups ha anat a la baixa més que no pas a l'alça i a les dues últimes reunions només hi havia representants de dos grups municipals. Per això faig aquest prec extensiu a tota la resta de grups municipals, perquè així ens ho han demanat. Perquè estem allà molt poca gent havent de definir quin ha de ser el model de cooperació de la ciutat, de l'Ajuntament, de Girona i és un tema prou important com perquè sigui fruit d'un acord de tots els grups municipals.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui formula una sèrie de preguntes. Una pregunta per al senyor Ribas. Voldríem preguntar quan calcula vostè que s'acabarà això que en diuen Llosa i que la majoria de gent en diem Antic Bar Central. I preguntar també si hi ha recursos econòmics per finalitzar l'obra i com s'apunta que acabarà tot això. D'altra banda, també preguntar a l'equip de Govern si seria possible que els expedients d'obres que es fan per la via del negociat sense publicitat fossin directament consultables per la ciutadania, com ja es fa en alguns ajuntaments. També preguntar al senyor Berlosó quan es preveu que es convocarà la Taula per la Pobresa Energètica. Preguntar al senyor Puigdemont, que fa uns mesos vam preguntar sobre l'horari de les biblioteques, ens va explicar vostè que havíem d'esperar a tenir la gran biblioteca central de Girona, però com que la data es va apropant, doncs volíem preguntar si hi ha novetats al respecte. També en relació al prec que ha fet el senyor Olòriz sobre el Ple monogràfic de Sant Narcís, ho tornem a preguntar nosaltres, a veure quan se celebrarà aquest Ple monogràfic.

I ja que parlem de Sant Narcís, volem treure un altre tema clàssic i típic i tòpic per part nostra que és el de les podes dels arbres del barri de Sant Narcís. Li preguntem al senyor Jordi Fàbrega com està aquest tema. Encara avui hem estat passejant a la zona de l'avinguda Sant Narcís i els arbres estan exactament igual amb branques ficades a dins de finestres de veïns i branques que s'entrecreuen al mig dels cables elèctrics.

També esmentar que a la zona de la Nestlé, com ja es va preguntar fa temps, els voltants de la zona Nestlé estan extremadament plens de deixalles i de brossa. I nosaltres els tornem a emplaçar a intentar resoldre aquesta situació i des d'aquest grup municipal ens oferim, si cal, per anar a col·laborar en tasques de neteja i ens posem aquí a la disposició de l'Ajuntament i de la ciutat per fer això.

Finalment també preguntar sobre el tema de la Devesa, que a nosaltres també ens preocupa. La situació que es dona al vial, jo en tinc una altra percepció. Vàries vegades que he anat al vial hi aparquen moltíssims cotxes i en determinades hores puntes allà es forma un cacau impressionant, fins al punt que hi ha perill per als vianants que hi transiten i intenten passejar-hi amb tranquil·litat.

Disculpi, l'últim, era sobre la frontissa del Güell, que abans el senyor Bonaventura d'aquí del meu cantó n'ha parlat, però volíem preguntar quins terminis hi ha al respecte d'aquest tema.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura Ayats, regidor del grup municipal del PSC, qui formula unes preguntes. Una relacionada amb l'edifici del transformador de la plaça Montserrat. Sembla que hi ha hagut una iniciativa dels veïns i han aconseguit més de dues mil signatures perquè l'edifici sigui tret. Sembla que difícil és protegit, no sabem si es pot soterrar. En aquest sentit, ens agradaria que ens informessin.

L'altra qüestió és al llarg del Ple m'han passat una foto que, i n'hem parlat aquí quan parlàvem del Güell, que efectivament a sota hi ha la "valla" que va caure de l'accident. Entenem que amb el que hem dit avui, doncs segurament, entenem, que la traureu, que el Govern traurà la "valla" que està allà i que, bé, dóna bastant mala imatge a l'alça dels Maristes. A mi m'han passat una foto –penso que ens l'han passat a varis–, si convé us la passaré.

I l'altra qüestió és que els veïns de Sant Narcís, en concret, la zona del Parc Central, amplio una mica la pregunta que ha fet el company Jordi Navarro amb relació a la Llosa. Sembla que darrerament no hi està treballant gaire ningú, els veïns fins i tot aquesta nit m'han passat un whatsapp comunicant-me que aquests dies hi han treballat només cinc persones. Jo he de dir que el dia del dijous llarder, que no sé quin dia era, sí, la setmana passada, jo vaig estar per allà, aquella zona, i efectivament en superfície no hi treballava ningú, no sé si estan treballant a la part de sota. A veure si ens poden donar alguna informació.

I l'altra qüestió era si havia pensat o s'ha pensat alguna cosa per resoldre la saturació que hi ha en aquests moments a l'entorn de l'Hospital Trueta pel que fa a aparcaments. Tot el recinte de l'Hospital Trueta i fora de l'Hospital Trueta, el que és ben bé recinte, que ja pertany al municipi de Girona, vaja, que l'Ajuntament té competències, a veure si hi hauria alguna possibilitat també d'alleugerir el tema de l'aparcament, perquè aparcar en aquella zona és molt i molt difícil, ja no dic aparcar en reservat de persones amb discapacitat, que no és que sigui difícil, és impossible.

Intervé la Sra. Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, al Ple de febrer, el del mes passat, en nom d'uns veïns vaig demanar que s'arrangés l'enorme clot que hi ha a la plaça Josep Maria Prat, just a davant del número 9 i també que es tallessin o que es revisi la situació dels plàtans les arrels dels quals estan esquerdant la part baixa del mur de l'edifici. Aquests veïns m'han fet arribar que tot està igual i que de l'Ajuntament no hi ha anat cap brigada a comprovar aquesta situació.

L'Associació de Veïns de Palau Sant Pau torna a reclamar que es revisi la zona de càrrega i descàrrega per tal d'alliberar les hores del migdia a fi que hi puguin aparcar els veïns, ja que amb aquest horari està desaprofitada.

També volia parlar del tema dels contenidors. Si no vaig errada, he llegit a la premsa que pràcticament ja estava acabat tot el desplegament dels contenidors nous d'escombraries, però els barris de Vila-roja, Font de la Pólvora i Grup Sant Daniel, que ells ja tenen molt clar que per la tipologia dels carrers no es podrà instal·lar la càrrega lateral. El que sí que demanen és que, com a mínim, es canviïn els contenidors que tenen ara, que són del sistema antic, per uns de més nous, perquè els que estan ara la veritat és que estan destrossats i bastant fastigosos als tres barris.

Una altra petició que m'ha arribat és dels usuaris del Parc del Migdia, que comenten que caldria reparar el pont, el petit pont que hi ha a la vora de l'entrada del carrer Migdia, especialment les baranes, perquè són de ferro i estan totalment rovellades.

I també voldria saber si tenen coneixement de l'estat en què es troben els pisos municipals del carrer Guadiana: manca de llum, trencades les portes de l'ascensor... O sigui, la veritat és que aquests blocs estan bastant destrossats, bastant abandonats i hi ha molta gent que viu allà que són famílies normalitzades i la veritat que pateixen aquesta situació.

Intervé el Sr. Quintana, regidor del grup municipal del PSC, qui formula dues preguntes. La primera tenia a veure amb l'estrena del musical Josafat que, segons hem pogut comprovar, probablement ha sigut un dels espectacles fets a Girona que més publicitat s'ha fet al voltant, amb autobusos, "valles", etcètera. Aleshores després de les dues funcions que han tingut lloc de Josafat, volíem saber una mica quin serà el rendiment del dallò i quina ha sigut la recepció que ha tingut l'obra.

La segona qüestió tindria a veure amb la revista "Girona Cultura", varem llegir a la premsa una carta en la qual determinats sectors, determinats botiguers deien que havien rebut una carta del gerent en què es demanava publicitat per a la revista. És a dir, era justament si era necessari fer aquesta carta, de quina forma es finança la revista i també quines expectatives es tenen amb aquesta revista.

Fa ús de la paraula el Sr. Amores, regidor del grup municipal del PSC, qui manifesta, li volia fer un prec per reiterar el que demanava el senyor Navarro en torn al tema de la pobresa energètica per veure quant podria tornar-hi a haver una altra reunió.

També un prec al regidor d'Urbanisme entorn d'alguns barris que s'ha comentat que alguna de les obres o dels projectes que estaven planificats en els pressupostos participatius de l'any passat encara no s'ha dut a terme, no han començat en algun cas. La qual cosa dificulta o és més difícil motivar els veïns a participar en aquesta segona ronda, ja que algun cas d'algun barri, doncs, que realment no ha començat pràcticament cap iniciativa i això els amoïna de manera lògica.

I finalment en relació, ja no pregunto per l'Agència de Promoció Econòmica, perquè després de la conversa amb la regidora Madrenas em va comentar que més aviat estaríem parlant d'algun tipus de coordinació, però, en tot cas, sí que se'ns va dir fa unes setmanes que probablement tindriem alguna novetat, que se'ns informaria, que també se'ns presentaria l'estudi de l'Institut Cerdà, tant de l'agència com de tot el tema vinculat al TAV. I era per saber si hi havia alguna novetat, alguna previsió, algun calendari, van passant els mesos i tenim la sensació que no avança.

Intervé la Sra. Plana, regidora del grup municipal del PSC, qui formula un prec i una pregunta. El prec és en referència a les zones blaves i verdes. Vostès saben que ja portem diversos plens preguntant i manifestant que la zona blava i la zona verda, els expenedors dels tiquets que no funcionen bé i no van bé. No van bé perquè aquelles clàusules que hi havia en el plec de clàusules en les quals es millorava tot el que tenia a veure amb noves tecnologies i en concordança amb smart city, doncs no funciona. Ja no tan sols això, sinó que no es pot pagar amb targetes, no es pot pagar amb bitllets de cinc euros, no torna canvi, i evidentment... És així, senyor alcalde. I evidentment els comerços que hi ha al voltant de les màquines expenedores ja comencen a estar en mica cansats de fer canvi perquè els usuaris de les màquines estan demanant canvi als comerços. Ja no només això, sinó que pensem, que si la concessionària, que ja fa més de quatre mesos que té l'adjudicació, no compleix amb el servei previst i amb el servei compromès, entenem que no es podria multar per aquests fets. Per tant, el nostre prec és que es deixi en suspens o que ja ni arribin a sortir d'aquest Ajuntament aquelles multes o aquelles sancions que tinguin a veure amb el mal funcionament de l'empresa adjudicatària. Això, per una banda.

I la pregunta era en referència a com s'organitza l'aparcament de la Devesa que ha preguntat la regidora Terés i crec que també el regidor Navarro.

Intervé la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui formula dues preguntes. Una pel que fa a l'aparcament al davant de l'Escola de les Alzines. Sembla que, a les hores de les entrades i sortides de l'escola, a la pujada de la Creu de Palau hi ha molts cotxes aparcats, en fi, d'una manera irregular sobre la vorera o

en llocs, diguem-ne, que dificulten clarament la circulació. I entre la concentració dels autobusos que van a portar la mainada i els cotxes de les famílies, hi ha cues, es generen cues importants a les hores de les entrades i les sortides. Això ens ho han dit més d'una vegada veïns del barri i assenyalant-nos que aquest és un carrer d'entrada a la ciutat, cosa que és certa, i fins i tot ens han suggerit que es pogués suggerir a les famílies un altre punt on aparcar-se en el moment de les entrades i les sortides.

I l'altra qüestió és relativa també al mateix carrer, però davant de l'Escola Montessori, per saber com han decidit resoldre el tema de la rotonda o de la cruïlla semaforitzada o la manera com hagin decidit resoldre aquell punt just al davant de l'entrada d'aquesta escola.

I una darrera qüestió per a la senyora Muradàs sobre la notícia que va sortir als mitjans de comunicació amb relació a l'Institut de Montilivi. Sembla que el Síndic de Greuges de Catalunya en el seu informe al Parlament de l'activitat durant l'any passat parlava d'aquest centre, de la saturació del centre, i sembla que el projecte de remodelació i d'ampliació de l'edifici està aturat. Saber si l'Ajuntament ha fet quelcom en relació a aquest tema i què ha fet i com ens ho plantegem.

El Sr. alcalde disposa la resposta als precis i preguntes formulats:

El senyor Bonaventura li preguntava al senyor Berloso dos temes: els pisos de la Sareb i després també aprofiti per respondre el tema de La Sopa.

Intervé el Sr. Berloso, qui explica, senyor Bonaventura, segurament aquí hi ha una confusió, en cap moment, jo no tinc consciència que hàgim parlat que la Sareb ens cediria cent pisos. Sí, sempre hem parlat que quan varem estar units i ho va manifestar ja en el Ple anterior el senyor alcalde, que possiblement el número que calculaven, perquè tampoc ho tenien suficientment clar, la Sareb a la ciutat de Girona era al voltant de seixanta pisos i sí que a Salt parlaven de cent i tants pisos; aquí hi deu haver una confusió en aquest sentit.

Respecte a La Sopa. Prèviament voldria aclarir que La Sopa és un equipament únic a la província de Girona, per tant, és clar, tots els transeünts o gent sense sostre que volta per la província acaba venint a la ciutat de Girona. Així i tot és cert que a La Sopa en aquest moment ja no hi cap ningú més, tots els espais que es podien, diguem-ne, acomodar per a dormitori estan plens i sí que va haver-hi una pregunta si hi ha en aquest moment o sigui s'està veient la possibilitat d'una ampliació de La Sopa, doncs vaig contestar que en aquest moment no. I perquè, per altra banda, tampoc en aquest any 2014, als pressupostos, està contemplat això.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, en relació a l'espai que pugui dur el nom de Salvador Puig Antich, ja veu com està el tema de carrers, l'hauríem de posar en cua, tenim moltes coses pendents. Jo suggeriria perquè no fos un tema simplement, un tema tan important com aquest que és dedicar un nom a un espai que no vingui a través d'un prec, del prec i preguntes, sinó que en tot cas es pugui presentar una moció en aquest sentit per argumentar bé de quin tipus de referència estem parlant i, en tot cas, que constés una aprovació adequada en forma sobre aquesta qüestió; no perquè hi tingui cap reticència al respecte, al contrari, però que crec que les coses s'han de fer ben fetes.

Sobre el Club de Tir de Girona, la senyora Maria Àngels Planas li respondrà.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, el procediment que hem seguit és un Decret d'Alcaldia on s'ha requerit a l'entitat del Club de Tir Olímpic de Girona la immediata reobertura de les instal·lacions. Ells ens varen presentar un escrit dient que era

impossible la reobertura, era impossible físicament perquè, bé, se'ls impedia aquesta obertura, i llavors el que ells ens varen requerir és que nosaltres ho féssim subsidiàriament. El que nosaltres hem fet, és fer un escrit, una petició al jutjat del contenciós perquè ens autoritzi amb la major brevetat possible a actuar de manera subsidiària per reobrir aquestes instal·lacions. Avui la jutgessa ens ha comunicat que vol donar audiència a les parts implicades i, per tant, estem esperant resposta per part del Jutjat número 3.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, només afegir-li que hem actuat amb aquesta diligència i no diré que ens ha sorprès, però crec que no és del tot convenient aquesta demora de dies, perquè es tracta de les instal·lacions que es tracten, on hi practica el tir i que se suposa que han de tenir una precisió i un estat de manteniment i de funcionament impecables i que tot aquest parèntesi no ajuda que aquestes instal·lacions –que estan fetes, diguem-ne, sobre sòl municipal– estiguin en l'estat que considerariem òptim. Per tant, per això hem actuat amb diligència, però evidentment estem en mans de la jutgessa, en aquest cas, que és la que determina el calendari d'aquesta acció.

La senyora Terés preguntava dels aparcaments dins de la Devesa en relació al perimetral i també és la mateixa pregunta que n'ha parlat el senyor Navarro. Per tant, el senyor Alcalà els hi respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, estic d'acord amb el que deia el senyor Jordi Navarro que depèn, vostè diu que té fotografies, suposo que depenent del dia que l'hagi fet, si l'ha fet un diumenge o l'ha fet un dissabte o entre setmana, les percepcions són molt diferents. Allà el que s'ha fet, de fet s'han incrementat amb la nova modificació de distribució dels marxants i la senyalització del pàrquing del que és el vial ha augmentat, però tot i així teníem la dificultat que quan hi han activitats, ja sigui a través de les diferents fires que s'organitzen o del mercat, tenien una mancança. I el que s'ha fet és obrir dimarts i dissabtes, dia de mercat, perquè la gent pugui entrar a la part de dintre, la resta de la setmana queden tancades. Depèn de l'hora.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, en relació a les hortes, són varies preocupacions. Per tant, en primer lloc, pel que fa a l'increment de robatoris de les hortes, i la circulació també de cotxes que s'hi introdueixen de manera il·lícita el Sr. Alcalà respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, referent al tema d'increment de robatoris jo no tinc constància que hi hagi hagut un increment especialment a la zona aquesta. Sí que demanaria que si en tenen coneixement, o la gent que els roben que presentin la denúncia, perquè, si no hi ha constància de denúncies, difícilment podrem tenir constància que hi han robatoris.

I referent al tema de la circulació, ja m'ho va comentar, que la gent entra per la part del darrere, diguéssim, doncs farem controls i tancaments per evitar que les persones puguin circular per aquests camins.

Intervé el Sr. alcalde, qui referent al reg de les hortes dóna la paraula al Sr. Fàbrega. Senyor Fàbrega, sobre el reg de les hortes.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega, qui explica, el reg de les hortes ara últimament n'hem arranjat alguns i sí que és veritat que hi ha algunes parcel·les que els costa que arribi l'aigua. El que fem és mirar de sanejar tots els regs que han de portar l'aigua a aquests regs finals, però això es resoldrà en breu, hi estem treballant.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en tot cas, aprofiti per respondre també el tema dels arbres que hem replantat o que hem plantat, que molts d'ells són acàcies.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui explica, per una banda, estem tallant acàcies en un àmbit naturalitzat com pot ser el riu Galligants, perquè entenem que, això, l'acàcia és una espècie forana. En canvi, les acàcies que hem plantat són acàcies amb escocell, és clar, són dos plantejaments totalment diferents. No hi ha cap problema que les acàcies estiguin en un escocell. Bé, les llavors s'escampen, sí, però si no estan a prop d'àmbits fluvials i les llavors no acaben germinant. En principi, amb les acàcies d'escocell no hi ha problemes a dins de la ciutat; el problema de les acàcies és quan es planten a la perifèria.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a la Taula pel Dret a l'Habitatge, el senyor Berloso li respondrà

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, en el Ple passat ja se'm va fer aquesta pregunta per la senyora Terés i li vaig respondre que qui convocava les reunions de la taula directiva era el coordinador que tots plegats vàrem escollir, que és el senyor Ramon Llorente, i que la tècnica ja s'havia reunit. Avui mateix suposo que ara abans d'entrar al Ple en deu haver parlat amb el senyor Llorente i avui mateix, quan jo he arribat aquí, el senyor Llorente m'ha dit que convoquéssim la taula directiva i nosaltres que fem la secretaria la convocarem.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Olòriz preguntava on és el fanal que hi havia davant de l'Ajuntament? No sé si és que el troba a faltar. Està ben guardat, està ben desat al magatzem de les brigades. No ens costa francament una cua de gent sol·licitant la seva instal·lació, però és veritat que varem quedar que en el moment que hi hagués un lloc de consens, i això és important, i no és un tema menor, un lloc de consens, no només perquè un veí té la idea o li agrada, ha de ser un lloc de consens perquè és un element totèmic, diguem-ho així, i, per tant, ha de tenir un cert consens allà on s'instal·la, efectivament estem totalment disposats a instal·lar-lo allà on convingui. I el senyor Alcalà, en tot cas, revisarà si hi ha hagut noves peticions, però insisteixo que no hi ha una allau de peticions de gent que vulgui el fanal a casa seva.

Sobre el fons Marsà, diguéssim, m'agrada que em faci aquesta pregunta, perquè fixi's que aquest és un fons que deu fer com uns trenta anys que està en aquest Ajuntament i han passat en la clandestinitat. Això descriu perfectament bé com s'ha tractat el patrimoni artístic que s'ha cedit a l'Ajuntament. Sí, el fet que un regidor que ha estat vuit anys governant desconegui el fons Marsà, i no li retrec res, simplement descriu quin tractament s'ha donat, per no parlar de les obres d'art que han estat en els arxius adequats i que ara comencen a veure la llum després de molts anys que els veuran per aquí la casa, els veuran a la universitat, els veuran en altres llocs, inclús aquí al costat n'hi ha una. Tot això, diguéssim, li recullo la proposta i amb molt de gust prepararem, li he de dir que estem treballant també amb exposicions que permetin divulgar no només al regidor, sinó sobretot a la ciutadania, el valor del patrimoni d'art contemporani que tenim a la ciutat de Girona.

Pel que fa a la biblioteca, jo si de cas li faré arribar un informe detallat a la biblioteca. El fons estarà a l'arxiu del Museu d'Història de la ciutat.

En tot cas, la biblioteca, jo li faré arribar si de cas la informació tècnica de tot el que s'ha quedat a la comissió mixta, cada setmana hi ha reunió de la comissió mixta en què hi participa l'Ajuntament i en què totes aquestes qüestions, efectivament els serveis centrals de biblioteca hi van. Hem parlat del fons Marsà i ara em preguntava per la biblioteca. Ho tinc apuntat.

Sí aquí a l'arxiu, al museu. Però en tot cas organitzarem, si vostès tenen interès, no només una part més coneguda, sinó tota la integritat del fons Marsà, farem la visita guiada que calgui perquè el nostre objectiu és treure-ho de l'oblit.

Com li deia, jo li faré arribar si de cas informació per escrit dels acords concrets a què s'ha arribat a la comissió mixta en què hi ha la Generalitat, l'Ajuntament també, participació de la diputació, en què moltes de les qüestions que vostè pregunta hi seran ja en la seva integritat. Li he dit que el servei de biblioteques municipals té previst d'anar allà, per tant, també és un guany. Ha estat pactat que també la biblioteca pública s'integri a la planificació de les biblioteques de la ciutat de Girona. Per tant, no només serem usuaris, sinó que intervindrem i influïrem en la gestió del mateix servei de biblioteques, això és important. També el posaré, al dia de tot, pel que fa al trasllat de la biblioteca Ernest Lluch al que és l'antiga biblioteca central d'aquí a la Casa de Cultura i, per tant, ja li donarem i li repeteixo que cada setmana hi ha una comissió mixta. Hi ha una comissió mixta cada setmana i es va avançant. Pel que fa a les dates, no tenim notícia que allò que es va anunciar crec de dues bandes estigui en risc, per tant, pels volts de Sant Jordi, comptem que la biblioteca entrarà en servei. Està clar que el que és l'edifici, queda una part molt petita de l'Ajuntament que és la part d'urbanització del davant, es podrà fer en part, no la totalitat perquè l'altra resta d'urbanització venia vinculada al projecte del Bòlit, però sí que hi ha una part que es deixarà a punt –si és que no ho està ja– per facilitar l'accés quan la biblioteca estigui en condicions d'obrir. L'obra civil ja fa temps que està més o menys consolidada, s'estan fent les feines de trasllat i d'equipament de mobiliari de la biblioteca. Però insisteixo que farem un informe, si de cas, de quin és l'estat de les comissions mixtes que tenim.

Sobre el tema de Domeny, i la falta de contenidors, i algun agent cívic que s'hi pugui passejar, el senyor Fàbrega li respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, el que està clar és que quan es va fer la urbanització de tota la zona aquesta de Domeny no es va preveure que tingués l'èxit que està tenint i més ara en aquestes èpoques de l'any. Es varen posar papereres, però no se'n varen posar prou i es varen posar petites. Ara nosaltres plantarem més papereres i mirarem que tot estigui més endreçat. També ja hi ha contenidors, el que passa que la gent al travessar el carrer no acaben d'anar a tirar-ho, o sigui que ens ho haurem de replantejar a veure si ho cobrim posant més papereres.

Intervé el Sr. alcalde qui referent als agents cívics de Sant Narcís dona la paraula al Sr. Alcalà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, els agents cívics els diumenges normalment no treballen, però, com que hi ha un problema, potser sí que haurem de buscar una alternativa d'informadors o buscar alguna cosa.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre el Ple monogràfic que demanaven vostè i el senyor Navarro, el senyor Ribas respondrà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, ha canviat una mica el concepte, primer era el Ple pel tren d'alta velocitat, parlem ja del que havíem dit, Sant Narcís. Jo crec que feia referència, –era vostè, senyor Olòriz, no?– del després, era el Ple del després, de planificar el futur del barri de Sant Narcís. Bé, o tot, tot una mica. Indicar que ja s'ha nomenat el tècnic que s'encarrega de la redacció del Pla especial de Sant Narcís, hem de fer la trobada ara amb els veïns i llavors, a partir d'aquí, definirem el termini del Ple.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Anna Pujolàs feia una crida a participar al grup de treball de cooperació. Entenc que ja està fet, tothom ja ha entès el seu missatge. El senyor Jordi Navarro preguntava, quan s'acabarà la llosa, si hi ha recursos econòmics, etcètera.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, qui exposa, el tema de recursos econòmics, jo he de pressuposar que sí, però com pots comprendre no depèn de mi, és una partida que ve, en aquest cas, de l'Estat. Quant als terminis, jo segueixo confiant en el termini que va donar el senyor Rafael Rodríguez que a l'estiu estaria reposada tota la zona. És el termini que ens han indicat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre si és possible que els expedients negociats sense publicitat siguin consultables, entenc que, si no hi ha cap tipus d'impediment legal, ho han de ser. I mirarem si al portal del Govern Obert, que ja tenim a punt i que estem verificant, ja s'hi implementa o no s'hi implementa, però no hi ha d'haver cap problema amb relació a això.

Sobre la Taula de la Pobresa Energètica, que preguntava vostè i el senyor Amores el Sr. Fàbrega respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega, qui exposa, la Taula de la Pobresa Energètica en el moment de la constitució es va acordar que es convocaria dos cops a l'any. I ara el que estem fent nosaltres és estar treballant en la línia que es va quedar el dia de la constitució, que és, per una banda, visitar ciutats que també han pres la mateixa iniciativa, fer tot un treball de formació del personal de serveis socials que assisteixen en la immensa majoria en aquestes cases. I també el que hem fet és anar tenint contactes amb les empreses de Gas Natural i Endesa i Aigües de Girona. Ara, quan es convoqui, doncs els podem donar comptes de totes aquestes gestions i de tota la feina que s'ha estat fent.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre els horaris de la biblioteca, doncs li contesto, senyor Navarro, el mateix que li he contestat al senyor Olòriz. Li faré en tot cas arribar informació –el mateix informe, si els sembla– dels acords a què s'ha arribat a la comissió mixta i podrà treure l'entrellat del que li interessa saber de la biblioteca.

Referent a la poda d'arbres de Sant Narcís, el senyor Fàbrega respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui explica, al barri de Sant Narcís, com que no és un barri diferent de la ciutat, fem el mateix sistema de poda que hi ha a la resta de barris. S'ha abandonat ja fa anys, no és que sigui aquest Govern, sinó governs anteriors, s'han abandonat les podes que es feien tradicionalment.

I el que comenta de branques que toquen finestres o cables de llum, bé, tot això és una prioritat que qualsevol queixa que hi ha en aquest sentit, la mateixa setmana s'hi actua.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, referent als voltants de la Nestlé, també respondrà el Sr. Fàbrega.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, referents als votants de la Nestlé, hem tingut reunions amb la gent de la fàbrica que, per cert, han mostrat una molt bona predisposició, tot i que el problema no és seu, però sí que ells l'originen en certa manera; això ve donat principalment pels camions que s'esperen per descarregar i per carregar. Ells el que faran és, per una banda, enviar una circular a totes les empreses de transport, ampliaran l'horari d'entrada i de sortida de la fàbrica; el problema és que ara no deixaven entrar fins a dues hores abans de carregar o dues

hores després de descarregar, el camió no podia estar a dins de la fàbrica. Ampliaran aquest horari i nosaltres per la nostra part posarem papereres i ho senyalitzarem.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a la frontissa del Güell els Sr. Ribas respondrà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, el projecte ja es va redactar, es va comentar amb els veïns van donar el seu vistiplau, m'han fet una pregunta amb anterioritat i convocaré tots els portaveus a fi i efecte d'explicar el projecte. Ara està a exposició pública i a vores de l'estiu ha de començar ja les obres.

Fa ús de la paraula el senyor alcalde, qui exposa, referent al senyor Bonaventura que parlava de l'edifici transformador de la plaça Montserrat el senyor Ribas respondrà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, són dos temes en un. Una cosa és l'edifici catalogat, que efectivament té una catalogació –faig servir la paraula que em va dir la senyora tècnica en patrimoni– «catalogació baixa», que em va sorprendre aquest nivell de catalogació, que vol dir que està referenciat amb una catalogació que sí que afecta el que seria la plaça Assumpció i el que és el transformador en si mateix. El transformador estem, tant des de la regidoria com des d'alcaldia, treballant a fi i efecte de parlar amb l'entitat que és la responsable del transformador, que eren totalment negatius a la possibilitat de soterrar. Podem dir que les converses ara són en positiu de buscar una sortida en aquest terme i, un cop l'haguem definida, mirarem a veure com actuem respecte al que seria l'edifici catalogat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, pel que fa a la tanca del Güell els regidors responsables n'han pres bona nota. Referent a la qüestió de Sant Narcís, el senyor Ribas ja li ha respost d'alguna forma la pregunta que s'ha formulat abans. Queda per respondre el tema de l'aparcament a l'entorn del Trueta, que respondrà el senyor Alcalà.

Fa ús de la paraula el Sr. Alcalà, qui exposa, em comentava el regidor d'Urbanisme que aquesta setmana s'ha autoritzat l'ampliació de l'aparcament que hi ha de pagament. Dir-li també que en aquell sector el terreny per créixer en zona d'aparcament pràcticament està tancat, però hi han altres aparcaments relativament propers, com pot ser el carrer Francesc Ferrer, en el qual habilitarem una escala perquè la gent pugui baixar cap a baix, que ara està feta de forma provisional, que algú ho devia fer en algun moment, però que estem treballant per fer-la segura, el que connecta a la Vila de Perpinyà. I després com a alternativa tenen –a part del transport públic, que passa cada quart d'hora en aquest sector– una bossa d'aparcaments important, on deien, als supermercats i als cinemes, és la de la rotonda de Fontajau, una zona en què entren dos-cents vehicles i que cada dia n'hi ha una desena.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Barbero tornava a preguntar pel clot a Josep Maria Prat i les arrels dels plàtans. El senyor Alcalà i el senyor Fàbrega respondran.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, varem fer una visita conjunta i el plàtan aquell no agafa l'estructura de l'edifici, o sigui, no caurà per l'arbre. No, però el problema dels veïns... El que sí que tenen aixecat és el que passa en moltes zones pel tema dels escocells, perquè l'arbre busca més aigua i aixeca. Allà o talem l'arbre, és una llàstima, però en fi, el regidor de Sostenibilitat pot ampliar la informació.

Fa ús de la paraula el Sr. Fàbrega, qui exposa, la visita que varem fer amb el senyor Alcalà, varem quedar entesos que hi ha un arbre que sí que li farem una poda bastant dràstica, com de les que li agradaria que féssim a Sant Narcís al senyor Navarro, però si així es resol, doncs ho deixarem així. I després arranjar el paviment.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació amb la petició de l'Associació de Veïns de Palau Sant Pau demanaven una revisió del tema de càrrega i descàrrega per facilitar que al migdia s'hi pugui aparcar, el Senyor Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, ho vaig passar als tècnics i varen dir que ho mirarien per fer la senyalització aquesta, que era la tendència, tal com li vaig comentar, que a la Taula de Mobilitat ho havíem demanat, d'aprofitar aquests espais en els quals no s'utilitza.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, feia la petició també que els contenidors de model antic que hi ha en unes zones de Vila-roja, Sant Daniel, Font de la Pólvora, que es puguin canviar, el senyor Fàbrega respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, el problema d'aquestes zones és que fins a dia d'avui en aquests barris que vostè ha dit no es fa recollida selectiva, per canviar els contenidors haurien de canviar el sistema de recollida, perquè ara tot es fa per càrrega "traserà" i haurien de passar a càrrega lateral. I precisament, com vostè molt bé ha dit, aquí el problema que hi ha és que el camió en molts llocs no passa. El que sí volem mirar és que als barris aquests que no es pugui fer el canvi de contenidors, almenys fer unes àrees que hi hagi tots els contenidors perquè es pugui fer en certa manera el reciclatge i anar solucionant aquestes àrees que queden.

Intervé la Sra. Barbero, qui exposa, ells el que demanen és que com que els tenen tan «guarros», parlant malament, perquè estan destrossats, que si us plau, que encara que siguin sistema antic, que es posin una miqueta més endreçadets.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, s'ha entès, el senyor regidor s'ho mirarà. Però és evident que, si estan en mal estat, s'hauran de canviar, per tant, segur que estaven en mal estat.

Referent als usuaris del Parc del Migdia –preguntava la senyora Barbero– que demanen que es repari el petit pont, les baranes que hi ha a l'entrada de la banda del carrer Migdia. El senyor Alcalà respondrà pel que fa al tema de brigades. El senyor Fàbrega respondrà pel que fa al tema de parcs.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, el mirarem i el repararem, pel que respecta al que és tema de baranes.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, pel que fa als pisos del carrer Guadiana, el senyor Berloso respondrà.

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, és cert, en aquells blocs dels pisos del carrer Guadiana hi ha vandalisme, s'hi donen dues circumstàncies: vandalisme i després, per altra banda, que arrenquen les portes on hi han els comptadors per aquells que s'enganxen. Quan vulgui, li podem ensenyar, vull dir, mensualment el cost que ens suposa les reparacions contínues tant de les bombetes que desapareixen o tots els llums, més principalment totes les portes dels comptadors. Estem treballant veient si tindrem la possibilitat de posar algú que vigili, tots aquells blocs.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Quintana parlava del musical Josafat, que si s'ha fet molta publicitat, saber quin és el rendiment i quina recepció hi ha hagut. Jo entenc que aquesta és una preocupació que deu tenir no només en el cas de Josafat, sinó que m'imagino que tots els espectacles d'arts escèniques que es fan en aquesta ciutat deuen ser objecte de la mateixa preocupació, imagino que no fa una diferenciació. D'acord, però l'Ajuntament participa com a gran patrocinador en molts esdeveniments de tipus cultural de la ciutat i, per tant, el retorn s'ha d'analitzar en el seu conjunt.

En tot cas, calia que l'Ajuntament de Girona s'impliqués en la recuperació de Bertrana? Sí. Que ho ha fet de la mà de bons professionals tant pel que fa a la direcció, a la música, a l'escenografia, al guió? Sí, també, crec que no hi ha res a dir, al contrari, el resultat va ser brillant. Que ha tingut resposta del públic? També, ha tingut resposta al públic. Per tant, no ho sé, podem parlar també, quan vulgui tindrem un debat també sobre els espectacles, quin rendiment tenen. Ara, no crec que es facin espectacles buscant –no és el cas aquest, tampoc– la crítica de la crítica o l'aplaudiment de la crítica; la crítica dirà el que hagi de dir, Déu me'n guard de ficarnos amb la crítica. Però hem col·laborat, aquí hem estat productors, amb altres hem estat coproductors o hem estat part important en el sosteniment financer del muntatge sense ser-ne productors i, per tant, ens preocupa sempre que hi hagi un sentit de tot plegat. El sentit és que un musical sobre Josafat o l'entoma la ciutat o, evidentment, si ho deixem de la mà de promotors privats, segurament hi haurà una part de la cultura que no en podríem gaudir mai. Per tant, aquesta ha estat una aposta per aproximar un referent literari gairebé universal amb un personatge gironí que mai farem prou per reivindicar-lo i, a més a més, amb una formulació, des de molts punts de vista, admirable, des de molts punts de vista.

Preguntava també per la revista "Girona Cultura". És evident que s'han enviat cartes, com es va fer també en el programa de Fires, perquè és una edició de l'Ajuntament de Girona i, per tant, perquè es pugui contribuir al sosteniment econòmic de la publicació. El sosteniment econòmic també venia en l'anterior guia, tenia prevista una explotació publicitària i, en aquest cas, també la té prevista. Només que si de cas la senyora Veray ens ha fet una pregunta per escrit, que no sé si l'ha rebuda ja, jo diria que sí, l'ha rebuda; li podem fer, si no hi té cap inconvenient, extensiu al senyor Quintana perquè allà hi ha tot l'escalat del que costa. Veurà que, si fa números, en fi, la preocupació econòmica no l'hauria de tenir, precisament el contrari. Veurà que amb aquesta publicació resultem molt –molt– més eficients i, a més a més, guanyem un producte fet per gent professional que contribueix al propòsit que abans discutíem quan parlàvem del Pla estratègic de cultura, que és aproximar la cultura a la gent; crec que és d'una manera molt divulgativa. Però, perquè pugui ser sostenible, hi ha d'haver publicitat, això està clar.

I si es recorda d'un Ple anterior de fa molts de plens, el que no farem serà els regidors i alcaldes posar-los a fer de comercials, perquè això es podria mal interpretar i perquè això s'ha de fer amb transparència: empreses professionals, amb llum i taquígrafs i papers i contractes damunt la taula, ingrés de publicitat per contraprestació d'inserció publicitària a preu de tarifa i punt. I això ha de ser així.

Referent al que preguntava el senyor Amores, una part de la pregunta ja està resposta, la pobresa energètica, però preguntava al senyor Ribas com està l'execució de projectes de barri dels pressupostos participatius de la primera promoció, el senyor Ribas el respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, qui exposa, efectivament a través de la regidoria del senyor Berloso com la Maria Àngels Planas i Urbanisme estem treballant. Aquesta mateixa setmana hi ha una reunió amb totes les entitats a fi i efecte de donar el calendari definitiu en execució de tots els treballs. Es veu que es va acordar i es va

treballar amb Urbanisme i, en aquest sentit, aquesta setmana, no sé si és dimecres o dijous, tindran el calendari.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, senyora Madrenas, sobre l'Agència de Promoció Econòmica, si vol contestar.

Intervé la Sra. Madrenas, qui exposa, un cop recopilats els estudis externs i ja preparats els interns, estem ja redactant el projecte que aviat els serà portat a consideració.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, senyor Alcalà, la senyora Plana preguntava per les màquines expenedores de les zones blaves i verdes.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, si bé és cert que a dia d'avui encara tenim el problema de les targetes, l'empresa ens ha assegurat que aquesta setmana quedarà resolt. S'ha determinat, tal com havia anunciat, que el problema no era ni de la concessionària ni del fabricant, sinó que és l'empresa que valida les targetes. Ens han dit que ja l'han trobat, ja l'han localitzat i que estan treballant, i que aquesta setmana quedaria resolt el que representaria el pagament de les targetes. Dir-li també que portem dos mesos i deu dies, encara no han fet els quatre mesos, el temps passa molt de pressa, però portem dos mesos, i que estem treballant per aquestes qüestions. Que les incidències de queixes han baixat moltíssim, encara en rebem, sobretot pel tema del pagament de les targetes. El que passa que hi ha molts usuaris que no sabem, l'altre dia em vaig assabentar que hi ha targetes que porten el xip, que aquestes màquines estan preparades, que no cal introduir-les, que es posen al davant, i hi ha molta gent, molts usuaris que no saben això. Vull dir, ens costa tot una mica, però estem treballant per solucionar-ho.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, preguntava com s'organitzaria o com s'organitza l'aparcament de la Devesa, el senyor Alcalà respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Alcalà, qui exposa, és una mica el que he estat contestant, em sembla. Puntualitzar, després rumiava del que comentava la senyora Terés, sobre el tema que era el dijous que havia vist gent. És possible, perquè quan hi ha fires i, en aquest cas, hi havia el Girocamping, doncs els expositors entraven. Bé, es poden donar aquestes circumstàncies.

Intervé el Sr. alcalde, qui en relació al que preguntava la senyora Bosch en relació al barri de Palau, les entrades i sortides del Col·legi de les Alzines, que hi ha cotxes aparcats de manera irregular, un embolic circulatori, senyor Alcalà. I després també pel tema del Montessori i la rotonda i com es regula tot això i, en tot cas, entre vostè i el senyor Ribas poden acabar de completar la resposta.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, senyora Bosch, és un tema que ens passa –ho hem comentat en més d'una ocasió– a tots els centres escolars, també hi ha la tendència aquella de deixar el nen o la nena ben bé a la porta, perquè precisament aquell que és molt ampli, però la gent aparca allà un moment, deixen la mainada i marxen. També hem de fer una mica de pedagogia en aquest sentit.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, qui manifesta, si em permet, els veïns ens deien que així com en d'altres centres passen els agents cívics o la policia local, que, pel que sigui, per la llunyania o pel que sigui, en aquesta zona no hi van mai. No sé si és

cert, no és cert, és el que a nosaltres ens deien i, per tant, jo li trasllado de la mateixa manera.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, el tema de policia, aquí no és un espai especialment perillós perquè hi ha una recta i la policia està més –perquè també ens ho varen demanar– a la part del Montessori, que allà és molt més perillós, hi ha menys visibilitat i concentrem més allà el tema policial.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde qui dóna la paraula al Sr. Ribas perquè amplii la informació.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, va haver-hi una reunió de veïns on es va posar de manifest que hi havia una preocupació respecte al que ara tothom coneix com a rotonda Montessori. Senzillament el que va haver-hi és un debat amb els veïns, diferents propostes que..., dues propostes que es van donar als veïns des de Mobilitat com des d'Urbanisme. S'està dibuixant la definitiva, arrel de la proposta dels veïns, que se'ls plantejarà a fi i efecte de poder tractar aquest tema que no és baladí i és complicat. Aquí s'ha de fer un mur de contenció, hi ha afectació a una entitat privada, com és el club de tennis, i és un tema que en breu es presentarà el projecte definitiu als veïns i mirarem de poder actuar-hi al respecte.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde qui referent a la pregunta sobre l'Institut de Montilivi dóna la paraula a la Sra. Muradàs.

Intervé la Sra. Muradàs, qui exposa, com a regidora membre del consell escolar d'aquest institut, vaig estar en una de les reunions i es va manifestar aquesta situació que vostè estava dient. Jo em vaig oferir a acompanyar membres del consell escolar de l'AMPA i de la direcció de l'escola i membres del claustre de professors a veure el director d'Ensenyament, i així ho vàrem fer, i vàrem traslladar la preocupació per la situació de l'estat de l'edifici, que ha estat revisat pels tècnics del departament. Això s'ha fet ja, garantint evidentment que l'estructura estigui en bones condicions. I, en tot cas, el que hem fet ha estat posar en coneixement del departament la necessitat de la millora dels espais i segurament també de l'ampliació i, per tant, estem fent un seguiment.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són dos quarts de tres de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera